

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΗ'

Τρίτη 6 Σεπτεμβρίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 6 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.49' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από την κ. Σοφία Βούλτεψη, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται η λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος «Μέριμνα».

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, σχετικά με τη διεκδίκηση του ΟΛΠΑ ενοικίου από εταιρείες εγκατεστημένες στον επιβατικό σταθμό του λιμένα Πατρών Αχαΐας.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο καταγγέλλεται η ύπαρξη διεθνούς κυκλώματος εμπορίας βρεφών.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στον καθολικό έλεγχο που διενεργείται στο Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος στην Πάτρα.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις διαδικασίες για τη διοργάνωση της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας για το 2006.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, σχετικά με τις εργασίες βελτιώσεως του σιδηροδρομικού δικτύου Πατρών – Πύργου – Αρχαίας Ολυμπίας.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επισκευή της πλατείας Γεωργίου στην Πάτρα.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ολοκλήρωση των απαλλοτριώσεων για την κατασκευή του έργου του Διακονιάρη στην Πάτρα.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τον Αλβανό που μετέφερε συμπατριώτες του παράνομα με ταξί στην Ελλάδα.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα ηλεκτροδότησης της περιοχής Αγυιάς Πατρών.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη συντήρηση του ανελκυστήρα του Δημαρχείου των Πατρών.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται στις δυνατότητες ανάπτυξης του τουρισμού μεταξύ Ελλάδος και Σλοβακίας.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση ολοκλήρωση του χώρου αναψυχής της παραλίας Ιεών Αχαΐας.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η δράση εμπρηστών στο Λυκοχωρό και Πετροχώρι Αχαΐας.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις προμήθειες του ΠΠΝΠ.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο επισημαίνεται πως μένει αδιάθετη η ελληνική παραγωγή της βιομηχανικής τομάτας λόγω εισαγωγής από την Κίνα.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κατάργηση του ειδικού τέλους που πληρώνουν οι δημότες Πατρών για την ανέγερση του νέου Ιερού Ναού του Αγίου Ανδρέα.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσιεύματα εφημερίδων στα οποία ζητείται η επί-

σπευση των διαδικασιών για την έναρξη της κατασκευής του φράγματος Πείρου – Παραπείρου.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τις εισαγωγές ηλικιωμένων ασθενών σε κλινικές.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η τοποθέτηση φωτεινού σηματοδότη στη διασταύρωση της οδού Γούναρη στην Πάτρα.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται ο έλεγχος της μεταφοράς και αποθήκευσης των εμφιαλωμένων νερών.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση εύρεση χώρου για την εναπόθεση μπάζων, σε περιοχή των Πατρών.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην παραχώρηση του Παμπελοποννησιακού Σταδίου στην ομάδα της Παναχαϊκής.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έξαρση του ηλεκτρονικού τζόγου στην Πάτρα.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η εξόφληση από τη ΔΕΗ των καθυστερημένων οφειλών της προς τους φαρμακοποιούς.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται ο καθαρισμός του δρόμου που οδηγεί στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο των Πατρών.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρει τα οφέλη που προέκυψαν από τη λειτουργία της γέφυρας Ρίου – Αντιρρίου.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα ποσά που χρειάζονται για την κατασκευή έργων υποδομής στην Πάτρα λόγω της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας του 2006.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο υψηλό κόστος συντήρησης του Παμπελοποννησιακού Σταδίου.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο επισημαίνει τις ελλείψεις προσωπικού στο Πυροσβεστικό Σώμα του Νομού Αχαΐας.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η επικινδυνότητα των οδών Ικάρου και Δαιδάλου στην Πάτρα.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η κυκλοφορία νοθευμένων ποτών στην πόλη των Πατρών.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η μεταφορά και αντικατάσταση φωτεινών πινακίδων σε οδούς της πόλης των Πατρών.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επισκευή των προστατευτικών μπαρών στην Παραγλαύκεια Οδό των Πατρών.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην κακή τοποθέτηση των κάδων απορριμμάτων σε διασταυρώσεις της Πάτρας.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η χορήγηση ρεπό στους εργαζόμενους του ΕΚΑΒ Αχαΐας.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η καθυστέρηση διαλεύκανσης βίαιων περιστατικών που έλαβαν χώρα στην πόλη των Πατρών.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η βελτίωση της λειτουργίας του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου της Ναυπάκτου.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επισκευή του ηλεκτροφωτισμού της πλατείας Ζαρουχλείων στην Πάτρα.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανεξέλεγκτη εγκατάσταση των Ρομά σε περιοχές των Πατρών.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο να μη χαρακτηριστεί η Πάτρα ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται ο καθαρισμός της πλατείας Χατζή στην Πάτρα.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το θέμα της μεταφοράς του αγωγού φυσικού αερίου στη Δυτική Ελλάδα.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το ωράριο λειτουργίας των νυχτερινών κέντρων.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τις διαδικασίες των έργων για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα του 2006.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο καταγγέλλει τη μισθοδοσία ανύπαρκτων υπαλλήλων της ΔΥΠΕ.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με κυκλοφοριακά προβλήματα της πλατείας Γεωργίου στην Πάτρα.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη διένεξη του πρώην Διευθύνοντα Συμβούλου του ΟΛΠ και του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.

49) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση επισκευή του βιολογικού καθαρισμού του Δήμου Λευκασίου Αχαΐας.

50) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο ζητείται η πλήρης διάφανεια στα έργα της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2006.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την αξιοποίηση ακινήτου του Δήμου Πατρέων.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδων που αφορούν στην απορρόφηση της φετινής σταφυλοπαραγωγής.

53) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται επεισόδιο κοινωνικού ρατσισμού στην περιοχή Λόγγου Αιγίου Αχαΐας.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη λειτουργία των χειρουργείων.

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η χρήση αναξιόπιστων αεροπορικών εταιρειών στις πτήσεις της ΟΑ.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις προϋποθέσεις πρόσληψης του διδακτικού προσωπικού της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

57) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η κοπή δένδρων στο προαύλιο του Ιερού Ναού Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ιδιοκτησιακό θέμα του Δασυλλίου στην Πάτρα.

59) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΤΕΒΕ ζητεί συνάντηση αντιπροσωπείας της με τον κύριο Υπουργό για να του εκθέσει αιτήματά της πριν την Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

60) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στην Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία ζητεί να μην ανασταλεί η νυχτερινή βάρδια του Γραφείου Καιρού στο Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών «Ελευθέριος Βενιζέλος».

61) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελευσίνας ζητεί να χρηματοδοτηθούν άμεσα τα εγκεκριμένα αθλητικά έργα.

62) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμποροβιομηχανικός Σύλλογος Μεσολογγίου ζητεί την ίδρυση Γραφείου Γεωργικής Ανάπτυξης στο Μεσολόγγι.

63) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διευθυντής του REISEMARKT DORFEN διαμαρτύρεται επειδή δεν ενημερώθηκε για τις ελλείψεις σε εξοπλισμό από το αεροδρόμιο Σητείας.

64) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανάσιος Παπαδήμας, έμπορος, διαμαρτύρεται για τα υψηλά ποσά περαίωσης που καλούνται να πληρώσουν οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες.

65) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιθώμης Μεσσηνίας ζητεί την ανέγερση νέου αρχαιολογικού μουσείου στο χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης Μεσσηνίας.

66) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Κυκλάδων ζητεί να διατεθούν τα ποσά της έκπτωσης εργολαβίας για έργα στα χωριά της ορεινής Νάξου.

67) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ξάνθης ζητεί χρηματοδότηση για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τις βροχοπτώσεις του Αυγούστου στην περιοχή του.

68) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαγγελματιών Επισιτισμού Σύρου «Τερψιχόρη» ζητεί την πύκνωση των ακτοπλοϊκών δρομολογίων από και προς τη νήσο Σύρο.

69) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δρυμαλίας Νάξου ζητεί έκτακτη επιχορήγηση για την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσαν έντονα καιρικά φαινόμενα στην ορεινή Νάξο.

70) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Λαμίας ζητεί διευκρινήσεις για τη λειτουργία των παζαριών.

71) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ/σμα Αφρατίου του Δήμου Βιάννου Ηρακλείου ζητεί την κατάργηση της περιφράξης της αρχαιολογικής ζώνης «Αρκαδίας».

72) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ/σμα Γλώσσας του Δήμου Σκοπέλου ζητεί την προσέγγιση συμβατικού πλοίου στο λιμάνι του Λουτρακίου Γλώσσας Σκοπέλου.

73) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ/σμα Μακρυράχης του Δήμου Ζαγοράς Μαγνησίας ζητεί να μη δημιουργηθεί σταθμός μεταφόρτωσης απορριμμάτων στην περιοχή του.

74) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Τρικεριού Μαγνησίας ζητεί την επαναλειτουργία του αστυνομικού σταθμού της περιοχής της.

75) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμφιλοχίας Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την ίδρυση Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στην Αμφιλοχία.

76) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμποροβιομηχανικός Σύλλογος ΙΠ Μεσολογγίου ζητεί να επαναλειτουργήσει στο Μεσολόγγι υπηρεσία ΟΔΔΥ.

77) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Αγρινίου και περιχώρων ζητεί στις προσλήψεις ωρομισθίων καθηγητών να προτιμούνται με ποσοστό 20% οι εκπαιδευτικοί που είναι μέλη πολυτέκνων οικογενειών.

78) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Κοινωνικής Πολιτικής Αυτοδιοικήσεως Κρήτης «ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤΙ.Α. Κρήτης» εκθέτει τις απόψεις της σχετικά με τη συνέχιση των προγραμμάτων κοινωνικής πολιτικής στην Κρήτη.

79) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ

κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο πρόβλημα απόδοσης στους Δήμους των θεσμοθετημένων πόρων.

80) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κύριοι ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμαρχοι Ηρακλείου, Γαζίου, Γουβών και Νέας Αλικαρνασσοῦ ζητούν να μην επεκταθεί η χερσαία ζώνη του λιμένου Ηρακλείου.

81) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μηλεών ζητεί την αποζημίωση των παραγωγών της περιοχής του, για τις ζημιές στις καλλιέργειες των φυλλοβόλων δένδρων.

82) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ελαφονήσου ζητεί να επιτραπεί σε αλιείς με ατομική επαγγελματική άδεια να ψαρεύουν με αλιευτικά σκάφη συγγενών τους.

83) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκάλας Λακωνίας ζητεί ο νέος υποσταθμός της ΔΕΗ να κατασκευασθεί εκτός της κατοικημένης περιοχής του.

84) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Σταματούλα Ξεπαπαδάκου-Τζεφεράκου ζητεί να της εγκριθεί άδεια οικοδόμησης οικοπέδου της σε περιοχή του Διού Μάνης.

85) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πετρούπολης Αττικής ζητεί την απομάκρυνση της χωματερής από την περιοχή του.

86) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμανουήλ Παπαδάκης, κάτοικος Μυλοποτάμου Ρεθύμνης ζητεί να του καταβληθούν χρήματα που δικαιούται από την 8η ΣΕΠ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 34/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αναστασίου Σιδηρόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9/20-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Σιδηρόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αρχική κατανομή δικαιωμάτων φύτευσης αμπελώνων από το Εθνικό Αποθεματικό στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις (Ν.Α.) της χώρας με το αριθμ. 264741/24-3-2005 έγγραφο, έγινε από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Δ/ση ΠΑΠ Δενδροκηπευτικής) λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τα αιτήματα των Δ/σεων Αγροτικής Ανάπτυξης/Γεωργίας

2. Τα στοιχεία της Δ/σης Μεταποίησης Τυποποίησης και Ποιοτικού Ελέγχου του Υπουργείου, κυρίως όσον αφορά τα αποθέματα και τις ποσότητες που διατίθενται ως οίνοι VQPRD και τοπικοί.

3. Τις ιδιαιτερότητες των αμπελουργικών ζωνών.

4. Την ανάγκη δημιουργίας απασχόλησης με σκοπό την συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού σε ορεινές, ακριτικές και νησιωτικές περιοχές..

5. Τον αριθμό αιτήσεων -νέων γεωργών κατά Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Επισημαίνεται ότι η εξατομίκευση δικαιωμάτων νέας φύτευσης από το Εθνικό Αποθεματικό προτείνεται να γίνει σύμφωνα με τα κριτήρια της υπ' αριθμ.251543/19-6-2003 Απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, όπως αυτή πρόκειται να τροποποιηθεί, δηλαδή θα δοθούν κατά προτεραιότητα σε:

- Νέους γεωργούς κάτω των 40 ετών (πλήρης ικανοποίηση αιτημάτων)

- Κατά κύριο επάγγελμα αγρότες

- Σε παραγωγούς που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματα για τη φύτευση αμπελών η παραγωγή των οποίων έχει εξασφαλισμένες δυνατότητες διάθεσης και επιπλέον εκπληρούν τις υποχρεώσεις που απαιτεί η Κοινή Οργάνωση Αγοράς του αμπελοοινικού τομέα.

Το γεγονός ότι σε κάποιες Ν.Α. η ικανοποίηση των αιτημάτων δεν είναι πλήρης, οφείλεται στον πολύ μεγάλο αριθμό αιτήσεων των ενδιαφερομένων, που συνολικά ζητούν δικαιώματα φύτευσης για εκτάσεις πολλαπλάσιες των στρεμμάτων που μπορούν να διατεθούν από το Εθνικό Αποθεματικό.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

2. Στην με αριθμό 8/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/15-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 8386/13-7-2005 έγγραφο του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του ΕΘΙΑΓΕ σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Σημ.:Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 15/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παντούλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4/19-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 12892/13-7-2005 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Μ. Παντούλα.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Σημ.:Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 275/12-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 39/19-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 40/Δ/Σ/386Β/14-7-05 έγγραφο της Δ/νουσας Συμβούλου της Ανώνυμης Εταιρείας Αξιοποίησης Αγροτικής Γης «ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε.», σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Ντ. Ρόβλια.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Σημ.:Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 225/11-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ./ΓΡ.ΥΦΥΠ./Κ.Ε./13/19-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 225/11-7-05 ερώτησης του Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, για δημοσίευμα σχετικά με το θερινό θέατρο "Μετροπόλιταν" που βρίσκεται επί της Λεωφόρου Αλεξάνδρας 16 στην Αθήνα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων κατά τη συνε-

δρίαση της 6ης Ιουλίου 2005 γνωμοδότησε υπέρ του χαρακτηρισμού του "Μετροπόλιταν". Συγκεκριμένα το συμβούλιο γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία «...υπέρ του χαρακτηρισμού του θερινού θεάτρου Μετροπόλιταν στη Λ. Αλεξάνδρας 16 στην Αθήνα, στα όρια της ιδιοκτησίας του, όπως αυτό ορίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα, ως μνημείου αμιγούς χρήσης, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό και τυπικό δείγμα ανοικτού θεάτρου της τελευταίας εξηκονταετίας, αποτέλεσε το χώρο πρώτης προστάσεως μεγάλης σειράς καλλιτεχνικών δημιουργιών, σημαντικών και αποκλειστικά Ελλήνων θεατρικών συγγραφέων και μουσικοσυνθετών και έχει συνδεθεί με σημαντικές στιγμές της μεταπολεμικής θεατρικής ζωής στην Αθήνα. Το Μετροπόλιταν θα πρέπει να μην απολέσει τη λειτουργία του ως ανοικτού θεατρικού χώρου».

Εντός των επομένων ημερών η γνωμοδότηση του Συμβουλίου θα υπογραφεί από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟ και θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Είναι προφανές ότι το Μετροπόλιταν όχι μόνο δεν κατεδαφίζεται αλλά με την απόφαση αυτή διατηρεί τη λειτουργία του ως ανοικτού θεατρικού χώρου.

Οι Υπηρεσίες του ΥΠΠΟ έχουν επί σειρά ετών καταβάλει συστηματικές προσπάθειες για τη διάσωση των θερινών κινηματογράφων και συναφών χώρων (κινηματοθέατρα, θέατρα κ.λπ.) και έχουν αποδείξει την μεγάλη τους ευαισθησία για τη διάσωση του μοναδικού αυτού είδους του ελληνικού κινηματογράφου.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ

6. Στις με αριθμό 133/7-7-2005 και 247/11-7-2005 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Παπαγεωργίου και Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αρθ. 547 και 552/25-7-2005 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές για τα κατωτέρω:

1. Όπως ενημερώθηκα από τη Διοίκηση της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.», κατά το παρελθόν διαπιστώθηκε ότι μεγάλο τμήμα του προσωπικού της εταιρίας πραγματοποιούσε τηλεφωνικές κλήσεις ανεξέλεγκτα. Από τα τιμολόγια που εκδόθηκαν από τον ΟΤΕ διαπιστώθηκαν δεκάδες τηλεφωνικές κλήσεις εξωτερικού, χιλιάδες υπεραστικές κλήσεις και κλήσεις προς κινητά τηλέφωνα. Εκατοντάδες ήταν οι κλήσεις με διάρκεια μίας, δύο ή ακόμη και τριών ωρών η κάθε μία, οι οποίες δεν δικαιολογούνται από τις υπηρεσιακές δραστηριότητες και υποχρεώσεις της εταιρίας. Δεδομένου ότι οι κλήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν με δαπάνη του δημοσίου χρήματος, η εταιρία έχει λάβει μέτρα, ώστε να αποτρέπει τις παραπάνω καταχρήσεις.

Ωστόσο, είναι προφανές ότι τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να αποβαίνουν σε βάρος των ατομικών δικαιωμάτων των εργαζομένων ή να παραβιάζουν τα προσωπικά τους δεδομένα. Για το λόγο αυτό, όπως με διαβεβαίωσε η διοίκηση της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ», έχουν ληφθεί τα ακόλουθα μέτρα:

α) Οι αστικές κλήσεις δεν καταγράφονται.

β) Οι υπεραστικές κλήσεις και οι κλήσεις προς κινητά τηλέφωνα για εξωυπηρεσιακούς λόγους, εμφανίζονται στις καταστάσεις κλήσεων που χορηγεί ο ΟΤΕ και στις αντίστοιχες πρόσχειρες καταστάσεις του τηλεφωνικού κέντρου της εταιρίας, πλην όμως αποκρύπτονται τα τελευταία τρία (3) ψηφία, οπότε δεν εμπεριέχουν και δεν παραβιάζονται τα προσωπικά δεδομένα.

Η πρακτική αυτή, είναι σύμφωνη με παλαιότερες Αποφάσεις της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, όπως η με αριθμό 637-18/21-6-2000, σύμφωνα με την οποία η εγκατάσταση ενός συστήματος καταγραφής κλήσεων, όπως αυτό της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ», «...είναι νόμιμη και δεν απειλεί τα θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων, εφόσον το σύστημα διαχείρισης των κλήσεων δεν αποδίδει το σύνολο των ψηφίων του καλούμενου αριθμού, αλλά αποκρύπτει τα τρία (3) τελευταία ψηφία, διότι με αυτό τον τρόπο αφενός δεν είναι δυνατόν να αποκαλυφθούν σε τέτοιο βαθμό τα προσωπικά δεδομένα

του κάθε χρήστη, ώστε να προσβάλλεται η ιδιωτική του ζωή, και αφετέρου είναι δυνατόν να αποκαλυφθεί πιθανή περίπτωση καταχρήσεως κλήσεων...».

2. Αναφορικά με τα διαλαμβανόμενα στις ανωτέρω ερωτήσεις περί δήθεν παραβίασης των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στη «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ», και όπως με διαβεβαίωσε η διοίκηση της παραπάνω εταιρίας, καμία παραβίαση δεν έχει διαπιστωθεί, αντίθετα δε, οι εργαζόμενοι σε αυτήν απολαμβάνουν τα εργασιακά δικαιώματα (βασικό μισθό, επιδόματα, εκτός έδρας, τήρηση ωραρίου, διαδικασία εκτάκτων αδειών, κλπ) κατά τρόπο προνομιακό, σε σχέση με τους συναδέλφους τους σε αντίστοιχες τεχνικές εταιρίες.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

7. Στην με αριθμό 11/6-7-2005 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αρθ. 1410/ΑΣ1535/19-7-2005 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της εν θέματι ερώτησης του Βουλευτή κ. Μανόλη Σοφ. Στρατάκη ως προς την παραγωγή γαλακτοκομικού προϊόντος γερμανικής προελεύσεως με την επωνυμία "Feta" και την πώλησή του από την αλυσίδα υπεραγορών Lidl στο Λονδίνο αναφέρονται τα κατωτέρω:

1. Σε ό,τι αφορά στα γερμανικά προϊόντα που διακινούνται από το κατάστημα "Lidl" Λονδίνου και φέρουν την ονομασία «Feta», τα Γραφεία Ο.Ε.Υ. Βερολίνου και Λονδίνου διερευνούν, μέσω των αρμοδίων εκεί υπηρεσιών, κατά πόσον αυτά παράγονται και είναι αντικείμενο εμπορίας νομίμως. Πιο συγκεκριμένα, έγινε επί του θέματος άμεση επικοινωνία στο Λονδίνο με τα κεντρικά γραφεία της εν λόγω εταιρείας, από όπου και αναμένεται απάντηση, ενώ σε κρατικό επίπεδο εστάλησαν έγγραφα προς την καθ' ύλην αρμόδια γερμανική Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτού και Ασφαλείας Τροφίμων και προς το Βρετανικό Υπουργείο Αγροτικών Υποθέσεων από όπου και αναμένουμε τις επίσημες θέσεις τους.

Η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία επιτρέπει - κατά παρέκκλιση από το σχετικό κοινοτικό Κανονισμό ΚΑΝ. (ΕΟΚ) 2081/92 και για πενταετή μεταβατική περίοδο, που λήγει στις 15.10.2007 - τη διατήρηση της Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης «Φέτα» σε εθνικά προϊόντα των λοιπών κρατών-μελών, εφόσον τα προϊόντα αυτά διατίθενται νομίμως και τουλάχιστον επί πενταετία πριν τη δημοσίευση του Κανονισμού 2081/92, χρησιμοποιώντας συνεχώς την εν λόγω ονομασία και εφόσον από τη σήμανσή τους προκύπτει η πραγματική προέλευση του προϊόντος.

2. Το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών μέσω των Πρεσβειών της χώρας και των Γραφείων Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων ευρίσκεται σε εγρήγορση και ενημερώνει τις αρμόδιες Υπηρεσίες, όποτε εντοπίζονται προϊόντα που παρανόμως χρησιμοποιούν Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης (Π.Ο.Π.). Σε συνεργασία με τα επί του θέματος συναρμόδια Υπουργεία το Υπουργείο Εξωτερικών προβαίνει στις απαραίτητες, κατά περίπτωση, ενέργειες. Η διαρκής επαγρύπνηση των στελεχών των Γραφείων ΟΕΥ, η άμεση αντίδραση σε κρούσματα παράνομης χρήσης της προστατευόμενης ονομασίας μέσω διαβημάτων αλλά και σχετικών επιτόπιων διερευνήσεων, αλλά και η πάγια πολιτική μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση - βάσει και της οποίας έχουν κατοχυρωθεί για πολλά προϊόντα της χώρας μας η χρήση των όρων ΠΟΠ και ΠΓΕ (Προστατευόμενη Γεωγραφική Ένδειξη) - αποτελούν τις κύριες μεθόδους με τις οποίες το Υπουργείο Εξωτερικών προασπίζεται διεθνώς τα εθνικά μας προϊόντα.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

8. Στην με αριθμό 93/6-7-2005 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αρθ. Β13-402/25-7-2005 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 93/6-7-05, ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κ. Χρύσα Αράπογλου, και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα, σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ. Γ. Εμπορίου - Γ. Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Έχει εκδοθεί η 5η οδηγία αυτοκινήτου (υπ' αριθμ. 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) η οποία δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. L 149/11-6-05.

Με την οδηγία αυτή, μεταξύ άλλων, αυξάνονται τα κατώτατα υποχρεωτικά όρια ασφάλισης αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία οχημάτων ως εξής:

α) σε περίπτωση σωματικής βλάβης ελάχιστο ποσό κάλυψης 1.000.000 ευρώ για κάθε θύμα ή 5.000.000 ευρώ για κάθε αξίωση, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων.

β) σε περίπτωση υλικών ζημιών 1.000.000 ευρώ για κάθε αξίωση, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων.

Η προσαρμογή μας προς το περιεχόμενο της εν λόγω οδηγίας ορίζεται μέχρι 11-6-2007, με την δυνατότητα για τα κράτη-μέλη να ορίσουν μεταβατική περίοδο έως και πέντε (5) ετών από την ημερομηνία εφαρμογής της παραπάνω οδηγίας.

Κατά τα λοιπά αρμόδια για απάντηση είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

9. Στην με αριθμό 134/7-7-2005 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αρθ. Β13-409/25-7-2005 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 134/7-7-05, ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη-Ηλιάκη, με θέμα «Διαφημιστική σύριγγα» και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου - Γ.Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Η διαφήμιση που αναφέρεται στον Κρητικό τουρισμό, χρησιμοποιώντας σαν μέσο προβολής μια σύριγγα συνιστά σύμφωνα με τον ν. 2251/1994 «αθέμιτη διαφήμιση» κατά τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφοι 5 και 6 του ανωτέρω νόμου.

Πιο ειδικά:

«6. Αθέμιτη είναι ιδιαίτερα η διαφήμιση που:

α) έχει στόχο ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα την πρόκληση ή αισθημάτων φόβου, προλήψεων ή δεισιδαιμονιών ή την εξώθηση σε εγκληματικές πράξεις,

β) διακρίνει μειωτικά κοινωνικές ομάδες με βάση το φύλο, τη φυλή, την ηλικία, το θρήσκευμα, την εθνικότητα, την καταγωγή, τις πεποιθήσεις και τις φυσικές ή ψυχικές ιδιαιτερότητες,

γ) δημιουργεί την εικόνα υπερβολικά δελεαστικής προσφοράς, ιδίως σε παιδιά, νέους και στις πιο ευάλωτες κατηγορίες του πληθυσμού,

δ) απευθύνει το διαφημιστικό μήνυμα κατευθείαν στο υποσυνείδητο, χωρίς να αφήνει στο δέκτη του μηνύματος τη δυνατότητα κριτικής ή

ε) προβάλλει εμμέσως προϊόντα άλλα από εκείνα που αποτε-

λούν το εμφανές περιεχόμενο του διαφημιστικού μηνύματος, χωρίς η προσβολή αυτή να αποτελεί νοηματικά ουσιαστές και αναπόσπαστο τμήμα του».

Κατόπιν τούτου τόσο οι αντίστοιχες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις όσο και η Δ/ση Προστασίας Καταναλωτή της Γ.Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης θα μπορούσαν να εξετάσουν το θέμα της διαφημιστικής σύριγγας εφόσον σταλούν σε αυτές συγκεκριμένες καταγγελίες, οι οποίες θα γνωρίζουν τα στοιχεία των καταγγελλομένων διακινητών.

Κατά τα λοιπά αρμόδια για απάντηση είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία και το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στο οποίο και διαβιβάζεται η Ερώτηση.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

10. Στην με αριθμό 254/11-7-2005 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αντωνίας (Τόνιας) Αντωνίου δόθηκε με το υπ' αρθ. ΤΚΕ/Φ2/14612/22-7-2005 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 254/11-7-2005 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Τόνια Αντωνίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης με το αριθ. 148647/1-12-2004 έγγραφό του υπέβαλε στο ΥΠΕΣΔΔΑ, για έγκριση από την τριμελή Επιτροπή της ΠΥΣ 55/98, αίτημα πλήρωσης έξι (6) θέσεων μόνιμου προσωπικού για τη στελέχωση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Λαμίας. Το εν λόγω αίτημα δεν εγκρίθηκε καθόσον το Υπουργείο Οικονομικών / Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με το αριθ. 2/976/17-1-2005 έγγραφό του, το οποίο κοινοποιήθηκε και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, μας πληροφόρησε ότι η προκαλούμενη δαπάνη από τις αιτούμενες προσλήψεις είναι πέραν των προβλέψεων των εγγεγραμμένων πιστώσεων του εκτελούμενου προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2005.

2. Στα πλαίσια του προγραμματισμού προσλήψεων έτους 2005, το Υπουργείο Δικαιοσύνης με το αριθ. 12116/8-2-2005 έγγραφό του, ζήτησε την έγκριση πλήρωσης θέσεων για τις υπηρεσίες του μεταξύ των οποίων και για τις Ιατροδικαστικές Υπηρεσίες. Στη συνέχεια με το αριθ. 45282/6-5-2005 έγγραφό του περιόρισε τον συνολικό αριθμό του αιτούμενου για έγκριση προσωπικού στον απολύτως αναγκαίο, ήτοι ζητείται η έγκριση συνολικά 602 θέσεων τακτικού προσωπικού, μεταξύ των οποίων και 11 θέσεις για τις Ιατροδικαστικές Υπηρεσίες.

3. Προϋπόθεση για την έγκριση πλήρωσης των παραπάνω θέσεων αποτελεί η ύπαρξη των απαιτούμενων πιστώσεων, η οποία βεβαιώνεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Τέτοια βεβαίωση δεν έχει περιέλθει μέχρι σήμερα στην υπηρεσία μας.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Βούλτεψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείου Πολιτισμού

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων – Προσαρμογή στη νέα Κ.Α.Π. και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Αναδιοργάνωση του συστήματος αιμοδοσίας και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Η σύμβαση αυτή ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή ομόφωνα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 27 Νοεμβρίου 2004, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του άρθρου 3 της Συμφωνίας εγκρίνονται με κοινή απόφαση των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 11 παράγραφος 1 αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επανερχόμεθα στην ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις».

Ο κύριος Υπουργός θέλει να κάνει ορισμένες φραστικές τροποποιήσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να κάνω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 οι λέξεις «της υποψηφιότητας» (στο τέλος του δευτέρου εδαφίου και στο τελευταίο εδάφιο) αντικαθίστανται με τις λέξεις «της αιτήσεως».

2. Στον τίτλο του άρθρου 5 οι λέξεις «Οικονομικοί πόροι» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Οικονομική συμμετοχή».

3. Στην αρχήν του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 5 προστίθεται η λέξη «Επιπλέον».

4. Το όγδοο (προτελευταίο) εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ο Πρύτανης, με πράξεις του, μπορεί να μεταβιβάζει κάθε φορά στον Προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του Πανεπιστημίου τα καθήκοντα του διατάκτη των δαπανών του Ιδρύματος για συγκεκριμένες κατηγορίες δαπανών και του εκκαθαριστή των αποδοχών του πάσης φύσεως προσωπικού».

(Στο σημείο αυτό ο κ. Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο Ν/Σ «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας και άλλες διατάξεις»

(6-9-05)

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 οι λέξεις «της υποψηφιότητας» (στο τέλος του δευτέρου εδαφίου και στο τελευταίο εδάφιο) αντικαθίστανται με τις λέξεις «της αιτήσεως».

2. Στον τίτλο του άρθρου 5 οι λέξεις «Οικονομικοί πόροι» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Οικονομική συμμετοχή».

3. Στη αρχήν του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 5 προστίθεται η λέξη «Επιπλέον».

4. Το όγδοο (προτελευταίο) εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ο Πρύτανης, με πράξεις του, μπορεί να μεταβιβάζει κάθε φορά στον Προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του Πανεπιστημίου τα καθήκοντα του διατάκτη των δαπανών του Ιδρύματος για συγκεκριμένες κατηγορίες δαπανών και του εκκαθαριστή των αποδοχών του πάσης φύσεως προσωπικού».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο, ως διενεμήθη με τις φραστικές και νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού και έχει ως εξής:

«Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος και άλλες διατάξεις**Άρθρο 1
Ίδρυση - Αποστολή**

1. Ιδρύεται Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος (ΔΙ.ΠΑ.Ε.) με έδρα τη Θεσσαλονίκη, ως αυτοτελές και πλήρως αυτοδιοικούμενο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα και με διεθνή διακριτική ονομασία International Hellenic University. Το ΔΙ.ΠΑ.Ε. είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που τελεί υπό την εποπτεία του Κράτους, η οποία ασκείται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Το ΔΙ.ΠΑ.Ε. έχει ως αποστολή να παρέχει ανώτατη εκπαίδευση ιδίως σε αλλοδαπούς που ενδιαφέρονται να σπουδάσουν στην Ελλάδα.

3. Για την επίτευξη της αποστολής του, το ΔΙ.ΠΑ.Ε. οργανώνει και πραγματοποιεί Προγράμματα Σπουδών, σε προπτυχιακό και σε μεταπτυχιακό επίπεδο, με χρήση της διδασκαλίας με παρακολούθηση και δυνατότητα εκπαίδευσης από απόσταση.

4. Το ΔΙ.ΠΑ.Ε. μπορεί να συνεργάζεται με τα λοιπά Πανεπιστήμια της χώρας και με ομοταγή Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

**Άρθρο 2
Διάρθρωση**

1. Το ΔΙ.ΠΑ.Ε. αποτελείται από τρεις Σχολές: τη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών, τη Σχολή Οικονομίας και Διοίκησης και τη Σχολή Επιστημών Τεχνολογίας. Οι Σχολές αυτές παρέχουν Προγράμματα Σπουδών, για καθένα από τα οποία ορίζεται ένας Ακαδημαϊκός Υπεύθυνος. Τα Προγράμματα Σπουδών τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο είναι αντίστοιχα με τα προγράμματα σπουδών των υπολοίπων Πανεπιστημίων της χώρας και οδηγούν σε αντίστοιχους ισότιμους τίτλους σπουδών (πτυχίο, μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης και διδακτορικό δίπλωμα). Με απόφαση της Συγκλήτου του ΔΙ.ΠΑ.Ε., που επικυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το ΔΙ.ΠΑ.Ε. μπορεί να παρέχει πανεπιστημιακή από απόσταση εκπαίδευση, τα Προγράμματα Σπουδών της οποίας δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν σε αριθμό το είκοσι τοις εκατό (20%) εκείνων της εκπαίδευσης με παρακολούθηση.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομίας και Οικονομικών και κατόπιν γνώμης της Συγκλήτου του ΔΙ.ΠΑ.Ε. και του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (Ε.ΣΥ.Π.), σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, μπορεί να ιδρύονται, να καταργούνται, να κατατέμνονται, να αλλάζουν γνωστικό αντικείμενο ή να μετονομάζονται Σχολές ή Προγράμματα Σπουδών του ΔΙ.ΠΑ.Ε..

**Άρθρο 3
Διοίκηση - Οργάνωση**

1. Τα όργανα διοίκησης του ΔΙ.ΠΑ.Ε. είναι η Σύγκλητος, ο Πρύτανης και ο Αντιπρύτανης και των Σχολών του οι Γενικές Συνελεύσεις αυτών, οι Κοσμήτορες και οι Αναπληρωτές Κοσμήτορες. Το ΔΙ.ΠΑ.Ε. λειτουργεί αυτοδύναμα όταν εκλεγεί Κοσμήτορας και στις τρεις Σχολές του. Σε κάθε Σχολή του ΔΙ.ΠΑ.Ε. μπορεί να εκλεγεί Κοσμήτορας εφόσον έχουν διοριστεί σε αυτή δέκα (10) μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), εκ των οποίων δύο (2) στη βαθμίδα του Καθηγητή.

2. Μέχρι την αυτοδύναμη λειτουργία του Πανεπιστημίου, η διοίκηση και η διαχείρισή του ασκείται από εννεαμελή Διοικούσα Επιτροπή (Δ.Ε.), τα μέλη της οποίας διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος αυτής από τα μέλη της. Ως μέλη της Δ.Ε. ορίζονται:

α) μέλη Δ.Ε.Π. των Πανεπιστημίων της χώρας, ομότιμοι καθηγητές ή Έλληνες επιστήμονες που κατέχουν αντίστοιχες θέσεις σε ομοταγή Πανεπιστήμια του εξωτερικού και

β) πρόσωπα οποιασδήποτε υπηκοότητας, αναγνωρισμένου κύρους, προερχόμενα από το χώρο των επιστημών, των γραμμάτων και των τεχνών ή με εξέχοντα ρόλο στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική, πολιτισμική και παραγωγική δραστηριότητα της χώρας ή με γνώσεις και πείρα σε θέματα σχεδιασμού, οργάνωσης και διοίκησης Πανεπιστημίων.

3. Η Δ.Ε. ασκεί τα καθήκοντα της Συγκλήτου και των Κοσμητειών. Μέχρι να συγκροτηθεί σε σώμα η Σύγκλητος, ο Πρόεδρος της Δ.Ε. ασκεί καθήκοντα Πρύτανη. Μέχρι να καταστεί δυνατή η εκλογή Κοσμήτορα σε κάθε Σχολή, τα καθήκοντά του ασκούνται από τον Πρόεδρο της Δ.Ε. ή άλλο μέλος της Δ.Ε. που ορίζεται από τη Δ.Ε.. Ο Αντιπρόεδρος της Δ.Ε. ασκεί καθήκοντα Αντιπρύτανη και αναπληρώνει τον Πρόεδρο της Δ.Ε.. Για τη λειτουργία της Δ.Ε. εφαρμόζονται οι σχετικές με τη λειτουργία των συλλογικών πανεπιστημιακών οργάνων εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και, συμπληρωματικά, οι διατάξεις του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ 45 Α').

4. Η Σύγκλητος είναι το ανώτατο όργανο διοίκησης του ΔΙ.ΠΑ.Ε. και έχει το τεκμήριο αρμοδιότητας. Η Σύγκλητος ασκεί τις αρμοδιότητες που ορίζονται από τις αντίστοιχες κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων, ως προς τη Σύγκλητο και το Πρυτανικό Συμβούλιο. Η Σύγκλητος αποτελείται από τον Πρύτανη, τον Αντιπρύτανη, τους Κοσμήτορες, ένα μέλος Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. από κάθε Σχολή και έναν εκπρόσωπο των φοιτητών, που ορίζεται σύμφωνα με τον Οργανισμό του ΔΙ.ΠΑ.Ε.. Η Σύγκλητος αποφασίζει επί των θεμάτων αρμοδιότητάς της με ψηφοφορία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Πρύτανη. Τα μέλη Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. που μετέχουν στη Σύγκλητο εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία για ένα (1) έτος από το σύνολο των μελών Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. της κάθε Σχολής αντίστοιχα. Για τη διαδικασία εκλογής εφαρμόζονται οι εκάστοτε κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων. Κατά τις συνεδριάσεις της Συγκλήτου, χρέη Γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του ΔΙ.ΠΑ.Ε., που ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του με απόφαση της Συγκλήτου. Η Σύγκλητος συγκαλείται τακτικά μία φορά το μήνα και εκτάκτως όταν το ζητήσει εγγράφως το ένα τρίτο των μελών της. Η Σύγκλητος έχει τη δυνατότητα να συγκροτεί από μέλη του προσωπικού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. επιτροπές ή συμβούλια με συγκεκριμένες αρμοδιότητες.

5. Ο Πρύτανης ασκεί τις αρμοδιότητες που ορίζονται από τις αντίστοιχες κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων. Ο Αντιπρύτανης αναπληρώνει τον Πρύτανη όταν απουσιάζει, κωλύεται ή ελλείπει, είναι αρμόδιος επί των οικονομικών υποθέσεων του ΔΙ.ΠΑ.Ε. και ασκεί όλες αρμοδιότητες του μεταβιβάζει ο Πρύτανης. Ο Πρύτανης και ο Αντιπρύτανης εκλέγονται, με μυστική ψηφοφορία, για μία τετραετία, από εκλεκτορικό σώμα, το οποίο αποτελείται από το σύνολο των μελών Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε.. Υποψήφιοι για τη θέση του Πρύτανη και του Αντιπρύτανη είναι Καθηγητές ή Αναπληρωτές Καθηγητές, μέλη Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε.. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν υποψηφιότητες για οποιονδήποτε λόγο, είτε από τη βαθμίδα του Καθηγητή είτε από τη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή, τότε υποψηφιότητα μπορεί να θέσει οποιοσδήποτε Καθηγητής Ελληνικού Πανεπιστημίου από άλλο ίδρυμα. Για τη διαδικασία εκλογής του Πρύτανη και του Αντιπρύτανη εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι αντίστοιχες κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους ο Πρύτανης και ο Αντιπρύτανης μπορούν να απαλλάσσονται από τα διδακτικά τους καθήκοντα. Υπάρχει δυνατότητα επανεκλογής του ίδιου προσώπου ως Πρύτανη ή Αντιπρύτανη μετά την πάροδο μιας τετραετίας από τη λήξη της προηγούμενης θητείας του στο αξίωμα αυτό.

6. Όργανα Διοίκησης των Σχολών του ΔΙ.ΠΑ.Ε. είναι ο Κοσμήτορας, ο Αναπληρωτής του και η Γενική Συνέλευση της Σχολής. Ο Κοσμήτορας ασκεί τις αρμοδιότητες που ορίζονται από τις κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων για τον Πρόεδρο του Τμήματος και τον Κοσμήτορα της Σχολής. Ο Κοσμήτορας και ο Αναπληρωτής του εκλέγονται, για δύο (2) χρόνια, με μυστική ψηφοφορία, από εκλεκτορικό σώμα, το οποίο αποτελείται από το σύνολο των μελών Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. που ανήκουν στην οικεία Σχολή. Υποψήφιοι για τη θέση του Κοσμήτορα και του Αναπληρωτή του μπορούν να είναι Καθηγητές ή Αναπληρωτές

Καθηγητές, μέλη Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. που ανήκουν στη συγκεκριμένη Σχολή. Η διαδικασία που ακολουθείται για την εκλογή Κοσμήτορα και Αναπληρωτή Κοσμήτορα είναι εκείνη που προβλέπεται για την εκλογή Πρύτανη Πανεπιστημίου. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους ο Κοσμήτορας και ο Αναπληρωτής του μπορούν να απαλλάσσονται από τα διδακτικά τους καθήκοντα.

7. Η Γενική Συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο της Σχολής. Αποτελείται από τον Κοσμήτορα, τον Αναπληρωτή του και όλα τα μέλη Δ.Ε.Π. του ΔΙ.ΠΑ.Ε. της Σχολής. Αποφασίζει επί των θεμάτων της αρμοδιότητάς της με ψηφοφορία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Κοσμήτορα. Η Γενική Συνέλευση μεριμνά για την ομαλή λειτουργία των Προγραμμάτων Σπουδών που εντάσσονται σε αυτήν, κατανέμει τις πιστώσεις που της παρέχει η Σύγκλητος, εισηγείται στη Σύγκλητο τη λειτουργία νέων Προγραμμάτων Σπουδών ή την κατάργηση παλαιών και ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στον παρόντα νόμο.

8. Η λειτουργία των οργάνων διοίκησης του ΔΙ.ΠΑ.Ε. ρυθμίζεται με βάση την κείμενη νομοθεσία για τα Πανεπιστήμια, πλην των θεμάτων που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 4

Επιλογή φοιτητών – Δικαιώματα και υποχρεώσεις

1. Τα Προγράμματα Σπουδών απευθύνονται ιδίως σε αλλοδαπούς φοιτητές για τους οποίους μπορούν παράλληλα να λειτουργήσουν ειδικά προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, μετά από τεκμηριωμένη πρόταση του Κοσμήτορα της αντίστοιχης Σχολής και απόφαση της Συγκλήτου.

2. Η επιλογή των φοιτητών γίνεται ύστερα από διεθνή πρόσκληση ενδιαφέροντος, η οποία δημοσιεύεται στο δικτυακό τόπο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και η οποία κοινοποιείται και στις Πρεσβείες της Ελλάδας σε όλες τις χώρες στις οποίες απευθύνεται, κατά περίπτωση, η πρόσκληση. Απαραίτητες προϋποθέσεις για την εγγραφή των προπτυχιακών φοιτητών είναι: (i) η κατοχή τίτλου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του εξωτερικού ισότιμου ή αντιστοιχεί με το απολυτήριο του ελληνικού Λυκείου, (ii) η μόνιμη κατοικία και διαμονή εκτός Ελλάδας τα τελευταία έξι (6) χρόνια πριν από το χρόνο υποβολής της αιτήσεως.

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την εγγραφή των μεταπτυχιακών φοιτητών είναι:

(i) η κατοχή τίτλου σπουδών του εξωτερικού, ισότιμου ή αντιστοιχεί με τους τίτλους σπουδών των ελληνικών Α.Ε.Ι. και του ΔΙ.ΠΑ.Ε.,

(ii) η μόνιμη κατοικία και διαμονή εκτός Ελλάδας τα τελευταία έξι (6) χρόνια πριν από το χρόνο υποβολής της αιτήσεως, εκτός αν είναι πτυχιούχοι του ΔΙ.ΠΑ.Ε..

3. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισήγηση της Συγκλήτου, καθορίζεται ο αριθμός των παρεχόμενων θέσεων για φοιτητές προπτυχιακού και μεταπτυχιακού επιπέδου ανά Πρόγραμμα Σπουδών, για κάθε ακαδημαϊκό έτος. Σε περίπτωση που ο αριθμός των ενδιαφερομένων είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων, η επιλογή γίνεται κατόπιν αξιολόγησης των αιτήσεων, που διενεργείται με ευθύνη του Κοσμήτορα της κάθε Σχολής.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και κατόπιν γνώμης της Συγκλήτου του ΔΙ.ΠΑ.Ε. και του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθορίζονται τα κριτήρια για την αξιολόγηση των αιτήσεων και την επιλογή των υποψηφίων, κατά τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού, καθώς και οι συντελεστές βαρύτητας των κριτηρίων αυτών.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού καθορίζονται οι παροχές κι οι διευκολύνσεις που δικαιούνται οι φοιτητές του ΔΙ.ΠΑ.Ε., κατ' αναλογίαν όσων προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τους φοιτητές των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης, ιδίως σε ό,τι αφορά τις μετακινήσεις, τις υποτροφίες,

τις προϋποθέσεις απαλλαγής από την υποχρέωση οικονομικής συμμετοχής και την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη.

6. Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. και αποβάλλεται με τη λήψη του πτυχίου ή τη διαγραφή του, λόγω πειθαρχικού παραπτώματος. Οι φοιτητές δικαιούνται να κάνουν χρήση των εγκαταστάσεων και των μέσων, με τα οποία είναι εξοπλισμένο το ΔΙ.ΠΑ.Ε. για την εκπλήρωση του εκπαιδευτικού του έργου.

Άρθρο 5

Διδασκαλία - Εκπαιδευτικό προσωπικό - Οικονομική συμμετοχή

1. Η διδασκαλία των μαθημάτων των Προγραμμάτων Σπουδών γίνεται στην αγγλική γλώσσα. Σε ειδικές περιπτώσεις που καθορίζονται με απόφαση της Συγκλήτου, μαθήματα μπορεί να γίνονται σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, συμπεριλαμβανομένης της ελληνικής. Οι σπουδές συνδυάζουν τα χαρακτηριστικά της διδασκαλίας με παρακολούθηση με τα χαρακτηριστικά της διδασκαλίας από απόσταση και την πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων των σύγχρονων τεχνολογιών.

2. Η διδασκαλία των μαθημάτων γίνεται:

i) από μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Πανεπιστημίου και

ii) από διδάσκοντες με συμβάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 407/1980 (ΦΕΚ 112 Α'), ή από Επισκέπτες Καθηγητές ή από Εντεταλμένους Επίκουρους Καθηγητές ή από Ειδικούς Επιστήμονες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

3. Η επικουρία του διδακτικού έργου γίνεται από μέλη Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.ΔΙ.Π.) και από μέλη Ειδικού Εργαστηριακού Τεχνικού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) του Πανεπιστημίου.

4. Συνιστώνται στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. σαράντα πέντε (45) θέσεις Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), οι οποίες κατανέμονται στις τρεις Σχολές ως εξής:

i) στη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών δεκαπέντε (15) θέσεις Δ.Ε.Π.,

ii) στη Σχολή Οικονομίας και Διοίκησης δεκαπέντε (15) θέσεις Δ.Ε.Π.,

iii) στη Σχολή Επιστημών Τεχνολογίας δεκαπέντε (15) θέσεις Δ.Ε.Π..

Οι θέσεις αυτές προκηρύσσονται, κατ' εξαίρεση από τη διαδικασία προγραμματισμού, με απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής του ΔΙ.ΠΑ.Ε. ή όταν καταστεί αυτοδύναμη η λειτουργία του ΔΙ.ΠΑ.Ε., με απόφαση της Συγκλήτου. Οι αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου εγκρίνονται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Είναι δυνατή η μετάκληση επιστημόνων του εξωτερικού σε κενές θέσεις μελών Δ.Ε.Π., κατά τις κείμενες διατάξεις.

5. Συνιστώνται στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. δεκαπέντε (15) θέσεις Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.ΔΙ.Π.) και δεκαπέντε (15) θέσεις από μέλη Ειδικού Εργαστηριακού Τεχνικού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.), οι οποίες κατανέμονται στις τρεις Σχολές ως εξής:

i) στη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών πέντε (5) θέσεις Ε.Ε.ΔΙ.Π. και πέντε (5) θέσεις Ε.Τ.Ε.Π.,

ii) στη Σχολή Οικονομίας και Διοίκησης πέντε (5) θέσεις Ε.Ε.ΔΙ.Π. και πέντε (5) θέσεις Ε.Τ.Ε.Π.,

iii) στη Σχολή Επιστημών Τεχνολογίας πέντε (5) θέσεις Ε.Ε.ΔΙ.Π. και πέντε (5) θέσεις Ε.Τ.Ε.Π..

6. Οι φοιτητές του ΔΙ.ΠΑ.Ε. που συμμετέχουν σε προγράμματα προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών ή σε προγράμματα εκπαίδευσης από απόσταση, συμμετέχουν οικονομικά στην κάλυψη των δαπανών λειτουργίας των προγραμμάτων αυτών, το δε ύψος της συμμετοχής αυτής καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από γνώμη της Συγκλήτου. Η διαδικασία καταβολής της οικονομικής συμμετοχής εκ μέρους των φοιτητών κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζεται από τον Οργανισμό του ΔΙ.ΠΑ.Ε..

7. Το Εκπαιδευτικό Προσωπικό του ΔΙ.ΠΑ.Ε. (Δ.Ε.Π., Ε.Ε.ΔΙ.Π.) και το Ε.Τ.Ε.Π. εκλέγεται και διορίζεται κατά την κείμενη νομοθεσία περί Πανεπιστημίων. Το ίδιο ισχύει για τα θέματα που αφορούν στην υπηρεσιακή του κατάσταση, στις άδειες του και στην πειθαρχική του ευθύνη. Επιπλέον, απαραίτητο προσόν διορισμού του Εκπαιδευτικού Προσωπικού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. και του Ε.Τ.Ε.Π. είναι η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας.

Άρθρο 6

Διοικητικές υπηρεσίες - Διοικητική υποστήριξη

1. Για τη διοικητική υποστήριξη του ΔΙ.ΠΑ.Ε., συνιστάται στην έδρα του Ιδρύματος Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών και αυτοτελή Γραφεία Πρυτανείας και Νομικού Συμβούλου. Η Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών διαρθρώνεται στα ακόλουθα εννέα τμήματα: α) Μητρώου Φοιτητών, β) Εκπαίδευσης, γ) Προσωπικού, δ) Οικονομικών Υποθέσεων, ε) Εγκαταστάσεων, στ) Βιβλιοθήκης, ζ) Ακαδημαϊκών Οργάνων, η) Διαχείρισης Ειδικού Λογαριασμού, θ) Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων.

2. Με απόφαση της Συγκλήτου, ύστερα από εισήγηση του Προϊσταμένου των Διοικητικών Υπηρεσιών του ΔΙ.ΠΑ.Ε., καθορίζονται ειδικότερα οι αρμοδιότητες των Τμημάτων και των Γραφείων του ΔΙ.ΠΑ.Ε..

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισήγηση της Συγκλήτου του ΔΙ.ΠΑ.Ε., μπορεί να ιδρύονται, να καταργούνται, να συγχωνεύονται και να μετονομάζονται Τμήματα και Γραφεία.

4. Συνιστώνται στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. μία (1) θέση Προϊσταμένου Διοικητικών Υπηρεσιών της κατηγορίας ειδικών θέσεων με βαθμό Β' και τριάντα τρεις (33) θέσεις μόνιμων υπαλλήλων που κατανέμονται κατά κατηγορία ως εξής:

- i) ΠΕ κατηγορία εννέα (9) θέσεις,
- ii) ΤΕ κατηγορία εννέα (9) θέσεις,
- iii) ΔΕ κατηγορία δώδεκα (12) θέσεις,
- iv) ΥΕ κατηγορία τρεις (3) θέσεις.

5. Για τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του διοικητικού προσωπικού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τους υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ.. Η σύσταση και συγκρότηση του υπηρεσιακού συμβουλίου των ως άνω υπαλλήλων γίνεται κατά τις διατάξεις περί υπηρεσιακών συμβουλίων των Πανεπιστημίων.

6. Οι επί μέρους κλάδοι και θέσεις κάθε κατηγορίας καθορίζονται με τον Οργανισμό του ΔΙ.ΠΑ.Ε. μετά από πρόταση της Συγκλήτου. Με την ίδια διαδικασία ορίζονται οι κλάδοι από τους οποίους επιλέγονται οι προϊστάμενοι των διοικητικών μονάδων του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Η πλήρωση των θέσεων του διοικητικού προσωπικού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. γίνεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Απαραίτητο προσόν διορισμού του διοικητικού προσωπικού του ΔΙ.ΠΑ.Ε., πέραν των αναφερομένων στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής, είναι η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας για τους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ και ΤΕ κατηγοριών, η πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας για τους υπαλλήλους της ΔΕ κατηγορίας και η καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας για τους υπαλλήλους της ΥΕ κατηγορίας.

7. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ύστερα από εισήγηση του Πρύτανη, η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου μπορεί να προσλάβει, με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, υπαλλήλους για την αντιμετώπιση εκτάκτων και παροδικών αναγκών του Ιδρύματος. Η διαδικασία πρόσληψης, καθώς και τα προσόντα των προσλαμβανομένων, καθορίζονται κατά την κείμενη διαδικασία περί προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται, κατ' έτος, ο αριθμός των υπαλλήλων που η Σύγκλητος μπορεί να προσλάβει με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Οι αποδοχές των υπαλλή-

λων αυτών καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α'). Απαραίτητο προσόν του προσωπικού που προσλαμβάνεται κατά την παράγραφο αυτή, πέραν των αναφερομένων στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής, είναι η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας.

8. Ο Προϊστάμενος των Διοικητικών Υπηρεσιών του ΔΙ.ΠΑ.Ε. επιλέγεται από τη Σύγκλητο του ΔΙ.ΠΑ.Ε., κατόπιν διαδικασίας ανοικτής προκήρυξης. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται τα προσόντα επιλογής του. Η θητεία του είναι τριετής και μπορεί να ανανεωθεί μόνο μία φορά. Οι αρμοδιότητές του περιλαμβάνουν την άσκηση διοικητικής εποπτείας, τον έλεγχο και το συντονισμό των διοικητικών υπηρεσιών του Ιδρύματος και είναι υπεύθυνος για την εύρυθμη λειτουργία τους στο πλαίσιο των οδηγιών και αποφάσεων του Πρύτανη και της Συγκλήτου. Ο Προϊστάμενος των Διοικητικών Υπηρεσιών του ΔΙ.ΠΑ.Ε. συμμετέχει, χωρίς ψήφο, στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου, όταν εξετάζονται διοικητικής φύσεως θέματα και εισηγείται τα θέματα αυτά. Μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεων της Συγκλήτου, καθώς και των λοιπών συλλογικών οργάνων του Πανεπιστημίου. Συμμετέχει στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο Κρίσεως των υπαλλήλων του Ιδρύματος ως εισηγητής. Ο Πρύτανης, με πράξεις του, μπορεί να μεταβιβάζει κάθε φορά στον Προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του Πανεπιστημίου τα καθήκοντα του διατάκτη των δαπανών του Ιδρύματος για συγκεκριμένες κατηγορίες δαπανών και του εκκαθαριστή των αποδοχών του πάσης φύσεως προσωπικού. Με απόφασή του, ο Πρύτανης μπορεί να μεταβιβάζει στον Προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του ΔΙ.ΠΑ.Ε., όπως και στους Προϊσταμένους των Τμημάτων, το δικαίωμα υπογραφής εγγράφων.

9. Ο Νομικός Σύμβουλος προΐσταται του Νομικού Γραφείου του Ιδρύματος. Ως Νομικός Σύμβουλος προσλαμβάνεται δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω με άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του ν.1649/1986 (ΦΕΚ 149 Α'). Ο Νομικός Σύμβουλος έχει την ευθύνη της νομικής εξυπηρέτησης του Ιδρύματος σε δικαστικές ή εξώδικες υποθέσεις και της νομικής καθοδήγησης των αρχών και υπηρεσιών του Ιδρύματος με γνωμοδοτήσεις ή συμβουλές. Παρίσταται ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή Αρχής και έχει από τη θέση του και χωρίς άλλο αποδεικτικό στοιχείο την από το νόμο απαιτούμενη πληρεξουσιότητα για παράσταση ενώπιον όλων των δικαστηρίων κατά την εκδίκαση πάσης φύσεως υποθέσεων του Πανεπιστημίου. Οι αποδοχές του Νομικού Συμβούλου ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.1093/1980 (ΦΕΚ 270 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 12 του ν.1816/1988 (ΦΕΚ 251 Α') και ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 7

Πόροι – Οικονομική Διαχείριση Ειδικός Λογαριασμός

1. Οι πόροι του ΔΙ.ΠΑ.Ε. προέρχονται από:

- (i) τον τακτικό προϋπολογισμό του Κράτους και το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων, ως κρατική επιχορήγηση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων,
- (ii) ευρωπαϊκά, διεθνή και διακρατικά προγράμματα,
- (iii) τη συμμετοχή των φοιτητών σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 5 του νόμου αυτού,
- (iv) έσοδα από έρευνες, μελέτες, παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών, εκδόσεις και από κάθε μορφής προσόδους από τις δραστηριότητές του,
- (v) έσοδα από αξιοποίηση της περιουσίας του και κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο που παρέχεται στο Ίδρυμα από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς ή φυσικά και νομικά πρόσωπα του εσωτερικού και του εξωτερικού,
- (vi) χορηγίες.

2. Η οικονομική διαχείριση του ΔΙ.ΠΑ.Ε. διέπεται από τις κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων.

3. Στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. συνίσταται και λειτουργεί Ειδικός Λογαριασμός, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2771/1999 και τις λοιπές ειδικές διατάξεις για τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων

Έρευνας των Πανεπιστημίων.

4. Η Επιτροπή Διαχείρισης Ειδικού Λογαριασμού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. αποτελείται από τον Αντιπρύτανη, ως Πρόεδρο, τους Κοσμήτορες των Σχολών και τον Προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του ΔΙ.ΠΑ.Ε.. Καθήκοντα Γραμματέα της Επιτροπής Διαχείρισης Ειδικού Λογαριασμού του ΔΙ.ΠΑ.Ε. ασκεί ο Προϊστάμενος του Τμήματος Διαχείρισης Ειδικού Λογαριασμού και, σε περίπτωση κωλύματος, υπάλληλος του Τμήματος αυτού, τον οποίο ορίζει ο Προϊστάμενός του. Οι γενικές κατευθύνσεις λειτουργίας και διαχείρισης του παραπάνω λογαριασμού, καθώς και τα καθήκοντα της ως άνω Επιτροπής, καθορίζονται από τις κείμενες διατάξεις περί Πανεπιστημίων.

Άρθρο 8 Λοιπές διατάξεις

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται το αργότερο εντός δύο (2) ετών από τη συγκρότηση της Διοικούσας Επιτροπής, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, κυρώνεται ο Οργανισμός του ΔΙ.ΠΑ.Ε. με τον οποίο ρυθμίζονται οι ειδικότερες λεπτομέρειες των θεμάτων που αφορούν ιδίως στην πλήρωση θέσεων Δ.Ε.Π., στη διοίκηση, στα μέλη και στη διαδικασία επιλογής και διορισμού των οργάνων διοίκησης, στην οργάνωση, στη σύσταση θέσεων, στην έκδοση οργανισμού λειτουργίας, στην έκδοση κανονισμού σπουδών, στις λοιπές προϋποθέσεις εγγραφής φοιτητών, στη χορήγηση και στο περιεχόμενο των τίτλων σπουδών, στους πόρους, στην περιουσία και στην οικονομική διαχείριση, στην υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού και σε κάθε άλλο θέμα που έχει σχέση με την οργάνωση και τη λειτουργία του ΔΙ.ΠΑ.Ε..

2. Για όλα τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από το νόμο αυτόν, ισχύουν οι αντίστοιχες κείμενες διατάξεις της νομοθεσίας για τα Πανεπιστήμια.

Άρθρο 9 Άλλες διατάξεις

Θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

1. α. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παρ. 34 του άρθρου 6 του ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152 Α') προστίθεται η φράση: «ή στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία προσφέρθηκε μετά την ημερομηνία ένταξης των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση», επιφυλασσομένης της διάταξης της παρ.10 του άρθρου 8 του ν. 2817/2000.

β. Η διάταξη της περ. ι' της παρ. 34 του άρθρου 6 του ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152 Α') καταργείται, επιφυλασσομένης της ισχύος της μόνο για τους διαγωνισμούς του Α.Σ.Ε.Π. του έτους 2005. Οι περιπτώσεις ια' και ιβ' αναριθμούνται σε ι' και ια' αντίστοιχα.

γ. Στο τέλος της παρ. 34 του άρθρου 6 του ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στους εκπαιδευτικούς όλων των κλάδων, οι οποίοι προσελήφθηκαν ως αναπληρωτές ή ωρομίσθιοι στον κλάδο ΔΕ χωρίς να διαθέτουν την προβλεπόμενη από το άρθρο 14 παρ. 8 του ν. 1566/1985 (ΦΕΚ 167 Α') τριετή επαγγελματική πείρα από την κτήση του πτυχίου, αναγνωρίζεται ως προϋπηρεσία για την αναγραφή τους στους πίνακες αναπληρωτών-ωρομισθίων μόνον αυτή η οποία απομένει μετά την αφαίρεση του αναγκαίου χρόνου για τη συμπλήρωση της ανωτέρω τριετούς επαγγελματικής πείρας.»

2. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 1 και της παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 3194/2003 (ΦΕΚ 267 Α') και της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 2834/2000 (ΦΕΚ 160 Α') εξακολουθούν να ισχύουν.

3. Για τη σειρά κατάταξης στους πίνακες προσωρινών αναπληρωτών της παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. 3255/2004 (ΦΕΚ 138 Α') η υπηρεσία προσωρινών αναπληρωτών σε σχολικές μονάδες, που χαρακτηρίζονται κατά τις οικείες διατάξεις ως

δυσπρόσιτες, λογίζεται, από το σχολικό έτος 2002-2003 και εφεξής στο διπλάσιο.

4. Η διάταξη της παρ. 45 α' του άρθρου 13 του ν. 3149/ 2003 (ΦΕΚ 141 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Προσωρινοί αναπληρωτές που προσλαμβάνονται στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τον πίνακα της παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. 3255/ 2004 διαγράφονται από τους πίνακες αναπληρωτών για το σχολικό έτος που διανύεται κατά την ανακοίνωση του διορισμού, εφόσον δεν αναλαμβάνουν για οποιονδήποτε λόγο υπηρεσία εντός δέκα (10) ημερών από την ανακοίνωση της πρόσληψής τους. Εάν αρνηθούν για δεύτερη φορά διαγράφονται για το σχολικό έτος που διανύεται κατά την ανακοίνωση του διορισμού και για τα δύο επόμενα.»

5. Στο άρθρο 6 του ν. 3255/2004 (ΦΕΚ 138 Α') προστίθεται η παράγραφος 13:

«13.α. Η προϋπηρεσία αναπληρωτή ή ωρομίσθιου εκπαιδευτικού υπολογίζεται στον κλάδο στον οποίο προσφέρθηκε. Κατ' εξαίρεση η προσφερθείσα προϋπηρεσία μέχρι το τέλος του διδακτικού έτους 2004-2005 σε έναν ή σε περισσότερους του ενός κλάδους μπορεί να υπολογισθεί σε έναν μόνο κλάδο, της προτίμησης του υποψηφίου. Για την ανωτέρω διαδικασία λαμβάνονται υπόψη μόνο οι προϋπηρεσίες οι οποίες προσφέρθηκαν μετά τη λήψη του πτυχίου του κλάδου στον οποίο υπολογίζονται. Η δήλωση προτίμησης για τον υπολογισμό της προϋπηρεσίας σε έναν κλάδο υποβάλλεται εφάπαξ μαζί με την αίτηση εγγραφής στους πίνακες αναπληρωτών ή ωρομισθίων του διδακτικού έτους 2005-2006.

β. Οι διατάξεις της υποπερίπτωσης ββ' του εδαφίου α' της παραγράφου 2 και των παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 6 του ν. 3255/2004 δεν ισχύουν για τους εκπαιδευτικούς που έχουν συνταξιοδοτηθεί ανεξάρτητα από το φορέα συνταξιοδότησης, καθώς και για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς στους οποίους έχει επιβληθεί η ποινή της οριστικής παύσης.»

6. Η διάταξη της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3194/2003 (ΦΕΚ 267 Α') αντικαθίσταται από την ισχύ της ως εξής:

«β) Ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, που απολύονται για τους λόγους της προηγούμενης περίπτωσης εγγράφονται στους πίνακες αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 6 του ν. 3255/ 2004 (ΦΕΚ 138 Α'), εφόσον συμπληρώνουν στην ίδια σχολική μονάδα κατά την ημέρα της απόλυσης συνεχή υπηρεσία τουλάχιστον δύο σχολικών ετών με πλήρες εβδομαδιαίο ωράριο ή με αναγωγή αυτού στο υποχρεωτικό και με σειρά που εξαρτάται από το χρόνο αυτής της υπηρεσίας, χωρίς να προσμετράται για την εγγραφή τους στους πίνακες αυτούς τυχόν προηγούμενη της ιδιωτικής προϋπηρεσία τους στη δημόσια εκπαίδευση με οποιαδήποτε σχέση κι αν παρασχέθηκε.

Για κάθε σχολικό έτος υπολογίζεται υπηρεσία δέκα (10) μηνών. Δυνατότητα εγγραφής στους πίνακες αυτούς δεν έχουν οι εκπαιδευτικοί των οποίων η σχέση εργασίας λύεται λόγω παραίτησης. Όσοι εγγράφονται στον πίνακα αναπληρωτών δεν μπορούν να διορισθούν σε θέσεις μόνιμων εκπαιδευτικών κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 3255/2004 (ΦΕΚ 138 Α') πριν συμπληρώσουν υπηρεσία αναπληρωτή ή ωρομίσθιου σε δημόσια σχολεία επί δύο τουλάχιστον πλήρη διδακτικά έτη από την εγγραφή τους στον πίνακα.»

7. α) Η παρ. 9 του άρθρου 1 του ν. 3194/2003 (ΦΕΚ 267 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Κατά την τοποθέτηση των διοριζόμενων ως μόνιμων εκπαιδευτικών σε περιοχές ή Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και στα δυσπρόσιτα σχολεία προηγούνται οι εγγεγραμμένοι στον πίνακα αναπληρωτών, οι οποίοι την 30.6.2004 είχαν συμπληρώσει κατά τις κείμενες διατάξεις πραγματική υπηρεσία αναπληρωτή ή ωρομισθίου τουλάχιστον τριάντα (30) μηνών, έπονται οι εγγεγραμμένοι στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών και ακολουθούν οι διορισθέντες του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π..»

β) Η περίπτωση γ' της παρ. 31 του άρθρου 6 του ν. 3027/ 2002 (ΦΕΚ 152 Α') καταργείται.

8. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 2 περ. α'

και β' του ν. 2083/1992 (ΦΕΚ 159 Α') και του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 2327/1995 (ΦΕΚ 156 Α') για τους κατόχους πτυχίων από κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τους κατόχους πτυχίων αλλοδαπής χώρας εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξακολουθούν και ισχύουν οι διατάξεις αυτές, επιφυλασσομένου του εδαφ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 30 του ν. 2083/1992 (ΦΕΚ 159 Α').

Για όσους ολοκλήρωσαν το πρόγραμμα επανεκπαίδευσης των άρθρων 30 του ν. 2083/1992 και 10 του ν. 2327/ 1995 και προσκομίσουν βεβαίωση παρακολούθησης του προγράμματος μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, η προϋπηρεσία σε σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων προσμετράται για την ένταξη στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών και ωρομισθίων, εφόσον αυτή έχει παρασχεθεί μετά την αναγνώριση της ισοτιμίας και αντιστοιχίας του πτυχίου της αλλοδαπής.

9. Η παράγραφος 5 της Υ.Α. Γ2/3345/2.9.1988 (ΦΕΚ 649 Β') που κυρώθηκε με το άρθρο 16 του ν.1824/1988 (ΦΕΚ 296 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Το διδακτικό προσωπικό των μουσικών σχολείων διακρίνεται σε καθηγητές των γενικών μαθημάτων και σε καθηγητές μουσικής, απόλυτα εξειδικευμένους στους τομείς της μουσικής.»

10. Η άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Εκπαίδευσης.

11. Έως τον ορισμό νέων Διευθυντών Εκπαίδευσης, Προϊσταμένων Γραφείων, Γραφείων Φυσικής Αγωγής και Γραφείων Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης οι προσωρινοί Διευθυντές και Προϊστάμενοι που τοποθετήθηκαν εις εφαρμογή του άρθρου 12 του ν. 3260/2004 (ΦΕΚ 151 Α') παραμένουν στη θέση τους.

12. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 31.8.2005.

Άρθρο 10

Ίδρυση Τμημάτων σε Πανεπιστήμια

1. Ιδρύονται τα ακόλουθα Πανεπιστημιακά Τμήματα:

α. Στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου Τμήμα Νοσηλευτικής, με έδρα την πόλη της Σπάρτης. Το Τμήμα εντάσσεται στη Σχολή Επιστημών Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής και έχει ως αποστολή:

αα) Την καλλιέργεια και προαγωγή της γνώσης παροχής νοσηλευτικών υπηρεσιών και την παροχή στους φοιτητές των απαραίτητων εφοδίων που εξασφαλίζουν την άρτια κατάρτισή τους για επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία.

ββ) Την οργάνωση μεταπτυχιακών σπουδών που οδηγούν στην κατάρτιση επιστημόνων με εξειδικευμένες γνώσεις σε επί μέρους γνωστικά αντικείμενα του Τμήματος.

γγ) Τη συμβολή στην ανάπτυξη των σπουδών της επιστήμης σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της υψηλής ποιότητας παροχής νοσηλευτικών υπηρεσιών και τη χρήση νέων τεχνολογιών.

Η εκπαίδευση που παρέχει το Τμήμα αποβλέπει ιδίως: i) στην αποτελεσματική ανάδειξη, προβολή και αξιοποίηση των νοσηλευτικών μεθόδων και τεχνικών προαγωγής και διασφάλισης της ποιότητας ζωής στην υγεία και τη νόσο, δηλαδή στη φροντίδα υγείας (πρόληψη, θεραπεία, αποκατάσταση) του υγιούς ή ασθενούς ατόμου, της οικογένειας και της κοινότητας, ii) στην ορθολογική διαχείριση και οικονομική αξιοποίησή τους, ώστε να επιτευχθεί η εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου συστήματος όλων των παραμέτρων της νοσηλευτικής διαχείρισης στην Ελλάδα και iii) στην ανάδειξη του σύγχρονου τομέα της νοσηλευτικής διαχείρισης και σχεδιασμού με τη χρήση των νέων τεχνολογιών.

β. Στο Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας Τμήμα Περιφερειακής Οικονομικής Ανάπτυξης, με έδρα την πόλη της Λιβαδειάς. Το Τμήμα έχει ως αποστολή:

αα) Την κατάρτιση και δημιουργία επιστημόνων που θα μπορούν να καλύψουν συγκεκριμένες ανάγκες της Ελληνικής Οικο-

νομίας, εντός και εκτός του αστικού χώρου, με ανάδειξη και επίλυση αναπτυξιακών προβλημάτων της περιφέρειας γενικά και συγκεκριμένων περιοχών ειδικότερα, ώστε να ενταχθούν με αποτελεσματικό τρόπο στο γενικότερο Πρόγραμμα της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

ββ) Την παροχή γνώσεων στις βασικές Οικονομικές Επιστήμες (Οικονομική Ανάλυση, Ποσοτικές Μέθοδοι, Διοίκηση και Οικονομική Επιχειρήσεων, Ανάλυση και Αξιολόγηση Επενδύσεων, Εφαρμογή της Θεωρίας και των μεθόδων έρευνας σε συγκεκριμένα αντικείμενα τόσο σε επίπεδο κλάδου όσο και σε επίπεδο παραγωγικής μονάδας) και την ανάπτυξη δεξιοτήτων εξειδικευμένων γνώσεων στον πρωτογενή και αστικό τομέα και γγ) Την έρευνα και τη διδασκαλία σε θέματα προώθησης της ισότιμης συμμετοχής της περιφέρειας στην παραγωγική δραστηριότητα της χώρας.

2. Η έναρξη της εκπαιδευτικής λειτουργίας των Τμημάτων της παραγράφου 1 και η εισαγωγή των πρώτων φοιτητών ορίζεται από το ακαδημαϊκό έτος 2005 - 2006.

3. Ο αριθμός των κατ' έτος εισακτέων στα Τμήματα και τα του τρόπου εισαγωγής ορίζονται κατά τις περί εισαγωγής φοιτητών στην ανώτατη εκπαίδευση εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

4. Κάθε Τμήμα της παραγράφου 1 απονέμει τίτλους σπουδών μέχρι και του διδακτορικού διπλώματος.

5. Η ελάχιστη υποχρεωτική διάρκεια φοίτησης για τη λήψη πτυχίου ορίζεται σε οκτώ (8) εξάμηνα σπουδών.

6. Στα Πανεπιστήμια Πελοποννήσου και Στερεάς Ελλάδας ιδρύονται ανά είκοσι μία (21) θέσεις Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού, δέκα (10) θέσεις Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Δ.Π.) και δέκα (10) θέσεις Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) εκ των οποίων τέσσερις (4) θέσεις ΠΕ κατηγορίας, τέσσερις (4) θέσεις ΤΕ κατηγορίας και δύο (2) θέσεις ΔΕ κατηγορίας.

7. Σε κάθε Τμήμα που ιδρύεται με την παράγραφο 1 συστήνεται Γραμματεία, η οποία παρέχει διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη στο εν γένει εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο τους. Η Γραμματεία οργανώνεται και λειτουργεί σε επίπεδο Τμήματος κατά την έννοια του άρθρου 8 του ν. 3260/2004 (ΦΕΚ 151 Α').

8. Η πλήρωση των θέσεων Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) των Τμημάτων της παραγράφου 1 έως την αυτοδύναμη λειτουργία τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 του ν. 2454/1997 (ΦΕΚ 7 Α'), γίνεται ύστερα από προκήρυξη ή μετάκληση ή μετακίνηση μέλους Δ.Ε.Π., ως εξής:

α) Η προκήρυξη για την πλήρωση κενών θέσεων γίνεται με απόφαση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής, ύστερα από εισήγηση της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 6 του ν. 2083/1992. Η εκλογή γίνεται από ενδεκαμελή εκλεκτορικό σώμα. Σε κάθε εκλεκτορικό σώμα συμμετέχουν τα μέλη Δ.Ε.Π. που τυχόν υπηρετούν στο οικείο Τμήμα και έχουν δικαίωμα ψήφου. Αν τα μέλη Δ.Ε.Π. είναι λιγότερα από ένδεκα, το εκλεκτορικό σώμα συμπληρώνεται με απόφαση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής ύστερα από κλήρωση από διπλάσιο τουλάχιστον αριθμό μελών Δ.Ε.Π. που ορίζει η ίδια, από κατάλογο τον οποίο εισηγείται η Προσωρινή Γενική Συνέλευση, η οποία ταυτόχρονα αναφέρει και όσα άλλα μέλη Δ.Ε.Π. μπορούν κατά την κρίση της να περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Τα μέλη που ορίζονται από τη Σύγκλητο ή τη Διοικούσα Επιτροπή πρέπει να κατέχουν θέση Δ.Ε.Π. του ίδιου γνωστικού αντικείμενου σε ομοειδή ή συγγενή Τμήματα του ίδιου ή άλλων Πανεπιστημίων και να ανήκουν στις βαθμίδες του Καθηγητή και του Αναπληρωτή Καθηγητή. Εάν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν τέτοια μέλη, ορίζονται μέλη Δ.Ε.Π. της βαθμίδας του Καθηγητή και του Αναπληρωτή Καθηγητή του συγγενέστερου γνωστικού αντικείμενου. Σε κάθε εκλεκτορικό σώμα προεδρεύει ο Πρόεδρος της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του οικείου Τμήματος, ο οποίος μπορεί να είναι και εκλέκτορας. Αν ο Πρόεδρος δεν έχει οριστεί ως μέλος του εκλεκτορικού σώματος, προεδρεύει αυτός χωρίς δικαίωμα ψήφου. Για τη συγκρότηση του εκλεκτορικού σώματος εκδίδεται πράξη του Πρύτανη ή του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής, αντίγραφο της οποίας

μαζί με τα σχετικά πρακτικά κοινοποιούνται, χωρίς καθυστέρηση στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Σε κάθε θέση που προκηρύσσεται ορίζεται με απόφαση του σώματος των εκλεκτόρων τριμελής εισηγητική επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 κεφ. Γ' παρ. 1 του ν. 2083/1992, η οποία καταρτίζει και υποβάλλει στην Προσωρινή Γενική Συνέλευση ειδικά αιτιολογημένη έκθεση. Μέσα στην προβλεπόμενη από το νόμο προθεσμία συνέρχεται υπό την προεδρία του Προέδρου του Τμήματος, σε κοινή συνεδρίαση, η Προσωρινή Γενική Συνέλευση και το σώμα των εκλεκτόρων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της πανεπιστημιακής νομοθεσίας.

β) Η πλήρωση κενών θέσεων Δ.Ε.Π. με μετάκληση γίνεται με απόφαση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής, ύστερα από πρόταση της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης, εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 16 του ν. 1268/1982. Για τη μετάκληση αποφασίζει ενδεκαμελές εκλεκτορικό σώμα το οποίο συγκροτείται με απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής ύστερα από κλήρωση, από διπλάσιο τουλάχιστον αριθμό μελών Δ.Ε.Π. της βαθμίδας του Καθηγητή του ίδιου γνωστικού αντικείμενου που ορίζει η ίδια από κατάλογο τον οποίο εισηγείται η Προσωρινή Γενική Συνέλευση, η οποία ταυτόχρονα αναφέρει και όσα μέλη Δ.Ε.Π. μπορούν κατά την κρίση της να περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Εάν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν Καθηγητές του ίδιου γνωστικού αντικείμενου, ο κατάλογος συμπληρώνεται με Καθηγητές του συγγενέστερου γνωστικού αντικείμενου. Στο εκλεκτορικό σώμα προεδρεύει ο Πρόεδρος της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος, ο οποίος μπορεί να είναι και εκλέκτορας. Για την πλήρωση θέσης Δ.Ε.Π. με μετάκληση ή για τη συγκρότηση του εκλεκτορικού σώματος εκδίδεται σχετική κατά περίπτωση διαπιστωτική πράξη του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής, αντίγραφο της οποίας μαζί με τα σχετικά πρακτικά κοινοποιούνται, χωρίς καθυστέρηση στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Κατά τα λοιπά για την πλήρωση θέσεων Δ.Ε.Π. με μετάκληση εφαρμόζονται οι διατάξεις της πανεπιστημιακής νομοθεσίας.

γ) Η πλήρωση κενών θέσεων Δ.Ε.Π. με μετακίνηση μέλους Δ.Ε.Π. από άλλο Τμήμα του ίδιου ή άλλου Πανεπιστημίου γίνεται υπό τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς (αποκλεισμός μετακίνησης μελών Δ.Ε.Π. προς τα Πανεπιστήμια Αττικής και Θεσσαλονίκης) του άρθρου 5 του ν. 2517/1997 (ΦΕΚ 160 Α'), όπως ισχύει, με πράξη του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου μέλους Δ.Ε.Π., αιτιολογημένη σύμφωνη γνώμη της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος προέλευσης και της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου υποδοχής.

9. α) Έως ότου εξασφαλισθούν οι προϋποθέσεις για την αυτοδύναμη λειτουργία κάθε Τμήματος της παραγράφου 1, η διοίκησή του ασκείται από Προσωρινή Γενική Συνέλευση που ορίζεται με πράξη του Πρύτανη ή του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής, ύστερα από απόφαση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής αντίστοιχα. Η Προσωρινή Γενική Συνέλευση αποτελείται από πέντε τουλάχιστον μέλη Δ.Ε.Π., των οποίων το γνωστικό αντικείμενο είναι σχετικό με την επιστήμη που καλλιεργεί το οικείο Τμήμα. Με την ίδια πράξη ορίζονται μεταξύ των μελών της ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής Πρόεδρος, οι οποίοι πρέπει να κατέχουν θέση Δ.Ε.Π. της βαθμίδας του Καθηγητή ή Αναπληρωτή Καθηγητή. Καθήκοντα Γραμματέα ασκεί ο Γραμματέας του Τμήματος ή ο νόμιμος αναπληρωτής του ή διοικητικός υπάλληλος στην περίπτωση που δεν έχει τοποθετηθεί Γραμματέας. Στην Προσωρινή Γενική Συνέλευση συμμετέχουν υποχρεωτικά όλα τα μέλη Δ.Ε.Π. που υπηρετούν στο Τμήμα και δύο εκπρόσωποι των φοιτητών. Η Προσωρινή Γενική Συνέλευση ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τη Γενική Συνέλευση Τμήματος, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 2083/1992, εκτός αν ανατίθενται σε άλλα όργανα ή ορίζονται κατά τρόπο διαφορετικό με το νόμο αυτόν. Ο Πρόεδρος της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης ή ο Αναπληρωτής Πρόεδρος σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του Προέδρου, συμμετέχει στη Σύγκλητο ή τη Διοικούσα Επιτροπή χωρίς δικαίωμα ψήφου.

β. Το πρόγραμμα σπουδών κάθε Τμήματος της παραγράφου

1, έως την αυτοδύναμη λειτουργία του, καταρτίζεται από την Προσωρινή Γενική Συνέλευση και εγκρίνεται από τη Σύγκλητο ή τη Διοικούσα Επιτροπή.

γ. Έως την αυτοδύναμη λειτουργία κάθε Τμήματος της παραγράφου 1, η προκήρυξη θέσεων Ε.Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. που μεταφέρονται στο Τμήμα γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισήγηση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής και πρόταση της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι ισχύουσες διατάξεις της πανεπιστημιακής νομοθεσίας ως προς τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες προκήρυξης και πλήρωσης θέσεων.

δ. Έως την αυτοδύναμη λειτουργία κάθε Τμήματος της παραγράφου 1, η πρόσληψη Επισκεπτών Καθηγητών, Εντεταλμένων Επικουρων Καθηγητών και Ειδικών Επιστημόνων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ύστερα από εισήγηση της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής και πρόταση της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος, εφαρμόζομένων κατ' αναλογία των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων.

ε. Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται με την παρούσα διάταξη εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις της πανεπιστημιακής νομοθεσίας.

10. Λεπτομέρειες που ανακύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από γνώμη της Συγκλήτου ή της Διοικούσας Επιτροπής του οικείου κατά περίπτωση Πανεπιστημίου.

Άρθρο 11

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 1946/1991 (ΦΕΚ 69 Α')

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1946/1991 (ΦΕΚ 69 Α') προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Αρχείο, κατά την έννοια του νόμου αυτού, είναι και κάθε τεκμήριο καταγραφής πληροφοριών που προβλέπεται στο ν. 2846/2000 και συγκροτεί το Αρχείο Πρωθυπουργού.»

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1946/1991 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στα Γ.Α.Κ. υπάγεται και το Αρχείο Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης.»

3. Η παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 1946/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα Γ.Α.Κ. συγκροτούνται από την Κεντρική Υπηρεσία, την Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης, η οποία υπάγεται στην Κεντρική Υπηρεσία και τις περιφερειακές υπηρεσίες.»

4. Μετά το άρθρο 16 του ν. 1946/1991 (ΦΕΚ 69 Α') προστίθεται Κεφάλαιο Γ1 και άρθρο 16Α ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ1

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΡΧΕΙΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ, ΥΠΟΥΡΓΩΝ, ΥΦΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Άρθρο 16Α

Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης

Οι αρμοδιότητες της Ειδικής Υπηρεσίας Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης είναι οι κάτωθι:

α) Παραλαμβάνει, αρχειοθετεί και φυλάσσει τα Αρχεία του Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης κατά τα οριζόμενα στο ν. 2846/2000 (ΦΕΚ 229 Α').

β) Εξασφαλίζει την πρόσβαση στα ανωτέρω Αρχεία σε όσους έχουν δικαίωμα, κατά τις διατάξεις του ν. 2846/ 2000 (ΦΕΚ 229 Α').

γ) Συντηρεί τα Αρχεία από φυσικές φθορές και τα αναπαρά-

γει, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο, για τη διάσωση ή τη γνωστοποίησή τους.

δ) Παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα της αρχειονομίας και της ηλεκτρονικής αποτύπωσης των Αρχείων.»

5. Μετά την παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1946/1991, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 2909/2001 (ΦΕΚ 90 Α'), προστίθεται παράγραφος 1Α, ως ακολούθως:

«1Α. α) Συνιστάται θέση Προϊσταμένου Ειδικής Υπηρεσίας Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης.

β) Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 1946/1991, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται και για τον Προϊστάμενο της Ειδικής Υπηρεσίας Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης.

γ) Για την αναπλήρωση εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 14β του άρθρου 6 του ν. 2909/2001.»

6. Οι οργανικές θέσεις του μόνιμου προσωπικού των εδαφίων β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 2846/2000 (ΦΕΚ 229 Α') μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία των Γ.Α.Κ. ως εξής:

«α. Δύο (2) θέσεις του κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων στους βαθμούς Δ' - Α'.

β. Μία (1) θέση του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής με ειδικότητα Προγραμματιστή Συστημάτων και Εφαρμογών στους βαθμούς Δ' - Α'.

γ. Δύο (2) θέσεις του κλάδου ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού στους βαθμούς Δ' - Α'.

δ. Δύο (2) θέσεις του κλάδου ΥΕ Επιμελητών στους βαθμούς Ε' - Β'.»

7. Οι μόνιμοι υπάλληλοι της καταργούμενης υπηρεσίας που υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού μεταφέρονται και κατατάσσονται αυτοδικαίως στην Κεντρική Υπηρεσία των Γ.Α.Κ. στην κατηγορία, στον κλάδο, στην ειδικότητα και στο βαθμό που κατέχουν στις μεταφερόμενες θέσεις του άρθρου 6 του ν. 2846/ 2000 (ΦΕΚ 229 Α').

Για το υπηρετούν προσωπικό εφαρμόζονται οι διατάξεις που αφορούν αντίστοιχα το λοιπό προσωπικό των Γ.Α.Κ..

8. Κατάργηση διατάξεων του ν. 2846/2000 (ΦΕΚ 229 Α'):

Καταργούνται οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3α, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 6.

9. Η Ειδική Υπηρεσία Αρχείων Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης υποστηρίζεται διοικητικά και οικονομικά από την Κεντρική Υπηρεσία των Γ.Α.Κ.. Η σχετική αρμοδιότητα δεν ασκείται πλέον από το Γραφείο Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης κατά το άρθρο 77 του π.δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98 Α') και οι σχετικές πιστώσεις της μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία των Γ.Α.Κ..

Άρθρο 12

Τελικές διατάξεις

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης) : Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης) : Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και άλλες διατάξεις

**Άρθρο 1
Σύσταση - Μορφή - Εποπτεία**

Συνιστάται Οργανισμός Εθελοντισμού με την επωνυμία «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ». Ο Οργανισμός είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Πολιτισμού.

**Άρθρο 2
Αποστολή και στόχοι**

1. Ο Οργανισμός έχει ως αποστολή:
 - α) την ευρεία ανάδειξη, την προβολή, την εμπέδωση, την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του εθελοντικού ιδεώδους,
 - β) τη χάραξη πολιτικής, τη συγκρότηση στρατηγικής και την κατ' εξακολούθηση παρακολούθηση και αξιολόγηση του εθελοντικού έργου,
 - γ) τη διαχείριση των πόρων που επενδύονται στη -ή/ και προ-έρχονται από τη- δράση του.
2. Στόχοι του Οργανισμού είναι:
 - α) η ανάληψη ευθύνης για την ουσιαστική ανάπτυξη και την αποτελεσματική δράση του εθελοντικού κινήματος,
 - β) η καταγραφή και οργάνωση των εθελοντικών δυνάμεων,
 - γ) η κινητοποίηση και ο συντονισμός του εθελοντικού δυναμικού της χώρας,
 - δ) η συνεργασία με τις υπάρχουσες εθελοντικές οργανώσεις,
 - ε) η υποστήριξη της συγκρότησης αυτοτελών εθελοντικών τοπικών και θεματικών ομάδων εργασίας, τις οποίες μπορεί να θέσει υπό την αιγίδα του, για να διευκολύνει το έργο τους,
 - στ) ο επιμερισμός και η ανάθεση του αναγκαίου μη εθελοντικού τμήματος των εργασιών σε εξειδικευμένους φορείς ή πρόσωπα του δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου,
 - ζ) η ίδρυση περιφερειακών γραφείων,
 - η) ο συντονισμός των εθελοντικών πρωτοβουλιών και δράσεων για την αποτελεσματική αξιοποίηση των δυνατοτήτων του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των εθνικών και τοπικών παραγωγικών δυνάμεων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, καθώς και του δυναμικού της Εκκλησίας και της Ομογένειας,
 - θ) η οριζόντια συνεργασία με όλους τους κυβερνητικούς τομείς ευθύνης για την προώθηση μέτρων (θεσμικών και διοικητικών) άρσης των όποιων εμποδίων στην άσκηση του εθελοντικού λειτούργηματος, αλλά και την ενσωμάτωση εκπροσώπων του εθελοντικού κινήματος στα κέντρα λήψης αποφάσεων,
 - ι) η αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας και ο συγχρονισμός με τη διεθνή δράση,
 - ια) η υλοποίηση κάθε είδους χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων που αφορούν στην προαγωγή του εθελοντισμού.

**Άρθρο 3
Όργανα διοίκησης**

Όργανα διοίκησης του Οργανισμού είναι το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) και ο Πρόεδρος - Διευθύνων Σύμβουλος.

**Άρθρο 4
Διοικητικό Συμβούλιο**

1. Το Δ.Σ. διορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος τον Οργανισμό Υπουργού Πολιτισμού. Η απόφαση αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το Δ.Σ. είναι τριμελές και αποτελείται από τον Πρόεδρο - Διευθύνοντα Σύμβουλο και δύο προσωπικότητες από τον ευρύτερο κοινωνικό χώρο που επιλέγονται από τον Υπουργό Πολιτισμού.
2. Η θητεία των μελών του Δ.Σ. είναι πενταετής και αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του ορισμού τους από τον Υπουργό Πολιτισμού.

**Άρθρο 5
Αρμοδιότητες Δ.Σ.**

Το Δ.Σ. διαμορφώνει τις γενικές κατευθύνσεις της πολιτικής του Οργανισμού, εγκρίνει τον προϋπολογισμό, τις αναθεωρήσεις, τον ισολογισμό και τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. Ο Πρόεδρος - Διευθύνων Σύμβουλος παρέχει στο Δ.Σ. κάθε δυνατή πληροφόρηση και επεξήγηση, ιδίως συντάσσει και υποβάλλει στο Δ.Σ. σχέδιο προϋπολογισμού και ισολογισμού.

**Άρθρο 6
Αρμοδιότητες Προέδρου - Διευθύνοντος Συμβούλου**

Ο Πρόεδρος - Διευθύνων Σύμβουλος προΐσταται όλων των υπηρεσιών του Οργανισμού και ασκεί ιδίως τις εξής αρμοδιότητες:

- α) Εξειδικεύει τους ειδικότερους στόχους και προγράμματα πολιτικής του Οργανισμού, εξετάζει τις διαθέσιμες μορφές εναλλακτικής δράσης, επιλέγει την προσφορότερη λύση, εποπτεύει την εφαρμογή της, αξιολογεί τα αποτελέσματα, συντάσσει εκθέσεις πεπραγμένων και τις υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού.
- β) Συντονίζει, εποπτεύει και αξιολογεί το έργο των Τμημάτων που υπάγονται σε αυτόν.
- γ) Συντονίζει και παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής των προγραμμάτων της πολιτικής του Οργανισμού και λαμβάνει αποφάσεις για διορθωτικές κινήσεις σε περίπτωση απόκλισης από τους στόχους του πεδίου άσκησης των αρμοδιοτήτων του.
- δ) Ορίζει τους Προϊσταμένους των Τμημάτων του Οργανισμού.
- ε) Καθορίζει τους βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους, στο πλαίσιο των οδηγιών του Υπουργού Πολιτισμού.
- στ) Είναι υπεύθυνος για τη σύνταξη, στην αρχή κάθε έτους, έκθεσης προγράμματος δράσης, όπου τίθενται οι κατευθυντήριες αρχές και οι στόχοι στο πλαίσιο προγραμμάτων δράσης πενταετίας, καθώς και για τη σύνταξη, στο τέλος κάθε έτους, έκθεσης πεπραγμένων, όπου αξιολογείται η πορεία των διαφόρων προγραμμάτων δράσης των Τμημάτων του Οργανισμού, η ολοκλήρωσή τους, ο βαθμός επιτυχίας τους, οι δυσκολίες και η αντιμετώπισή τους, τα προβλήματα εφαρμογής τους, καθώς και η πορεία ολοκλήρωσής τους.
- ζ) Είναι υπεύθυνος για τη διεύθυνση, τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων, την οργάνωση και το συντονισμό της λειτουργίας των Τμημάτων του Οργανισμού, καθώς και την ανάπτυξη του θεσμού των χορηγιών ως επιπρόσθετου πόρου του εθελοντικού έργου.
- η) Εκπροσωπεί τον Οργανισμό δικαστικά και εξώδικα.
- θ) Εκπροσωπεί τη χώρα, σε τεχνοκρατικό επίπεδο, στα σχετικά με τον εθελοντισμό όργανα των διεθνών οργανισμών.

**Άρθρο 7
Υπηρεσιακή διάρθρωση**

Ο Οργανισμός διαρθρώνεται σε τέσσερα Τμήματα: α) το Τμήμα Εθελοντισμού, β) το Τμήμα Προγραμματισμού, γ) το Τμήμα Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων και δ) το Τμήμα Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης.

**Άρθρο 8
Αρμοδιότητες του Τμήματος Εθελοντισμού**

Το Τμήμα Εθελοντισμού είναι αρμόδιο για τη χάραξη, το σχεδιασμό και την πραγματοποίηση του εθελοντικού έργου.

**Άρθρο 9
Αρμοδιότητες του Τμήματος Προγραμματισμού**

Το Τμήμα Προγραμματισμού ειδικότερα είναι αρμόδιο για: α) την αξιολόγηση και προώθηση των στόχων σύμφωνα και με τη διεθνή εμπειρία,

β) τον προγραμματισμό του εθελοντικού έργου, την ανάθεση και παρακολούθηση μελετών για τις προοπτικές και την ανάπτυξη των δράσεων του εθελοντισμού,

γ) την ανάπτυξη του Διαδικτύου ως πόρου του εθελοντικού έργου.

Άρθρο 10

Αρμοδιότητες του Τμήματος Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων

Το Τμήμα Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων είναι αρμόδιο για την εφαρμογή της επικοινωνιακής στρατηγικής του Οργανισμού στην Ελλάδα και το εξωτερικό και ειδικότερα για:

α) την παρακολούθηση της εξέλιξης του διεθνούς εθελοντικού κινήματος και των παράλληλων πρωτοβουλιών ή/και δράσεων των κυρίαρχων διεθνών οργανισμών (κυβερνητικών, διακοινοβουλευτικών και μη κυβερνητικών),

β) την κατάρτιση και εφαρμογή προγράμματος διεθνούς συνεργασίας για θέματα που αφορούν τις δραστηριότητες του Οργανισμού,

γ) την κατάρτιση και εφαρμογή προγράμματος διαφημιστικής εκστρατείας για θέματα που αφορούν το έργο του Οργανισμού,

δ) την κατάρτιση και εφαρμογή του προγράμματος Δημοσίων Σχέσεων, καθώς και (για) την επαφή και συνεργασία με τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο.

Άρθρο 11

Αρμοδιότητες του Τμήματος Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης

Στις αρμοδιότητες του Τμήματος Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης ανήκει η παροχή στον Οργανισμό κάθε αναγκαίας συνδρομής για ζητήματα που αφορούν το προσωπικό και τα οικονομικά θέματα, η τεχνική υποστήριξη του Οργανισμού για τη λειτουργία του πληροφοριακού συστήματος που χρησιμοποιεί, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με το αντικείμενο δραστηριότητας του Τμήματος.

Άρθρο 12

Σύσταση θέσεων προσωπικού

1. Συνιστώνται είκοσι τέσσερις θέσεις προσωπικού στον Οργανισμό ως εξής: Δώδεκα θέσεις ειδικότητας ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού και δώδεκα θέσεις ειδικότητας ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

2. Συνιστώνται επιπλέον έξι θέσεις ειδικών συμβούλων εθελοντισμού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους τομείς: Εθελοντισμού, Μελέτης, Εκτέλεσης Έργου, Οικολογίας, Ανθρωπιστικών και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και Στρατηγικής Επικοινωνίας. Τις ανωτέρω θέσεις καταλαμβάνουν πρόσωπα που διαθέτουν τεκμηριωμένη γνώση και εμπειρία που έχει σχέση με την αποστολή και το έργο του Οργανισμού. Η πρόσληψη και η απόλυση των ειδικών συμβούλων γίνεται με απόφαση του Προέδρου - Διευθύνοντος Συμβούλου.

3. Συνιστάται μία θέση νομικού συμβούλου με σύμβαση έμμεσης εντολής για τη νομική στήριξη της δράσης του Οργανισμού, την παράσταση ενώπιον κάθε Δικαστηρίου ή Αρχής, καθώς και για την εκπροσώπηση του Οργανισμού στο εξωτερικό επί νομικών θεμάτων. Τη θέση αυτή καταλαμβάνουν δικηγόροι που είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους, ελληνικού Α.Ε.Ι. ή αναγνωρισμένου ισοτίμου της αλλοδαπής. Η πρόσληψη τούτων γίνεται κατά παρέκκλιση των περιοριστικών διατάξεων του άρθρου 63 Α του ν.δ. 3026/1954 (ΦΕΚ 235 Α'), όπως τροποποιηθέν ισχύει. Οι όροι παροχής των υπηρεσιών του νομικού συμβούλου και το ύψος της πάγιας περιοδικής αμοιβής του καθορίζονται με τη σύμβαση πρόσληψης που εγκρίνεται από τον Πρόεδρο - Διευθύνοντα Σύμβουλο.

4. Με απόφαση του Προέδρου - Διευθύνοντος Συμβούλου προσλαμβάνεται και το προσωπικό υποστήριξης σε θέσεις ειδι-

κότητας ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού και ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Η πρόσληψη του προσωπικού υποστήριξης του Οργανισμού ενεργείται κατόπιν προκήρυξης των αντίστοιχων θέσεων. Στην προκήρυξη καθορίζονται τα προσόντα, η διαδικασία επιλογής και ο χρόνος υποβολής των δικαιολογητικών.

5. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζονται οι αποδοχές των ειδικών συμβούλων εθελοντισμού και του λοιπού προσωπικού που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

6. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, επιτρέπεται η απόσπαση στον Οργανισμό, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου - Διευθύνοντος Συμβούλου, προσωπικού που απασχολείται με οποιαδήποτε σχέση σε υπηρεσίες και φορείς του κατά το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') δημόσιου τομέα, καθώς και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που εποπτεύονται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Η απόσπαση αυτή ισχύει για ένα έτος και μπορεί να ανανεώνεται για ακόμα ένα έτος. Οι αποσπώμενοι λαμβάνουν το σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών και επιδομάτων από την υπηρεσία από την οποία έχουν αποσπαστεί, πλην αυτών που σχετίζονται με την ενεργό άσκηση των καθηκόντων τους. Ο χρόνος της απόσπασης θεωρείται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για κάθε συνέπεια στην υπηρεσία ή το φορέα προέλευσης του αποσπασθέντος. Οι αποσπώμενοι συνεχίζουν υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στα ταμεία ασφάλισης των υπηρεσιών ή φορέων προέλευσής τους. Οι εισφορές του εργοδότη βαρύνουν από της αποσπάσεως τον Οργανισμό.

7. Ο Οργανισμός δύναται να συνάπτει, για την κάλυψη ειδικών αναγκών, οι οποίες αποδεδειγμένα δεν μπορούν να καλυφθούν από το προσωπικό του, συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου.

Άρθρο 13

Πόροι - Χρηματοοικονομική διαχείριση

1. Για την εκπλήρωση του σκοπού του ο Οργανισμός χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθώς και από:

α) προγράμματα, επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διεθνών οργανισμών,

β) τα έσοδα που περιέρχονται στο Υπουργείο Πολιτισμού από τον Ειδικό Λογαριασμό Νο 234372/1 που συστήθηκε με την υπ' αριθμ. 28055/2001 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ 709 Β') κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 27 παρ. 4 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α'),

γ) άλλες κρατικές επιχορηγήσεις,

δ) δωρεές, κληροδοτήματα, ειδικούς λαχνούς (λαχεία),

ε) ιδιωτικές χορηγίες.

2. Στο τέλος κάθε έτους ο Οργανισμός υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού απολογισμό, ισολογισμό και έκθεση πεπραγμένων. Ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να ζητήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της διαχείρισης κάθε χρήσης από Ορκωτούς Ελεγκτές.

Άρθρο 14

Κανονισμοί λειτουργίας του Οργανισμού

1. Με εσωτερικούς κανονισμούς που εγκρίνονται από τον Υπουργό Πολιτισμού και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για τις ακόλουθες δραστηριότητες: α) την ανάθεση εκπόνησης μελετών και παροχής υπηρεσιών, β) τη διενέργεια προμηθειών, γ) την προκήρυξη διαγωνισμών και δ) τη σύναψη, εκτέλεση και λύση των σχετικών με τις παραπάνω περιπτώσεις συμβάσεων. Με τους κανονισμούς αυτούς επιτρέπεται να ρυθμίζονται τα παραπάνω θέματα κατά παρέκκλιση από κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης, με την επιφύλαξη των σχετικών κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με εσωτερικούς κανονισμούς που εγκρίνονται από τον Υπουργό Πολιτισμού και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται ειδικότερα η εσωτερική οργάνωση

του Οργανισμού, ζητήματα λειτουργίας του Δ.Σ. (σύγκληση, απαρτία, πλειοψηφία κ.λπ.), οι αρμοδιότητες των Τμημάτων, τα προσόντα των Προϊσταμένων των Τμημάτων, η κατανομή του προσωπικού του Οργανισμού στις διάφορες Υπηρεσίες του και ορίζονται οι λεπτομέρειες που αφορούν σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας, διαχείρισης, συντήρησης και εποπτείας της υλικοτεχνικής υποδομής του Οργανισμού.

Άρθρο 15 **Λοιπές διατάξεις**

Ο Οργανισμός διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση τούτου εκδιδόμενων διοικητικών πράξεων. Δεν εφαρμόζονται στον Οργανισμό οι διατάξεις που ισχύουν για το Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις των τομέων τούτων και τις εταιρείες που άμεσα ή έμμεσα ανήκουν στο Δημόσιο και ιδίως εκείνες που αναφέρονται στις προσλήψεις προσωπικού οποιασδήποτε φύσης, αμοιβές, υπηρεσιακή κατάσταση, στις διατάξεις που αφορούν τις προμήθειες, την εκπόνηση μελετών, την παροχή υπηρεσιών, καθώς και την τήρηση του δημόσιου λογιστικού.

Άρθρο 16 **Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού**

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του β.δ. 15/17 Μαΐου 1956 (ΦΕΚ 123 Α') προστίθεται παράγραφος υπ' αριθμ. 5 ως ακολούθως:

«5. Ως θέατρον ή ως αίθουσα συγκεντρώσεως θεατών, κατά την έννοια των διατάξεων των παραγράφων 1, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, νοείται, και κάθε μετασκευασμένος προς τούτο, χώρος πλωτού, χερσαίου ή σταθερής τροχιάς μεταφορικού μέσου.

Η χορήγηση άδειας λειτουργίας θεάτρου, εντός των παραπάνω χώρων, γίνεται, κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 9 έως 18, 20 έως 65 και 94 έως 162 του παρόντος, από το κατά τόπο αρμόδιο Δημοτικό ή Κοινοτικό Συμβούλιο, το οποίο έχει τις εξουσίες και αρμοδιότητες που ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 11 παρ. 7 του ν. 2307/1995 (ΦΕΚ 113 Α'). Για τη χορήγηση της σχετικής άδειας, το Δημοτικό ή Κοινοτικό Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη του την ιδιαιτερότητα του εκάστοτε συγκεκριμένου χώρου, καθώς και την τήρηση, σύμφωνα με τις κείμενες κάθε φορά διατάξεις, των όρων πυρασφάλειας, υγιεινής και αερισμού.»

2. Οι μισθώσεις των χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων, που λήγουν σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 3066/2002 (ΦΕΚ 252 Α') την 31η Δεκεμβρίου 2005, παρατείνονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2008. Κατά της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν λόγω λήξης της μίσθωσης χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων χωρεί ανακοπή λόγω της εκ του νόμου παράτασης αυτών των μισθώσεων. Με την άσκηση της ανακοπής χορηγείται από το

δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου αναστολή εκτέλεσης.

3. Η προθεσμία της εκκαθάρισης του «Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Θεσσαλονίκη 1997», που προβλέπεται στο άρθρο 44 του ν. 3316/2005 (ΦΕΚ 42 Α'), παρατείνεται, από τότε που έληξε μέχρι 31.12.2005. Ομοίως παρατείνεται μέχρι 31.12.2005 και η θητεία του ορισθέντος με την ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/ΤΔΠΕΦ/ 13973/1200 (ΦΕΚ 258 Β') πενταμελούς Συμβουλίου Εκκαθάρισης. Η αμοιβή των εκκαθαριστών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Οικονομίας και Οικονομικών.

Άρθρο 17 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης) : Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης) : Παρεσχέθη η ζητή-
θείσα εξουσιοδότηση.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα».

Πρέπει να ενημερώσω το Τμήμα ότι η Διάσκεψη των Προέδρων απεφάσισε στη συνεδριάσή της στις 25/8/2005 το νομοσχέδιο αυτό να συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις. Βέβαια θα δούμε πόσοι είναι οι εγγεγραμμένοι και αν χρειαστεί, θα κάνουμε και μια εμβόλιμη συνεδρίαση.

Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο. Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών) : Κύριε Πρόεδρε, επειδή κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή αλλά και κατά την ακρόαση των φορέων έγιναν διάφορες προτάσεις, τις οποίες είχαμε δεσμευτεί ότι θα τις εξετάζαμε και θα τις εντάσσαμε προκειμένου να βελτιωθεί το νομοσχέδιο, θα ήθελα να καταθέσω από την αρχή της συζήτησης μια σειρά από νομοτεχνικές βελτιώσεις. Είναι αποτέλεσμα της συζήτησης που έγινε στην επιτροπή και της επεξεργασίας απόψεων φορέων, όπως το Τεχνικό Επιμελητήριο. Είναι απόψεις που εκφράστηκαν από συναδέλφους της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι μ' αυτήν τη διαδικασία το νομοσχέδιο, το οποίο είναι μια πολύ μεγάλη τομή για τα ελληνικά δεδομένα, γίνεται ακόμη καλύτερο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις και βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, να διαμεληθούν στους κυρίους συναδέλφους.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου. Θα δώσω το λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τασούλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα αρχίζει η εγγραφή των ομιλητών. Επομένως όσοι ενεγράφησαν προηγουμένως θα πρέπει να ξαναγραφτούν.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σ' αυτό το Τμήμα της Β' θερινής συνθέσεως της Βουλής το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Είναι ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο που αφορά την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και τη συνολική γόνιμη προσπάθεια ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε. Μια διακοπή. Κρατείται ο χρόνος σας. Επειδή έχει μπλοκάρει το μηχανήμα...

Εντάξει, με πληροφορούν ότι τώρα λειτουργεί.

Ορίστε, συνεχίστε, κύριε Τασούλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σκεφθείτε να ήμουν παπαγάλος! Δεν θα ήξερα τι είχα πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μα, σας διέκοψα, επειδή ήξερα ότι δεν είστε παπαγάλος. Αν ήσασταν, δεν θα σας διέκοπτα!

(Χειροκροτήματα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Συζητείται, λοιπόν, το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, το οποίο αποτελεί μέρος της συνολικής εποικοδομητικής προσπάθειας της Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας για τη στροφή της πορείας της οικονομίας προς την κατεύθυνση της ποιότητας, της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας. Δεν είναι όλες αυτές οι φράσεις και όλες αυτές οι επιδιώξεις συνθήματα κενά περιεχομένου, αλλά απηχούν μια –θα έλεγα– αγωνιώδη, συγκλονιστική προσπάθεια του συνόλου των παραγόντων της ελληνικής οικονομίας, για να αλλάξει ροή η πορεία των οικονομικών πραγμάτων της χώρας τον τελευταίο ενάμιση χρόνο και να στραφεί προς την ιδιωτική οικονομία, προς την εγγυημένη ανάπτυξη, άρα προς τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη.

Έχουμε πει και άλλοτε ότι το υπόδειγμα της κρατικοδίαιτης ανάπτυξης είναι θνησιγενές και έχουμε δείξει ότι εξήντησε τα όριά του αυτό το οποίο στηρίζεται στη δημοσιονομική επέκταση, στον εσωτερικό και εξωτερικό δανεισμό και στην ιδιωτική κατανάλωση που τροφοδοτείται αποκλειστικά από το τραπεζικό σύστημα.

Αυτό το σύστημα, αυτό το μοντέλο ανάπτυξης έχει μια βραχυπρόθεσμη απόδοση, αλλά δεν είναι δυνατόν να πάρει στους ώμους του την οικονομική προσπάθεια μιας χώρας και να τη φέρει σε αίσιο πέρας.

Αυτό το σύστημα, αυτό το υπόδειγμα, αυτό το στυλ ανάπτυξης έφθασε αγκομαχώντας στα όριά του και πριν καταρρεύσει, παρασύροντας και την οικονομία της χώρας, γίνεται προσπάθεια –επαναλαμβάνω– εδώ και ενάμιση χρόνο να αλλάξει η κατεύθυνση της οικονομίας προς οικονομικούς τρόπους ανάπτυξης που είναι βιώσιμοι, μακροπρόθεσμοι και συνιστούν στην ουσία απαγωγή του προηγούμενου μοντέλου ανάπτυξης προς κατευθύνσεις υγιέστερες και διαρκέστερες.

Η προσπάθεια να απαχθεί η οικονομική ανάπτυξη από τα χέρια του κρατικοδίαιτου και όχι ισχυρού μοντέλου, δεν είναι ούτε μονομερής ούτε επί μέρους ούτε σπασμωδική. Γίνεται μ' ένα σωρό νομοθετικές πρωτοβουλίες, βασικό μέρος των οποίων είναι το σημερινό νομοσχέδιο. Συμπληρώνεται κυρίως από τη σημαντική φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία προηγήθηκε και η οποία μείωσε περίπου στο 1/3 μέχρι το 2007 τους φορολογικούς συντελεστές στις επιχειρήσεις.

Συνοδεύεται επίσης από τον επενδυτικό νόμο, ο οποίος επίσης προηγήθηκε και ο οποίος ήδη φέτος, με έναρξη λειτουργίας του το Μάρτιο, έχει αποφέρει μέχρι τώρα αιτούμενες επενδύσεις που το ύψος τους ξεπερνά το 1.000.000.000 ευρώ και που εξασφαλίζουν θέσεις εργασίας περισσότερες από χίλιες

διακόσιες.

Το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται να συμπληρώσει θεσμικά τη δυνατότητα της πολιτείας να παράγει έργα και υπηρεσίες, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της. Αυτό γίνεται όχι με την παραδοσιακή μέθοδο της καταβολής εκ μέρους της πολιτείας, είτε προκαταβολικά είτε κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως του έργου, δηλαδή της χρηματοδότησεως, αλλά με την επιστράτευση του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος αναλαμβάνει όλο το μέρος του ουσιαστικού κινδύνου, που αφορά τη χρηματοδότηση, την κατασκευή, τη λειτουργία, τη συντήρηση και την εγγύηση της ποιότητας του παραγόμενου έργου ή της υπηρεσίας.

Ο δημόσιος τομέας έχει ορισμένες ιεραρχήσεις, έχει ορισμένες ικανότητες, έχει ορισμένες βάσεις, έχει ορισμένα δεδομένα. Ο ιδιωτικός τομέας έχει τα δικά του προτερήματα. Με το νόμο για τις συμπράξεις, τα προτερήματα και οι εγγυήσεις του δημοσίου «παντρεύονται» με τα προτερήματα και τις εγγυήσεις του ιδιωτικού τομέα και ο καθένας συνεισφέρει στη σύμπραξη ό,τι καλύτερο διαθέτει.

Το δημόσιο είναι από το νόμο ή από τις συμβάσεις ή από το καταστατικό των φορέων του ο αποκλειστικός δυνάμενος να πραγματοποιεί ορισμένα έργα και να παρέχει ορισμένες υπηρεσίες. Ο ιδιωτικός τομέας έχει τη διοικητική και λειτουργική ευελιξία, έχει άνετη, γρήγορη και εγγυημένη πρόσβαση στο χρηματοδοτικό σύστημα, έχει την ικανότητα να κοστολογεί καλύτερα τις υπηρεσίες που παρέχει, έχει την ικανότητα να επιλέγει μεταξύ περισσότερων εναλλακτικών λύσεων, για να φέρει το καλύτερο αποτέλεσμα.

Έτσι το δημόσιο, το οποίο μπορεί να κάνει ένα έργο ή να είναι ιδιοκτήτης ενός περιουσιακού στοιχείου, προκηρύσσει αυτό το έργο ή παραχωρεί αυτό το στοιχείο στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος εξασφαλίζει –επαναλαμβάνω– και τη χρηματοδότηση, κάνει και την κατασκευή, αναλαμβάνοντας τον κίνδυνο που ενέχει αυτή η κατασκευή.

Συγχρόνως, έχοντας την αξιοποίηση του παραχθέντος έργου ή της παραχθείσας και παρεχόμενης υπηρεσίας, έχει κάθε έγνοια, κάθε συμφέρον και κάθε φροντίδα, ώστε αυτό το έργο να είναι ποιοτικό, να γίνεται με την καλύτερη δυνατή χρηματοδότηση και να μη χρειάζεται τη συντήρηση που χρειάζεται ένα παραδοσιακό δημόσιο έργο, για το οποίο, αφού παραδοθεί και πληρωθεί, αρχίζει η φάση της διαρκούς συντηρήσεως, η φάση των επισκευών, χωρίς φυσικά να υπάρχει η παραμικρή ευθύνη γι' αυτούς που το παρέλαβαν.

Η Ελλάδα δεν πρωτοτυπεί θεσμικά στην καθιέρωση των συμπράξεων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, αλλά στη φάση που θεσπίζουμε αυτήν τη διαδικασία, μπορούμε να πούμε ότι είμαστε σε θέση να αξιοποιήσουμε παραγωγικά όλες τις συνισταμένες της εμπειρίας των χωρών –ιδίως των αγγλοσαξονικού μοντέλου– οι οποίες από τις αρχές της δεκαετίας του '80, αλλά και μετά από εκείνη την περίοδο, έως σήμερα, ακολουθούν τη μέθοδο των συμπράξεων, για να κάνουν δημόσια έργα, εξοικονομώντας πόρους από τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων και φέρνοντας στο προσκήνιο ευρύτερες δυνατότητες χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα.

Δεν είναι μόνο η εμπειρία της Αγγλίας ή και άλλων χωρών, που είναι χρήσιμη, αλλά είναι και η εμπειρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία στην προσπάθειά της να ενθαρρύνει την επέκταση των παραγομένων έργων, προσπάθησε να καθιερώσει θεσμικά όρους που διευκολύνουν αυτό το μοντέλο συνεργασίας μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Και είναι, θα έλεγα, αξιοσημείωτο, πρωτοποριακό και ενδιαφέρον το γεγονός ότι στο Γ' Κεφάλαιο του νομοσχεδίου που συζητάμε, στο κεφάλαιο που προβλέπονται οι διαδικασίες ανάθεσης των συμπράξεων, έχουμε στην ουσία μεταφορά στην εγχώρια νομοθεσία της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το συντονισμό των τρόπων ανάθεσης έργων ή παροχής υπηρεσιών μέσω της συνεργασίας του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, μιας οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία έχει ζυμωθεί, έχουν προηγηθεί εγκύκλιοι, έχει προηγηθεί η σχετική «Πράσινη Βίβλος», μιας λοιπόν οδηγίας που ενώ το χρονικό σημείο ενσωματώσεώς της στο

εθνικό δίκαιο είναι οι αρχές του 2006 με τη συμπερίληψη των διατάξεών της στο παρόν νομοσχέδιο, η Ελλάδα την ενσωματώνει από τώρα και εξασφαλίζει όχι μόνο την ευελιξία της εμπειρίας της Ευρώπης σ' αυτό το θέμα, αλλά και τη διαφάνεια, η οποία είναι απαραίτητη, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρώτον ένας τόσο ενδιαφέρων θεσμός.

Οι συμπράξεις δεν είναι ένα αντίπαλο δέος με τα κλασικά δημόσια έργα ούτε μία υλοποίηση της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων που προβλέπει ο Αστικός Κώδικας. Οι συμπράξεις είναι κάτι καινούργιο στο θεσμικό μας οικοδόμημα, είναι η προσθήκη ενός νέου θεσμικού εργαλείου στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας και έρχεται να συμπληρώσει τα κλασικά εργαλεία των δημόσιων έργων και όλα τα άλλα εργαλεία και τους μηχανισμούς που το υπάρχουν σύστημα παρέχει. Δεν είναι υποχρεωτικές, δεν πρόκειται να επιβληθούν οι συμπράξεις σε κανένα φορέα.

Οι προβλέψεις του παρόντος νόμου λένε ότι το Υπουργείο Οικονομικών –και ορθά- αναλαμβάνει την εποπτεία των συμπράξεων και τη συμπάραταξη στους φορείς οι οποίοι θα τις πραγματοποιήσουν και συντάσσει μέσω της Ειδικής Γραμματείας Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, που συνιστάται με τον παρόντα νόμο, ένα μη δεσμευτικό κατάλογο συμπράξεων, ο οποίος και συντάσσεται κατόπιν διαβουλεύσεων και με συμβούλους και με παράγοντες του ιδιωτικού και του δημόσιου βίου, ο οποίος μη δεσμευτικός κατάλογος συμπράξεων κοινοποιείται εν συνεχεία στους φορείς, οι οποίοι θα είναι εκείνοι που θα προκηρύξουν τα έργα που περιλαμβάνονται σε αυτόν και οι προθεσμίες θα είναι γρήγορες. Μέσα σε δύο μήνες, ο φορέας ο οποίος έχει έργα που ενταγμένα στον κατάλογο, μπορεί να ζητήσει την υπαγωγή του έργου στη διαδικασία της εγκρίσεως και από εκεί και πέρα τα πράγματα θα κυλούν με όρους και διαδικασίες που δεν θα είναι συνηθισμένοι για το ελληνικό σύστημα, γιατί ακριβώς έχουμε να κάνουμε με αξιοποίηση όχι μόνο της διεθνούς ή της ευρωπαϊκής εμπειρίας, αλλά έχουμε να κάνουμε και με διατάξεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, οι οποίες διευκολύνουν την επιτάχυνση των διαδικασιών και την αντιμετώπιση όλων των συνηθισμένων παραγόντων οι οποίοι συγκρατούν την προώθηση των έργων και την επιβραδύνουν.

Το νομοσχέδιο, χωρίς να περιφρονεί την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, χωρίς να περιφρονεί τις αρμόδιες υπηρεσίες που συνήθως καθυστερούν την προώθηση ενός έργου, όπως είναι οι υπηρεσίες που συντάσσουν τις περιβαλλοντικές μελέτες, όπως είναι η Αρχαιολογική Υπηρεσία, όπως είναι οι υπηρεσίες οι οποίες κάνουν τις απαλλοτριώσεις, έχει ένα γρήγορο, έναν ορθό, έναν κοφτό μηχανισμό, ώστε τα θέματα που προκύπτουν από τη συνάντηση των προβλημάτων μ' αυτές τις υπηρεσίες, να λύνονται γρήγορα, μέσα σε μια συνήθως δίμηνη προθεσμία και έτσι μπορεί ο ιδιώτης –που έχει αναλάβει την πραγματοποίηση του έργου ή την παροχή της υπηρεσίας, με τη μορφή πάντα της ανωνύμου εταιρείας, της εταιρείας ειδικού σκοπού, η οποία προβλέπεται από το νόμο- να ξέρει ότι δεν θα αντιμετωπίσει τη συνήθη βραδυπορία και τη συνήθη καθυστέρηση, που είτε αθέλητα είτε ηθελημένα η διοίκηση συχνά προκαλεί σ' αυτές τις επενδύσεις.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο που θεσπίζει, επαναλαμβάνω, για πρώτη φορά τη σύμπραξη του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, δίνει κίνητρα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις να αναλάβουν παρόμοια έργα και στηρίζει τη φερεγγυότητά τους είτε με φορολογικές απαλλαγές και άλλα φορολογικά κίνητρα είτε με τη δημιουργία ενός καθεστώτος το οποίο αφορά την αδυναμία των υπόλοιπων πιστωτών του ανάδοχου της σύμπραξης να ικανοποιήσουν τις αξιώσεις τους πριν από εκείνους τους πιστωτές, πριν από εκείνους τους συμβεβλημένους με τον ανάδοχο που η σύμβασή τους είναι απευθείας σχετιζόμενη με το έργο και οι οποίοι θα πρέπει έτσι να νοιώθουν ότι με τον τρόπο αυτό, οι δικές τους υποθήκες, τα δικά τους ενέχυρα, οι δικές τους εγγυήσεις –και ιδίως των χρηματοδοτών του έργου- είναι και απρόσβλητες και προηγούνται πάσης άλλης ικανοποίησης.

Επιπλέον, οι προβλέψεις του νόμου λύνουν και ένα από τα θέματα που συνιστούν μία μόνιμη τροχοπέδη και μία μόνιμη

καθυστέρηση στην προώθηση των μεγάλων έργων, που είναι η εμπλοκή των έργων σε έριδες νομικές και διενέξεις, διότι καθιερώνει τη διαιτησία του ενός μόνο βαθμού, του πρώτου και τελευταίου βαθμού, η οποία εγγυάται ότι οι επιλύσεις των νομικών διαφορών δεν θα κλονίσουν την πορεία του έργου και δεν θα δημιουργήσουν αφόρητες καθυστερήσεις εις βάρος και της χρηματοδότησης, αλλά και της κοστολόγησής του έργου.

Έχουμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο σύγχρονο, μεστό, το οποίο θα επιβεβαιώσει την πρόθεση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις στον τομέα της στροφής της οικονομίας προς κατευθύνσεις διαρκούς ανάπτυξης, ανταγωνιστικής ανάπτυξης, ποιοτικής ανάπτυξης.

Η επιλογή της Κυβέρνησης να ψηφίσει νόμο που καθιερώνει επιτέλους στην Ελλάδα τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, δεν είναι μία επιλογή τυπική, γραφειοκρατική. Είναι μία πολιτική επιλογή η οποία αναδεικνύει το ρόλο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην ανάπτυξη της χώρας και το ρόλο της συνεργασίας του δημόσιου τομέα με την ιδιωτική πρωτοβουλία προς αυτήν την κατεύθυνση. Επιπλέον, αναδεικνύει μία νέα μορφή και τη θέση κύρους του δημόσιου τομέα στην οικονομική ανάπτυξη, όταν θεωρεί πως ο δημόσιος τομέας μπορεί να επιτηρεί, να εποπτεύει την εκτέλεση παρομοίων έργων για μακροχρόνιο διάστημα, γιατί αυτές οι συμβάσεις δεν είναι μικρής διάρκειας, είναι συμβάσεις εικοσαετίας, τριακονταετίας.

Έτσι το δημόσιο, από το να κατασκευάζει δημόσια έργα το ίδιο, μετατρέπεται σε διαχειριστή, επόπτη και υπεύθυνο αντισυμβαλλόμενο για σημαντικά, τεράστια έργα, τα οποία και απελευθερώνουν πόρους από τομείς οι οποίοι δεν προσελκύουν τη χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα και στρέφουν αυτούς τους πόρους –που θα τους καταβάλει ο ιδιώτης από δική του χρηματοδότηση, από δικό του δανεισμό ή από τα δικά του κεφάλαια- σε άλλους τομείς της οικονομίας, όπως είναι η πρόνοια, η άμυνα ή άλλοι τομείς οι οποίοι δεν προσφέρονται και δεν προσελκύουν την ιδιωτική χρηματοδότηση.

Νομίζω ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα προσπάθεια να στηριχθεί η οικονομική ανάπτυξη της χώρας στην ανταγωνιστικότητα και στην ποιότητα. Αυτή η προσπάθεια περιλαμβάνεται στα πέντε κεφάλαια του παρόντος νομοσχεδίου για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Είναι ένα απαύγασμα της ευρωπαϊκής και διεθνούς εμπειρίας δεκαετιών, αλλά και ένα απαύγασμα των αναγκών της ελληνικής οικονομίας και των δυνατοτήτων της ελληνικής διοίκησης να αξιοποιήσει τους ορίζοντες οι οποίοι ανοίγονται μπροστά μας.

Η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, πιστεύοντας ότι και μ' αυτό στηρίζεται πολύ πιο σταθερά, απ' ό,τι στο παρελθόν, η οικονομική ανάπτυξη. Μ' αυτό στηρίζεται επίσης η αποτελεσματικότητα και η διαφάνεια και ο ιδιωτικός τομέας, έχοντας δίπλα του το δημόσιο, αναλαμβάνει ένα ρόλο που ξεπερνάει τις μέχρι τώρα δυνατότητές του και προοπτικές και διευρύνει τους ορίζοντές του.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία ήταν από τρία τεράστια έργα, όπως είναι η Αττική Οδός, το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και η γέφυρα του Ρίου – Αντιρρίου, ακόμα και από μικρότερα έργα, όπως είναι οι χώροι στάθμευσης στην Αθήνα. Αυτά έγιναν με τη μέθοδο της παραχωρήσεως, με τη διαφορά ότι για καθένα απ' αυτά χρειαζόταν ειδικός κυρωτικός νόμος και μάλιστα συχνά, επειδή οι χρηματοδοτούσες τράπεζες ζητούσαν αλλαγές των συμβάσεων μετά τις κυρώσεις των νόμων από τη Βουλή, με αποτέλεσμα να έχουμε καθυστερήσεις και αλλαγές.

Το παρόν νομοσχέδιο διαφέρει κατά τούτο: Χωρίς να χρειάζεται η σωρεία και η καθυστέρηση των νομοθετικών πρωτοβουλιών, που κάθε μια από τις προηγούμενες προκαλούσε, στεγάσει όλες τις πρωτοβουλίες δημιουργικότητας που θα επακολουθήσουν και κυρίως με τη σύσταση της Ειδικής Γραμματείας Συμπράξεων Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα, που θα γίνει στο αρμόδιο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, η χώρα αποθηκεύει εμπειρία, γνώση και πρωτοβουλίες που θα τη διευκολύνουν όχι μόνο να ασκήσει αυτόν το νέο θεσμό, αλλά και στην πορεία να τον διορθώσει και να τον τελειοποιήσει κατά το δυνατόν.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να ψηφίσουμε όχι ένα απλό

νομοσχέδιο, αλλά ένα νομοσχέδιο που είναι βασικός κρίκος της κυβερνητικής πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη της χώρας και για τη στροφή αυτής της μορφής ανάπτυξης στην πιο βιώσιμη έκφρασή της που είναι η έκφραση συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα, με την επιχειρηματικότητα και την ανταγωνιστικότητα. Συνεπώς καλείται η Βουλή να ψηφίσει το παρόν νομοσχέδιο, γιατί έτσι θα συμβάλει στην οικονομική πρόοδο και ανάπτυξη της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ενημερώσω ότι για τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και με απόφαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου κ. Ορέστη Κολοζώφ ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γκατζής.

Επίσης, με απόφαση του Προέδρου του Συνασπισμού κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου ορίζεται ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κόμματος η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη – Αικατερινάρη.

Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας για την ίδρυση μιας μόνιμης Ελληνοαλβανικής Επιτροπής για θέματα διασυννοριακών γλυκών υδάτων».

Οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Πράξης Αναθεώρησης της Σύμβασης για τη χορήγηση του Ευρωπαϊκού Διπλώματος Ευρεσιτεχνίας (Σύμβαση για το Ευρωπαϊκό Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας της 5ης Οκτωβρίου 1973, η οποία τροποποιήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1991) της 29ης Νοεμβρίου 2000».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά την ανάπτυξη και την οικονομία της χώρας μας. Μετά τη συζήτηση που έγινε, όμως, στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, αλλά και το δημόσιο διάλογο που ακολούθησε με τους κοινωνικούς φορείς, όπως το Τεχνικό Επιμελητήριο, την ΚΕΔΚΕ, τους φορείς των κατασκευαστικών επιχειρήσεων κλπ., ο κάθε καλόπιστος πολίτης μπορεί να βγάλει ασφαλή συμπεράσματα.

Το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας προσεγγίζει με λάθος τρόπο ένα χρήσιμο πράγματι θεσμό και έτσι υπονομεύει την αξία του. Οδηγεί σε καταστάσεις ανέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας και δημιουργεί ευρύ πεδίο αδιαφάνειας και ευνοιοκρατίας για την εξυπηρέτηση συμφερόντων, με τον κίνδυνο βεβαίως υπερχρέωσης της χώρας, των φορέων και των νοικοκυριών. Στην ουσία, δηλαδή, η Κυβέρνηση νομοθετεί υπέρ της εξυπηρέτησης συμφερόντων και το νομοσχέδιο είναι το «κουστούμι» για να καλύψει την αδιαφάνεια, την ευνοιοκρατία και τη διαφθορά, σε αντίθεση με την πρόταση του ΠΑΣΟΚ που προσεγγίζει το θεσμό, που είχε κατατεθεί πράγματι αλλά δεν είχε προφτάσει να ψηφιστεί, με όρους διαφάνειας, αντικειμενικότητας, ανάπτυξης και προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Η Νέα Δημοκρατία είναι προσληγμένη στη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία και στον πελατειακό κρατισμό που παρέχουν προνόμια στους ευνοούμενους πολιτικούς και οικονομικούς φίλους της.

Εμείς, σε αντίθεση, θέλουμε ένα κράτος επιτελικό και ενεργό που απελευθερώνει δυνάμεις και δίνει ευκαιρίες για πρόοδο και ανάπτυξη. Θέλουμε, όμως, ένα κράτος που να εγγυάται και τα κοινωνικά αγαθά για τους πολίτες, να στηρίζει τον κοινωνικά αδύναμο, να νοιάζεται για το φτωχό και να μην εγκαταλείπει τον πολύτιμο έρμαιο στην ασυδοσία της αγοράς.

Πριν συνεχίσω την εισήγησή μου, θα ήθελα να σας αναφέρω ότι ο Υπουργός Οικονομίας, ο κ. Αλογοσκούφης, στις 31.5.2005 κατά την πρώτη παρουσίαση του σχεδίου νόμου για τις

Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα είχε πει: «Παραδείγματα της συνεργασίας μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν το αεροδρόμιο Αθηνών, η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και η Αττική Οδός. Τα έργα αυτά ολοκληρώθηκαν ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά, από ό,τι αν τα είχε αναλάβει εξ ολοκλήρου το δημόσιο. Αλλά εάν δεν είχαν τεθεί οι βάσεις από το δημόσιο, ο ιδιωτικός τομέας δεν θα μπορούσε να τα είχε ξεκινήσει. Αναγνωρίζει δηλαδή, ο Υπουργός το γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο με τον οποίο κατασκευάστηκαν αυτά τα έργα με σύμπραξη από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ».

Μερικά χρόνια βέβαια πριν, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας δεν ψήφισε αυτές τις συμβάσεις στη Βουλή και κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ και τις διαδικασίες κατασκευής των έργων, οι οποίες -ας σημειωθεί- πρώτη φορά εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα. Θέλουμε να καταγγείλουμε αυτήν τη στάση της Νέας Δημοκρατίας, τη διγλωσσία, την όλη προσπάθεια με τις καταγγελίες, τις προσφυγές και τις ψευδείς και ανυπόστατες αναφορές στελεχών της -βλέπε κ. Κεφαλογιάννης- που μόνο στόχο είχαν την υπονόμευση των έργων, τη συντήρηση της ανυπόστατης σκανδαλογίας και την εξυπηρέτηση εργολαβικών συμφερόντων. Τα αποτελέσματα πλέον είναι ορατά σε όλους, όπως ορατό είναι πλέον ποιες ήταν οι προθέσεις των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας. Αλήθεια πώς αισθάνεται σήμερα ο Υπουργός Οικονομίας, όταν είναι αναγκασμένος να αναφέρει την πραγματικότητα και την αλήθεια και να υπερασπίζεται τα έργα του ΠΑΣΟΚ που ως Αντιπολίτευση κατήγγειλε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει επενδύσει πολλά σ' αυτό το νομοσχέδιο και στην εισαγωγή του συστήματος ΣΔΙΤ, δηλαδή στη Σύμπραξη Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, διότι η οικονομία βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Και αυτό γιατί στους δεκαοκτώ μήνες που κυβερνά τη χώρα η Νέα Δημοκρατία, επέδειξε για την οικονομία -που είναι και ο βασικότερος τομέας της πολιτικής-, επιπολαιότητα, έλλειψη σχεδιασμού και οράματος, ρεμβασιστική και αντιπολιτευτική αντίληψη, εμπάθεια και αδυναμία κατανόησης και διαχείρισης των προβλημάτων της χώρας και των σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αποτέλεσμα αυτών είναι πρώτον, η συνεχής κάμψη του ρυθμού ανάπτυξης της χώρας, παρά την πρόσκαιρη κράτηση της πτωτικής πορείας του από συγκυριακούς παράγοντες, όπως είναι η ναυτιλία, η αύξηση του τουριστικού ρεύματος λόγω και των προβλημάτων που έχουν οι ανταγωνίστριες γειτονικές μας χώρες και η πρόσκαιρη και τεχνητή αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας λόγω της απειλούμενης αύξησης της φορολογίας.

Δεύτερον, η επενδυτική απραξία και η έλλειψη επενδύσεων.

Τρίτον, η αδυναμία απορρόφησης των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η μη αξιοποίησή του.

Τέταρτον, η συνεχής μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που μειώθηκε κατά 15% στον Προϋπολογισμό του 2005 σε σχέση με το προηγούμενο έτος, με το αιτιολογικό της εισαγωγής του νέου συστήματος ΣΙΤ και την ενεργοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων. Αλλά πλέον, όπως γνωρίζουμε όλοι, η μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, στο πρώτο εξάμηνο του 2005, είναι της τάξεως του 40%.

Πέμπτον, η αύξηση της ανεργίας και η μείωση των εισοδημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει όμως να δούμε τι είναι αυτή η μέθοδος, η σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Ο όρος «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα» αναφέρεται γενικά σε μορφές συνεργασίας των δημοσίων αρχών με τον ιδιωτικό τομέα, που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της χρηματοδότησης, της κατασκευής, της ανακαίνισης, της διαχείρισης, της συντήρησης μιας υποδομής ή στην παροχή μιας δημόσιας υπηρεσίας δημοσίου συμφέροντος.

Η φιλοσοφία του συστήματος είναι οι ελεγχόμενες ιδιωτικοποιήσεις. Δηλαδή ο ιδιώτης κατασκευάζει ένα έργο δημοσίου χαρακτήρα ή παρέχει μια δημόσια υπηρεσία με κεφάλαια που εξασφαλίζει ο ίδιος και πληρώνεται με τέλος χρήσης από τους χρήστες ή από το δημόσιο σταδιακά ή εφάπαξ. Μπορεί ακόμα το δημόσιο να συμβάλλει μερικώς με πόρους και το υπόλοιπο

τίμημα να καταβάλλεται υπό μορφή τέλους από τους χρήστες.

Τα τελευταία χρόνια στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον για έργα και υπηρεσίες μέσω αυτού του συστήματος Σ.Δ.Ι.Τ.. Είναι όμως πιο έντονο αυτό το ενδιαφέρον, κυρίως για τους παρακάτω λόγους.

Πρώτον, περιορισμός των κρατικών πόρων για δημόσιες επενδύσεις.

Δεύτερον, χρησιμοποίηση των κεφαλαίων, της τεχνογνωσίας και της εμπειρίας του ιδιωτικού τομέα.

Τρίτον, εξασφάλιση επαρκούς συντήρησης των έργων αυτών από τον ιδιωτικό τομέα, καθώς και του επιπέδου εξυπηρέτησης των τελικών χρηστών.

Τέταρτον, καλύτερη ποιότητα κατασκευής, λειτουργίας και μικρότερος χρόνος υλοποίησης.

Πέμπτον, παροχή ποιοτικά αναβαθμισμένων υπηρεσιών με συνολικά χαμηλότερο κόστος, κατασκευή και συντήρηση.

Έκτον, μεταφορά κινδύνων από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα με την ανάλογη αποζημίωση.

Έβδομον, ανάπτυξη περισσότερων έργων στο σύνολο της χώρας.

Όγδοον, αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης της χώρας.

Οι Σ.Δ.Ι.Τ., οι συμπράξεις αυτές, μπορούν λοιπόν να συμβάλουν στην προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας και στη βελτίωση της ποιότητας τόσο των δημοσίων έργων όσο και των υπηρεσιών που θα προσφέρονται από τις συμπράξεις αυτές. Ο κίνδυνος όμως κατάχρησης του εργαλείου αυτού, όπως επιστημαίνεται από όλους τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς μπορεί να οδηγήσει είτε σε υπερχρέωση της χώρας, φορέων και πολιτών, είτε σε διολίσθηση αυτής της μορφής συνεργασίας σε καταστάσεις ανέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας.

Αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση συστήνει τη σταδιακή και προσεκτική εφαρμογή του συστήματος και ειδικότερα στον τομέα των υπηρεσιών. Υπάρχουν βέβαια και παραδείγματα κακής εφαρμογής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είναι η Πορτογαλία και άλλες χώρες.

Το ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζοντας τη χρησιμότητα του θεσμού Σ.Δ.Ι.Τ. είχε καταθέσει στο Κοινοβούλιο προς ψήφιση νομοθετική πρόταση στις αρχές του 2004, που δεν πρόλαβε όμως να ψηφιστεί. Αρχικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε ανακοινώσει την ψήφιση της δικής της πρότασης εντός του 2004 και στη συνέχεια στις αρχές του 2005.

Η δραστητική άλλωστε περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του 2005 δικαιολογήθηκε, κατά την ψήφιση του προϋπολογισμού, με το επιχείρημα της άμεσης προώθησης του θεσμού των Συμπράξεων. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι θα περάσουν ένα έως δύο έτη για να ξεκινήσει η εφαρμογή του συστήματος ΣΔΙΤ. Δεν δικαιολογείται, λοιπόν, η περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων γι' αυτόν το λόγο.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε τη μεγάλη αντίδραση των φορέων για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, όπως της ΟΚΕ, του Τεχνικού Επιμελητηρίου, της ΕΜΔΙΔΑΣ, της ΕΝΑΕ, της ΚΕΔΚΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: εδώ αξίζει να σας αναφέρω και τι λέει ένας εξέχων πολιτικός –αυτές τις μέρες το είπε– σε σχέση με το νομοσχέδιο. Θα σας πω στη συνέχεια ποιος είναι.

Θα σας αναφέρω πέντε μόνο σημεία. Λέει: «Το σχέδιο νόμου περιέχει πλήθος διατάξεων που κάνουν ζημιά στο στόχο που θέλει να υπηρετήσει και το καθιστούν επικίνδυνο». Ο ισχυρισμός δεν είναι υπερβολικός. Σε άλλο σημείο λέει: «Οι συντάκτες του σχεδίου νόμου σε πολλές διατάξεις του απέδειξαν ότι δεν έχουν και πολύ σχέση με τον τομέα των δημοσίων έργων».

Συνεχίζει σε κάποιο άλλο σημείο: «Αυτό που φαίνεται ξεκάθαρα είναι ότι η νέα νομοθετική ρύθμιση έχει στόχο την αποδυνάμωση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων και αυτό θα ήταν τραγικό λάθος». Λέει παρακάτω: «Αυτό το σχέδιο νόμου θα πρέπει να αποσυρθεί γιατί δεν προστατεύονται τα συμφέροντα του δημοσίου».

Και τελειώνει ως εξής: «Οι αντιθέσεις μεταξύ των Υπουργών δεν λύνονται με νομοθετικές ρυθμίσεις».

Το στέλεχος αυτό είναι ο κ. Κουλουμπής, σύμβουλος του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ και επικεφαλής δημοσίων οργανισμών στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω να το καταθέσω αυτό το έγγραφο, για να μοιραστεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ποιου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Του κ. Κουλουμπή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Του δικού μας Κουλουμπή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Του κ. Θεόδωρου Κουλουμπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να επιστημονούμε ότι ο τρόπος προσέγγισης ενός χρήσιμου θεσμού από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα δημιουργήσει επικίνδυνες καταστάσεις αδιαφάνειας και κατεδάφισης κάθε έννοιας κοινωνικού κράτους, αφού όλες οι υπηρεσίες –με εξαίρεση, σύμφωνα με την επιταγή του Συντάγματος, τη δημόσια τάξη, την εθνική άμυνα, την απονομή της δικαιοσύνης και την ευθύνη εκτέλεσης των ποινών, που επιβάλλονται από τα ποινικά δικαστήρια– μπορούν να γίνουν αντικείμενο σύμπραξης.

Κατ' αρχάς η απαίτηση τεκμηρίωσης της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο σε περίπτωση προσφυγής σε σύμπραξη έναντι του συμβατικού τρόπου θεωρούμε ότι πρέπει να είναι η πρώτη και απαραίτητη προϋπόθεση για οποιαδήποτε περαιτέρω ενέργεια. Θέλω να επισημάνω ότι αυτή η πρόβλεψη υπήρχε στο νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ και δεν υπάρχει βεβαίως στο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί για τη Νέα Δημοκρατία οι Σ.Δ.Ι.Τ. είναι θέμα ιδεολογικής προκατάληψης και όχι επιλογής που πρέπει να τεκμηριώνεται ως η πλέον συμφέρουσα. Επιστημαίνεται πως η σύγκριση των δύο λύσεων αποτελεί κλασική διαδικασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Μεγάλη Βρετανία, που είναι και η «Μέκκα» των Σ.Δ.Ι.Τ., και αποτελεί απαραίτητο βήμα για να τεκμηριωθεί η προσφυγή σε σύμπραξη. Μάλιστα ο κ. Αλογοσκούφης, παρουσιάζοντας το νομοσχέδιο, παραδέχθηκε με ειλικρίνεια ότι οι Σ.Δ.Ι.Τ. αποτελούν κεντρική κυβερνητική επιλογή, προφανώς βεβαίως για να καλύψει την αποτυχία της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΠΑΣΟΚ έχει έντονες διαφωνίες σε πολλά σημαντικά ζητήματα που, κατά τη γνώμη μας, αλλοιώνουν και μετατρέπουν ένα χρήσιμο εργαλείο σε πεδίο ανέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας.

Οι κυριότερες διαφωνίες μας είναι:

Πρώτον, θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός να περιλαμβάνονται δραστηριότητες και υπηρεσίες του κράτους στο σύστημα ΣΔΙΤ, όπως η προστασία των παντός είδους κινητών και ακινήτων μνημείων, η διδασκαλία στα πλαίσια της δημόσιας εκπαίδευσης και η μέριμνα για την παροχή δημόσιας ιατρικής και υγειονομικής περίθαλψης, διότι έτσι ακυρώνεται η έννοια της κοινωνικής παροχής και η ίδια η ουσία της κοινωνικής πολιτικής του κοινωνικού κράτους. Σημειώνουμε ότι το νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ εξαιρούσε αυτές τις υπηρεσίες.

Για να μην υπάρξει όμως καμία παρεξήγηση, θα πω ότι δεν είμαστε αντίθετοι στη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σε συγκεκριμένους τομείς της παιδείας και της υγείας, όπως στην κατασκευή σχολείων, φοιτητικών εστιών ή, για παράδειγμα, στην εξυπηρέτηση από τις εντατικές μονάδες κρατικών νοσοκομείων και ιδιωτικών κλινικών, κάτι που γίνεται.

Δεύτερον, για το ΠΑΣΟΚ οι Σ.Δ.Ι.Τ. αποτελούν μηχανισμό πολλαπλασιασμού των επενδύσεων για την επιτάχυνση της ανάπτυξης και όχι περιστολής των δημοσίων επενδύσεων. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υποτιμάται ο ρόλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Κύριος, αποφασιστικός και ασφαλής μοχλός ανάπτυξης είναι και παραμένει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Άλλωστε, στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι συμβάσεις τύπου Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι παρά μόνον ένα ποσοστό της τάξεως του 5% έως 10% του συνόλου των έργων. Στην Ελλάδα δεν προβλέπεται να ξεπεραστεί αυτό το ποσοστό σε ορατό χρονικό ορίζοντα.

Επιπλέον, όπως επιστημόναμε, οι πρώτες συμβάσεις δεν προβλέπεται να υλοποιηθούν νωρίτερα από το 2007. Πρέπει, κατά συνέπεια, να στιγματιστεί για άλλη μια φορά η εξαπάτηση στην οποία προέβη η Νέα Δημοκρατία με την περικοπή του Προ-

γράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του 2005. Η περικοπή αυτή, καθώς και η αναμενόμενη για το 2006, δεν πρόκειται να αναπληρωθούν από τα έργα ιδιωτικής χρηματοδότησης. Τόσο συνεπής είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τις εξαγγελίες της περί στροφής στην ανάπτυξη της περιφέρειας, όπως λέει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο χρόνο ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Προχωρήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τρίτον, απουσιάζει από το νομοσχέδιο η εθνική στρατηγική, ο εθνικός και περιφερειακός σχεδιασμός, καθώς επίσης και ο δημοκρατικός προγραμματισμός των έργων. Δεν υπάρχει κανένα κριτήριο για τα έργα και τις υπηρεσίες, που η υλοποίησή τους μπορεί να καλυφθεί με Σ.Δ.Ι.Τ., αρκεί βέβαια να υπάρχει η απαραίτητη προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων.

Δεν είναι όμως δυνατόν όλα τα έργα και όλες οι υπηρεσίες του κράτους να είναι αντικείμενο Σ.Δ.Ι.Τ., ανεξάρτητα από την προτεραιότητά τους στον εθνικό και περιφερειακό σχεδιασμό. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχουν έργα και υπηρεσίες που με κανέναν τρόπο δεν μπορούν να είναι αντικείμενο κέρδους και επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η Ειδική Γραμματεία Σ.Δ.Ι.Τ., που συστήνεται, και η Διυπουργική Επιτροπή εντοπίζουν, αποφασιζουν και υλοποιούν οποιοδήποτε έργο ή υπηρεσία με σύμπραξη, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους καμία άλλη γνώμη και χωρίς να δίνουν αναφορά σε κανέναν.

Τέταρτον, θεωρούμε ότι θα υπάρξουν ευνοϊκές συνθήκες αδιαφάνειας και διαπλοκής καθώς και έλλειψη σεβασμού στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος με την πρόβλεψη ότι η Διυπουργική Επιτροπή έχει τη δυνατότητα χωρίς καμία άλλη δέσμευση από την ισχύουσα νομοθεσία να αλλάξει ακόμα και αυτούς τους ελάχιστους όρους και κανόνες που το ίδιο το νομοσχέδιο θέτει, παραδείγματος χάριν το οικονομικό όριο των 250.000.000 ευρώ την ανάληψη ουσιαστικού μέρους των κινδύνων από τους ιδιωτικούς φορείς κλπ. Ουσιαστικά, δηλαδή, υποκαθίσταται η νομοθετική διαδικασία με τη Διυπουργική Επιτροπή.

Αυτή η πρόβλεψη εκτός από τους προφανείς κινδύνους αδιαφάνειας και διαπλοκής δείχνει την περιφρόνηση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας προς το Κοινοβούλιο και τους νόμους. Η επιλογή αυτή είναι αυθαίρετη και ατεκμηρίωτη. Παρέχει με αδιαφανή τρόπο και χωρίς κανένα κριτήριο τη διακριτική ευχέρεια στην εκτελεστική εξουσία να αποφασίζει χωρίς έλεγχο για τα πάντα.

Πέμπτον, στον τομέα των έργων επέρχεται πλήρης απορύθμιση καθώς δημιουργείται ένα πλαίσιο ανάληψης και εκτέλεσης έργων δημοσίου σκοπού στα οποία δεν εφαρμόζεται η νομοθεσία περί δημοσίων έργων και μελετών, η οποία μάλιστα προσφατά αναμορφώθηκε και όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, κυρίως ο κ. Σουφλιάς, αυτή η νομοθεσία εξασφαλίζει εγγυήσεις διαφάνειας και ελέγχου της ποιότητας των έργων. Με το δημιουργούμενο σχήμα θα μπορούσαν να εκτελεστούν δημόσια έργα από τα πιο μικρά έως τα πιο μεγάλα χωρίς να ακολουθείται το ισχυρό και νομοθετικό πλαίσιο των δημοσίων έργων. Αντίθετα, θα εφαρμόζεται μια ατελής, νεφελώδης και μη δεσμευτική διαδικασία με τεράστιους κινδύνους για την αρτιότητα και την ποιότητα των έργων. Αλήθεια, ο κ. Σουφλιάς, πώς δικαιολογεί την ουσιαστική κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου για τα δημόσια έργα και τις μελέτες; Ή μήπως αυτό το νομοσχέδιο είναι η οδός διαφυγής από τα τραγικά αδιέξοδα που οδήγησε με τις νομοθετικές αυτές αλλαγές ολόκληρο τον κλάδο των δημοσίων έργων; Μάλιστα για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού, θέλω να αναφέρω αυτό που το επιβεβαίωσε άλλωστε και ο Υπουργός στην επιτροπή ότι πλέον δεν ισχύει η νομοθεσία των δημοσίων έργων. Το είπε σαφώς στην επιτροπή. Είπε ότι ισχύει η οδηγία με αριθμό 18/2004 η οποία βεβαίως ισχύει για όλα τα κράτη. Όμως, η οδηγία είναι ένα πλαίσιο και με βάση την οδηγία προσαρμόζεται και το εθνικό δίκαιο των κρατών-μελών. Δεν υποκαθίσταται το εθνικό δίκαιο με μια οδηγία, απλώς προσαρμόζεται στην οδηγία.

Έκτον, το νομοσχέδιο προβλέπει τη δυνατότητα κατ' εξαίρεση υπαγωγής έργων στο παρόν νομοθετικό πλαίσιο ακόμη και όταν δεν πληρούνται τα κριτήρια που το ίδιο θεσπίζει, άρθρο 2 παράγραφος 2. Έτσι όμως μπορεί να παρακαμφθεί ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και ο έλεγχος συμβάσεων μεγάλου αντικείμενου από το Ελεγκτικό Συνέδριο και με μόνο αρμόδιο όργανο έγκρισης μια νεοσυνιστώμενη υπηρεσία που δεν έχει στη διάθεσή της κανένα ουσιαστικό νομοθετικό πλαίσιο που να την καθοδηγεί ως προς την ακολουθητέα τακτική.

Αλήθεια, όλες αυτές οι εξαγγελίες και οι κορώνες της Νέας Δημοκρατίας ως Αντιπολίτευση για τη δημιουργία ανεξάρτητων αρχών για τα δημόσια έργα, για τη διαφάνεια, τον κοινωνικό έλεγχο κλπ., τόσο γρήγορα ξεχάστηκαν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Εάν η Κυβέρνηση επιμένει στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου μ' αυτήν τη μορφή, θεωρούμε απαραίτητο να δεχθεί τους ελέγχους των ΣΔΙΤ τουλάχιστον από τη Βουλή. Η Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, όπως πρότειναν όλοι οι φορείς, ως αρμόδια επιτροπή θα πρέπει να ελέγχει τη σκοπιμότητα και την ωφελιμότητα των ΣΔΙΤ καθώς και τους όρους διαφάνειας, υγιούς ανταγωνισμού αποτελεσματικότητας και κοινωνικού οφέλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κύριε Πρόεδρε, θέλω πέντε λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όχι. Τα πέντε λεπτά είναι πολλά, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τόσο δώσατε και στον προηγούμενο ομιλητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεκαεννέα λεπτά του έδωσα, όσα έχετε και εσείς μέχρι τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλούσε και πέντε λεπτά χωρίς να καταγράφεται ο χρόνος στην αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα σας δώσω είκοσι ένα λεπτά.

Συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πάνω από το 1/5 του νομοσχεδίου αφιερώνεται στα όργανα που συστήνονται για τη ΣΔΙΤ, τις αρμοδιότητές τους και τις διαδικασίες στελέχωσής τους. Η σύσταση οργάνων και η εξουσία τους φαίνεται πως είναι από τα μόνα θέματα που ρυθμίζει το νομοσχέδιο. Δηλαδή αυτό αποκαλύπτει και τα κίνητρα της Νέας Δημοκρατίας πώς θα κατοχυρωθούν οι ενδοκυβερνητικές εξουσίες.

Επιπλέον, προβλέπει υπερεξουσίες για την ειδική γραμματεία η οποία μάλιστα μπορεί να προσλαμβάνει αφειδώς συμβούλους υπό τη μορφή νομικών και φυσικών προσώπων χωρίς καμία απολύτως θεσμική εγγύηση που προβλέπονται για τις προσλήψεις στο δημόσιο. Με το νομοσχέδιο προβλέπεται η εκχώρηση άσκησης Δημόσιας Διοίκησης. Τέτοιες είναι η επίβλεψη και η παραλαβή έργων και υπηρεσιών που εκχωρούνται σε ιδιώτες που θα επιλέγονται σε συνεργασία του δημόσιου και του ιδιωτικού φορέα της σύμπραξης χωρίς βεβαίως να τίθενται από το νομοσχέδιο προδιαγραφές για τους ιδιώτες που θα αντικαταστήσουν τη Δημόσια Διοίκηση, ούτε για τις ευθύνες και το τιμολόγιο των αμοιβών τους.

Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη πώς και με ποιο τρόπο προστατεύονται οι μικρές επιχειρήσεις, αφού πλέον καθιερώνεται η απουσία κλιμακωτής ιεράρχησης των έργων, διότι μόνη σταθερή παράμετρος είναι το πλαφόν του προϋπολογισμού, ενώ δεν υπάρχει καμία αναφορά και καμία πρόβλεψη για σύνδεση του προϋπολογισμού με το μέγεθος των επιχειρήσεων που ενδιαφέρονται για τις ΣΔΙΤ. Αυτή η έλλειψη θα δημιουργήσει καταστάσεις ολιγοπωλίων και εξαφάνιση των μικρότερων επιχειρήσεων με συνέπεια στην απασχόληση και τον υγιή ανταγωνισμό.

Το νομοσχέδιο προβλέπει την εκχώρηση των απαιτήσεων του εκάστοτε εμπλεκόμενου ιδιωτικού φορέα σε πιστωτικά ή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και μάλιστα χωρίς την πρότερη έγκριση της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτό ασφαλώς αποτελεί ένα ακόμα βήμα για κεντρικότερο ρόλο των τραπεζών στα δημόσια έργα. Άλλωστε, με το νέο νομοθετικό πλαίσιο του κ. Σουφλιά, οι εργοληπτικές επιχειρήσεις είναι δέσμιες των τραπεζών, οι οποίες πλέον μπορούν να κατευθύνουν λόγω του συστήματος των

εγγυήσεων την κατανομή των έργων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, κύριε Σπηλιόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ας μην ξεχνούμε ακόμα ότι οι περισσότερες εργοληπτικές επιχειρήσεις σήμερα βασίζουν την ύπαρξή τους στα δάνεια των τραπεζών λόγω της απουσίας αρκετών έργων και της άρνησης πληρωμής των δεδουλευμένων από την Κυβέρνηση.

Προβλέπεται ακόμα η εκχώρηση σε αλλοδαπές εταιρείες ειδικού σκοπού προς το σκοπό της τιτλοποίησης. Φαίνεται ότι η μέθοδος ΣΔΙΤ θα εφαρμοστεί για την τιτλοποίηση μελλοντικών εσόδων του δημοσίου για την οποία καίγεται η Κυβέρνηση. Για όποιον δεν κατάλαβε, η δημόσια περιουσία εκποιείται με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

Στα τεύχη δημοπράτησης του διαγωνισμού δεν περιλαμβάνεται το σχέδιο σύμβασης της σύμπραξης που είναι και το πιο κρίσιμο έγγραφο για τη διατύπωση των υποχρεώσεων των δικαιωμάτων αυτών που καλούνται να αναλάβουν έργα και υπηρεσίες με το σύστημα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω ακόμα να πω ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφού απέτυχε παταγωδώς στη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και στην απορρόφηση των κονδυλίων –το οποίο βέβαια σήμερα βρίσκεται στο κόκκινο– ελπίζει ότι με τις ΣΔΙΤ θα μπορέσει να αξιοποιήσει καλύτερα τα κονδύλια αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πείτε την τελευταία σας φράση, κύριε Σπηλιόπουλε. Διά της διολισθήσεως θα φθάσετε πάλι είκοσι πέντε λεπτά. Σας παρακαλώ κλείστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω.

Δεν είναι τυχαίο που ο κ. Φώλιας πριν από λίγο καιρό δήλωσε ότι μέσω των ΣΔΙΤ θα αυξηθούν οι επενδύσεις για την κατασκευή έργων και επομένως θα αυξηθεί η απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων.

Συμπερασματικά, το σχέδιο νόμου προσεγγίζει με λάθος και επικίνδυνο τρόπο το θεσμό των ΣΔΙΤ και έτσι υπονομεύει την αξία ενός θεσμού ο οποίος μπορεί να προσφέρει πολλά στην ανάπτυξη της χώρας μας όταν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που πράγματι έχει προστιθέμενη αξία με τρόπο που να ταιριάζει τις ιδιαιτερότητες της κάθε περίπτωσης και με τις αναγκαίες εγγυήσεις διαφάνειας και κοινωνικού ελέγχου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε λίγες μέρες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): «Σε λίγες μέρες» δεν τελειώνουμε, κύριε Σπηλιόπουλε. Τελειώστε σας παρακαλώ. Πείτε την τελευταία σας φράση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στον προηγούμενο ομιλητή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Στον προηγούμενο ομιλητή μου ξέφυγαν ένα-δύο λεπτά –δεν είχα πατήσει το μηχάνημα– και ήταν ο χρόνος που μιλούσαμε για τους παπαγάλους. Ελάτε τώρα τελειώστε. Ξέρετε ότι δείχνω κάποια ανοχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όχι «τελειώνω». Να κλείσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Φαίνεται ότι μαζί με τη φορολογική μεταρρύθμιση και τον αναπτυξιακό νόμο, όπως είπε ο κ. Αλογοσκούφης, είναι οι πυλώνες του νέου αναπτυξιακού υποδείγματος, μόνο που και οι τρεις αυτές παρεμβάσεις παρέχουν και θα παρέχουν ελάχιστα θετικά αποτελέσματα και μεταφέρουν πόρους και προνόμια υπέρ των επιχειρήσεων και των βιομηχανών και βεβαίως δεν δίνουν λύση στα αδιέξοδα που έχει περιέλθει η ελληνική νομοθεσία.

Το πιο σημαντικό, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι οι εργαζόμενοι μένουν απροστάτευτοι στην ακρίβεια, στην ανεργία και στη σταδιακή υποχώρηση των κοινωνικών κατακτήσεων. Γι' αυτό

άλλωστε, όπως δείχνουν και οι δημοσκοπήσεις, βλέπουν οι Έλληνες το μέλλον τους δυσόιωνα με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Σπηλιόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, να κάνω μια ανακοίνωση σχετικά με τη διαχείριση του χρόνου των συνεδριάσεών μας και αμέσως θα σας δώσω το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί επί της αρχής σαράντα τέσσερις συνάδελφοι. Είναι φυσικό και επόμενο να μην είναι δυνατόν να εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών απόψε.

Η πρόταση του Προεδρείου είναι να γίνει εμβόλιμη συνεδρίαση επί της αρχής, δηλαδή να γίνουν επί της αρχής δύο συνεδριάσεις, αντί της μίας όπως είχαμε πει στην αρχή. Να συζητήσουμε σήμερα έως τα μεσάνυχτα, οπότε θα κλείσει η συνεδρίαση, αύριο το πρωί να ξεκινήσει η συνεδρίαση στις 10.30' έως στις 14.00'-14.30' το μεσημέρι και να ξαναρχίσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων στην εμβόλιμη συνεδρίαση το απόγευμα στις 17.00'.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Γιατί στις 17.00', κύριε Πρόεδρε; Να γίνει στις 18.00'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πότε θέλετε; Εγώ κάνω μία πρόταση, κύριε Γκατζή, που μπορούμε να τη συζητήσουμε.

Το Προεδρείο λέει, 5 το απόγευμα για να έχουν άνεση όλοι οι συνάδελφοι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχουμε ένα πρόβλημα εμείς, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΠΗ: Εμείς έχουμε ένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ένα λεπτό, κύριοι συνάδελφοι.

Η πρόταση, λοιπόν, είναι να γίνει εμβόλιμη συνεδρίαση αύριο, να συζητηθούν το απόγευμα τα άρθρα από το 1 έως το 16 και την Πέμπτη να ολοκληρωθεί το νομοσχέδιο με τη συζήτηση των άρθρων 17 έως 32.

Έχουν αντίρρηση τα κόμματα;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ: Εμείς συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑΣΟΚ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν έχουμε αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εσείς, κύριε Γκατζή, συμφωνείτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το πρόγραμμα αύριο θα είναι πάρα πολύ εξοντωτικό, ιδιαίτερα για εμάς που είμαστε στην επιτροπή λίγα άτομα.

Να αρχίσουμε τουλάχιστον στις 18.00' για να μπορέσουμε να έχουμε ένα διάλειμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε, πείτε και εσείς την άποψή σας σε σχέση με τη διαδικασία. Βασικά συμφωνούν τα δύο μεγάλα κόμματα και ο Συνασπισμός. Υπάρχει και η πρόταση του κ. Γκατζή αντί για τις 17.00' η ώρα να αρχίσουμε στις 18.00'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η Κυβέρνηση δεν έχει αντίρρηση. Είναι θέμα της Βουλής.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ: Να το κάνουμε 17.30', κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Να το κάνουμε 17.30', κύριε Γκατζή;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΠΗ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Συμφωνεί, λοιπόν, το Τμήμα η εμβόλιμη συνεδρίαση να αρχί-

σει στις 17.00'.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επομένως συμφωνήσαμε ομοφώνως ότι αύριο το απόγευμα η εμβόλιμη θα αρχίσει στις 17.00'.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Υπουργός για μία μικρή παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ζήτησα το λόγο για ενός λεπτού παρέμβαση.

Κατέθεσε ο συνάδελφος εισηγητής από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ένα δελτίο Τύπου από το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος, το οποίο αναφέρεται σε κάποιο άρθρο που θα δημοσιευθεί του κ. Ευαγγέλου Αθανασίου Κουλουμπή, του πρώην Υπουργού του ΠΑΣΟΚ.

Λοιπόν, ο κ. Ευάγγελος Κουλουμπής, πρώην Υπουργός του ΠΑΣΟΚ, πρώην νομάρχης και πρώην πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, βεβαίως ασπάζεται τις απόψεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Δεν προκαλεί καμία έκπληξη το ότι υπάρχουν αυτές οι απόψεις και καλώς κάνει και έχει τις απόψεις του.

Η Κυβέρνηση έχει διαφορετικές απόψεις, όπως και πολλά στελέχη του ΠΑΣΟΚ τα οποία στο παρελθόν προωθούσαν τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Αλλά το να παρουσιάζεται ως ο υποψήφιος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, είναι νομίζω παραπλανητικό και θα πρέπει να τονισθεί.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το δεύτερο θέμα είναι το εξής: Πολλές από τις απόψεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου έχουν ληφθεί υπόψη στις αλλαγές που κάναμε και έτσι ενδυναμώνεται και ο ρόλος των τεχνικών, γιατί εδώ να μην ξεχνάμε ότι στις απόψεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου υπάρχει μία αγωνία διασφάλισης κάποιων επαγγελματικών δικαιωμάτων και, θα έλεγα, και προνομίων. Αλλά πάντως κάποιες από τις απόψεις αυτές, που θεωρήσαμε ότι είναι κοινωνικά χρήσιμες, τις ενσωματώσαμε ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Λογικό είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ...και υπάρχουν αλλαγές με σημαντικές βελτιώσεις και θα αναφερθώ σ' αυτές στην ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έγινε αναφορά σ' αυτό το έγγραφο που κατέθεσα, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Σπηλιόπουλε, έχω δώσει το λόγο. Θα σας δώσω το λόγο μετά κατ' εξαίρεση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι δυνατόν να συζητάμε για το νομοσχέδιο, όταν ο κύριος Υπουργός έχει καταθέσει τροποποιήσεις -δεν ξέρουμε επί ποίων άρθρων και ποιας έκτασης- και θα αναφερθεί σ' αυτές μετά.

Τουλάχιστον θα έπρεπε να μας είχαν μοιραστεί να μην πω χθες, αλλά με την έναρξη της συζήτησης να τις έχουμε μπροστά μας για να τοποθετηθούμε και επί αυτών.

Αυτό σαν μία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν μπορεί να λειτουργεί κατ' αυτόν τον τρόπο η Βουλή: εμείς να αιφνιδιαζόμαστε και να ακούμε τον κύριο Υπουργό εκ των υστέρων και να θέλουμε να δευτερολογήσουμε. Και μάλιστα σαν εισηγητές να περιμένουμε να δευτερολογήσουμε, όταν θα μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές -και με το δίκιο τους- που είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο θεσμοθετεί μία και έξω την παράδοση στους ιδιώτες όλων των δημοσίων έργων, της υποδομής του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα και των κοινωνικών υπηρεσιών κοινωφελούς χαρακτήρα.

Παρόμοια πολιτική εφαρμόζε και το ΠΑΣΟΚ, με τη μέθοδο βέβαια του «καρότου». Δεν διαφωνεί. Και σήμερα επί της

ουσίας έγινε σαφέστατος και ο εισηγητής αυτού του κόμματος.

Εμείς, απέναντι σ' αυτήν τη συνεχόμενη αντιλαϊκή πολιτική, απευθυνόμενοι στους εργαζόμενους βάζουμε ένα κρίσιμο ερώτημα στρατηγικής σημασίας και επίκαιρο, θα έλεγα. Πρέπει να αποτελούν εμπόρευμα τα δημόσια έργα, η υποδομή του κράτους και οι υπηρεσίες ή, όπως ισχυρίζεται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, να αποτελούν κοινωνικά αγαθά;

Πρέπει, δηλαδή, η διαχείριση της παραγωγής και της λειτουργίας των μεγάλων και μικρών έργων υποδομής για τη χώρα και οι υπηρεσίες γενικότερα και, κυρίως, των κοινωνικού περιεχομένου του δημοσίου, όπως των μεταφορών σε στεριά, αέρα και θάλασσα, των τηλεπικοινωνιών, της ενέργειας, των λιμανιών, της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού και του αθλητισμού και οι διάφορες άλλες δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες, να αποτελούν μέριμνα του κράτους για κοινωνικές παροχές προς τους πολίτες ή να παραδίδονται βορά στους μεγαλοκαρχαρίες ιδιώτες, με ληστρική προς το λαό εκμετάλλευση;

Αυτή είναι η ριζική μας διαφορά με την πολιτική του δικομματισμού, των υποστηρικτών της ΟΝΕ.

Περιττό, βέβαια, να τονίσουμε πως εδώ και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και το ΠΑΣΟΚ που είναι ο πρώτος διδάξας, συνεχίζουν με τις διαβόητες συμπράξεις, μέσα στα πλαίσια μίας γενικότερης, θα έλεγα, επίθεσης στους εργαζόμενους.

Άλλωστε, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βαδίζει στον ίδιο δρόμο μ' αυτόν του ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο στο θέμα των συμπράξεων. Θα έλεγα πως τα ίδια λίγο-πολύ θα γίνονταν, αν κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ ή οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση που θα πορευόταν στο πλαίσιο της πολιτικής του ευρωμονόδρομου, των νόμων της ελεύθερης αγοράς, της ανταγωνιστικότητας, κλπ.

Επίσης, δεν μπορώ να μη σχολιάσω την τοποθέτηση του Συνασπισμού, ο οποίος δεν απορρίπτει συνολικά το μέτρο των συμπράξεων. Πώς θα μπορούσε να συμβεί, άλλωστε, αφού είναι πολιτική που εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Δεν ήσανταν μέσα στην Αίθουσα και ψεύδεσθε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Απλώς διαφωνεί στο εύρος. Ζητά να εξαιρεθούν κοινωνικοί τομείς, όπως της υγείας, της παιδείας και σχετικά με τους όρους των συμπράξεων που τους θεωρεί ετεροβαρείς σε βάρος του δημοσίου.

Και επειδή διαμαρτύρεστε, κυρία Ξηροτύρη, θα αναφερθώ σ' αυτά που είπατε την πρώτη ημέρα συνεδρίασης της επιτροπής που είναι χαρακτηριστικά γραμμένα στα πρακτικά. Λέτε «πιο συγκεκριμένα, για το σύστημα των ΣΔΙΤ, δηλαδή, των συμπράξεων δημόσιου με ιδιωτικού τομέα, εμείς είμαστε πολιτικά επιφυλακτικοί και τεχνικοοικονομικά καχύποπτοι». Παρακάτω λέτε «Αναζητούσαμε τις προϋποθέσεις και τις ασφαλιστικές δικλίδες, προκειμένου να αξιοποιηθούν τα θετικά του συστήματος».

Αυτά βρίσκονται στη σελίδα 36 της πρώτης συνεδρίασης της επιτροπής.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω, κύριοι Βουλευτές, πως παρά τις όσες αυταπάτες σκορπίζουν οι κάθε λογής οπαδοί του ανθρώπινου καπιταλισμού, τρίτος δρόμος δεν υπάρχει. Η χώρα είτε θα συνεχίσει να πορεύεται στο πλαίσιο της συνεχούς και περισσότερο αντιλαϊκής και απάνθρωπης καπιταλιστικής ανάπτυξης, είτε θα δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για ριζική αλλαγή και πορεία προς το σοσιαλισμό.

Αυτό το πολιτικό συμπέρασμα δεν βγαίνει μόνο από το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις. Το ίδιο πολιτικό συμπέρασμα βγαίνει από τις προωθούμενες αντιεργατικές, διαρθρωτικές αλλαγές και των δύο κομμάτων στις εργασιακές σχέσεις ή στην εντεινόμενη σκληρή, μονόπλευρη λιτότητα, τη συνεχή χειροτέρευση και εμπορευματοποίηση των τομέων της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, στις πολύμορφες ιδιωτικοποιήσεις, την προώθηση της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, τους συνεχώς αυξανόμενους μηχανισμούς και μέτρα καταστολής, στους περιορισμούς των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κόμμα μας έχει προτείνει συγκεκριμένες πολιτικές και πρακτικές, αλλά και πολιτικούς όρους που μπορούν να κατοχυρώσουν τα δημόσια έργα και τις κοινωφελείς υπηρεσίες σαν κοινωνικά αγαθά, μέσα από μία

άλλη πολιτική που το τιμόνι της διαχείρισης της εξουσίας θα βρίσκεται σ' εκείνους που παράγουν τον πλούτο, μία πολιτική που τα μέσα μαζικής παραγωγής θα ανήκουν κοινωνικοποιημένα στο λαό και θα λειτουργεί ο κοινωνικός έλεγχος.

Η διέξοδος που προτείνει το κόμμα μας, της λαϊκής οικονομίας, διασφαλίζει τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των λαϊκών αναγκών, για ασφάλεια των χρηστών, των έργων και των κατοίκων, για την προστασία του περιβάλλοντος, εμπέδωση της πλήρους σταθερής εργασίας, χωρίς εκμετάλλευση, αναβάθμιση της ποιότητας και της ταχύτητας κατασκευής των έργων με κατοχυρωμένη τη δωρεάν χρήση τους.

Βασικός συντελεστής θα είναι ο ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών, ο οποίος θα κατέχει τα μέσα παραγωγής και θα καλύπτει το σύνολο των φάσεων των δημοσίων έργων στο πλαίσιο του κεντρικού σχεδιασμού της λαϊκής οικονομίας. Τα είπα αυτά, απευθυνόμενος στους εργαζόμενους και όχι στα κόμματα της Βουλής, τα οποία έχουν συγκεκριμένη πολιτική, συγκεκριμένους στόχους και υπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο δεν αποτελεί ένα εντελώς νέο μέτρο και ήταν αναμενόμενο. Και αυτό το νομοσχέδιο -όπως και τα προηγούμενα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας- είναι βαθιά ταξικό, αντιλαϊκό και ενταγμένο στο γενικότερο πλαίσιο της αντιλαϊκής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κομμάτων της ΟΝΕ, στη γενικότερη στρατηγική της Κυβέρνησης για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας που δρα καταλυτικά σε βάρος των εργαζομένων, στην ολομέτωπη κλιμάκωση της γενικής επίθεσης για την αφαίρεση παραπέρα δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Παραδίδει με αποικιακούς όρους τις δημόσιες υποδομές και υπηρεσίες στο ιδιωτικό κεφάλαιο πάνω στα θατσερικά πρότυπα. Σχολεία, νοσοκομεία, λιμάνια, μαρίνες, μικροί και μεγάλοι δρόμοι, δημόσια κτήρια εν γένει, φυλάξεις δασών, εθνικών δρυμών, ακόμα και νεκροταφεία και άλλες κρατικές ή δημοτικές υπηρεσίες παραδίδονται βορά στη ληστρική εκμετάλλευση του κεφαλαίου. Εισάγει τους ιδιώτες σε πεδία επιχειρηματικής δραστηριότητας που ασκούσε αποκλειστικά το δημόσιο. Επιδιώκεται η αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και σ' αυτούς τους χώρους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό, συνεχίζοντας την αντιλαϊκή νεοφιλελεύθερη πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης, προχωρά με βίαιο τρόπο στην υλοποίηση των δεσμεύσεων απέναντι στις κυρίαρχες δυνάμεις, στις δυνάμεις εκείνες που τη στηρίζουν και στο κλαμπ των Βρυξελλών.

Μετά τις πολύμορφες ενισχύσεις του μεγάλου κεφαλαίου με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών, το τζάμπα χρήμα του αναπτυξιακού νόμου, τη στήριξη των επενδύσεων μέσω των συμφωνιών για τα Βαλκάνια, που μέσα σε μια νύχτα αγοράζει σαράντα προβλημاتيικά F-16 και άλλα, θυμάται τη συγκράτηση των δημοσίων δαπανών αποκλειστικά σε σχέση πάντα με τις λαϊκές ανάγκες.

Τα επιχειρήματα, προφάσεις εν αμαρτίαις, που επικαλείται η Κυβέρνηση σχετικά με την ορθή διαχείριση των κρατικών δαπανών, ώστε να διασφαλιστεί η συγκράτηση του δημοσίου χρέους και του κόστους των έργων ή η έγκαιρη ολοκλήρωσή τους και ανάληψη μέρους των κινδύνων από τους ιδιωτικούς ομίλους δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική. Ήδη έχει περιλάβει το μέτρο αυτό στο επικυρωμένο Πρόγραμμα Σταθερότητας που είχε υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακολουθώντας ως πιστό αντίγραφο τον αντιλαϊκό δρόμο της προηγούμενης κυβέρνησης στην υλοποίηση μεγάλων έργων, όπως Αεροδρόμιο Αθηνών, Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, Αττική Οδός.

Η Νέα Δημοκρατία επιταχύνει στην ίδια κατεύθυνση, επεκτείνοντας το χώρο άμεσης δράσης των μονοπωλίων και στο σύνολο σχεδόν των κοινωφελών υπηρεσιών υγείας, παιδείας, ύδρευσης και άλλων υπηρεσιών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με εξαίρεση την άμυνα της χώρας, την αστυνομία, την απονομή δικαιοσύνης και την ευθύνη εκτέλεσης των ποινών που επιβάλλονται από τα ποινικά δικαστήρια. Όλα, δηλαδή, τα μέτρα κυριαρχίας σήμερα του συστήματος, δηλαδή, όλο τον κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους.

Διπλά και τριπλά θα πληρώσει ο εργαζόμενος ως φορολογούμενος και ως χρήστης την παράδοση από την Κυβέρνηση στους μονοπωλιακούς ομίλους της κατασκευής και λειτουργίας των δημοσίων έργων υποδομής και των υπηρεσιών μέσα από τις περιβόητες συμπράξεις. Ο προγραμματισμός και η ιεράρχηση των έργων θα διαμορφώνονται με γνώμονα μόνο τις άμεσες ανάγκες κερδοφορίας κάθε ιδιωτικής επιχείρησης. Παράλληλα, η Κυβέρνηση θωρακίζει τις ληστρικές συμβάσεις των συμπράξεων για τα μεγάλα έργα υψηλού προϋπολογισμού με αποφάσεις της Βουλής, όπως έκανε και η προηγούμενη Κυβέρνηση.

Η κρατική στήριξη στα ιδιωτικά κεφάλαια που θα συμμετέχουν στις συμβάσεις συμπράξεων δημοσίου με ιδιωτικό τομέα είναι προκλητική, δεδομένου ότι πέραν της παράδοσης στους ιδιώτες των τομέων επιχειρηματικής ευθύνης του δημοσίου, υποχρεώνονται οι δημόσιοι φορείς να προσφέρουν ακίνητα, αλλά και κάθε άλλη διευκόλυνση στους νέους επενδυτές. Έφυγαν όλα τα προσχήματα που υπήρχαν με τις αναθέσεις.

Η νομοθεσία για τα δημόσια έργα πάει περίπατο κι ας ψηφίστηκαν πρόσφατα από τη Νέα Δημοκρατία ως πλαίσιο-πανάκεια για την κατασκευή των δημοσίων έργων.

Τι σημαίνει αυτό; Πλήρης ελευθερία στο να συμφωνηθεί οτιδήποτε, χωρίς δεσμευτικό νομοθετικό πλαίσιο δημοσίου με ιδιώτες.

Οι περιβαλλοντικές μελέτες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 22, που θα ξαναγίνονται, έχουν απεριόριστο και ανεξέλεγκτο ύψος στον προϋπολογισμό του έργου.

Οι διατάξεις αυτές αποτελούν νάρκη στο ύψος του κόστους του προϋπολογισμού του έργου και αναδεικνύεται προκλητικό ακόμα και για τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη και για το ρόλο του ιδιωτικού τομέα.

Ξεπερνιέται ακόμα και το πλαίσιο των συμπράξεων παραχώρησης, για τις οποίες βέβαια είμαστε κάθετα αντίθετοι.

Παρόμοιες εκχωρήσεις δημοσίου πλούτου μόνο στο Ιράκ μπορούν να φανταστώ σήμερα.

Άλλο παράδειγμα είναι το προσωπικό Ειδικής Γραμματείας, ένα ακόμη εργαλείο-χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, αφού σ' αυτές θα ισχύει η μερική απασχόληση και οι συμβάσεις έργου υπηρεσιών.

Ακόμα, υπάρχουν και οι διατάξεις του νομοσχεδίου που δημιουργούν πληθώρα ερωτημάτων για το νομικό καθεστώς που θα διέπει τις συμβάσεις συμπράξεων, φυσικά όχι για εμάς που πιστεύουμε ότι είναι καθαρά πολιτική επιλογή, αλλά για έναν ίσως ψηφοφόρο των κομμάτων της ΟΝΕ. Μιλώ για το άρθρο 17, το οποίο λέει ότι στις συμπράξεις που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται οι διατάξεις της σύμβασης σύμπραξης και συμπληρωματικά ο Αστικός Κώδικας.

Δηλαδή, κύριοι της Κυβέρνησης, καταργείτε ακόμα και τον Αστικό Κώδικα, γεγονός που παραπέμπει στο καθεστώς αποικιακών συμβάσεων του παρελθόντος. Σκόπιμα δεν διευκρινίζετε σοβαρά και κρίσιμα θέματα σχετικά με τη συμμετοχή του δημοσίου στη χρηματοδότηση των έργων, τη δυνατότητα δανειοδότησης των ιδιωτικών εταιρειών από τις τράπεζες με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Οι πόρτες είναι ανοιχτές στην πλουτοκρατία να λεηλατήσει τις δημόσιες υποδομές και υπηρεσίες. Όσο για τις προϋποθέσεις για τη συμμετοχή των ιδιωτικών εταιρειών σε συμπράξεις, αυτές αυτοανααιρούνται από το ίδιο το άρθρο, που τις επιβάλλει. Κι ενώ λέει να αναλαμβάνουν ουσιαστικό μέρος του κινδύνου οι ιδιωτικοί φορείς, που θα συνδέεται με τη διαθεσιμότητα ή και τη ζήτηση του αντικειμένου της σύμπραξης και των συναφών κινδύνων, όπως, ενδεικτικά, το διαχειριστικό και τον τεχνικό κίνδυνο, τη χρηματοδότηση, εν όλω ή εν μέρει, της κατασκευής των έργων ή της παροχής ή και της δημιουργίας των υποδομών, με κεφάλαιο και πόρους που εξασφαλίζουν οι ιδιωτικοί φορείς, παρακάτω, με ομόφωνη απόφαση, λέει, της Διυπουργικής Επιτροπής των Συμπράξεων του Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα -άρθρο 3 δηλαδή- είναι δυνατή σε εξαιρετικές περιπτώσεις η υπαγωγή συμπράξεων στις διατάξεις του νόμου αυτού χωρίς να συντρέχει μία ή και περισσότερες από τις προϋποθέσεις των εδαφίων -που διάβασα παραπάνω- β' και δ' της παραγράφου 1.

Δηλαδή μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, σε εξαιρετικές περιπτώ-

σεις να υπάρξει σύμπραξη χωρίς την ανάληψη κινδύνων από τον ιδιωτικό φορέα, ακόμη και χρηματοδότησης.

Επίσης, δεν μπορεί να μη σχολιάσει κάποιος την ιδιαίτερη εύνοια του νομοσχεδίου της Κυβέρνησης, με κάθε ευκαιρία, στις υπηρεσίες της πλουτοκρατίας.

Στην έκδοση των απαιτούμενων αδειών για τη μελέτη κατασκευής, χρηματοδότησης και συντήρησης των έργων οι διαδικασίες είναι σαρωτικές. Αν σε διάστημα εξήντα ημερών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν έχουν προβεί σε αιτιολογημένη άρνηση έκδοσης της άδειας, ο εμπλεκόμενος δημόσιος φορέας θα θεωρηθεί υπεύθυνος για καθυστερήσεις και θα καταβάλει αποζημιώσεις.

Ακόμα και οι τροποποιήσεις που φέρατε στη σελίδα 69 της πρώτης ημέρας των Πρακτικών –όπως είναι γραμμένες- και τα άρθρα 21, 23 και 24, κύριε Υπουργέ, δίνουν νέα προνόμια στους συμπράξαντες ιδιώτες όταν λέει πως θα αποζημιώνονται όχι μόνο για τις καθυστερήσεις, αλλά και για διαφυγόντα κέρδη, τα οποία το ποιος θα τα προσδιορίσει, πόσα είναι, μένει και αυτό ανοιχτό.

Κύριοι Βουλευτές, σχετικά με τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς ότι με τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, τα μεγάλα έργα θα ωφεληθεί η χώρα, ο λαός έχουμε να πούμε πως η πείρα από το ΠΑΣΟΚ είναι αποκαλυπτική. Η άμεση και επίσημη συμμετοχή του ιδιώτη αναδόχου στα μεγάλα έργα κινήθηκε μεταξù 8% και 13% του έργου, ενώ η επιχορήγηση του Έλληνα φορολογούμενου, όπως και του Ευρωπαίου, έφτασε στο 40% του έργου, κρατικής ή κοινοτικής χρηματοδότησης.

Ο φορολογούμενος εγγυήθηκε για τα δάνεια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων που λήγουν μαζί με την περίοδο της ληστροτικής εκμετάλλευσης του έργου από τους μονοπωλιακούς ομίλους, όπως για παράδειγμα στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου που έως το 2039 θα την ξεπληρώσουν οι εργαζόμενοι χρήστες. Αν προσθέσουμε και τις υπερβάσεις που υπερδιπλασίασαν τις κρατικές δαπάνες σε σχέση με τους προϋπολογισμούς, εύκολα καταλαβαίνει κανείς γιατί ακόμα και η εισαγγελία αναγκάστηκε να χαρακτηρίσει ορισμένες συμβάσεις σαν λεόντειες σε βάρος του δημοσίου, όπως είναι για παράδειγμα η Αττική Οδός την οποία ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ανέφερε ως λαμπρό παράδειγμα των συμπράξεων. Μάλιστα, το δημόσιο ανέλαβε ακόμη και τη συνολική δαπάνη των απαλλοτριώσεων και αποζημιώσεων και των παράλληλων εργασιών για τη στήριξη των συγχρηματοδοτούμενων έργων.

Η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο επιχειρεί να αυξήσει λίγο την ιδιωτική συμμετοχή στη φάση της κατασκευής των έργων, παραχωρώντας ληστροικούς αποικιακούς όρους στην εκμετάλλευση της χρήσης. Ό,τι γλιτώσαμε στη χρηματοδότηση της κατασκευής από τον κρατικό προϋπολογισμό θα το πληρώσουμε στη συνέχεια σαν χρήστες διπλά και τριπλά. Για παράδειγμα έχουμε την κατασκευάστρια εταιρεία που θα κατασκευάσει είκοσι έξι χιλιόμετρα στο τμήμα Μαλλιακός-Κλειδί και η οποία θα εκμεταλλεύεται τον οδικό άξονα σε μήκος διακοσίων τριάντα χιλιομέτρων πριν ακόμα ολοκληρωθεί το έργο.

Οι στόχοι της Κυβέρνησης και οι συνέπειες μέσω του νομοσχεδίου είναι η ένταξη υλοποίησης της ταξικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής και στους τομείς των δημοσίων υποδομών και υπηρεσιών. Προσπαθεί να προσελκύσει μεγάλα ιδιωτικά κεφάλαια, διασφαλίζοντας εκ των προτέρων την υψηλή κερδοφορία των επενδύσεων. Οι συμπράξεις είναι ένα ακόμα εργαλείο συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου στον κλάδο των κατασκευών, καθώς οι μεγάλοι εγχώριοι και κοινοτικοί όμιλοι θα υλοποιήσουν τη μερίδα του λέοντος από τα προβλεπόμενα έργα, εκτός από τις ανώτερες οικονομικές δυνατότητες των τραπεζών και των μονοπωλίων των κατασκευών στον ανταγωνισμό συγκριτικά με τις μικρές επιχειρήσεις οι οποίες εξοστρακίζονται ακόμα μία φορά. Προβλέπεται η συνεκτίμηση από την αναθέτουσα αρχή οικονομικών και ποιοτικών παραμέτρων των προσφορών με ακαθόριστη στάθμιση, ώστε να θωρακίζεται η επικράτηση του μεγάλου κεφαλαίου.

Από την κυβερνητική πολιτική του δικομματισμού, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΟΝΕ έχει αποδειχθεί ότι το συμφέρον του δυτικού κεφαλαίου που μετέχει στις συμπράξεις είναι ιερό

και προηγείται ακόμα και σε θέματα ασφάλειας των χρηστών. Θυμίζουμε την άρνηση της εταιρείας που διαχειρίζεται τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου να αποδεχθεί έλεγχο και γνωμοδότηση αρμοδίων φορέων, όπως για παράδειγμα της Πολυτεχνικής Σχολής της Πάτρας για σημαντική αστοχία υλικού που παρουσιάστηκε, καθώς και την παράδοση του ενός ρεύματος στην κυκλοφορία πριν ανακοινωθεί το επίσημο πόρισμα σχετικά μ' αυτήν την αστοχία.

Η κυβερνητική πολιτική εμπορευματοποιεί ολοκληρωτικά βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Μάαστριχτ και τη στρατηγική της Λισσαβόνας. Η στήριξη αυτής της κατεύθυνσης και από το ΠΑΣΟΚ και από το Συνασπισμό είναι γνωστή και από αυτό το νομοσχέδιο τίποτε καλό δεν προοιωνίζεται για τους εργαζόμενους, την εθνική οικονομία και τη χώρα.

Για όλους τους παραπάνω λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και καλούμε τους εργαζόμενους να παλέψουν για την ανατροπή του, για την ανατροπή γενικότερα αυτής της πολιτικής να δουν μία άσπρη μέρα και αυτοί και τα παιδιά τους.

Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος κατ' εξαίρεση για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα κατ' εξαίρεση το λόγο για την αναφορά που έκανε ο κύριος Υπουργός. Είναι κατανοητή η ενόχλησή του. Εγώ δεν αναφέρθηκα στον υιό Κουλουμπή, ο οποίος έχει κάποια σχέση εργασίας με το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ ή Γενικής Γραμματείας, αλλά για τον πατέρα ο οποίος είναι γνωστός για την υποστήριξη που έχει προσφέρει στο κόμμα....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Είπατε Θεόδωρος. Κοιτάξε τα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αν είπα Θεόδωρος, έκανα λάθος και ζητώ συγνώμη. Πάντως, εννοώ Ευάγγελος. Αναφέρομαι στον πατέρα, για τον οποίο είναι γνωστό τι σχέσεις και ποια συνεργασία έχει με το ΥΠΕΧΩΔΕ, καθώς και με άλλα Υπουργεία. Μάλιστα, πρόσφατα ήρθε στην Πάτρα μαζί με τον Υπουργό της Δικαιοσύνης ως επικεφαλής οργανισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα δικαστικά μέγαρα. Και το ότι αναφέρεται σ' αυτά τα σημεία πως είναι επικίνδυνο το νομοσχέδιο και ότι οι αντιθέσεις μεταξύ των Υπουργών δεν λύνονται με νομοθετικές ρυθμίσεις, νομίζω ότι κάποιος άλλος ήθελε να τα πει αυτά και γι' αυτό μπήκε στον κόπο ο κ. Κουλουμπής να γράψει αυτό το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Σπηλιόπουλε, για τις διευκρινίσεις περί πατρός και υιού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Το Άγιο Πνεύμα πού είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το ψάχνουμε. Το λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που συζητάμε σήμερα, επιχειρεί στο όνομα της ανάπτυξης, αλλά και της αντιμετώπισης δημοσιονομικών περιορισμών να αλλάξει δια μιας, ριζικά και εκ βάθρων τη σχέση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, παραδίδοντας στον ιδιωτικό τομέα τα πάντα και όπως θα δούμε παρακάτω, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, εκτός βέβαια από το συνταγματικό αυτονόητο, δηλαδή τις υπηρεσίες άμυνας, δικαιοσύνης και δημόσιας τάξης.

Όπως και στους αντιλαϊκούς νόμους που προηγήθηκαν, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η απελευθέρωση των αγορών, οι ιδιωτικοποιήσεις, η παραχώρηση δημόσιων υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα, η ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας αποτελούν θεσμικά μέτρα που θα οδηγήσουν στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας και στην ανάκαμψη της οικονομίας. Κυρίαρχα στοιχεία, λοιπόν, της νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής πολιτικής έναντι αυτών της κοινωνικής συνοχής, της βελτίωσης της ποιότητας ζωής, της προστασίας των πολιτών και του περιβάλλοντος. Και έτσι πληθαίνουν τα μέτρα που θέτουν στην

κυριολεξία υπό διωγμόν το κοινωνικό κράτος και τις δημόσιες παροχές. Η σύγχρονη πολιτεία μεταφέρει πολλές από τις βασικές υποχρεώσεις της στην κοινωνική πρόνοια, στην υγεία, στην παιδεία, στον ιδιωτικό τομέα. Διαμορφώνεται δηλαδή και με αυτό το νομοσχέδιο μία νέα οργανική συμμαχία με το σύνολο των επαγγελματικών συμφερόντων, ιδιαίτερα με τις τράπεζες και τους μεγάλους ιδιωτικούς ομίλους, ανοίγοντας έτσι έναν τεράστιο χώρο ιδιωτικών επενδύσεων υψηλών ιδιωτικών κερδών, με αναπόφευκτο μεταξύ των άλλων αποτέλεσμα, την επέκταση της διαπλοκής.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, είναι αμφιβόλου συνταγματικότητας και δεν είναι μία συνήθης νεοφιλελεύθερη μεταρρύθμιση, αλλά έχει ευρύτερο και στρατηγικό χαρακτήρα. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι με αυτό ανοίγεται ο δρόμος για την πλήρη και συνολική ιδιωτικοποίηση του ίδιου του κράτους και την κερδοσκοπική εκμετάλλευση του συνόλου των υπηρεσιών, των υποδομών και των λειτουργιών του.

Σημαντικότερες αντιδράσεις για το νομοσχέδιο προήλθαν από πολλούς χώρους, ιδιαίτερα από το χώρο του τεχνικού επιμελητηρίου Ελλάδας, όχι βέβαια για τα ίδια συμφέροντα, αλλά γιατί ξέρουν πάρα πολύ καλά το πώς είναι μέχρι τώρα διαρθρωμένο και πού έχει προβλήματα το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας, τουλάχιστον για την εκτέλεση των δημοσίων έργων. Απ' ό,τι φαίνεται στην αρχή το μελέτησαν με καλή πρόθεση το όλο σύστημα. Όταν, όμως, έλαβαν γνώση αυτού του νομοσχεδίου, ομόφωνα ζήτησαν τη απόσυρσή του. Μεταξύ των άλλων επισημαίνουν ότι χωρίς εθνική στρατηγική, χωρίς εθνικό σχεδιασμό, με απόντα τον κοινωνικό έλεγχο, δίχως κριτήριο για τα έργα ή τις υπηρεσίες που θα επιδιωχθεί να υλοποιηθούν με αυτό το σύστημα, όλα τα δημόσια έργα και κυρίως όλες οι δημόσιες υπηρεσίες εν δυνάμει γίνονται αντικείμενο αυτού του είδους των συμβάσεων, άρα αντικείμενο της επιχειρηματικής δράσης και επιδίωξης ιδιωτικού κέρδους.

Επίσης η ΟΚΕ ιδιαίτερα μετά την ανάγνωση του νομοσχεδίου δεν κατάφερε να εκδώσει ομόφωνη απόφαση. Η μία μάλιστα πλευρά της ΟΚΕ, όχι μόνο προβληματίζεται, αλλά είναι αντίθετη σε μία γενικευμένη ρύθμιση για όλα τα θέματα παραγωγής των έργων και παροχής δημόσιων υπηρεσιών. Εμμένει στην ανάγκη ενιαίας αντιμετώπισης της παραγωγής όλων των δημοσίων έργων σε συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού, με διαφανείς διαδικασίες ανάθεσης, μέσα από τις λειτουργίες μιας ισχυρής δημόσιας διοίκησης.

Στο Συνασπισμό αντισταθήκαμε και στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και πολύ περισσότερο σήμερα στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις ιδιωτικοποιήσεις, στην εκποίηση με κάθε τρόπο του φυσικού πλούτου της χώρας και των υποδομών των δημοσίων οργανισμών. Στο επιχείρημα των κυβερνήσεων μέχρι τώρα ότι πρέπει να μειώσουν το δημόσιο χρέος, τους επισημαίνουμε και τους ρωτούμε, γιατί φθάσαμε έως εδώ; Ποιοι δεν αξιοποίησαν σωστά τις δυνατότητες της χώρας και του ανθρώπινου δυναμικού της; Ποιοι δεν διαχειρίστηκαν καλά τον πλούτο της χώρας και τα σημαντικά κοινοτικά κονδύλια που εισέρευσαν όλα αυτά τα χρόνια, σε σχέση μάλιστα με την μακροχρόνια λιτότητα του ελληνικού λαού;

Πώς γίνεται οι αριθμοί των τραπεζών, των ομίλων, των μεγάλων ιδιωτικών συγκροτημάτων να ευημερούν και οι δείκτες για τους πολίτες, για τη χώρα να γίνονται όλο και δυσμενέστεροι; Πώς έφθασε η χώρα σήμερα και η νέα Κυβέρνηση να δηλώνει ευθύνες πως δεν υπάρχουν χρήματα για δημόσιες επενδύσεις, ούτε για να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες της περιφέρειας ή για να καλύψουν την ίδια συμμετοχή της χώρας στα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματα; Πώς φθάσαμε να καταφύγουμε εφ' όλης της ύλης στη λύση της αυτοχρηματοδότησης των έργων από τους ιδιώτες και την παραχώρηση της λειτουργίας τους με την επιβολή νέων φόρων, τελών και εισφορών στους πολίτες;

Γιατί δεν καταφέραμε να ολοκληρώσουμε μέχρι τώρα τις βασικές υποδομές της χώρας, τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και ένα Μεσογειακό Πρόγραμμα; Ποια είναι τέλος πάντων αυτή η προστιθέμενη αξία των επενδύσεων μέχρι σήμερα; Γιατί οι ρυθμοί ανάπτυξης συνοδεύονται με όλο και περισσότερα κέρδη

των ολίγων και όλο και πιο οδυνηρούς δείκτες της νέας φτώχειας, της ανεργίας, των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων;

Τι είναι, λοιπόν, αυτός ο νέος δρόμος, αυτή η επανίδρυση του κράτους που μπαίνει η χώρα; Είναι καταφορικός; Εμείς φοβόμαστε πως ναι. Εάν δεν είναι, ποια είναι η προοπτική της;

Δυστυχώς η Κυβέρνηση δε δίνει απαντήσεις σήμερα. Υποσχέσεις έδινε μόνο προεκλογικά και μάλιστα για κοινωνικό κράτος, περιφερειακή ανάπτυξη και πάταξη της διαπλοκής. Σήμερα χωρίς εθνικό σχεδιασμό, χωρίς χωροταξικά σχέδια και χρήσεις γης προχωρά στο σύστημα των ΣΔΙΤ. Για κάθε έργο και υπηρεσία θα προχωρήσει σε λίγο σε ένα κύμα ιδιωτικοποιήσεων και θα επιβάλει έτσι δίπλα στο υπάρχον φορολογικό σύστημα ένα καθεστώς έμμεσης φορολογίας και επιβάρυνσης των πολιτών που θα υποχρεωθούν να πληρώνουν διόδια για υποδομές και υπηρεσίες που μέχρι τώρα το δημόσιο τις προσέφερε ή έπρεπε να τις προσφέρει στον πολίτη ανταποδοτικά, με βάση τα όχι ευκαταφρόνητα ποσά των σχετικών φόρων, τελών και κρατήσεων. Κάθε νέο έργο ή υπηρεσία από τα ΣΔΙΤ θα χρεώνεται στον πολίτη, στο χρήστη δηλαδή, με νέα τέλη ή φόρους που καλείται να το αποσβέσει ή να χρηματοδοτήσει τη λειτουργία και τη συντήρησή του.

Ως βασικό επιχείρημα μεταξύ των άλλων προβάλλεται και η πολύ καλή ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας πλέον από τους ιδιώτες. Ας δούμε λίγο μέχρι τώρα τι γίνεται. Να μην αναφερθούμε στα τραγικά παραδείγματα των ιδιωτικών αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους, να μην αναφερθούμε στο αίσχος της Νέας Ορλεάνης, όπου τα πάντα ανέλαβε ο ιδιωτικός τομέας, επομένως ανέλαβε και κάθε είδους λεηλασίες, μέχρι και βιασμούς. Ας δούμε, λοιπόν, αυτό το νεοφιλελεύθερο πλήρως ιδιωτικοποιημένο κράτος, τι κάνει για την κοινωνία, για τους πολίτες και ποια νοοτροπία διαμορφώνει στους πολίτες. Συμβαίνουν πράγματα, τα οποία πράγματι η πολιτισμένη ανθρωπότητα, τουλάχιστον, οι λαοί της Ευρώπης θα πρέπει να αναλογιστούν και να ανασυντάξουν πάλι τις δυνάμεις τους και να γυρίσουν στις σταθερές αρχές ενός υγιούς κράτους, το οποίο θα προσφέρει τις κοινωνικές υπηρεσίες, τα αναπτυξιακά έργα και τις υποδομές ως δημόσιο αγαθό στον πολίτη, γιατί αυτήν την υποχρέωση έχει πρώτα και κύρια.

Δεν παρέχονται, λοιπόν, σωστές υπηρεσίες από το κράτος; Δηλαδή, διαπιστώνετε τελικά μετά από τόσα χρόνια διακυβέρνησης και οι μεν και οι δε ότι δεν υπάρχει αξιοπιστία της πολιτείας και θα μεταφέρετε τώρα τη σχέση κράτους και ιδιωτικού τομέα σε κάποια άλλα επίπεδα, με κίνδυνο να αναπτυχθεί μια νέα αναξιπιστία και διαπλοκή στο συνδεδεμένο αυτό σύστημα;

Δεν τα καταλαβαίνουμε εμείς αυτά τα πράγματα. Αυτή είναι η εξυγίανση του κράτους, η πάταξη της διαφθοράς και της διαπλοκής, οι καλύτερες υπηρεσίες; Να τις παραδώσουμε άνευ όρων στους ιδιώτες για να τις εκτελέσουν και μάλιστα χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς επίβλεψη για το τι θα κάνουν μετά την ανάληψη όλων αυτών των καθηκόντων;

Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να υπάρξει μια διακομματική συνεργασία για να μπορέσουμε επιτέλους να μιλήσουμε με ειλικρίνεια, να μιλήσουμε σωστά και να δημιουργήσουμε μια σύγχρονη και δημόσια λειτουργία των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα, που θα καλύπτει ισόρροπα την Ελλάδα και τις ιδιαίτεροτητες του ελληνικού χώρου.

Πιο συγκεκριμένα τώρα για τις ΣΔΙΤ. Επί μακρόν, λοιπόν - αλλά λείπει πάλι ο κύριος συνάδελφος του ΚΚΕ για να ακούσει το σκεπτικό του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς - ήμασταν ιδιαίτερα επιφυλακτικοί εμείς -και μιλάω και για τις τοποθετήσεις που κάναμε για τις προηγούμενες συμβάσεις παραχώρησης- και βέβαια τεχνικοοικονομικά εξετάζαμε αυτό το θέμα για να δούμε αν υπάρχουν κάποια θετικά. Βλέποντας, όμως, και το πώς διαχειρίστηκαν το θέμα των συμβάσεων παραχώρησης μέχρι τώρα οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά κυρίως όταν είδαμε και αυτό το νομοσχέδιο, είπαμε ότι εδώ η κατάσταση δεν πάει άλλο. Δεν είναι δυνατόν δηλαδή χωρίς προγραμματισμό να μπορούμε να προχωράμε στην πλήρη διάλυση του κράτους και να μην αναλαμβάνουμε τις ευθύνες γι' αυτές τις υποχρεώσεις που έχει το ίδιο το κράτος.

Και βέβαια χρησιμοποιούμε αυτά τα επιχειρήματα γιατί πρώτα και κύρια θέλουμε να πείσουμε τον πολίτη, ο οποίος απεγνωσμένος πια μετά από την κακοδιαχείριση των έργων, τις μεγάλες δαπάνες των Ολυμπιακών Αγώνων, τη μεγάλη επενδυτική και αναπτυξιακή υστέρηση, ιδιαίτερα της περιφέρειας, κατάλαβε ότι τούτο το σύστημα είναι ένα είδος δωρεάν έργων και παροχών προκειμένου να λύσει τα προβλήματά του.

Εμείς, λοιπόν, μέσα απ' αυτή τη διαδικασία θέλουμε να πείσουμε τον Έλληνα πολίτη, ότι αυτό το σύστημα που του προσφέρει δήθεν «δωρεάν» αναπτυξιακά έργα και υποδομές, αυτά θα τα πληρώνει μια ζωή χωρίς προγραμματισμό και μάλιστα με πανωτόκι.

Θα πρέπει να θυμίσουμε στον πολίτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να θυμηθούμε και όλοι εμείς, ότι μέχρι τώρα το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας μας τι ορίζει; Ότι τα έργα υποδομής και οι υπηρεσίες αποτελούν συνταγματική υποχρέωση της πολιτείας προς τους φορολογούμενους πολίτες κυρίως σε ό,τι αφορά στην παιδεία, στον αθλητισμό, στην κατοικία, στην εργασία, στην απόλυτη προστασία του δομημένου φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Η αδυναμία υλοποίησής τους ή η μεγάλη καθυστέρηση περάτωσης από έλλειψη μερική ή ολική των διατιθέμενων πόρων, δεν μπορεί να αλλοιώσει την παραπάνω υποχρέωση. Επίσης, ότι στα πλαίσια της λειτουργίας του κράτους και της ελεύθερης οικονομίας, η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται κατά το Σύνταγμά μας να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας, άρθρο 106 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Και θα δούμε παρακάτω γιατί μπορεί να υπάρξει βλάβη και της εθνικής οικονομίας και του δημόσιου συμφέροντος.

Από την άλλη πλευρά, ότι είναι αναγκαίο τα προς υλοποίηση μικρά και μεγάλα έργα υποδομών και οι απαραίτητες υπηρεσίες που έχει ανάγκη ο τόπος και το κοινωνικό σύνολο για την ανάπτυξη του και τη βελτίωση της καθημερινής του ζωής, να προκύπτουν ιεραρχημένα μέσα από ένα μακρόπνοο και δημοκρατικά σχεδιασμένο κατά τομέα και περιοχή εθνικό στρατηγικό σχεδιασμό, που θα εξειδικεύεται σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και θα ελέγχεται μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού.

Επίσης, ότι μέχρι σήμερα το σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων στην Ελλάδα βασιζόταν κατά κύριο λόγο στην αποκλειστική χρηματοδότηση από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους. Και βέβαια έχει δημιουργηθεί ένα σύστημα νομοθετικό όσον αφορά στην ανάθεση, στη μελέτη και στην επίβλεψη αυτών των έργων, που πρέπει να τηρείται.

Η διόγκωση, λοιπόν, των ελλειμμάτων του κρατικού προϋπολογισμού, το μεγάλο κόστος της ανάληψης της Ολυμπιάδας, οδήγησε την κυβέρνηση στην περικοπή του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων και κυρίως πάλι των προγραμμάτων της περιφέρειας.

Τώρα, λοιπόν, με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι θα προσέλθουν αθρόα σημαντικά ιδιωτικά κεφάλαια για την εκτέλεση αυτών των ιδιωτικών υποδομών. Είναι έτσι όμως τα πράγματα;

Γιατί δεν κάνει κανείς από την Κυβέρνηση λόγο για το κόστος των έργων που θα γίνουν με τον τρόπο αυτό; Ποιο είναι το κόστος αυτό για το κοινωνικό σύνολο και για τον πολίτη; Μήπως για τις συμβάσεις των ΣΔΙΤ το κυρίαρχο κριτήριο θα είναι μόνο η ανταποδοτικότητα και το επιχειρηματικό ενδιαφέρον και όχι η κοινωνική συμβολή τους; Μήπως θα παραπέμπονται στις καλές έργα που διαπιστώνονται είναι αναγκαία αλλά όχι ελκυστικά για τις ΣΔΙΤ, και έτσι θα αφευθεί για το άγνωστο μέλλον ο εκσυγχρονισμός των μη προσφορότερων αλλά αναγκαίων περιφερειακών δικτύων της χώρας, του σιδηροδρομικού δικτύου και άλλων έργων που είναι αναγκαία για τον πολίτη;

Κατά τη γνώμη μας, το κόστος των έργων θα είναι υψηλότερο εξαιτίας του κόστους της χρηματοδότησης από την εμπλοκή πολλών παραγόντων και τη σύναψη δέσμης συμβάσεων με μεγάλο κερδισμένο το τραπεζικό κεφάλαιο που είναι και ένθερμος υποστηρικτής αυτών και των μεγάλων εργοληπτικών ομίλων που έχουν σημαντική δανειοληπτική ικανότητα και προ-

σβλέπουν μέσω των ΣΔΙΤ σε τεράστια κέρδη από αυτές αλλά και από τις απευθείας αναθέσεις συμπληρωματικών έργων –βλέπε Αττική Οδό- και όσα λέγατε μέχρι τώρα και εσείς για την Αττική Οδό και για άλλες συμβάσεις παραχώρησης.

Στην Ευρώπη δεν είναι έτσι τα πράγματα. Έχουμε περιορισμένη εφαρμογή των ΣΔΙΤ -δεν ξεπερνά το 5% έως 10%- και αξιοποιείται κυρίως στις περιπτώσεις όπου υφίσταται ισχυρός ελεγκτικός μηχανισμός του δημοσίου.

Ανάλογες όμως πρακτικές που εφαρμόστηκαν στη χώρα μας έγιναν σε περίπτωση αυξημένου οικονομικού κέρδους για τους ιδιώτες -αναφέρομαι πάλι στο «Ελευθέριος Βενιζέλος», στην Αττική Οδό κλπ.- ενώ οι κίνδυνοι, καθώς και οι εγγυήσεις για τις χρηματοδοτήσεις αναλήφθηκαν εξ ολοκλήρου από το δημόσιο. Το ίδιο γίνεται και τώρα. Ακόμη από την Ευρωπαϊκή Ένωση επισημαίνονται επιφυλάξεις στην Πράσινη Βίβλο ότι η χρησιμοποίηση των ΣΔΙΤ δεν πρέπει να παρουσιάζεται ως θαυματοργός λύση για το δημόσιο τομέα που αντιμετωπίζει δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Ας αναλογισθούμε στη χώρα μας ποιους κινδύνους έχει μέχρι τώρα αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας. Τους ανέλαβε στις συμβάσεις παραχώρησης; Κανέναν κίνδυνο, μόνο τα οφέλη εισέπραξε.

Μήπως η Κυβέρνηση προχωράει σε αυτό το νομοσχέδιο λόγω της δυνατότητας της μη εγγραφής στον Προϋπολογισμό των σχετικών δαπανών; Μήπως ο έμμεσος δανεισμός, χωρίς την άμεση αύξηση του δημόσιου χρέους, καθώς και η έμμεση φορολογία του πολίτη είναι οι κύριοι στόχοι της Κυβέρνησης; Να αναφερθούμε στην περίπτωση της Πορτογαλίας που παραπέμπουν οι διαφημιστές των ΣΔΙΤ, η οποία αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα αυτή τη στιγμή, ακριβώς λόγω των συμπράξεων και λόγω της απρογραμματιστής εφαρμογής αυτού του συστήματος. Έχει συσσωρευθεί ένα μεγάλο ποσό που πρέπει να καταβάλλεται κάθε χρόνο ως ενοίκιο, ενώ, όπως φαίνεται, τα έργα που είχαν επιλεγεί αδυνατούν να βγάλουν τα έξοδά τους.

Από την άλλη πλευρά, εμείς στο Συνασπισμό χρόνια τώρα, τονίζουμε ότι και αυτά τα συστήματα δεν μπορούν να αποδώσουν, αν δεν εκσυγχρονισθεί και δεν ενισχυθεί ο δημόσιος τομέας, οι τεχνικές τους υπηρεσίες και οι άλλες δημόσιες υπηρεσίες, η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν είναι δυνατόν, ένας αδύνατος δημόσιος τομέας να έλθει και να συνάψει αυτές τις συμβάσεις αυτού του τύπου και μάλιστα με αυτό το πλαίσιο το νομοθετικό το οποίο προτείνεται εδώ, το οποίο είναι πρόχειρο και αδιαφανές, να μπορέσει να σταθεί απέναντι στον ιδιωτικό τομέα και να συνάψει σωστές συμβάσεις και να κάνει σωστά την επίβλεψη.

Ας μπούμε στις λεπτομέρειες του νομοσχεδίου. Τι λέει λοιπόν το νομοσχέδιο; Ότι θα μπορούν να εκτελούνται κάθε μορφής έργα και υπηρεσίες του κράτους με ελάχιστες εξαιρέσεις, ενώ δεν υπάρχει καμία δέσμευση ώστε τα εκτελούμενα μέσω των ΣΔΙΤ έργα να είναι ενταγμένα και ιεραρχημένα σε ένα συνολικό προγραμματικό σχεδιασμό της χώρας. Αυτό θα είναι καταστροφικό. Μέχρι τώρα όλοι διαπιστώνουμε ότι δεν είχε προγραμματισμό η χώρα. Τώρα, χωρίς προγραμματισμό θα κάνει άρον άρον αυτά τα έργα, σύμφωνα με το κατά πόσον θα είναι ελκυστικά τα φιλέτα αυτά στον ιδιώτη και όχι σύμφωνα με τις ανάγκες της χώρας και τα έργα και τις υπηρεσίες.

Αντί λοιπόν με τη χρήση των ΣΔΙΤ να ενισχύεται το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, προβλέπεται η ένταξη σ' αυτό, δηλαδή η περαιτέρω μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων με τη μεταθέρση σε μελλοντικούς προϋπολογισμούς των επιβαρύνσεων από την εκτέλεση των ΣΔΙΤ.

Μεταφέρονται σημαντικές αρμοδιότητες στη Βουλή, στη διυπουργική επιτροπή, ενώ η λειτουργία της διέπεται από ιδιαίτερα γενικόλογες και ασαφείς διατάξεις που δεν εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και τον δημόσιο έλεγχο. Στη διοίκηση της συγκροτούμενης Ειδικής Γραμματείας δεν προβλέπεται η συμμετοχή κανενός κοινωνικού φορέα ή συλλογικού οργάνου, ώστε να εξασφαλίζεται η στοιχειώδης διαφάνεια και ο απαιτούμενος κοινωνικός έλεγχος των αποφάσεων, ενώ για τη στελέχωση αυτής της υπηρεσίας εισάγονται διάφορες διατάξεις για πρόσληψη δίχως συγκεκριμένα κριτήρια, προσόντα και διαδικασίες, βέβαια εκτός ΑΣΕΠ.

Δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο μελετών καθώς και της κατασκευής των δημοσίων έργων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΥΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σας είπα και στην επιτροπή ότι δεν είναι δυνατόν να συμβεί αυτό. Τουλάχιστον χωρίστε τα έργα από τις υπηρεσίες. Προχθές διάβασα ότι ήδη το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει έτοιμη την προκήρυξη, για να λάβει τεχνικοοικονομικό σύμβουλο που θα προωθήσει τις ΣΔΙΤ. Νοσοκομεία δηλαδή, δημόσια έργα εκτός νομοθετικού πλαισίου εκτέλεσης των έργων δεν είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, να γίνουν. Θα πρέπει να εμπλουτίσετε αυτό το νομοσχέδιο ή να το παραπέμψετε στις βασικές διατάξεις του δημοσίου τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία Ξηροτύρη. Πείτε την τελευταία σας φράση.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΥΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Και βέβαια, συμπερασματικά, κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε και για τους λόγους που αναλυτικά θα εξηγήσουμε και στην κατ' άρθρον συζήτηση ότι δεν διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον. Εσείς λέτε ότι έχετε πρόθεση να το διασφαλίσετε και γι' αυτό είστε εδώ. Όμως, εμείς σας λέμε ότι μέσα απ' αυτές τις διατάξεις δεν διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον. Υπάρχουν σοβαρότατες ελλείψεις, υπάρχει προχειρότητα και ασάφεια στο νομοσχέδιο, ούτως ώστε να φαίνεται και τελικά έτσι να εξελιχθεί η υπόθεση ότι τελικά παραδίδουμε βασικούς τομείς και έργα του δημοσίου στην ανεξέλεγκτη και ασύδοτη επιχειρηματική δραστηριότητα του ιδιωτικού τομέα. Παράλληλα, γίνεται το τελειωτικό κτύπημα, μια πραγματική βόμβα στα θεμέλια της δημόσιας διοίκησης και των δημόσιων τεχνικών υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, αλλά με όλες μας τις δυνάμεις σε όλα τα επίπεδα, θα προσπαθήσουμε τουλάχιστον με τη γενικευμένη του μορφή αυτό το νομοσχέδιο να μην εφαρμοστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ξηροτύρη.

Θα δώσω το λόγο στον κύριο Υπουργό για μια βραχεία παρέμβαση, όπως εζήτησε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα τοποθετηθώ συνολικά στο νομοσχέδιο, αφού τοποθετηθεί μια σειρά από συναδέλφους. Τέθηκαν όμως διάφορα θέματα κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία εμένα τουλάχιστον μου προξενεί εντύπωση. Δεν θέλει καμία μεταρρύθμιση, ακόμα και τις μεταρρυθμίσεις που ως κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια είχε δεσμευθεί ότι θα προωθήσει. Έρχεται εδώ στη Βουλή και τοποθετείται κάθετα απέναντι σε μεταρρυθμίσεις που το ίδιο το κόμμα του ΠΑΣΟΚ είτε είχε υιοθετήσει είτε είχε εξαγγείλει είτε είχε προπαθήσει να προωθήσει.

Και θα δώσω μια σειρά από παραδείγματα. Τοποθετήθηκε αρνητικά στην εισαγωγή του ΦΠΑ στα ακίνητα, κάτι που είναι στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Και βγαίνει τώρα και λαϊκίζει υποστηρίζοντας ότι δήθεν θα βλάψει την οικονομία και, όταν τους υπενθυμίζουμε ότι το έλεγον στον ίδιο τους το πρόγραμμα, βγαίνουν και λένε ότι τελικά δεν διαφωνούν με το ΦΠΑ στα ακίνητα, αλλά με τη χρονική στιγμή που επελέγη. Δηλαδή πότε θέλατε να το κάνουμε; Το 2010, το 2020, το 2030; Πότε θα είχε εφαρμογή το προεκλογικό σας πρόγραμμα;

Επιλύουμε το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού των τραπεζών και έρχεται κάθετα και μας λέει ότι δεν έπρεπε να το κάνουμε. Και όχι μόνο μας λέει ότι δεν πρέπει να το επιλύσουμε, αλλά έρχεται και καταγγέλλει και τον ίδιο το ν.3029 που είχε ψηφίσει το ίδιο το κόμμα του ΠΑΣΟΚ και λέει να τον πάρουμε πίσω τώρα. «Διαφωνούμε με τον νόμο που ψηφίσαμε και που λέγαμε τότε ότι για τριάντα χρόνια θα έλυνε το ασφαλιστικό της χώρας».

Και έρχεται σήμερα, με τις συμπράξεις του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα στο νομοσχέδιο που συζητούμε, και λέει μια σειρά από ασυναρτησίες, αν μου επιτρέψετε να πω, γιατί ασυναρτησίες είναι πολλά από αυτά που ακούγονται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τι υβριστικές εκφράσεις είναι αυτές;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μας λένε ότι το δικό τους νομοσχέδιο ήταν καλύτερο. Αφού ήταν καλύτερο, γιατί δεν το ψηφίσατε όταν ήσασταν κυβέρνηση; Έξι χρόνια το προετοιμάζατε, έξι χρόνια το «ψήνατε». Διαφωνούσαν οι Υπουργοί μεταξύ τους, είχατε τη δυνατότητα να το φέρετε στη Βουλή, αλλά δεν το φέρατε και καθυστερήσατε ένα θεσμό που θα μπορούσε να βοηθήσει την ανάπτυξη της χώρας πολύ νωρίτερα και να δώσει και διεξόδους ακόμα και στην προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Δε θα είχαμε ξοδέψει τόσα πολλά χρήματα όπως αναγκαστήκαμε και ξοδέψαμε με τις επιλογές που κάνατε ως κυβέρνηση, προκειμένου να κάνουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θα μπορούσαμε να είχαμε εμπλέξει τον ιδιωτικό τομέα πολύ νωρίτερα στην κατασκευή των ολυμπιακών έργων, κάτι που θα είχε βοηθήσει και τη μεταολυμπιακή αξιοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν μπορείτε να απορρίψετε κάθε πρωτοβουλία που σαν στόχο έχει να κινήσει τη χώρα προς τα εμπρός μόνο και μόνο για λόγους αντιπολιτευτικής τακτικής, μόνο και μόνο επειδή έχετε εσωκομματικά προβλήματα, μόνο και μόνο επειδή δεν μπορείτε να συμφωνήσετε μεταξύ σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας παραδώσατε μία οικονομία στα πρόθυρα της κατάρρευσης και αντιμετωπίσαμε με επιτυχία σημαντικές προκλήσεις σ' όλα τα επίπεδα. Παρά τις αντιξοότητες, καταφέραμε να περιορίσουμε το δημοσιονομικό έλλειμμα σημαντικά στα όρια του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης που υιοθετήσαμε στις αρχές του χρόνου, χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο την αναπτυξιακή διαδικασία. Εδώ ηχούν ακόμα στ' αυτιά μου οι κινδυνολογίες των πρώην Υπουργών του ΠΑΣΟΚ, του κ. Χριστοδουλάκη και του κ. Παπαντωνίου που έλεγαν ότι φέτος θα περιοριστεί ή θα μειωθεί ο ρυθμός ανάπτυξης, ότι θα είναι κάτω από το 3%, ότι θα έχουμε έκρηξη της ανεργίας, ότι δεν θα μειωθούν τα ελλείμματα.

Όλες αυτές οι κινδυνολογίες διαψεύδονται παταγωδώς και διαψεύδονται από τα στοιχεία, διαψεύδονται από την πραγματικότητα. Η ανάπτυξη φέτος το πρώτο εξάμηνο είναι πάνω από 3,5%. Είναι ο υψηλότερος ρυθμός ανάπτυξης στην Ευρωζώνη. Η Ευρωζώνη βρίσκεται ουσιαστικά σε μία διαδικασία στασιμότητας. Παρά τις αυξήσεις της τιμής του πετρελαίου, παρά τη στασιμότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται με ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από 3,5%.

Τι λέγατε εσείς τότε; Ότι ούτε το 3% δεν θα πιάναμε. Λέγατε ότι θα έχουμε έκρηξη της ανεργίας. Τι έγινε με την ανεργία; Όταν παραλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, είχαμε ένα ποσοστό ανεργίας 11,4% το πρώτο τρίμηνο του 2004. Το πρώτο τρίμηνο του 2005 είναι κοντά στο 10%. Μία μονάδα ολόκληρη έπεσε η ανεργία και οι ενδείξεις που έχουμε από τη Στατιστική Υπηρεσία είναι ότι στο δεύτερο τρίμηνο η ανεργία ήταν κάτω από το 10%. Κι εδώ υπάρχει παταγώδης διάψευση των ισχυρισμών σας και των προβλέψεών σας και δεν έχετε το θάρρος –το πολιτικό θάρρος εννοώ– να βγείτε να πείτε: «Ναι, κάναμε λάθος, κινδυνολογήσαμε». Βγείτε να το πείτε, αν έχετε το θάρρος.

Τα ίδια λέγατε για το έλλειμμα του προϋπολογισμού. Λέγατε ότι θα έχουμε έκρηξη του ελλείμματος και το έλλειμμα περιορίζεται χωρίς να υπάρξουν στην ουσία εισπρακτικά μέτρα, γιατί ήταν ελάχιστα. Κάναμε φορολογικές μειώσεις, αυξήσαμε το αφορολόγητο, κάναμε φορολογικές μειώσεις για τις επιχειρήσεις. Πάραυτα, με μία «νοικοκυρεμένη» πολιτική το έλλειμμα περιορίζεται σημαντικά το 2005.

Ερχόμαστε τώρα στο νομοσχέδιο αυτό. Ακούγονται κι εδώ οι ίδιες κινδυνολογίες, ότι δηλαδή δεν υπάρχει έλεγχος. Μα, δεν είναι δημόσιος έλεγχος το να υπάρχει διυπουργική επιτροπή; Δεν είναι δημόσιος έλεγχος οι συμβάσεις να υπακούουν σε κανόνες ενός νόμου που θα ψηφίσει, όπως πιστεύω, η Βουλή; Αλίμονο!

Αυτός ο νόμος είναι ένας νόμος-πλαίσιο. Οτιδήποτε γίνεται σήμερα ως σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, γίνεται χωρίς κανένα πλαίσιο, γίνεται, αν θέλετε, με αυτοσχεδιασμούς των φορέων οι οποίοι κάνουν συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα γιατί και σήμερα γίνονται συμπράξεις. Και στους δήμους γίνονται συμπράξεις χωρίς να υπάρχει νόμος-πλαίσιο και γίνονται και μεγάλα έργα, τα οποία έρχονται εδώ και κυρώνονται στη Βουλή. Τα μεγάλα έργα που κοστίζουν πάνω από 200.000.000 θα έρχονται και πάλι. Θα έχουν ειδικές συμβάσεις και θα έρχονται να κυρώνονται στη Βουλή.

Επειδή θέσατε ζητήματα, εγώ δέχθηκα και έκανα την αλλαγή να έρχεται ετήσια έκθεση στη Βουλή για το ποιες συμπράξεις έγιναν, ώστε να έχει μία πλήρη ενημέρωση η Βουλή για τις συμπράξεις που προωθούνται με τη διαδικασία αυτού του νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι στη λογική σας και κυρίως στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Μην απορρίπτετε τα πάντα. Αν διαφωνείτε να λέτε σε ποια σημεία διαφωνείτε. Και κάποιες από τις παρατηρήσεις που κάνατε εγώ τις δέχτηκα και τις έχω ενσωματώσει στο νομοσχέδιο με τις αλλαγές που κάνω. Αν έχετε να προτείνετε κάτι, εμείς το ακούμε και το ενσωματώνουμε αν θεωρούμε ότι είναι θετικό. Αλλά μην απορρίπτετε πρωτοβουλίες συλλήβδην και πρωτοβουλίες αναπτυξιακού χαρακτήρα που θα βοηθήσουν τη χώρα όπως οι πρωτοβουλίες που ενσωματώνονται σ' αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Καστανίδης. Για παρέμβαση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω τι συνεισέφερε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών μ' αυτά που μόλις πριν είπε στη συζήτηση για το νομοσχέδιο που εισήγείται σήμερα. Θέλω όμως να κάνω μερικές παρατηρήσεις στα όσα είπε.

Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας δεν σας τιμά, απευθυνόμενος στους συναδέλφους σας της Αντιπολίτευσης, να ισχυρίζεστε ότι λένε ασυναρτησίες. Να είστε σεμνός στις διατυπώσεις σας διότι δεν έχετε ακούσει ακόμη το σύνολο ή εν πάση περιπτώσει ένα μεγάλο μέρος της συζήτησης για να δείτε τι θα σας προσάψει το σύνολο της Αντιπολίτευσης, βεβαίως και η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, είπατε ότι συλλήβδην το ΠΑΣΟΚ απορρίπτει το νομοσχέδιο όπως απορρίπτει και κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια της κυβέρνησης. Δεν αντιλαμβάνομαι. Δεν παρακολούθησα τι ακριβώς ειπώθηκε από τον εισηγητή μας; Είναι σαφές ότι ο εισηγητής μας –αυτή ήταν η θέση και του ΠΑΣΟΚ, άλλωστε είχαμε ετοιμάσει σχετικό νομοσχέδιο– τάχθηκε υπέρ των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Όμως, υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες ενστάσεις μας γι' αυτά τα οποία ρυθμίζετε. Και επειδή προηγουμένως ρωτήσατε τι συγκεκριμένα σας λέει η Αντιπολίτευση, θα δείτε σε λίγο τι κάνετε στα περίφημα θέματα της διαφάνειας. Όταν θα σας μιλήσουν και οι υπόλοιποι. Διαφάνεια για την οποία δείξατε πολύ μεγάλη έπαρση για πολλά χρόνια και την οποία καταστρατηγείτε βήμα-βήμα νομοσχέδιο- νομοσχέδιο, πράξη προς πράξη.

Τώρα, σε ό,τι έχει σχέση με τα οικονομικά. Δεν ξέρω γιατί αισθανθήκατε την ανάγκη να αναφερθείτε στα οικονομικά, κύριε Υπουργέ. Διότι δε νομίζω ότι είναι και το ισχυρό πεδίο σας. Το 2,8% πρόβλεψη δεν το δίνει η Αντιπολίτευση για τον αριθμό ανάπτυξης. Το δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις εκτιμήσεις της και ο ΟΟΣΑ. Εσείς όμως είχατε πρόβλεψη για πάνω από 4%. Είστε βέβαιος ότι στο τέλος του Δεκεμβρίου αυτού του έτους, το 3,5% το οποίο επικαλείστε θα είναι 3,5%, κύριε Υπουργέ;

Σας παρακαλώ πολύ, εμείς κρατούμε τους αριθμούς σας και τις προβλέψεις σας. Και θα είμαστε εδώ κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του επομένου έτους για να σας θυμίσουμε τι

λέγατε κατά τις αρχές του μήνα Σεπτεμβρίου για το ύψος και το ρυθμό ανάπτυξης. Όπως ακριβώς λέγατε περίπου πριν από ένα χρόνο ότι δεν θα αυξήσετε καθόλου το φόρο προστιθέμενης αξίας, διαρρηγγύσατε τα μιάτιά σας και μέσα σε δύο μήνες αυξήσατε κατά μια ποσοστιαία μονάδα όλους τους συντελεστές που αφορούν στην προστιθέμενη αξία. Δεν θέλω να σας θυμίσω τις δηλώσεις σας, ημέρα 20η του Δεκεμβρίου του 2004.

Και για την ανεργία: θα πρέπει να συμφιλιωθείτε με τους αριθμούς που εσείς ο ίδιος προσυπογράφετε. Στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, κύριε Υπουργέ, δεν δίνετε με την υπογραφή σας ποσοστό ανεργίας επί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ 11,4%. Δίνετε λίγο πάνω από το 10%, αυτό που επικαλείστε ότι τώρα έχετε πετύχει.

Σας παρακαλώ ανατρέξτε στο κείμενό σας και πείτε μας για μια φορά με ειλικρίνεια πότε λέτε αλήθεια και πότε έχετε δίκιο. Όταν άλλα λέτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλα δηλώνετε στον ελληνικό λαό, τι ισχύει από τα δυο; Ο εξωτερικός Υπουργός των Οικονομικών ή ο εσωτερικός Υπουργός των Οικονομικών που απευθύνεται στον ελληνικό λαό, ως να απευθύνεται σε ανθρώπους που δεν είναι νοήμονες;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την φοβερή «μεταρρυθμιστική» προσπάθεια και το «μεταρρυθμιστικό» τέμπο της Κυβέρνησης. Κύριε Υπουργέ, θα ήταν καλό να μην υπερφανεύσετε για την πολιτική σας. Δεν αποτελεί μεταρρυθμιστική προσπάθεια η επίθεση κατά των εργασιακών σχέσεων. Δεν αποτελεί μεταρρυθμιστική προσπάθεια στις τριάντα δύο εβδομάδες από τις πενήντα δύο εβδομάδες του χρόνου να ακυρώνετε το οκτώωρο των εργαζομένων και να τους παραπέμπετε στην «κόλαση του Δάντη» σε ό,τι αφορά και την προσωπική τους κατάσταση και τα οικογενειακά τους καθήκοντα. Δεν αποτελεί μεταρρυθμιστική πνοή και έργο όσα έχετε κάνει για το ασφαλιστικό των τραπεζών. Θα πρέπει μάλλον να έχετε χαμηλούς τόνους και χαμηλό βλέμμα. Γιατί, αντίθετα μ' αυτά που λέτε, απορρυθμίζετε τα πάντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν με εκπλήσσει ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι αμετανόητη και χρησιμοποιεί για μια ακόμη φορά στοιχεία τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Δεν υπάρχουν στοιχεία εσωτερικού και εξωτερικού. Υπάρχουν τα στοιχεία τα επίσημα της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας. Αυτά τα στοιχεία μπορείτε να τα βρείτε στο site της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και δείχνουν ότι το ποσοστό ανεργίας στο πρώτο τρίμηνο του 2004 ήταν 11,3%, στο πρώτο τρίμηνο του 2005 είναι 10,4%.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό δείχνουν και τα στοιχεία του ΟΑΕΔ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε; Ο Υπουργός της Οικονομίας τα λέει αυτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μπορεί να μην σας αρέσει. Εγώ δεν είμαι ικανοποιημένος από το γεγονός ότι η ανεργία είναι στο 10,4%.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν ζείτε στην Ελλάδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Είναι, όμως, θετικό ότι η ανεργία δεν σημείωσε την έκρηξη την οποία πιθανολογούσατε και εσείς και διάφοροι άλλοι συνάδελφοί σας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, υποτίθεται ειδικοί, όπως ήταν οι πρώην Υπουργοί Οικονομίας του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι προεξοφλούσαν εκρηκτική άνοδο της ανεργίας.

Αν θέλετε, θα χρησιμοποιήσω τα λόγια του κ. Χριστοδουλάκη, ο οποίος έλεγε από αυτό εδώ το βήμα στις 19 Δεκεμβρίου ότι θα δούμε για πρώτη φορά τα τελευταία έξι χρόνια να επανέρχεται απειλητικό το φάσμα της διόγκωσης της ανεργίας. Φυσικά η πραγματικότητα τον διέψευσε, όπως διέψευσε και τον προκάτοχό του κ. Παπαντωνίου. Έλεγαν για την ανάπτυξη ότι θα είναι κάτω από 3%.

Η δική μας πρόβλεψη –θα την επαναλάβω– ήταν για 3,9% ανάπτυξη το 2005. Ήταν η πρόβλεψη των υπηρεσιών του

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Λόγω της μεγάλης αύξησης της τιμής του πετρελαίου και λόγω της στασιμότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση –δύο στοιχεία που εκείνη την εποχή, όταν έγιναν αυτές τις προβλέψεις, δεν ήταν γνωστά- η πρόβλεψη που θα κάνουμε, αναθεωρείται. Η καινούρια πρόβλεψη είναι 3,6%.

Δεν είναι μόνο πρόβλεψη. Είναι η πραγματικότητα, διότι τα στοιχεία –τα οποία είναι γνωστά πια- για το πρώτο εξάμηνο δείχνουν το μεν πρώτο τρίμηνο ανάπτυξη 3,5%, το δε δεύτερο τρίμηνο του 2005, χωρίς να έχει μπει ακόμα η επίπτωση του τουρισμού, που φέτος πήγε πολύ καλά, η στιγμιαία εκτίμηση που γίνεται αμέσως μετά τη λήξη του τριμήνου ήταν 3,5% και η εκτίμηση η οριστική, η οποία θα ανακοινωθεί αυτές τις μέρες, αύριο, μεθαύριο, είναι 3,7%. Εδώ δεν μιλάμε για προβλέψεις. Μιλάμε για τα πραγματικά στοιχεία που βγάζει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία.

Πάψτε να χρησιμοποιείτε τις προβλέψεις. Πάψτε να ζείτε στην εικονική σας πραγματικότητα. Η εικονική πραγματικότητα την οποία είχατε δημιουργήσει για την οικονομία και την οποία εδώ πολυδιαφημίζατε και ο πρώην Πρωθυπουργός και όλα τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ για την ισχυρή οικονομία που είχατε δημιουργήσει, κατέπεσε δυστυχώς ως χάρτινος πύργος, μόλις εξτάσε τα πρώτα στοιχεία η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία.

Σταματήστε, λοιπόν, να επιφέρετε για την πραγματικότητα που δήθεν κληροδοτήσατε. Κληροδοτήσατε δυστυχώς στη χώρα πολλά προβλήματα. Εμείς με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα χωρίς έπαυση και χωρίς κινδυνολογίες, που χρησιμοποιείτε εσείς ακόμη, χωρίς να μαθαίνετε από τα λάθη σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Κολοζώφ, θα δώσω για ένα λεπτό το λόγο στον κ. Καστανίδη κατά παρέκκλιση και μετά θα μιλήσετε εσείς.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να ομολογήσω ότι εκπλήττομαι από το γεγονός ότι αυτά που ακούγονται, τα λέει ο Υπουργός της Οικονομίας.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, ενδιαφέρεστε να δώσετε τα προσωρινά στοιχεία –μιλώ για την ανεργία- του πρώτου τριμήνου του 2004, συγκρινόμενα με το πρώτο τρίμηνο του 2005; Γιατί δεν δίνετε τα τελικά απολογιστικά στοιχεία για όλο το έτος 2003, όπως και για όλο το έτος 2004; Είναι δυνατόν τα προσωρινά στοιχεία να αποτελούν βάση για σύγκριση; Το πρώτο τρίμηνο είναι προσωρινά τα στοιχεία. Εκείνο που ενδιαφέρει, είναι η αρχή, η μέση και το τέλος του έτους, τα τελικά στοιχεία όπως διαμορφώνονται.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία να μας πείτε –το επισημαίνω για μια ακόμη φορά, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών- γιατί άλλα υπογράψατε το Μάρτιο στο αναθεωρημένο πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης σε ό,τι αφορά στα ποσοστά ανεργίας.

Και κάτι ακόμα: Κύριε Υπουργέ, ήδη κάνατε σήμερα μια έκπτωση. Αναφερόμενος στις πετρελαϊκές τιμές, όπως διαμορφώνονται διεθνώς, είπατε ότι από το 3,9% της αρχικής σας πρόβλεψης οδηγήσθε σε μία πρόβλεψη 3,6%. Θα επισημάνω για άλλη μία φορά ότι δίνετε 3,5% αυτή την ώρα. Επιμένετε ότι θα κρατηθεί σε αυτό το ύψος ο ρυθμός ανάπτυξης; Και αν ναι, σας παρακαλώ κρατήστε τη σημερινή μας συζήτηση για τη συζήτηση που θα διεξαχθεί για τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Καστανίδη.

Ο κ. Κολοζώφ έχει ζητήσει το λόγο.

Θα κάνετε την κανονική σας ομιλία, ή μία παρέμβαση μόνο;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όχι, μόνο μία παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, η οποία είναι απαραίτητη, γιατί έχουμε πια απηυδιστεί από αυτό το θέατρο αντιπαραθέσεων δήθεν ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ενώ στην πραγματικότητα, στην ουσία συμφωνούν στην πορεία που πηγαίνει η οικονομία μας. Και συμφωνούν από το γεγονός ότι και οι δύο όταν είναι στην Κυβέρνηση νομοθετούν και προωθούν θεσμικά μέτρα τέτοια που βοηθούν το κεφάλαιο να προχωρεί όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, χωρίς εμπόδια στην αύξηση των κερδών του.

Παρεμβάσεις οι οποίες διακόπτουν την κανονική ροή της συζήτησης πάνω σε ένα νομοσχέδιο και γίνονται αντιπαραθέσεις πάνω στις ασυναρτησίες, πάνω στη διαφάνεια, πάνω σε μία σειρά ζητήματα, πέραν του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι σήμερα να συζητήσουμε χωρίς τέτοιου είδους παρεμβάσεις. Τέτοιου είδους παρεμβάσεις, που δημιουργούν μόνο εντυπώσεις, ότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ βρίσκονται στην αντίπερα όχθη και χτυπιούνται μεταξύ τους.

Στο ίδιο αυτό νομοσχέδιο, ποια είναι η ουσία; Η ουσία είναι ότι συμφωνούν και οι δύο. Ποια είναι διαφωνία τους; Ότι ο ένας δεν το εφαρμόζει καλά σε σχέση με τον άλλον. Χαρήκαμε πολύ! Ποιος είναι όμως ο στόχος; Ο στόχος είναι ότι προωθούνται τα ΣΔΙΤ και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ, προωθούνται οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ και αν ο τόπος πάει από το κακό στο χειρότερο και αν οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι σ' αυτό τον τόπο και οι δύο αυτοί παράγοντες και η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχουν τεράστιες ευθύνες γιατί δουλεύουν προς αυτή την κατεύθυνση. Δουλεύουν προς την ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου, αδιαφορώντας για τις συνέπειες που αυτά έχουν στον ελληνικό λαό.

Εν πάση περιπτώσει, να σταματήσει αυτό το παιχνίδι των εντυπώσεων και ας κάνουμε μία σοβαρή συζήτηση πάνω στα ζητήματα που απασχολούν σήμερα την ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κολοζώφ.

Το λόγο θα δώσω τώρα στον πρώτο εγγεγραμμένο ομιλητή που είναι ο κ. Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα διακυβέρνηση συνεπής στις προγραμματικές της εξαγγελίες, υλοποιεί μία ακόμα δέσμευση που είχε αναλάβει απέναντι στον ελληνικό λαό.

Συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που έπρεπε να είχε ψηφισθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια, τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν ένα εργαλείο που θα βοηθήσει το ελληνικό κράτος να αποκτήσει περισσότερες και καλύτερες υποδομές, καθώς και να προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες στους Έλληνες πολίτες. Διαμορφώνεται ουσιαστικά ένα πλαίσιο που θα οδηγήσει στην καλύτερη δυνατή συνύπαρξη μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Δημιουργούμε ένα κράτος που θα έχει επιτελικό ρόλο. Θέλουμε ένα κράτος ρυθμιστή των κανόνων και όχι επιχειρηματία, κράτος με στρατηγικό και ελεγκτικό ρόλο.

Η ελληνική οικονομία χρειάζεται ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των καιρών. Χρειάζονται ρήξεις και τομές για να αντιπαρατεθούμε με τα προβλήματα του χθες.

Η νέα διακυβέρνηση αντιλαμβανόμενη την κακή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και συναισθανόμενη το χρέος της απέναντι σε όλους τους Έλληνες, άρχισε να υλοποιεί ένα συγκροτημένο πλαίσιο δράσεων που στόχο έχει την αναμόρφωση των δομών και λειτουργιών της οικονομίας και γενικότερα του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Τρεις είναι οι βασικοί άξονες του αναπτυξιακού μοντέλου που εφαρμόζουμε. Ο πρώτος είναι η φορολογική μεταρρύθμιση. Ο δεύτερος είναι ο νέος επενδυτικός νόμος, ένας νόμος που έχει ήδη αποδώσει πάρα πολλά, εάν σκεφτεί κανείς ότι μόνο μέσα σε πέντε μήνες έχουν υποβληθεί τετρακόσια είκοσι πέντε σχέδια ύψους σχεδόν 1.000.000.000 ευρώ.

Και ο τρίτος είναι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου «Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού προχωρήσω στην επισημάνση των θετικών σημείων του νομοσχεδίου, θα ήθελα να σταθώ για λίγο στις αιτιάσεις και στην κριτική που ασκεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση, τόσο για την πορεία της οικονομίας όσο και για το ζήτημα των συμπράξεων.

Μας κατηγορείτε για την κατάσταση της οικονομίας, λες και το δημόσιο χρέος δημιουργήθηκε τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες. Υποστηρίζετε ότι οδηγηθήκαμε σ' αυτό το σημείο λόγω

της απογραφής. Εγώ σας λέω -και δίκιο να έχετε, που δεν έχετε δίκιο και το γνωρίζετε- το ότι είμαστε τελευταίοι σε όλους σχεδόν τους δείκτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν σας προβληματίζει ποτέ; Δεν έχετε ευθύνες εσείς για την κατάσταση που εσείς δημιουργήσατε;

Μας λέτε συνεχώς για τους ρυθμούς ανάπτυξης που επιτύχατε όλα αυτά τα χρόνια και μας μέμφεστε για τον τωρινό ρυθμό ανάπτυξης. Ας μας εξηγήσει, λοιπόν, κάποιος πώς γίνεται οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης να συνοδεύονται με έντονες κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες, με υψηλή μακροχρόνια ανεργία, με το χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο σε ολόκληρη την Ευρώπη. Όσο για το φετινό ρυθμό ανάπτυξης, κινείται πράγματι στο 3,5% παρά τις δυσμενείς εξελίξεις στην αγορά του πετρελαίου και παρά το γεγονός ότι δεν υπήρχε με δική σας ευθύνη ή μάλλον καλύτερα με δική σας ανευθυνότητα καμία προετοιμασία για την περίοδο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Μέσα στους δεκαοκτώ μήνες εργαζόμαστε σκληρά για τη δημοσιονομική εξυγίανση. Αντιστρέψαμε την πτωτική πορεία ετών του ελληνικού τουρισμού. Αυξήσαμε τις εξαγωγές. Ενισχύουμε την έμφυτη επιχειρηματικότητα του Έλληνα που εσείς πολεμήσατε.

Ως προς το ζήτημα των συμπράξεων, μας κατηγορεί μια κυβέρνηση έντεκα ετών ότι αργήσαμε να φέρουμε το νομοσχέδιο. Εσείς τι κάνατε όλα αυτά τα χρόνια; Από το 1998 το συζητούσατε και τελικά τίποτε δεν καταφέρατε να κάνετε μέχρι το 2004.

Μας κατηγορήσατε, επίσης, ότι ενώ είχαμε καταγγείλει τις συμβάσεις για τα τρία μεγάλα έργα, σήμερα τις χρησιμοποιούμε ως παραδείγματα για τη χρησιμότητα των συμπράξεων.

Η Νέα Δημοκρατία δεν αναφέρθηκε στη μέθοδο των συμπράξεων, αντίθετα εστίασε την προσοχή της στις συμβάσεις και στον τρόπο που έγιναν.

Μήπως δεν είναι αλήθεια ότι το αεροδρόμιο είναι ένα από τα ακριβότερα έργα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται;

Τέλος, μιλήσατε για τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων. Σε απόλυτα νούμερα πράγματι έχετε δίκιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ η χρήση της δημοσιονομικής λογιστικής όλα αυτά χρόνια σας οδήγησε να χρησιμοποιείτε τους αριθμούς όπως σας βολεύει κάθε φορά. Συγκρίνετε το 2004 -μία ολυμπιακή χρονιά- με ένα μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με το 2005. Αφαιρέστε τα ολυμπιακά έργα από το 2004 και τότε θα έχετε μία σύγκριση αντικειμενική.

Τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τη χρήση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι πολλά και με πολλές κατευθύνσεις. Το πιο σημαντικό όφελος είναι η έγκαιρη και αποτελεσματική ολοκλήρωση του έργου με συγκράτηση του κόστους.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ανέφερε χαρακτηριστικά ότι σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία, τα ποσοστά εκτέλεσης ενός έργου μέσα στην προθεσμία και μέσα στα όρια του προϋπολογισμού, αγγίζουν το 80%, ενώ τα αντίστοιχα ποσοστά για τα δημόσια έργα αγγίζουν το 30%.

Ένα δεύτερο πλεονέκτημα είναι ότι θα υπάρχει καλύτερη και σαφώς πιο αποτελεσματική εποπτεία της εκτέλεσης των έργων όταν πρόκειται για τις υποδομές και ποιοτικότερες παροχές υπηρεσιών όταν μιλούμε για υπηρεσίες. Εδώ πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι συμπράξεις δεν αναφέρονται μόνο στις υποδομές, όπως νομίζουν οι περισσότεροι, αλλά και στην παροχή υπηρεσιών.

Σημαντικό κέρδος για το ελληνικό δημόσιο είναι και η δυνατότητα που υπάρχει της μετάθεσης της υποχρέωσης της καταβολής του σημαντικού ανταλλάγματος σε μεταγενέστερο χρόνο, καθώς και η τμηματική καταβολή του.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας έχει μείνει αρκετά πίσω από πλευράς υποδομών. Επιπλέον, είναι κατανοητό ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων δεν μπορεί να καλύψει τα πάντα. Δυστυχώς, τα χρήματα του δημοσίου είναι περιορισμένα. Οι συμπράξεις θα χρησιμοποιηθούν συμπληρωματικά προκειμένου να καλύψουμε το χάσμα που μας χωρίζει από τις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Τέλος, με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν επιβαρύνουμε το ήδη διογκωμένο δημόσιο χρέος. Αυτό συμβαίνει διότι ο δανεισμός θα γίνεται από τον ιδιωτικό τομέα, ενώ το δημόσιο αναλαμβάνει συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

Η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία είναι ένα ακόμη κομμάτι ενός ευρύτατου προγράμματος μεταρρυθμίσεων και αλλαγών που έχει εξαγγείλει και υλοποιεί η νέα διακυβέρνηση. Είναι ο τρίτος πυλώνας του αναπτυξιακού υποδείγματος που θέλουμε να εφαρμόσουμε, ενός υποδείγματος που έχει ως στόχο την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, την εξωστρέφεια της οικονομίας, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την ενεργοποίηση όλων των δημιουργικών δυνάμεων της κοινωνίας. Είναι η επιβεβαίωση στην πράξη της πεποίθησης που έχουμε για το νέο ρόλο του κράτους, ενός κράτους σύγχρονου, με επιτελικό χαρακτήρα και ελεγκτικό ρόλο, ενός κράτους που θα είναι στο πλευρό κάθε Έλληνα πολίτη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Καίσερλης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα προσεγγίσω το θέμα από μία άλλη οπτική γωνία. Το σημερινό σχέδιο νόμου σφραγίζει με την εισαγωγή του στο Κοινοβούλιο τις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης που αποδεδειγμένα πλέον στοχεύουν στην απαξίωση της δημόσιας διοίκησης και στην ανεξέλεγκτη εκποίηση του δημόσιου πλούτου στην κερδοσκοπία και στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Τρία κυρίαρχα πολιτικά θέματα μένουν αναπάντητα στο σχέδιο νόμου που παρέχει τη δυνατότητα εκχώρησης δημοσίων έργων και υπηρεσιών στους ιδιώτες.

Το πρώτο αφορά τα αντικείμενα και την έκταση των τομέων του δημοσίου που θα εκχωρούνται στους ιδιώτες. Το δεύτερο αφορά τους χρηματοδοτικούς κανόνες των συμπράξεων και κυρίως των απαιτήσεων των ιδιωτών και των πηγών εξόφλησης αυτών των απαιτήσεων. Το τρίτο αφορά τις εγγυήσεις κοστολόγησης και καλής εκτέλεσης των έργων και των υπηρεσιών.

Χωρίς τις παραπάνω προϋποθέσεις το σχέδιο νόμου μοιάζει με τον κληρονόμο της περιουσίας του συνετού πατέρα που ξεπουλά την περιουσία που κληρονόμησε επειδή δεν έχει τη διάθεση ή την ικανότητα να την καλύτερψει ή να την αυξήσει. Αυτό συμβαίνει, δυστυχώς, με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι μια Κυβέρνηση που δεν κλήθηκε από τον ελληνικό λαό για να διαπιστώνει θανάτους και να ενταφιάζει τα πτώματα, αλλά για να εξυγιάνει και να αναστήσει το φαύλο και αμαρτωλό πασοκικό κράτος. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μοιάζει με εκείνους τους κακούς κληρονόμους που αφήνουν σκόπιμα αβοήθητο τον ασθενή πατέρα -μάλιστα κλαίει στη γειτονιά για την άσχημη κατάστασή του- για να εκμεταλλευτούν την περιουσία του μια ώρα γρηγορότερα.

Περίτεχνα και με μεθοδικότητα η Νέα Δημοκρατία έστησε το οικονομικό και πολιτικό της παιχνίδι. Με τον βασικό μέτοχο και με τη διαπλοκή δημιούργησε την εικόνα της φαυλότητας των είκοσι χρόνων του ΠΑΣΟΚ. Με την οικονομική απογραφή δημιούργησε την εικόνα του υπερχρεωμένου κράτους. Κλάμα να δουν τα μάτια σου. Οι γείτονες, οι απλοί πολίτες αρχίζουν να τρομάζουν. Πάει λένε, αυτό το κράτος είναι ετοιμοθάνατο. Ήταν τόσο αληθινά τα δάκρυα που τους πίστεψαν ακόμη και οι πασόκοι. Και φυσικά το θαύμα έγινε και η Νέα Δημοκρατία κυβερνά τον τόπο για δεκαοκτώ ολόκληρους μήνες. Ολοκληρώθηκε το σχέδιο; Πήρε την Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και ως φιλότιμος και εργατικός κληρονόμος ανασκουμπώθηκε ώστε να περισώσει ό,τι είχε απομείνει;

Φυσικά και δεν είχε ολοκληρωθεί το σχέδιο, αφού η τρίτη και πιο λεπτή φάση του αφορούσε τη λεγόμενη επανίδρυση του κράτους.

Εισήγαγε τις προφορικές συνεντεύξεις και τις προσλήψεις δεκάδων χιλιάδων συμβασιούχων, ομήρων νέας γενιάς, με στόχο να απαλύνει τον πόνο των γειτόνων για τον επικείμενο θάνατο. Μέχρι και την Ελληνική Βασιλική Αγοφυλακή ανακάλυψαν. Άλλαξε μέσα σε μία νύχτα, χωρίς αξιολόγηση, τριάντα χιλιάδες στελέχη του δημόσιου τομέα, με στόχο την παραπέρα

απαξίωσή του, τον πιο γρήγορο θάνατό του.

Νευραλγικοί τομείς του δημόσιου τομέα βρίσκονται μετά από δεκαοκτώ μήνες σε κώμα. Οι εφορίες είναι ανίκανες να εισπράξουν τα δημόσια έσοδα. Τα νοσοκομεία είναι στην κατάσταση που τα παρέλαβαν. Ούτε οι συνταξιούχοι δεν αντικαθίστανται. Στην εκπαίδευση τα ολοήμερα σχολεία, αντί να αυξάνονται, μειώνονται. Οι μονάδες κοινωνικής μέριμνας και αλληλεγγύης κλείνουν η μία μετά την άλλη, αφού σταμάτησαν οι χρηματοδοτήσεις προς τους δήμους με την αιτιολογία ότι δεν είναι νέες αρμοδιότητες, αλλά επιλογή των ίδιων των δήμων να τις δημιουργήσουν. Τα έργα στην περιφέρεια με την αιτιολογία των συνεχών αλλαγών στις μελέτες σταμάτησαν, με εξαίρεση κάποια χρηματοδοτούμενα από κοινοτικούς πόρους και τα έργα του «ΕΠΤΑ» και του «ΘΗΣΕΑ», που τα χρήματα είναι πόροι της αυτοδιοίκησης. Ο μηχανολογικός και τεχνολογικός εξοπλισμός δεν συντηρείται ούτε αντικαθίσταται. Τα σκάφη του Λιμενικού σαπίζουν στην ξηρά. Τα ασθενοφόρα παίρνουν μπροστά με σπρώξιμο. Οι χειρουργοί δεν έχουν μηχανήματα για μία επέμβαση στο κεφάλι. Οι υπολογιστές των υπηρεσιών δεν αναβαθμίζονται.

Χιλιάδες τα παραδείγματα εγκατάλειψης των υπηρεσιών. Και όλα αυτά για να μπορούμε στην τελική φάση του σχεδίου που από τη φύση της ενστερνίζεται η συντηρητική παράταξη, αλλά που έπρεπε να αιτιολογήσει στο λαό που τη ψήφισε.

Σε κάθε επωδό της νεοδημοκρατικής προπαγάνδας η γραφειοκρατία του δημοσίου, η σπατάλη του και η αδιαφάνειά του αποκτά ιδιαίτερη αξία. Όπως αξία αποκτούν και οι αρετές της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, οι ιδιωτικές επενδύσεις, η παραγωγικότητα της ελεύθερης οικονομίας, η ανάπτυξη του ιδιωτικού κεφαλαίου, η πάταξη της ανεργίας.

Στο δίλημμα έλλειψη χρημάτων και άχρηστες δημόσιες υπηρεσίες ή πακτωλός κεφαλαίων και καλές ιδιωτικές υπηρεσίες, η απάντηση είναι αυτονόητη. Με μίσος μιλάνε οι πολίτες για τις δημόσιες υπηρεσίες και με πάθος για την κατάργηση της μονιμότητας, δυστυχώς.

Έτσι, μετά τον ΟΤΕ, τις τράπεζες και τις ΔΕΚΟ, με αυτό το νομοσχέδιο ήρθε η ώρα της πλήρους και άκρατης ιδιωτικοποίησης των πάντων. Πρώτα τα φιλέτα, οι μονάδες εντατικής θεραπείας και εξειδικευμένων παθήσεων; Στους ιδιώτες. Η εισπράξη των δημοσίων εσόδων; Στους ιδιώτες. Ασθενοφόρα, ελικόπτερα, σκάφη βοθητών και φύλαξης; Στους ιδιώτες. Ύδρευση και αποχέτευση; Στους ιδιώτες. Μονάδες κοινωνικής μέριμνας και απεξάρτησης; Στους ιδιώτες. Ειδικά σχολεία και σχολεία εξειδικευμένης μάθησης, όπως θα τα ονομάσουν για να μην τα μπερδεύουμε με την «bass class-αρία» του δημοσίου; Στους ιδιώτες.

Ο πολιτισμός, οι ανασκαφές, η φύλαξη των αρχαιολογικών χώρων; Στους ιδιώτες.

Αυτό λέει το σχέδιο νόμου. Ποιος θα τα πουλά στους ιδιώτες; Ο Ειδικός Γραμματέας με τους επιστήμονες που θα προσλάβει και που μπορεί να είναι και εξειδικευμένα και οργανωμένα γραφεία, φυσικά της ικανότατης και αμερόληπτης ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Βλέπετε, τους νταβατζήδες και τους διαπλεκόμενους τους καταργήσαμε. Αυτό λέει το σχέδιο νόμου. Με ποιους τρόπους θα εκτιμάται η ωφέλεια; Με ποιους κανόνες και με ποιες μελέτες; Φυσικά με το μάτι ή με την οκιά. Αυτό λέει το σχέδιο νόμου. Και ποιος θα πληρώνει «το μάρμαρο»; Οι δημόσιες επενδύσεις, τα Υπουργεία, οι πολίτες; Όχι φυσικά. Οι τράπεζες και οι εθνικοί ευεργέτες.

Αυτό λέει το σχέδιο νόμου, αφού όπως υποστηρίζει ο κύριος Υπουργός είναι προς όφελος του Δημοσίου και των πολιτών το σχέδιο νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτή την προϋπόθεση, δηλαδή να πληρώνονται αυτές οι υπηρεσίες από τις τράπεζες και τους μεγάλους βιομηχάνους, χωρίς αντάλλαγμα, αφού τα κέρδη τους συνεχώς αυξάνονται εξαιτίας του αφορολόγητου και του ξεζουμίσματος των εργαζομένων, θα ψηφίσω το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων για την πραγμάτωση έργων δημοσίου συμφέροντος ήταν μία από τις καινοτόμες πολιτικές επιλογές που ανακοινώθηκαν στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Μητσotάκη τον Απρίλιο του 1990.

Ένα μόλις μήνα μετά ως Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ ανακοίνωσα ότι η κυβέρνηση προγραμματίζει να πραγματοποιήσει το αεροδρόμιο στα Σπάτα, τα μεγάλα οδικά έργα της Αθήνας και τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης.

Προς επιβεβαίωση καταθέτω σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΞΠΡΕΣ» της 11ης Μαΐου 1990. Και παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να καταγραφεί στα Πρακτικά ως έχει, κυρίως για να φαίνεται τι δεν έγινε έκτοτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο έχει ως εξής:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Οι ανακοινώσεις αυτές σήμαιναν την εγκατάλειψη των μέχρι τότε προσπαθειών για το αεροδρόμιο και τη γέφυρα στο Ρίο, που προέβλεπαν την κατασκευή τους με την κλασική μέθοδο των δημοσίων έργων και την υιοθέτηση γι' αυτά της αυτοχρηματοδότησης.

Ποια είναι η βασική διαφορά των δύο μεθόδων; Τα δημόσια έργα πληρώνονται από τους φορολογούμενους, ενώ τα αυτοχρηματοδοτούμενα πληρώνονται από ιδιώτες που αποσβένουν την επένδυσή τους από καταβολές όσων χρησιμοποιούν τα έργα.

Εκτός από τα οφέλη που προκύπτουν με την ανάμειξη των ιδιωτών, που περιγράφονται με αρκετή επάρκεια στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, υπάρχει και μία ηθική διάσταση, που αξίζει νομίζω να μνημονευθεί.

Τι είναι πιο δίκαιο; Να πληρώνουν για ένα έργο αποκλειστικά οι φορολογούμενοι ή να πληρώνουν γι' αυτό κυρίως οι χρήστες του έργου, αυτοί που κυρίως ωφελούνται από το έργο αυτό; Τι είναι πιο δίκαιο; Να πληρώνουν όλοι οι Έλληνες για τη γέφυρα στο Ρίο-Αντίρριο ή κυρίως αυτοί που χρησιμοποιούν τη γέφυρα και σε τρία λεπτά βρίσκονται στο Αντίρριο;

Η δική μου απάντηση είναι ανενδοίαστη. Δίκαιο και ηθικό είναι να επιβαρύνονται κυρίως οι χρήστες.

Επειδή, λοιπόν, ήμουν βέβαιος για την από κάθε πλευρά ανωτερότητα του συστήματος της αυτοχρηματοδότησης, δεν δίστασα ένα μήνα μετά την ανάληψη του Υπουργείου να εξαγγείλω τα έργα που μόλις ανέφερα, όπως και πολλά άλλα μικρότερης σημασίας.

Τα έργα αυτά ξεκίνησαν τότε και ολοκληρώθηκαν από τις επόμενες κυβερνήσεις Παπανδρέου και Σημίτη.

Όπως ακριβώς προέβλεψα όταν ξεκίνησαν, άλλαξαν τη ζωή όχι μόνο όσων τα χρησιμοποιούν, αλλά και πολλών άλλων, που ωφελούνται από την ολοκλήρωσή τους. Κάθε μέρα, σας βεβαιώνω, ακούω με ικανοποίηση κάποιον να μου λέει πόσο άλλαξε, προς το καλύτερο, η ζωή του από την ημέρα που τέθηκε σε λειτουργία η Αττική Οδός.

Στην Ελλάδα αυτά τα έργα αποτελούν αναμφισβήτητα υποδείγματα. Είναι το μέτρο με το οποίο μετρούνται πλέον άλλα ανάλογα έργα.

Το παράδοξο, κύριοι Βουλευτές, είναι ότι παρά την πανθομολογούμενη επιτυχία των τριών αυτών έργων, επιτυχία για την οποία δικαίως υπερηφανεύονται τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑΣΟΚ, πέρασαν δεκαπέντε χρόνια από τότε που μπήκαν μπρος και μόλις τους τελευταίους μήνες φαίνεται να υπάρχει ξανά κάποιο ενδιαφέρον για αυτοχρηματοδοτούμενα έργα. Κυρίως υπάρχουν κάτι διαγωνισμοί για σημαντικά οδικά έργα, αλλά τίποτα άλλο.

Η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα ένα νομοσχέδιο που βάζει σε κάποιο πλαίσιο τις διαδικασίες για τις συμπράξεις ιδιωτών με το δημόσιο. Εάν αυτό είναι ένδειξη ότι στη συνέχεια θα εφαρμοστεί σε μεγάλη κλίμακα η μέθοδος της αυτοχρηματοδότησης, το νομοσχέδιο είναι ασφαλώς καλοδεχούμενο. Αν όμως δεν υπάρχει πολιτική βούληση, όπως ασφαλώς υπήρχε το 1990, να γίνουν αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, τότε το νομοσχέδιο είναι αδιόφορο και ίσως περιπλέκει τα πράγματα.

Θα γίνω σαφέστερος. Πολλές φορές τα τελευταία χρόνια έθεσα το ερώτημα εδώ στη Βουλή, γιατί δεν προχωρούν τα έργα στα περιφερειακά αεροδρόμια με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης. Απάντηση ή εξήγηση δεν μου δόθηκε ποτέ, παρά την επαναλαμβανόμενη επιτυχία του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» και παρά την ύπαρξη –αυτό είναι το σημαντικότερο– του εργαλείου αποπληρωμής του ιδιώτη που είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση το τέλος αναχώρησης επιβατών που ισχύει για όλα τα αεροδρόμια της χώρας από το 1992, και από τότε συσσωρεύονται χρήματα προκειμένου να γίνουν τα έργα στα αεροδρόμια.

Στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου που είναι η μεγαλύτερη τουριστική πύλη της Ελλάδος, στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης και σε άλλα αεροδρόμια ξοδεύονται συνεχώς τα περιορισμένα χρήματα του προγράμματος επενδύσεων του προϋπολογισμού δημοσίων έργων, ενώ χωρίς κανένα πρόβλημα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ιδιωτικά κεφάλαια κατά το έτοιμο πρότυπο

του «Ελευθέριος Βενιζέλος». Τι εμπόδιζε τη σημερινή Κυβέρνηση να σταματήσει εδώ και δεκαοκτώ μήνες τους διαγωνισμούς για το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης και την επαναπροκήρυξή τους κατά το πρότυπο του «Ελευθέριος Βενιζέλος» παρά το γεγονός ότι όλα είναι έτοιμα και όλα είναι ξεκαθαρισμένα σε ό,τι αφορά την αυτοχρηματοδότηση των αεροδρομίων;

Υπάρχουν, κύριοι συνάδελφοι, περιθώρια για την πραγματοποίηση τεράστιου αριθμού έργων, με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης, μικρών και μεγάλων σε όλη την Ελλάδα. Πάρα πολλά απ' αυτά τα έργα ανήκουν στη δικαιοδοσία των ΟΤΑ. Δεν είμαι βέβαιος ότι το νομοσχέδιο και η συγκεντρωτική δομή που προβλέπει είναι η καταλληλότερη για να βοηθηθούν οι ΟΤΑ.

Θα αναφέρω όμως πρόχειρα μερικά έργα που ανήκουν στη δικαιοδοσία των ΟΤΑ. Σε όλα τα νησιά του Αιγαίου που αποτελούν μαγνήτες για τον τουρισμό, παρουσιάζονται τεράστια προβλήματα ύδρευσης. Μεγάλες μονάδες αφαλάτωσης που να καλύπτουν τις ανάγκες ολόκληρου του νησιού σε συνδυασμό ενδεχομένων με τα δίκτυα ύδρευσης και με μονάδες ηλεκτροπαραγωγής από αιολική ή ηλιακή ενέργεια, θα ήταν κατά τη γνώμη μου υποψήφια για αυτοχρηματοδότηση έργα. Η συγκέντρωση των σκουπιδιών, η διάθεσή τους, η αξιοποίησή τους, μπορεί επίσης να είναι ένα θαυμάσιο αυτοχρηματοδοτούμενο έργο. Η οργάνωση της στάθμευσης σε γκαράζ και παροδώς, επίσης θα ήταν ένα τέτοιο έργο. Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να επεκταθώ σε πλήθος άλλων παραδειγμάτων.

Θέλω όμως να επισημάνω ότι αυτό που λείπει δεν είναι το νομοσχέδιο αλλά η βούληση να γίνουν τέτοια έργα. Λείπει επίσης η γνώση. Θα ήταν συνεπώς χρήσιμο αν παράλληλα με το νομοσχέδιο αναλάμβανε το Υπουργείο να προετοιμάσει το έδαφος για μια σειρά σημαντικών υποψηφίων για αυτοχρηματοδότηση έργων. Παραδείγματος χάρι να υπάρχει ένας έτοιμος και πλήρης και λεπτομερής κατάλογος συνήθων ερωτήσεων και απαντήσεων, μελετών που πρέπει να γίνουν, τυπικών κειμένων για κάθε είδους διαγωνισμούς, κοντολογίς ένας μπουσουλας για το δήμο που θέλει για παράδειγμα να εγκαταστήσει μια μεγάλη μονάδα αφαλάτωσης.

Το συμπέρασμά μου είναι ότι το νομοσχέδιο μόνο του δεν φτάνει, έχει μικρή αξία. Χρειάζεται η Κυβέρνηση να δώσει το παράδειγμα με τη συστηματική επιλογή της αυτοχρηματοδότησης για έργα και υπηρεσίες. Πρέπει να ωθήσει και να βοηθήσει τους ΟΤΑ να πραγματοποιήσουν τα περισσότερα έργα αναβάθμισης της υποδομής τους με αυτοχρηματοδότηση. Αν η αυτοχρηματοδότηση καθιερωθεί ως η προτιμώμενη μέθοδος πραγματοποίησης έργων δημοσίου συμφέροντος, είμαι βέβαιος, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα υπάρξει κατακόρυφη άνοδος των δημοσίων επενδύσεων και ραγδαία βελτίωση της υποδομής με απώτερη συνέπεια την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Με αυτά τα οποία λέω και με τις επιφυλάξεις που ανέφερα ψηφίζω υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου. Οφείλω να σημειώσω ότι σε σχέση με πολλά νομοσχέδια του Υπουργείου Οικονομικών τούτο είναι πολύ καλύτερα διατυπωμένο από το σύνθησε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μάνο.

Ο συνάδελφος κ. Γαλαμάτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η Ελλάδα χρειάζεται ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης. Το κρατικό δίκαιο μοντέλο έχει από καιρό ξεπεράσει τα όριά του. Εξάντλησε τον παραγωγικό ιστό της χώρας, συσσωρεύσε ελλείμματα και χρέη, γέμισε τον τόπο με ανέργους και υποαπασχολούμενους. Δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την πιο ακραία διαφθορά και διαπλοκή που γνώρισε ποτέ ο τόπος.

Το μοντέλο αυτό που εισήγαγαν στη χώρα μας οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ βασίστηκε σε αποσπασματικές ενέργειες και συνθήματα. Όμως, η πραγματική ανάπτυξη χρειάζεται όραμα, ρεαλισμό, στόχο και σχέδιο. Χρειάζεται όραμα που θα εμπεδώσει αίσθημα ελπίδας στην κοινωνία, ρεαλισμό που θα αυξήσει την αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος, στόχο που θα κινητοποιήσει δημιουργικές δυνάμεις και, τέλος, σχέδιο που θα

προσδώσει στην προσπάθεια αυτή στρατηγικό χαρακτήρα.

Αυτές τις βασικές συνιστώσες η Κυβέρνηση Καραμανλή τις κατέστησε πρώτη ύλη της μεγάλης μεταρρυθμιστικής της προσπάθειας. Ξεχωριστή θέση στους σχεδιασμούς αυτούς για την αναπτυξιακή ώθηση της χώρας προς τα εμπρός κατέχουν οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα που σήμερα συζητούμε.

Οι συμπράξεις αυτές είναι βέβαιο ότι θα δώσουν μεγάλη ώθηση στην αναπτυξιακή διαδικασία μέσα από τη δημιουργία υποδομών και την παροχή υπηρεσιών, γεγονός απαραίτητο για την βελτίωση της παραγωγικότητας της οικονομίας μας, καθώς και μία ακόμη διέξοδο στην επιχειρηματικότητα.

Οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν ένα σύγχρονο εργαλείο για την ανάπτυξη και δίνουν την ευχέρεια στη χώρα μας να αποκτήσει υποδομές ταχύτερα και πιο άμεσα, αφού δεν υπόκεινται πλέον σε δημοσιονομικούς περιορισμούς, που θα σήμαιναν μεγάλες καθυστερήσεις στην υλοποίησή τους. Άλλωστε –ακουστήκε αρκετές φορές σήμερα– το προηγούμενο της ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου, του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» και της Αττικής Οδού αποτελούν την καλύτερη απόδειξη για την αποτελεσματικότητα, αλλά και την κρισιμότητα αυτής της θεσμικής παρέμβασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολλά παραδείγματα στην πολιτική που αποδεικνύουν πώς η ατολμία και οι ιδεοληψίες μπορούν να αποτελέσουν τροχοπέδη για το μέλλον του τόπου. Η απελευθέρωση του χώρου της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα μη κρατικά πανεπιστήμια αποτελούν το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα του πώς μια ιδεολογική αγκύλωση μπορεί να «κλειδώσει» το μέλλον σε ένα άρθρο του Συντάγματος.

Από την άλλη υπάρχουν και πολλά παραδείγματα που φανερώνουν την αξία των τολμηρών πολιτικών παρεμβάσεων, που αγνοούν το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος και προσβλέπουν στο μακροχρόνιο κοινωνικό όφελος.

Ανέφερε λίγο πριν ο κύριος Υπουργός στην παρέμβασή του κάποια από αυτά. Θα αναφέρω και εγώ ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Θα αναφέρω ένα ντοκουμέντο που νομίζω ότι αξιολογείται. Έγινε αρκετή συζήτηση και εξακολουθεί να γίνεται για το ωράριο. Μια παρέμβαση της Κυβέρνησης η οποία είχε κατ' αρχήν ως στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των καταναλωτών –κάτι που το βλέπουμε– και κατά δεύτερο τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Στις 27 Αυγούστου, ημέρα Σάββατο, ήταν η πρώτη μέρα εφαρμογής του ωραρίου. Την ακριβώς επομένη μέρα στον «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ», μια εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας στη Θεσσαλονίκη, όπου υπάρχει ένα ένθετο για την εργασία, υπήρχαν είκοσι καταχωρήσεις επιχειρήσεων του εμπορικού τομέα –διαφημιστικές αγγελίες εννοώ– που ζητούσα προσωπικά για τις επιχειρήσεις αυτές, πωλητές και ταμίες.

Την αντίστοιχη Κυριακή του Αυγούστου 2004 στην ίδια πόλη, στην ίδια εφημερίδα με το προηγούμενο καθεστώς ωραρίου υπήρχαν πέντε καταχωρήσεις εμπορικών επιχειρήσεων που ζητούσαν προσωπικό ως πωλητές και ταμίες. Νομίζω πως αυτό από μόνο του αποτελεί ένα ντοκουμέντο που έχει ξεχωριστή αξία και αποδεικνύει πως πολλές φορές μια γενναία παρέμβαση, όσο και αν πολεμιέται, μπορεί να πετύχει τους στόχους της και άμεσα.

Στην ελληνική πολιτική αλλά και κοινωνική ζωή πρέπει, επιτέλους, να αναπτυχθούν συνθήκες που να ευνοούν την επιχειρηματικότητα. Αυτό που σήμερα συζητάμε, οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, αποτελούν μια σοβαρή πολιτική παρέμβαση που ενισχύει αυτήν την προσπάθεια και ευθώς δημιουργούν τις συνθήκες τόνωσης και ενδυνάμωσής της.

Ανάλογη όμως σημασία έχει και η διαμόρφωση τέτοιων συνθηκών και σε επίπεδο κοινωνίας. Είναι αδιανόητο ακόμη στις μέρες μας να ενοχοποιείται η επιχειρηματική δραστηριότητα, να δαιμονοποιείται το κέρδος, να απαξιώνεται ο επιτυχημένος.

Εάν αφήσουμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και επικρατήσει στην κοινωνία μας αυτός ο άκρατος λαϊκισμός, τότε θα κυλήσουμε ακόμα βαθύτερα. Θα πάμε ακόμα πιο πίσω. Και εδώς ακριβώς είναι ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων, που θα πρέπει να συντονίσουν τη ρητορική τους, αλλά και τις διεκδικήσεις τους

στις σύγχρονες αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας και να επεκταθούν το μανδύα του βολέματος και της ήσσονος προσπάθειας, που καθήλωσε επί χρόνια τον τόπο.

Κυρίαρχος, σημαντικότερος ίσως απ' όλα τα παραπάνω, είναι και ο ρόλος της παιδείας. Πρώτα απ' όλα γιατί οφείλουμε να συντονίσουμε την παιδεία, την κατάρτιση, την εκπαίδευση, τη γνώση με τις ανάγκες της κοινωνίας, της χώρας, της αγοράς μας, αλλά και με τον κόσμο που έρχεται, με την πραγματικότητα που είναι γύρω μας.

Είναι καιρός να σταματήσουμε να παράγουμε ανέργους, είναι καιρός να μην προωθούμε τα πράγματα σε μια τεχνητή ομοιομορφία ισοπέδωσης προς τα κάτω, αλλά να επιζητούμε την άμιλλα και το συναγωνισμό, να αναζητούμε την ποιότητα και να επιβραβεύουμε την προσπάθεια και την πραγματική επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, έρχεται να προστεθεί σε μια αλληλουχία κυβερνητικών παρεμβάσεων των τελευταίων μηνών, οι οποίες εκτός του ότι μεθοδικά και ρεαλιστικά εδραιώνουν ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης στη χώρα, προσδίδουν στην Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό μια αύρα μεταρρυθμιστική, κάτι που σίγουρα θα υπογραμμίσει ο ιστορικός του μέλλοντος, όταν θα καταγράφει τα χρόνια που τώρα διανύουμε.

Πριν συμβεί όμως σήμερα η κοινή λογική, ο κοινός νους λέει πως μια μεταρρυθμίση απ' όσες προώθησε η Κυβέρνηση Καραμανλή μέσα σε δεκαοκτώ μήνες, να προωθούσε το ΠΑΣΟΚ σε κάθε τετραετία διακυβέρνησής του, έστω και με βάση τον ιδεολογικό διχασμό που το διακρίνει, τα πράγματα θα ήταν εντελώς διαφορετικά για τον τόπο και τα αδιέξοδα και οι δυσκολίες, που αντιμετωπίζουμε, θα ήταν σαφώς λιγότερες.

Γι' αυτό και οι κυβερνητικές παρεμβάσεις δεν έχουν το χαρακτήρα αμυντικών μέτρων, που διαχειρίζονται οριακά το παρόν, αλλά γενναίων παρεμβάσεων, που χτίζουν στέρεα για το μέλλον. Σε αυτή την κατηγορία των παρεμβάσεων ανήκει και το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, το οποίο φυσικά και ψηφίζω και για το οποίο φυσικά καλώ το Τμήμα να πράξει το ίδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Αλογοσκούφης, κατά τη συνήθειά του –καθ' ἑξιν, θα ἔλεγα– ήρθε στη Βουλή, εξύβρισε τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης και απήλθε. Δεν λένε ασυναρτησίες, όμως, κύριε Υπουργέ, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Ασυνάρτητη είναι η πολιτική σας!

Βέβαια, εγώ κατανοώ τον εκνευρισμό του κ. Αλογοσκούφη. Όταν η κοινή γνώμη –έτσι αποτυπώνεται σε ποσοστά 70% και 80%– είναι απαισιόδοξη για το μέλλον της οικονομίας, είναι δυσχερημένη από την κυβερνητική πολιτική, είναι φυσικό ο κ. Αλογοσκούφης να εκνευρίζεται ή να προσπαθεί –στη μικρή του παρέμβαση, πέρα από τις ύβρεις, αυτό προσπάθησε να κάνει– να δημιουργήσει τεχνητή αισιοδοξία. Τα στοιχεία όμως τον διαψεύδουν και θα έρθω και σε αυτό.

Μας φέρνει με καθυστέρηση η Κυβέρνηση το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Γιατί με καθυστέρηση; Πρώτον, γιατί υπήρχε σχέδιο από το ΠΑΣΟΚ και δεύτερον, γιατί ισχυρίζεται –αυτά είπε και επαναλαμβάνει ο κύριος Υπουργός Οικονομίας– ότι αποτελεί «τον τρίτο αναπτυξιακό πυλώνα». Τότε, γιατί τόση καθυστέρηση; Τι φταίει; Οι διαφωνίες και οι συγκρούσεις με τον κ. Σουφλιά, που συνεχίζονται; Η γενικότερη απραξία, η οποία έχει γίνει σύνδρομο στην Κυβέρνηση;

Αλλά, πριν πάω στον τρίτο πυλώνα και μιας και ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε στα επιτεύγματα της οικονομίας, εγώ θέλω να ρωτήσω τι έγινε με τους άλλους δύο αναπτυξιακούς πυλώνες; Όταν η επενδυτική άπνοια καλά κρατεί, όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης πέφτουν –το ομολόγησε και σήμερα ο κ. Αλογοσκούφης– όταν πραγματικά όλη η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης στράφηκε, αναλώθηκε για πάρα πολύ χρόνο, με τα δημοσιονομικά ελλείμματα όπου και τα έκανε θάλασσα, με την απογραφή, την κατάρρευση εσόδων κλπ.

Το πλέον ανησυχητικό είναι ότι η πολιτική σας όλη δημιουργεί και συσσωρεύει αναπτυξιακά ελλείμματα στην Ελλάδα, που θα υπονομεύσουν το μέλλον του τόπου. Και τα στοιχεία είναι άκρως ανησυχητικά. Και αν θέλει ο κύριος Υπουργός, ας με διαψεύσει όχι με λόγια, με κατάθεση στοιχείων.

Στο κουτσουρεμένο κατά 1,5 δισεκατομμύριο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι πληρωμές στο επτάμηνο είναι μόλις 36%. Αυτή είναι η πρόοδος. Οι επενδύσεις με τον αναπτυξιακό νόμο –όχι οι αιτήσεις, οι επενδύσεις, τα σχέδια που εγκρίθηκαν– στο οκτάμηνο είναι μόλις 232.000.000 ευρώ. Στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στις νομικές δεσμεύσεις, τις συμβολαιοποιήσεις, με αποτέλεσμα πραγματικά να κινδυνεύουμε με απώλεια πόρων.

Και τέλος –και δεν θα επεκταθώ– η προετοιμασία του προγράμματος 2007-2012 είναι στα σπάργαλα. Μόνο κάποιες μελέτες και με αδιαφανείς διαδικασίες έχετε αναθέσει και μάλιστα οι πρώτες εκθέσεις που πήρατε, από δικά σας στελέχη χαρακτηρίζονται ότι είναι «για τα μπάζα». Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι της Κυβέρνησης!

Τώρα έρχεσθε ως πνιγμένοι και πιάνεσθε από τα μαλλιά και μας παρουσιάζετε το νομοσχέδιο αυτό ως «πολύφερνη» νύφη. Κυνηγάτε προίκα, ως προικοθήρες, αλλά εγώ πιστεύω ότι η προίκα από τις συμπράξεις είναι μικρή. Ας είμαστε συγκρατημένοι σ' αυτό. Και επιπλέον με την ασάφεια των στόχων, την απουσία αναπτυξιακών κριτηρίων, τη λογική κομματικοκρατικής διαχείρισης και χειραγώγησης και αυτού του θεσμού των συμπράξεων, τις γκρίζες ζώνες σε σχέση με τον έλεγχο και τη διαφάνεια, ναρκοθετείτε το θεσμό από την αρχή. Αυτό κάνετε.

Η πρότασή σας, κύριοι της Κυβέρνησης –και εδώ είναι η διαφωνία μας– μπάζει, δεν έχει τα εχέγγυα να αποδώσει ο θεσμός. Ο εισηγητής ανέλυσε τους λόγους, συγκεκριμενοποίησε τα σημεία της διαφωνίας μας.

Εγώ στο λίγο χρόνο που έχω θα περιοριστώ σε τρεις επισημάνσεις:

Πρώτη επισήμανση όσον αφορά το πεδίο και τα κριτήρια εφαρμογής του νόμου. Πρέπει να γίνει κατανοητό, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν μπορούν και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αποβλέπουν στην υποκατάσταση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και αναγκαίων δημόσιων λειτουργιών, πρέπει να λειτουργούν συμπληρωματικά και πολλαπλασιαστικά εκεί όπου η σχέση κόστους-ωφέλειας το συνιστά.

Κεντρικός στόχος είναι η προσέλκυση ιδιωτικών πόρων με ανάληψη ρίσκου, όμως, από τους ιδιώτες. Εσείς αντιστρέφετε τη λογική. Βλέπετε τις συμπράξεις ως υποκατάστατο έργων και υπηρεσιών ευθύνης του δημοσίου και ως ευκαιρία εκχώρησης φιλέτων στον ιδιωτικό τομέα. Εντάσσετε χωρίς κανένα περιορισμό και κριτήριο στο νέο πλαίσιο ακόμα και λειτουργίες σε τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, η υγεία και η παιδεία, υπηρεσίες με άτομα με ειδικές ανάγκες, που δεν μπορούν να είναι αντικείμενο επιχειρηματικής εκμετάλλευσης. Είναι απαράδεκτο.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του νομοσχεδίου ανατρέπετε και τις μίνιμουμ προϋποθέσεις που βάζετε καθώς και βασικά κριτήρια για τις συμπράξεις. Όπως αναφέρει η ΟΚΕ «χωρίς την προϋπόθεση ανάληψης ουσιαστών μερών του κινδύνου ή της χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα δεν πρόκειται περί σύμπραξης». Όπως είναι διατυπωμένη η ρύθμιση, και αυτό που μπορείτε να κάνετε δεν πρόκειται περί σύμπραξης. Εγώ θεωρώ ότι πρόκειται σαφώς περί εκχώρησης.

Δεύτερη επισήμανση όσον αφορά το σχεδιασμό και τα αναπτυξιακά κριτήρια. Για τα πάντα αποφασίζουν δύο κρατικά όργανα –αυτός είναι ο δημόσιος έλεγχος– η διυπουργική επιτροπή και η ειδική γραμματεία. Αγνοείται ο ρόλος των περιφερειακών οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Άγνωστα τα κριτήρια για τις αποφάσεις των έργων που θα πάνε με συμπράξεις. Η απουσία, δε εθνικού σχεδιασμού και προτεραιοτήτων ανάπτυξης, η κατάργηση της απαραίτητης μελέτης του κόστους-ωφέλειας –προβλεπόμενα στο δικό μας σχέδιο νόμου, ακόμη και στην Αγγλία το προβλέπουν αυτό– φοβάμαι ότι θα οδηγήσει σε αυθαιρεσίες, σε καταστάσεις ανεξέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας. Θα δούμε τελικά –και εδώ θα είμαστε προ-

ώθηση έργων και υπηρεσιών που ενδιαφέρουν ως φιλέτα ιδιωτικά συμφέροντα αντί να προωθούμε με τις συμπράξεις έργα και δραστηριότητες που εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Τρίτη επισήμανση –και τελειώνω κύριε Πρόεδρε– όσον αφορά τον έλεγχο και τη διαφάνεια. Ενοχλήθηκε ο κύριος Υπουργός. Τα όσα όμως ανέφερα παραπάνω, σε συνδυασμό και με το νέο πλαίσιο κατάρτισης των συμβάσεων και την απουσία οποιουδήποτε ελέγχου, δημιουργούν ένα ευρύ ολισθηρό πεδίο αδιαφάνειας και συναλλαγής.

Με πρόσχημα την ενσωμάτωση της οδηγίας του 2004, όπως λέτε –εδώ θέλω να πω εν παρενθέσει ότι κάνετε μερική ενσωμάτωση και ανοίγετε παράθυρο ενστάσεων, αλλά ας φύγω απ' αυτό– παρακάμπτετε το εθνικό πλαίσιο για έργα, προμήθειες του δημοσίου, για περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, για επίλυση διαφορών. Δεν προβλέπεται κανένας έλεγχος, ούτε δικαστικός, ούτε κοινοβουλευτικός. Στις συμβάσεις παραχώρησης που υπογράψαμε προβλεπόταν η κύρωση από τη Βουλή. Στα δημόσια έργα προβλέπεται προληπτικός έλεγχος από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εδώ τίποτα.

Όλο, λοιπόν, το πλαίσιο είναι διάτρητο. Κοντολογίς όπως ρυθμίζετε τα πράγματα –και να το προσέξουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας– θα μπορούσατε επί παραδείγματι με αυτό το νομοσχέδιο –να γιατί είναι έντονη η διαφωνία μας– να διαχειριστείτε ένα έργο μεγέθους ακόμα και Ρίου-Αντιρρίου ως οικογενειακή σας υπόθεση. Εσείς, οι αρχάγγελοι της διαφάνειας.

Είναι σαφές πως δεν μπορούμε να συναινέσουμε. Το συγκεκριμένο νομοθέτημα δεν το επιτρέπει. Εγώ «θέλω να αγιάσω», γιατί είχα την τιμή να συμμετάσχω στις διαπραγματεύσεις και στους διαγωνισμούς και να υπογράψω όλες τις μεγάλες συμβάσεις παραχώρησης για τα τρία μεγάλα έργα. Δεν με αφήντε. Θα θέλαμε πολύ και ως ΠΑΣΟΚ και εγώ να συμφωνήσουμε. Το νομοσχέδιο δεν μας το επιτρέπει.

Εγώ γνωρίζω τη χρησιμότητα του θεσμού περισσότερο ίσως από πολλούς εδώ. Λέω κρίμα που η Κυβέρνηση παρά την εμπειρία που έχουμε, την ελληνική και τη διεθνή, παρά τις εποικοδομητικές προτάσεις μας, επιμένει σε ρυθμίσεις που παραμορφώνουν, αλλοιώνουν το θεσμό και υπονομεύουν την αποτελεσματικότητά του. Ακριβώς επειδή πιστεύω στο θεσμό, καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τα όσα είπε ο προηγούμενος ομιλητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεϊτονας, σχετικά με την οικονομία και την πολιτική του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, θα ήθελα να επαναλάβω –ίσως φαίνεται τετριμμένο, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό– το γεγονός δηλαδή της εικονικής πραγματικότητας την οποία παραλάβαμε και την οποία είχατε διασπείρει και εμφυτεύσει στο μυαλό των Ελλήνων πολιτών, όπως και το γεγονός ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν κρύβει τα προβλήματα κάτω από το χαλί, αλλά τα αναδεικνύει, τα ονοματίζει και στο όνομά τους προγραμματίζει λύσεις. Είναι δύο βασικά χαρακτηριστικά της σημερινής πολιτικής περιόδου.

Και σε τελική ανάλυση, κύριε συνάδελφε, δεν ήρθαμε για να είμαστε ευχάριστοι. Οι πολιτικοί της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι πολιτικοί κονφερασιέ. Μας ενδιαφέρει να είμαστε χρήσιμοι, μας ενδιαφέρει να είμαστε αποδοτικοί, γιατί σε αυτό θα κριθούμε. Δεν μας ενδιαφέρει να είμαστε πάντοτε ευχάριστοι, αλλά μας ενδιαφέρει το τελικό αποτέλεσμα στο τέλος της τετραετίας.

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο ιδιαίτερα σημαντικό, ιδιαίτερα μεταρρυθμιστικό, ένα νομοσχέδιο το οποίο θα αλλάξει το κλίμα, τον αέρα και την αποτελεσματικότητα στον τομέα των δημοσίων έργων. Αξίζει κανείς για να αντιληφθεί την ουσιαστική αξία αυτού του νομοσχεδίου, των συγχρηματοδοτούμενων έργων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, να κάνει μία αναδρομή

προς τα πίσω, προς το παρελθόν αυτού του τύπου για να κρίνει το παρόν και το μέλλον.

Από το 1974, τη μεταπολίτευση δηλαδή και μετά, το ελληνικό κράτος κάνει μόνιμα τον εργολάβο για μικρά και μεγάλα έργα, το κράτος σχεδιάζει, το κράτος ανοίγει δρόμους, στρώνει ασφάλτους, φτιάχνει γεφύρια. Και τα κάνει όλα αυτά με το γνωστό ελεγκτικό μηχανισμό, το μεγαλόψυχο, το μηχανισμό ελέγχου και εποπτεία χωρίς τιμωρία, χωρίς αξιολόγηση των εργοληπτικών εταιρειών, χωρίς ουσιαστικό έλεγχο των υπερτιμολογήσεων. Το κράτος νοικιάζει μηχανήματα, μοιράζει μεροκάματα, μοιράζει υπερωρίες, αλλά στην πραγματικότητα οι υποδομές απουσιάζουν σε αυτόν τον τόπο.

Από το 1974, λοιπόν, μέχρι την έναρξη των Κοινοτικών Πλασιών Στήριξης στη φάση σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση το ελληνικό κράτος παρήγαγε ένα μοντέλο κρατικοδίαιτης οικονομίας προς όλες τις κατευθύνσεις. Από το 1980 και μετά που άρχισαν τα χρηματοδοτικά πρωτόκολλα, το δεύτερο και το τρίτο κυρίως, που είχαν προδιαγραφές και εντολές συγκεκριμένες και προοπτική για υποδομές, για στήριξη του περιβάλλοντος, για στήριξη των μικρομεσαίων, το ελληνικό κράτος στο 80% του συγκεκριμένου χρόνου από τότε μέχρι σήμερα με διακυβέρνηση ΠΑΣΟΚ –γιατί και αυτό είναι σημαντικό– τι έκανε;

Συνέχισε ακριβώς το ίδιο βιολί. Με ξένα χρήματα συνέχισε να τριπλασιάζει το χρόνο παράδοσης των έργων, να πολλαπλασιάζει το τίμημα των έργων, να συνεχίζει και πέραν των χρηματοδοτήσεων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με χρηματοδοτήσεις για τις υπερτιμολογήσεις από δημόσιες επενδύσεις. Στην πραγματικότητα δηλαδή τι κάνατε; Προιονίζατε το κλαδί της ανάπτυξης πάνω στο οποίο στεκόμασταν εμείς οι Έλληνες.

Συνεχίζαμε, λοιπόν, να αργοπορούμε στις υποδομές, να αργοπορούμε στην ανάνηψη του περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα σήμερα και υποδομές να μην έχουμε και όσον αφορά τη διαχείριση υδάτων, σκουπιδιών και άλλων ζητημάτων περιβάλλοντος να κυνηγάμε από πίσω να τα προφθάσουμε.

Ειδικά δε την τελευταία δεκαετία χρησιμοποιώντας το «βατήρα» του εκσυγχρονισμού βουτήξαμε βαθιά σ' ένα πλέγμα αδιαφάνειας και διαπλοκής. Το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ, όλα αυτά τα χρόνια εξόρκιζε τον ιδιωτικό τομέα, την ίδια στιγμή που συνεργαζόταν με το «φιλικό» κομμάτι του ιδιωτικού τομέα. Το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ δεν επιθυμούσε νόμο-πλαίσιο για τις συμπράξεις. Δεν τον έκανε ποτέ. Έφερε ξεχωριστό νόμο για κάθε σύμπραξη, την οποία έπρεπε να κάνει, ανακάλυψε δε τις συμπράξεις όταν έπρεπε να φτιάξει υποδομές εν' όψει των Ολυμπιακών Αγώνων. Έτσι, λοιπόν, ακούσαμε τον εισηγητή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να εκθειάζει τα τρία νομοσχέδια των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είτε για το Ρίο - Αντίρριο, είτε για την Αττική Οδό, είτε για το αεροδρόμιο των Σπάτων.

Έκανα, λοιπόν, μια αναδίφηση στη συζήτηση σ' αυτή την Αίθουσα το '95 και το '96, όταν πέρασαν αυτές οι συμβάσεις. Συνέκρινα εκείνη τη συζήτηση με τα τελικά στοιχεία των έργων και παραδίδω στα Πρακτικά τις σκέψεις μου και τα πορίσματά μου.

Διαβάζω λοιπόν:

«Έργο Αττικής Οδού»:

Υπερδιπλασιασμός του κόστους.

Συμμετοχή του ιδιώτη στο 13,7% της συνολικής επένδυσης, που φθάνει στο 6% αν συνυπολογίσουμε τις συμπληρωματικές συμβάσεις παραχώρησης με το «γνωστό» τρόπο.

Ανάληψη επιχειρηματικού κινδύνου από το δημόσιο.

Υπερβολικά υψηλό κόστος χρήσης, το οποίο οδηγεί σε συνολική απόσβεση των ιδιωτικών κεφαλαίων σε τέσσερα χρόνια (είσπραξη σήμερα 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ κατ' έτος).

Υπερβολικό κόστος κατασκευής με τιμολόγια του 1994: 5.000.000.000 ανά χιλιόμετρο, διπλάσιο κόστος από οποιονδήποτε άλλο δρόμο στην Ελλάδα.

Και τέλος, απεμπόληση από το δημόσιο της επίβλεψης και της εποπτείας του έργου, με κυρίαρχο του έργου τον ανεξάρτητο μηχανικό-κατασκευαστή.

«Αεροδρόμιο Σπάτων»:

Υπερδιπλασιασμός του κόστους.

Φορολογική ελάφρυνση 20.000.000.000 με τον χαρακτηρισμό του έργου ως δημόσιου τεχνικού έργου!

Συνολική συμμετοχή ιδιώτη: 8%, με προκαταβολή 40.000.000.000. Και αυτά από την προκαταβολή που έδωσε το δημόσιο στον ιδιώτη.

Ανάληψη όλου του πιστωτικού κινδύνου από το δημόσιο.

Υπερβολικό κόστος χρήσης. Το αεροδρόμιο των Σπάτων είναι το ακριβότερο σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Αντίστοιχες διευκολύνσεις έγιναν στο Ρίο - Αντίρριο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, αυτήν τη συγχρηματοδότηση ζηλεύετε; Αυτήν μας προτείνετε; Γι' αυτήν επιτρέψτε; Αυτήν φέρατε ως παράδειγμα σ' αυτήν την Αίθουσα, στην οποία έχουν γίνει συζητήσεις ωρών; Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά μπορεί η λήθη σ' αυτό τον τόπο να ξεπερνάει τα όρια της λογικής, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι αυτά που έγιναν είναι μαθήματα γι' αυτά που πρόκειται να προγραμματιστούν. Και η δικιά μας η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση Καραμανλή, θα βουλευόταν να μην κάνει ένα νόμο-πλαίσιο, θα βουλευόταν να ακολουθήσει το δικό σας σύστημα: Να φέρνει δηλαδή έναν διαφορετικό νόμο για κάθε μεγάλο έργο, για να κάνει αυτό για το οποίο την κατηγορείτε. Αντιθέτως, φέρνει έναν κρυστάλλινο νόμο. Ξεκαθαρίζει το τοπίο. Φτιάχνει ένα πλαίσιο συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μια «σιδηροδρομική γραμμή» πάνω στην οποία θέλουμε να «τρέξει» η ανάπτυξη, έτσι όπως «τρέχει» στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Και σε τελική ανάλυση, όλοι οι ακροατές σας εντός και εκτός αυτής της Αίθουσας θα ήθελαν να ξέρουν τελικά τι θέλει το ΠΑΣΟΚ. Διότι η Αριστερά, πιστή στα ιδεολογικά της δόγματα, ξεκαθάρισε τη θέση της. Εσείς είστε υπέρ του σχεδιασμού, εναντίον της αρχής του νομοσχεδίου, εναντίον των λεπτομερειών, όταν το παράδειγμα το οποίο έχετε και διαφημίζετε στην Αίθουσα είναι διάτρητο.

Κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να συγχαρώ το Υπουργείο γιατί μετά από μία δημόσια διαβούλευση έφερε ένα κρυστάλλινο νομοσχέδιο. Ένας κακός Υπουργός και μια διαπλεκόμενη κυβέρνηση θα βουλευόταν και από το «μαθηματικό τύπο» και από την έλλειψη πλαισίου των συμπράξεων. Όχι όμως η Κυβέρνηση Καραμανλή. Δεν ιδιωτικοποιούμε τον κρατικό τομέα. Αξιοποιούμε την κρατική περιουσία. Ούτε βεβαίως κρατικοποιούμε τις ελπίδες του ελληνικού λαού για ανάπτυξη.

Εισάγουμε μία προαιρετική δυνατότητα για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όσοι δεν πιστεύουν μπορούν να μην την χρησιμοποιήσουν. Εκτιμώ όμως, ότι σε λίγο καιρό από τους πρώτους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που θα ζητήσουν τη βοήθεια του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι αυτοί που έχετε εσείς στο παρελθόν στηρίξει ή θα στηρίξετε στο μέλλον. Τα ίδια τα δικά σας στελέχη.

Κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω τα εξής: Η σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία αν σ' αυτή θέλετε να ανήκετε ως κόμμα έχει αποτύχει και υποχωρήσει σε όλη την Ευρώπη διότι άλλοτε είναι λίγο φιλελεύθερη, άλλοτε είναι λίγο συντηρητική, άλλοτε είναι λίγο πράσινη. Η αριστερά γενικώς μάχεται το φιλελευθερισμό. Είναι δικαίωμά της. Δημιουργεί εχθρικές εικόνες για τη φιλελεύθερη οικονομία αλλά δεν προτείνει τίποτε γιατί αυτό που προτείνει έχει αποτύχει. Παραπέμπει σε ρίσκα και ανασφάλειες των πολιτών και είναι προσηλωμένη σ' ένα παρωχημένο και αποτυχημένο παρελθόν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο τέλος της τετραετίας εμείς θα απολογηθούμε ως Κυβέρνηση ενώπιον του ελληνικού λαού για το έργο μας. Εσείς θα είστε απέναντί. Αφήστε μας, λοιπόν, με τις παρατηρήσεις σας, με το γόνιμο διάλογο στον οποίο οφείλετε να συμμετέχετε, για να βοηθήσετε την πολιτική, να κυβερνήσουμε με βάση το πρόγραμμά μας, μ' αυτό που ψήφισε ο ελληνικός λαός γιατί αυτό πιστεύουμε ότι είναι η μόνη λύση στο αίνιγμα της ανάπτυξης, της διαφάνειας και της προοπτικής αυτού του τόπου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, εισάγοντας για ψήφιση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το νομοσχέδιο αυτό θα περίμενα να ακούσω από τα στόματα των Υπουργών, από τα δικά σας στόματα, ένα μεγάλο συγνώμη για όσα ως Αντιπολίτευση είχατε κατηγορήσει το ΠΑΣΟΚ. Να σας τα θυμίσω; Διαπλοκή, διαφθορά. «Πουλάτε τα ασημικά της οικογένειας» ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο σημερινός Υπουργός το είπε από τα έδρανα αυτά. Είπε: «Αφού πουλήσατε όλα, τώρα ξεπουλάτε και τα ασημικά της οικογένειας»!

Διαβάζω από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: «Πρεμιέρα για την αξιοποίηση της δημόσιας τουριστικής περιουσίας από την ΕΤΑ με προτεραιότητα στο καζίνο της Κέρκυρας, στο γκολφ Αφά του Ρόδου, στην Μαρίνα στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας και στα τέσσερα Ξενία Σκιάθου, Τσαγκαράδας, Θάσου και Βυτίνας». Μάλιστα.

Κατεβάζω από το Internet και βλέπω τη διακήρυξη. Δεν αλλάξατε ούτε χιλιοστό ποσοστών από τη διακήρυξη του ΠΑΣΟΚ. Δεν αλλάξατε ούτε έναν όρο έτσι για τα μάτια του κόσμου για να πείτε ότι αυτός ο καινούργιος διαγωνισμός που κατεβάζουμε είναι κάτι διαφορετικό. Σας λέω, λοιπόν, ότι επειδή καταργήσατε και διαγωνισμούς που είχαν ήδη γίνει, επειδή ήδη υπήρχαν εταιρείες ανάδοχοι που απλώς ήθελαν να πιστοποιηθούν, περιμένω να δω ποιοι θα είναι οι καινούργιοι «ημέτεροι», πόσο φθηνότερα θα το πάρουν, έστω και για λίγο και πόσο θα ωφεληθούν. Περιμένω.

Αν δεν καταλάβατε, κύριε Υπουργέ, αυτά που προηγουμένως σας είπα είναι συμπτώξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Είναι, λοιπόν, ΣΔΙΤ αυτά. Ε, λοιπόν, αν δεν ζητήσετε συγνώμη θα σας καταλογίσω ότι και στο νομοσχέδιο αυτό ψηφίζετε νόμο που προωθεί τη διαπλοκή και μάλιστα και για μικρά και για μεσαίου μεγέθους έργα, είτε ως συμβάσεις παραχώρησης είτε αυτοχρηματοδοτούμενα είτε συγχρηματοδοτούμενα.

Κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική δεν είναι κακό να πεις «έκανα λάθος». Ο κύριος Υπουργός –τον οποίο θεωρώ ότι είναι και ευαίσθητος αφού παίζει και κιθάρα, ξέρει μουσική- πρέπει να γνωρίζει και τους κανόνες του fair play της πολιτικής. Εδώ το fair play υπάρχει στο ποδόσφαιρο. Και στην πολιτική πρέπει να υπάρχει fair play.

Κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής το νομοσχέδιο κατά βάση θεσμοθετεί μια πολιτική που εφαρμόστηκε από το ΠΑΣΟΚ και αφορά την ευρεία εφαρμογή των συμβάσεων συγχρηματοδότησης και παραχώρησης. Το προωθούμενο μοντέλο πρακτικά αντιγράφει το αντίστοιχο θεσμικό πλαίσιο της Μεγάλης Βρετανίας, όπως αυτό διαμορφώθηκε από τις κυβερνήσεις Μπλερ. Πρακτικά δικαιώνει την πολιτική του ΠΑΣΟΚ τόσο για τα μεγάλα έργα Ρίο-Αντίρριο, Ελευθέριος Βενιζέλος και Αττική Οδός, όσο και για μικρότερα έργα Ξενία, Λαγονησίου, μαρίνες Αττικής.

Θα ήθελα να θυμίσω στον μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος συνάδελφο –γιατί κάποια στιγμή πρέπει να θυμόμαστε- ότι η σύμβαση που έκανε το ΠΑΣΟΚ για το «Ελευθέριος Βενιζέλος» σε σχέση με τη σύμβαση που είχε υπογράψει η Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσotάκης είναι τουλάχιστον πλέον των 100.000.000 δραχμών λιγότερη.

Επίσης, θα ήθελα να πω για τα θέματα της Αττικής Οδού και του Ρίο-Αντιρρίου που αναφέρθηκαν εδώ ότι ο ίδιος ο Υπουργός στην Ευρωπαϊκή Ένωση είπε ότι ήταν, αν θέλετε, ο κανόνας εκτέλεσης έργων –εκτός αν ο ίδιος ο Υπουργός αυτά τα οποία έλεγε δεν τα πίστευε.

Ακόμη θα ήθελα να ενθυμίσω στον μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος συνάδελφο ότι η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η «πράσινη βίβλος» μόλις τώρα, το 2004, άρχισε να μπαίνει σε εφαρμογή. Άρα, λοιπόν, ο πιλότος των προηγούμενων έργων δεν είχε τη «βίβλο».

Εσείς έρχεστε τώρα και εναρμονίζετε την εθνική νομοθεσία σύμφωνα με τις κοινοτικές οδηγίες. Άλλωστε, γι' αυτούς που ξέρουν –γιατί όσοι είναι μηχανικοί, ή κάποιοι άλλοι που έχουν διαβάσει, ξέρουν- σας αναφέρω ότι η δυνατότητα σύμπραξης

ιδιωτικού τομέα προβλέπεται και στους νόμους για τα δημόσια έργα που γίνεται με αντιπαροχή στους κανονισμούς μισθώσεων και εκμισθώσεων διαφόρων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Υπήρχε αυτό. Επίσης ο ν. 2160/1993 είχε εισάγει αυτήν την έννοια για τουριστικές επενδύσεις.

Στο νομοσχέδιο αυτό δεν παύει η Νέα Δημοκρατία να βάζει και τις δικές της πιελίες, που είναι η γραφειοκρατία, ο συγκεντρωτισμός και η αναξιοκρατία. Θα εξηγήσω το γιατί, διότι μου αρέσει πάντα το λόγο μου να είμαι μαθηματικός.

Πρώτον, δημιουργεί μια Γραμματεία για έργα που λόγω του μεγέθους τους είναι κατ' εξοχήν έργα περιφέρειας. Κατά συνέπεια θα έπρεπε να προωθούνται από τις περιφέρειες. Εσείς τα συγκεντρώνετε όλα στη Γραμματεία.

Δεύτερον, αυτή η Γραμματεία υπεισέρχεται παράλληλα και στις δημόσιες εταιρείες αφαιρώντας την ελευθερία διαχείρισης από τις διοικήσεις των εταιρειών του δημοσίου, τις οποίες διοικήσεις εσείς διορίσατε ή η εκάστοτε κυβέρνηση.

Τρίτον, αυτή η Γραμματεία παρεμβαίνει επίσης και στους ΟΤΑ υποχρεώνοντάς τους και σε έλεγχο σκοπιμότητας, ακόμα και σε θέματα που ο ΟΤΑ δεν ζητά χρηματοδότηση ούτε εγγύηση. Φερ' ειπείν έρχεται ο Δήμος Ξάνθης και λέει: «Θέλω να κάνω την περιφερειακή οδό. Κάνω τη σύμπραξη, δεν ζητάω βοήθεια από κανέναν, δεν ζητάω λεφτά, τα έχω βρει αυτά τα πράγματα». Είναι υποχρεωμένο αυτό έργο να περάσει από τη Γραμματεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που επιτρέπει να κάνουν συμπράξεις οι ΟΤΑ χωρίς να ενταχθούν σε αυτό το πλαίσιο, εξακολουθεί και ισχύει. Δεν υποχρεούται κανένας να ζητήσει να ενταχθεί. Μπορούν να ζητήσουν οι ΟΤΑ να ενταχθούν σ' αυτό το πλαίσιο και το πλαίσιο αυτό τους παρέχει πλεονεκτήματα, διότι δίνει κάποια ελάχιστα εγγύη και κάποιες εγγυήσεις που θα βοηθήσει στο να χρηματοδοτηθούν αυτά τα έργα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η διευκρίνιση αυτή νομίζω ότι σας καλύπτει, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Θα σας πω όμως, κύριε Υπουργέ, ότι η σύμβαση, η οποία θα υπογραφεί θα ελεγχθεί. Και η σκοπιμότητα του έργου από τη Γραμματεία θα ελεγχθεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Άρα, περνάει από εκεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αν θέλει όμως, ο Δήμος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Όχι, αν θέλει. Η Γραμματεία έρχεται και προχωράει.

Τέταρτον, δεν προβλέπονται κριτήρια εφαρμογής των ΣΔΙΤ με βάση το δημόσιο συμφέρον και την optimum κατανομή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Δεν υποχρεώνει τις ΣΔΙΤ να ακολουθούν προδιαγραφές μελετών και κατασκευών δημοσίων έργων. Ουσιαστικά υποβαθμίζει την ποιότητα των έργων.

Παραδείγματος χάρη, ένα σχολείο με ΣΔΙΤ θα κατασκευαστεί με μη πιστοποιημένους μελετητές, με μη πιστοποιημένους κατασκευαστές. Αντίθετα το σχολείο του δημοσίου προβλέπει πτυχιούχο μελετητή και εργολήπτη δημοσίων έργων.

Τέλος, πέμπτον, δεν προβλέπεται διαδικασίες ανεξάρτητης αξιολόγησης και αυτό για μένα είναι το πιο λεπτό και επίμαχο σημείο. Δηλαδή, εάν οι όροι του ιδιωτικού τομέα είναι συμφέροντες για το φορέα του δημοσίου.

Μία τέτοια αξιολόγηση, κύριοι συνάδελφοι, προϋποθέτει τη θεσμοθέτηση ανεξάρτητου μηχανισμού ελέγχου των αποτελεσμάτων της συμφωνίας, όπως είναι το ΕΣΠΕΛ που ελέγχει την ποιότητα των έργων.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι οι ρυθμίσεις αυτές αναιρούν στην ουσία την αξιοπιστία του νόμου και παράλληλα δημιουργούν συνθήκες αδιαφάνειας και παρεμβάσεων σε αρχές ενάντια στην αποκέντρωση.

Παρά ταύτα εγώ, κύριε Υπουργέ, ξαναεπιμένω. Εάν ζητήσετε συγνώμη από το ΠΑΣΟΚ γι' αυτά που του καταλογίζατε ως

ξεπούλημα των ασημικών της οικογένειας, εγώ θα ψήφιζα την αρχή, αλλά δεν βλέπω να έχετε αυτήν τη γενναιότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμβάσεις για τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα περιέχουν εξ ορισμού δύο στοιχεία: Το δημόσιο και το ιδιωτικό. Το μεν δημόσιο στοιχείο αναφέρεται στη συνεισφορά και στα οφέλη του κοινωνικού συνόλου, το δε ιδιωτικό στοιχείο αναφέρεται στην ενεργοποίηση και την αναμενόμενη κερδοφορία ιδιωτικών κεφαλαίων και τεχνονομίας.

Η επιλογή των ΣΔΙΤ γίνεται όταν ούτε ο δημόσιος τομέας, ούτε ο ιδιωτικός έχουν τη δυνατότητα μονομερούς υλοποίησης του έργου ή της υπηρεσίας. Αυτή η βασική αρχή, δυστυχώς, αποσιώζει από το νομοσχέδιο.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Γεννάται επίσης το ερώτημα: Το κράτος και οι δημόσιοι φορείς που έχουν την πρωτοβουλία των διαγωνισμών για τις συμβάσεις ΣΔΙΤ με ποια κριτήρια επιλέγουν το αντικείμενο των ΣΔΙΤ και πώς προωθούν τους διαγωνισμούς και τις συμβάσεις στη φάση υλοποίησης;

Το βασικό σκοπό είναι για την υπαγωγή ενός έργου ή μιας υπηρεσίας σε καθεστώς σύμβασης ΣΔΙΤ προφανώς είναι η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, η εξυπηρέτηση του κοινωνικού οφέλους. Ο παράγων κερδοφορίας των ιδιωτικών κεφαλαίων αντιμετωπίζεται σε δεύτερη μοίρα και μόνον στο μέτρο εκείνο που θα ενεργοποιήσει την διάθεση συμμετοχής του ιδιώτη στο συγκεκριμένο πρόγραμμα και θα του αποφέρει εύλογο κέρδος.

Βασικό και κυρίαρχο συνεπώς κριτήριο επιλογής ενός έργου ή υπηρεσίας για την υλοποίησή του μέσω ΣΔΙΤ είναι το κοινωνικό κριτήριο. Αμέσως συναρτώμενο στοιχείο προς το κοινωνικό κριτήριο είναι ο υπολογισμός της αληθινής δαπάνης, δηλαδή του προϋπολογισμού της σύμβασης, ώστε να αποφευχθούν περιπτώσεις υπερκερδοφορίας των ιδιωτών σε βάρος του κοινωνικού συνόλου ή σοβαρής οικονομικής ζημίας των επενδυτών.

Η ισορροπία της σύμβασης εξαρτάται πρωτίτως από τον συγκεκριμένο και ακριβή χαρακτήρα της με τον οποίο δεν ασχολείται το νομοσχέδιο. Περαιτέρω ένα έργο ή μία υπηρεσία που υλοποιείται με σύμβαση ΣΔΙΤ δεν παύει να είναι ένα δημόσιο έργο ή μία δημόσια υπηρεσία.

Αυτό το έργο δεν επιτρέπεται ούτε να στοιχίσει περισσότερο ούτε να υποκοστολογηθεί. Επίσης, αυτό το έργο πρέπει να υλοποιηθεί απ' αυτούς που έχουν τα προσόντα να το υλοποιήσουν, όπως το κράτος έχει προσδιορίσει δια νόμου αυτά τα προσόντα.

Αναφέρομαι, βεβαίως, κύριε Υπουργέ, στην αναγκαιότητα και την υποχρεωτικότητα των πτυχίων του ΥΠΕΧΩΔΕ –μελετητικών και εργοληπτικών- που ο νομοθέτης έχει κρίνει ως αναγκαία και ικανή προϋπόθεση για την υλοποίηση δημοσίων συμβάσεων. Ο δημόσιος χαρακτήρας μιας σύμβασης επιβάλλει επιλογή από τον ειδικό, υλοποίηση από τον ειδικό και επίβλεψη από τον ειδικό, ώστε να διασφαλίζεται η ποιότητα και η αντοχή για όλη τη ζωή του έργου και όχι μόνο για το χρόνο εκμετάλλευσης αυτού από τον ιδιώτη επενδυτή.

Δυστυχώς το νομοσχέδιό σας περιφρονεί όλους αυτούς τους ειδικούς και αναζητά νέους, άπειρους και ίσως χωρίς προσόντα. Ο δημόσιος χαρακτήρας των συμβάσεων ΣΔΙΤ επιβάλλει ανοιχτές και διαφανείς διαδικασίες, δημόσια διαβούλευση, αντικειμενικά κριτήρια απ' ενός επιλογής των έργων ή υπηρεσιών και απ' ετέρου των αναδόχων και τέλος διαδικασία κοινωνικής λογοδοσίας.

Κοινός παρονομαστής όλων αυτών και σημείο αναφοράς είναι το κοινωνικό κριτήριο επιλογής που αναφέραμε στην αρχή. Αν κάποιοι θεωρούν τις συμβάσεις ΣΔΙΤ μόνο ως εργαλεία κέρδους και τόνωσης της αγοράς, πλανώνται επικίνδυνα. Αν κάποιοι σχεδιάζουν με τις συμβάσεις ΣΔΙΤ να δημιουργήσουν πελατειακές σχέσεις με δημόσιους φορείς από τη μια

μεριά και με επενδυτές από την άλλη, διακινδυνεύουν ανεπίτρεπτη πολιτική εκτροπή.

Στο παρόν σχέδιο νόμου για τις συμβάσεις ΣΔΙΤ διακρίνω με λύπη μου μία ελλιπέστατη, ανεπαρκέστατη και έως ύποπτη πολιτική στόχευση. Ο δημόσιος χαρακτήρας των έργων και των υπηρεσιών και η εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου υπηρετούνται μόνο στους τύπους. Η διασφάλιση της ποιότητας και της αντοχής των έργων μέσω της υλοποίησης αυτών από τους ειδικούς, δεν φαίνεται να αντιμετωπίζονται με σοβαρότητα.

Τέλος η οσμή δημιουργίας πελατειακών σχέσεων είναι ιδιαίτερα έντονη και ενοχλητική. Και μιλάμε για διπλές πελατειακές σχέσεις της Κυβέρνησης, απολύτως ανεξέλεγκτες. Πελατειακές σχέσεις με τους δημόσιους φορείς που θα επιλεγούν, πελατειακές σχέσεις με τους ιδιώτες επενδυτές που θα επιλεγούν. Απόλυτος και ασφυκτικός πολιτικός έλεγχος, αδιαφάνεια, αοριστία, αυθαιρεσία επιλογών, απόλυτη χειραγώγηση του συστήματος από την Κυβέρνηση.

Προσέξτε: η Ειδική Γραμματεία ΣΔΙΤ εντοπίζει τις υπηρεσίες ή τις υποδομές που μπορεί να υλοποιηθούν μέσω ΣΔΙΤ και καταρτίζει σχετικό κατάλογο. Η Διυπουργική Επιτροπή ΣΔΙΤ εγκρίνει την υπαγωγή έργων ή υπηρεσιών στο καθεστώς ΣΔΙΤ. Η Διυπουργική Επιτροπή ΣΔΙΤ εντάσσει στα Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων το καταβλητέο στους επενδυτές αντάλλαγμα. Η Ειδική Γραμματεία ΣΔΙΤ επιβάλλει στους δημόσιους φορείς τις απόψεις της τόσο στη σύνταξη της προκήρυξης του διαγωνισμού, όσο και στη διαδικασία επιλογής αναδόχου, με απειλή μάλιστα απένταξης της σύμβασης. Η Ειδική Γραμματεία ΣΔΙΤ παρακολουθεί ακόμα και την υλοποίηση των συμβάσεων.

Έτσι ακριβώς η Κυβέρνηση καλλιεργεί, αναπτύσσει και εκμεταλλεύεται διπλή σειρά πελατειακών σχέσεων τόσο με δημόσιους φορείς, όσο και με ιδιώτες επενδυτές, όλα υπό τον απόλυτο πολιτικό, κομματικό έλεγχο της Διυπουργικής Επιτροπής ΣΔΙΤ και της Ειδικής Γραμματείας ΣΔΙΤ.

Οι δημόσιοι φορείς θα συνωστίζονται και θα εκλιπαρούν για την υπαγωγή ενός έργου ή υπηρεσίας, αλλά οι αποφάσεις θα είναι προειλημμένες για τους ημέτερους. Οι επενδυτές, επίσης, θα επιλέγονται από την Κυβέρνηση μέσω των υποδείξεων της Ειδικής Γραμματείας ΣΔΙΤ, οι οποίες θα αφορούν τόσο το περιεχόμενο των προκηρύξεων, όσο και τις διαγωνιστικές διαδικασίες επιλογής αναδόχου.

Οι επενδυτές δεν θα χρειάζεται να είναι καν αυτοί που έχουν το δικαίωμα από το νόμο να εκπονούν δημόσιες μελέτες και να εκτελούν δημόσια έργα. Θα μπουν από το παράθυρο στη μελέτη και την κατασκευή δημοσίων έργων, χωρίς να έχουν τα εχέγγυα γι' αυτό επιχειρήσεις χωρίς πτυχία του ΥΠΕΧΩΔΕ ή επιχειρήσεις που έχασαν τα πτυχία τους ή που δεν πληρούν για διάφορους λόγους τα τυπικά και ουσιαστικά κριτήρια που ο νόμος απαιτεί για κάποιον, ώστε να έχει το δικαίωμα να εκπονή μελέτες και να εκτελεί έργα δημοσίου ενδιαφέροντος.

Τα πάντα είναι επίτιδες αόριστα, ώστε να θριαμβεύει η πολιτική βούληση για την επιλογή φορέων και αναδόχων.

Θέλω να σας θυμίσω, κύριε Υπουργέ, τι λέει το ΤΕΕ για το νομοσχέδιό σας. «Με απαξίωση κινδυνεύει ένα, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, εργαλείο υποβοήθησης της ανάπτυξης της χώρας, όπως είναι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, εξαιτίας ενός σχεδίου νόμου που χαρακτηρίζεται από την έλλειψη εθνικής στρατηγικής, παντελή απουσία κοινωνικού ελέγχου, αλλά και οποιουδήποτε κριτηρίου που επιβάλλουν οι κανόνες της τεχνικής, της οικονομίας και του κοινωνικού οφέλους». Αυτά τα λέει ο, βάσει νόμου, τεχνικός σύμβουλος της πολιτείας, κύριε Υπουργέ, τον οποίο αγνοείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύχομαι ειλικρινά, χωρίς όμως να αισιοδοξώ καθόλου, να μη χαθούν, βυθιζόμενες σε αδιαφάνεια και σε σκοπιμότητες, οι ευκαιρίες και οι δυνατότητες που δίνουν οι συμβάσεις ΣΔΙΤ, τόσο για το κοινωνικό σύνολο, όσο και για τους επενδυτές, αλλά και για την οικονομία γενικότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου γίνεται σε μια περίοδο που η οικονομία μας αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά προβλήματα, τα οποία με τους άστοχους χειρισμούς της Κυβέρνησης επιδεινώνονται κάθε μέρα και περισσότερο, οδηγώντας τους πολίτες στην ανέχεια, την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια.

Το κόστος ζωής αυξάνει κάθε μέρα και περισσότερο, αφού η ακρίβεια φουντώνει. Οι διακηρύξεις για ήπια προσαρμογή ακούγονται ως μακρινή ανάνηψη. Το σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων έχει καθίσει κυριολεκτικά. Ελάχιστα έργα έχουν ανατεθεί στον ενάμιση χρόνο που κυβερνά η Νέα Δημοκρατία, γιατί η Κυβέρνηση ήταν δέσμια των προεκλογικών εμμονών σε ό,τι αφορά το χτύπημα της διαπλοκής, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί η χώρα αυτήν τη στιγμή στο να μην έχει κανένα νόμο για τη διαπλοκή, με αποτέλεσμα το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ να παγώσει τους προηγούμενους νόμους και για ένα χρόνο να μη γίνεται κανένας διαγωνισμός στη χώρα. Είναι προφανές ότι με αυτούς τους χειρισμούς η χώρα θα χάσει πάρα πολλά λεφτά και δεν θα φταίει γι' αυτό το κακό ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, η Κυβέρνηση πανηγυρίζει, διότι προωθεί μεταρρυθμίσεις. Σε λίγο καιρό θα ακούνε οι Έλληνες πολίτες για μεταρρυθμίσεις και θα σκέπτονται, ποια κεραμίδα θα πέσει πάλι στο κεφάλι τους. Αυτοεπιροκοπείται η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι Υπουργοί, διότι έκαναν μεταρρύθμιση στις εργασιακές σχέσεις και το βέβαιο αποτέλεσμα είναι περισσότερη δουλειά με λιγότερα λεφτά. Πανηγυρίζει το Υπουργείο ότι έκανε μεταρρύθμιση, διότι μείωσε τους φορολογικούς συντελεστές για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Ναι, αυτό είναι αλήθεια. Το αμέσως επόμενο, όμως, μέτρο ήταν η αύξηση του ΦΠΑ. Άρα, παίρνετε πολλά από τους πολλούς και δίνετε πάρα πολλά σε λίγους. Δυστυχώς αυτά είναι τα αποτελέσματα των βαφτιζόμενων μεταρρυθμίσεων της Κυβέρνησης.

Τώρα, βεβαίως, έρχεται να κερδίσει χρόνο και δημιουργεί εντυπώσεις ότι δήθεν με το νομοσχέδιο αυτό -μόλις θα ψηφιστεί και θα εφαρμοστεί- θα γίνουν πολλές επενδύσεις στη χώρα, θα καλυφθούν και οι αδυναμίες του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, γιατί προβλέπεται να υπάρχει η δυνατότητα χρηματοδότησης αυτών των έργων και από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίποτε από αυτά δεν θα συμβεί και στην προκειμένη περίπτωση, στην κυριολεξία ισχύει αυτό που λέει ο λαός «όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα και μικρό καλάθι». Γιατί ακόμα και σε ευρωπαϊκές χώρες που έχουν μεγάλη εμπειρία πολλών χρόνων στην εφαρμογή τέτοιου είδους χρηματοδοτήσεων έργων, τα αποτελέσματα είναι μικρά, με εξαίρεση τη Μεγάλη Βρετανία. Οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν κάνει συγκεκριμένη επιλογή, σε συγκεκριμένα έργα, με συγκεκριμένα κριτήρια.

Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται να συμβεί τίποτα από τα δύο και δεν πρόκειται να βελτιωθούν οι απορροφήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης διότι, τουλάχιστον κατά την εκτίμησή μου, θα χρειαστεί πάνω από ενάμιση χρόνος για να ενεργοποιηθούν αυτές οι διαδικασίες και να πάμε σε αποτέλεσμα, τότε που θα έχουν λήξει τα χρονικά περιθώρια για την ανάληψη δεσμεύσεων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Άρα, δεν πρόκειται να υπάρξει χρηματοδότηση έργων ΣΔΙΤ από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με βάση τον νέο Νόμο, εκτός ίσως των αυτοκινητοδρόμων που οι διαδικασίες βρίσκονται σε εξέλιξη εδώ και χρόνια.

Είχα πει στην επιτροπή ότι ο τίτλος που θα ανταποκρίνονταν σε αυτό το νομοσχέδιο θα ήταν ο εξής: «Εν λευκώ εξουσιοδότηση για την ίδρυση διυπουργικής επιτροπής απεριορίστων εξουσιών και πλήρους καταστρατήγησης του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου». Θα γίνω πιο σαφής. Έχουμε κατά παρέκκλιση διαδικασίες σε ό,τι αφορά την αλληλουχία των μελετών, γιατί η περιβαλλοντική μελέτη πρέπει να είναι έτοιμη πριν από την υπογραφή της σύμβασης και όχι πριν από την προκήρυξη του διαγωνισμού. Άρα, αν κάποιος γνωρίζει ότι η περιβαλλοντική μελέτη θα δώσει κάτι άλλο, τότε προφανώς θα δώσουν διαφορετική προσφορά.

Δεν υπάρχει η αλληλουχία σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό του κόστους, διότι δεν υφίσταται ως προϋπόθεση η ύπαρξη μελέτης κόστους οφέλους για να ξέρουμε σε αυτήν τη χώρα, αν επιλέγουμε να κάνουμε μία σύμβαση τέτοιου χαρακτήρα, αυτό σημαίνει ότι μπορεί ο ιδιώτης να κερδίσει αυτά που θα κερδίσει, αλλά το δημόσιο τι θα κερδίσει; Θα έχουμε καλύτερα και πιο γρήγορα έργα με μικρότερη επιβάρυνση για τους πολίτες; Διότι καλά κάνουμε και έχουμε αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, αλλά κάποια στιγμή πρέπει να πούμε «έχουμε καλούς δρόμους, αλλά μήπως με την αύξηση των διοδίων, η οποία γίνεται με ανεξέλεγκτο τρόπο, θα έχουμε και ακριβούς δρόμους»;

Έχουμε καταστρατήγηση των διατάξεων περί δημοκρατικού προγραμματισμού, διότι, ενώ προβλέπεται ότι θα υπάρχει χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δεν προβλέπεται τα περιφερειακά όργανα σχεδιασμού να κάνουν προτάσεις προς τη Γραμματεία για το ποια έργα θα ενταχθούν στις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα;

Ευλόγως διερωτήθηκε ο κύριος Υπουργός: «Μα, δεν συμφωνεί το ΠΑΣΟΚ για την ανάγκη υιοθέτησης αυτού του συστήματος, για την ανάγκη συνεργασίας του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα για την παραγωγή έργων και την παροχή υπηρεσιών;» Ασφαλώς, ναι. Προσθέτω, όμως, ότι συμφωνούμε υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και όρους, ύστερα από ανοιχτό διάλογο με την κοινωνία, την ενεργή συμμετοχή των φορέων για να πειστεί και η κοινωνία ότι αυτό που πάμε να κάνουμε είναι μία σωστή επιλογή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφέςτατοι το Τεχνικό Επιμελητήριο και η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων που λένε ότι χωρίς έναν εθνικό και περιφερειακό σχεδιασμό για το ποια έργα πρέπει να εντάξουμε στα ΣΔΙΤ, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια με τα οποία βεβαίως, κατά την εκτίμησή μας, θα αποκλείονται τέτοιες συμπράξεις σε ό,τι αφορά την παροχή υπηρεσιών σε ευαίσθητους τομείς, όπως είναι η υγεία και η παιδεία, χωρίς μελέτες κόστους οφέλους, όπως προείπα, χωρίς ένα θεσμικό πλαίσιο που θα είναι σαφές σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες μελέτης, επίβλεψης των έργων και συντήρησης στη συνέχεια, χωρίς διασφάλιση του ελέγχου από τη Βουλή, γιατί δεν αρκεί απλώς το ότι θα υπάρχει μία ετήσια έκθεση που θα διαβιβάζεται στην Επιτροπή Οικονομικών, τότε είναι βέβαιο ότι δεν μπορούμε να προσδοκούμε θετικά αποτελέσματα από την εφαρμογή του νομοσχεδίου που προωθείται με αυτόν το συγκεκριμένο τρόπο.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι και τα τρία κόμματα της Αντιπολίτευσης, οι βασικοί κοινωνικοί φορείς που προανέφερα, οι οποίοι έχουν ενδιαφέρον για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δηλαδή το Τεχνικό Επιμελητήριο και η ΚΕΔΚΕ, είναι αντίθετοι με το νομοσχέδιο, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τον τρόπο που προτείνεται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Ρήγας έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το νομοσχέδιο, το οποίο εισάγεται για συζήτηση και ψήφιση, αποτελεί μία σημαντική μεταρρύθμιση στο χώρο της οικονομίας και ειδικότερα στο χώρο της κατασκευής δημοσίων έργων και παροχής υπηρεσιών.

Υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις η εφαρμογή του θεσμού αυτού, δηλαδή, των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μπορεί να λειτουργήσει θετικά στον τομέα της γρήγορης παραγωγής των δημοσίων έργων, στη διαδικασία δηλαδή υλοποίησης των δημοσίων έργων. Μπορεί να λειτουργήσει θετικά στην εξοικονόμηση δημοσίων πόρων. Μπορεί να λειτουργήσει θετικά στην κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα στον τομέα της παραγωγής δημοσίων έργων και παροχής υπηρεσιών, όπου μέχρι σήμερα κυριαρχούσε ο δημόσιος τομέας. Η ερώτηση που προκύπτει βεβαίως και αυτό είναι το θέμα το οποίο εμείς βάζουμε, είναι εάν το νομοσχέδιο, έτσι όπως έχει κατατεθεί από πλευράς Κυβέρνησης, καλύπτει αυτές τις προϋποθέσεις, εξασφαλίζει τη θετική λειτουργία του θεσμού των συμπράξεων.

Με μία πρώτη ανάγνωση αυτού του νομοσχεδίου, έτσι όπως

έχει μέχρι σήμερα επισημανθεί από τους αγορητές του ΠΑΣΟΚ, οι προϋποθέσεις για τη θετική λειτουργία αυτού του θεσμού δεν εξασφαλίζονται. Αυτό το νομοσχέδιο εγκαθιδρύει την παντοδυναμία της διυπουργικής επιτροπής στην πράξη. Αναθέτει αποκλειστικά στη συγκεκριμένη διυπουργική επιτροπή την επιλογή των έργων και τον τομέα των υπηρεσιών που θα δοθούν στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Παραγνωρίζει με τρόπο απόλυτο τη συμμετοχή των περιφερειακών οργάνων δημοκρατικού προγραμματισμού. Ουσιαστικά, ανατρέπει και καταργεί τον εθνικό και περιφερειακό σχεδιασμό και αναθέτει σε αυτήν την επιτροπή την απόλυτη επιλογή των έργων και των υπηρεσιών που θα υλοποιηθούν και θα παρασχεθούν μέσα από τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Δεν εξασφαλίζει σε καμιά περίπτωση και δεν προβλέπει την τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο και τέλος εισάγει τη δυνατότητα κατά τρόπο επικίνδυνο της παρέμβασης του ιδιωτικού τομέα σε χώρους, όπου θα πρέπει να κρατηθούν και να διασφαλισθούν και στο μέλλον για το δημόσιο τομέα. Γιατί το επισημαίνει αυτό η Κυβέρνηση και το κάνει με αυτόν τον τρόπο; Ο λόγος είναι ένας. Κατ' αρχήν υπάρχει μία υστέρηση σημαντική των δημοσίων εσόδων. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη περιορισμού της δημόσιας δαπάνης. Είναι φανερό από τον προϋπολογισμό του 2005 ότι η Κυβέρνηση περιέκοψε εξαιτίας στενότητας που υπάρχει στα δημοσιονομικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Ευελπιστεί, λοιπόν, μέσα από την κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα με αυτόν τον τρόπο να καλύψει το κενό της δημόσιας δαπάνης. Το δεύτερο είναι αυτό που ήδη αναφέρθηκε ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κύριε Υπουργέ, είναι βέβαιο ότι φέτος που είναι η πρώτη χρονιά εφαρμογής του κανόνα $n+2$ θα υπάρξει μεγάλο πρόβλημα. Υπάρχει, λοιπόν, μεγάλος κίνδυνος απώλειας πόρων, κυρίως από τα Περιφερειακά Προγράμματα. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, θεωρεί και βλέπει ως πανάκεια, πράγμα το οποίο δεν πρόκειται να συμβεί, ότι μέσα από την εφαρμογή του θεσμού των συμπράξεων θα μπορέσει να καλύψει αυτό το πρόβλημα που υπάρχει, να μετακυλίσει σίγουρα και να πάρει πόρους από τα Περιφερειακά Προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να τους μεταφέρει στη χρηματοδότηση συμπράξεων που πρόκειται να κάνει για πολύ μεγάλα έργα ή για παροχή υπηρεσιών. Χασούρα, λοιπόν, απώλεια, κόστος θα υπάρξει σίγουρα από τα Περιφερειακά Προγράμματα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Είναι λοιπόν κάτω από το κράτος πανικού και αγωνίας που γίνεται σήμερα η επίσπευση αυτής της ψήφισης συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Επίσης, με αυτόν τον τρόπο που εισάγεται σήμερα προς συζήτηση και ψήφιση το νομοσχέδιο, τα όργανα δημοκρατικού προγραμματισμού, τα όργανα περιφερειακού σχεδιασμού δεν θα έχουν στο μέλλον ουσιαστικό ρόλο.

Δεν μπορούν να συμμετέχουν ενεργά όπως γίνονταν μέχρι σήμερα στον σχεδιασμό των περιφερειακών προγραμμάτων ανάπτυξης. Είναι βέβαιο ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί σήμερα να δώσει με τρόπο προκλητικό ένα σημαντικό μέρος παροχής υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα. Και αυτό είναι επικίνδυνο.

Τέθηκε προηγουμένως από κάποιον ομιλητή το ερώτημα. Τι είναι καλύτερο; Να πληρώνουν τα δημόσια έργα και τις υπηρεσίες γενικώς οι φορολογούμενοι ή οι χρήστες; Λογικά θα μπορούσε να απαντήσει κάποιος ότι είναι οι χρήστες. Όμως, αυτό μπορεί να ισχύσει για συγκεκριμένη κατηγορία έργων και για συγκεκριμένη παροχή υπηρεσιών. Δεν μπορεί ένα κράτος το οποίο θέλει να εξασφαλίσει τον κοινωνικό του χαρακτήρα, να ισχυρίζεται ότι για όλες τις υπηρεσίες το κόστος πρέπει να πληρώνουν οι χρήστες. Δεν μπορούμε μ' αυτόν τον τρόπο, μ' αυτήν την ανάλυση, θα έλεγα, φιλοσοφία να θεωρήσουμε ότι για υπηρεσίες υγείας, για υπηρεσίες παιδείας, κοινωνικής πρόνοιας, ότι οι χρήστες αποκλειστικά και μόνο θα πληρώνουν την παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών.

Μ' αυτόν τον τρόπο, θεωρώ ότι η Νέα Δημοκρατία σήμερα, αποκαλύπτει γενικά την ιδεολογία της και τη φιλοσοφία της και μ' αυτόν τον τρόπο παραχωρεί το σύνολο σχεδόν των υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα.

Όμως, θα αναφερθώ πολύ σύντομα σ' ένα παράδειγμα που φαίνεται ότι ο ιδιωτικός τομέας, αν θεοποιηθεί, αν αφεθεί να καλύψει το σύνολο των υπηρεσιών και των δημοσίων έργων, αποδεικνύεται ότι δεν είναι πάντα αποτελεσματικός.

Κοιτάτε τι γίνεται σήμερα στη Νέα Ορλεάνη των ΗΠΑ. Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα για να κατανοήσουμε ότι για να λειτουργήσουν υπέρ του κοινωνικού συνόλου τέτοιου είδους συμπράξεις, θα πρέπει ο δημόσιος τομέας να είναι ισχυρός. Η σωστή λειτουργία συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, απαιτεί ισχυρό και αποτελεσματικό δημόσιο τομέα για να μπορέσει να εγγυηθεί τη σωστή εφαρμογή των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Με δεδομένο λοιπόν ότι η Κυβέρνηση σήμερα νομοθετεί υπό το κράτος πανικού και αγωνίας, και όχι με τη νηφαλιότητα που επιβάλλει η θέσπιση τέτοιων πρωτοποριακών θεσμών, το ΠΑΣΟΚ δεν συγκατατίθεται στο παρόν νομοσχέδιο. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει για μια μικρή παρέμβαση ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Φώλιας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω δύο διευκρινήσεις για να μη διολισθαίνουμε σε ανακρίβειες στη συζήτηση που κάνουμε.

Πρώτα απ' όλα, έχω ακούσει κατά κόρον -αν και το έχουμε διαψεύσει και έχουμε πει ότι δεν είναι έτσι- πως έχει μειωθεί αισθητά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2005 σε σχέση με το 2004.

Εάν από το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων του 2004 αφαιρέσετε τα κονδύλια που πήγαν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2005 αφαιρέσετε ξανά τα προβλεπόμενα κονδύλια για την κάλυψη ολυμπιακών δαπανών, θα προκύψει ένα ποσό που είναι αυξημένο το 2005 κατά 3% σε σχέση με το 2004. Αυτά είναι νούμερα ξεκάθαρα και μπορώ να σας τα δώσω ανά πάσα στιγμή. Πάντως, δεν είναι ακριβές να λέτε ότι μειώθηκε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Αντιθέτως αυξήθηκε κατά 3%.

Επίσης, αναφορικά με την πρόβλεψη της Κασσάνδρας ότι δεν πρόκειται για δύο - τρία χρόνια να λειτουργήσει ο θεσμός των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, επιτρέψτε μου να παρακαλέσω να είστε πιο φειδωλοί σε τέτοιου είδους λογαριασμούς, διότι θυμάμαι ότι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα πριν περίπου από εννέα - δέκα μήνες όταν κουβεντιάζαμε τον αναπτυξιακό νόμο, κάτι αντίστοιχο προβλέπατε και για τις επενδύσεις οι οποίες θα αρχίσουν -λέγατε- με το νέο αναπτυξιακό νόμο γύρω στο 2006, προβλέποντας με βάσιμη βεβαιότητα ότι το 2005 δεν θα προλάβει να ενταχθεί καμία επένδυση στο νέο επενδυτικό νόμο.

Σας πληροφορώ λοιπόν κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ότι ήδη μέχρι στιγμής έχουν κατατεθεί περίπου πεντακόσια επενδυτικά σχήματα προς έγκριση, ολικού προϋπολογισμού μέχρι στιγμής της τάξεως των 1.500 εκατομμυρίων ευρώ. Έχουν εγκριθεί περίπου τα 125 και συνεχίζουμε με γρήγορους ρυθμούς.

Ήδη λοιπόν πριν καλυφθούν οι εννέα μήνες, τα 2/3 της χρονιάς, έχουμε φτάσει σ' ένα πάρα πολύ υψηλό επίπεδο. Αυτό προς ενημέρωση και για να μπορούμε να είμαστε ακριβέστεροι σ' αυτά που λέμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τα εκατόν είκοσι πέντε σχέδια που εγκρίνει, τι ύψους χρηματοδότησης είναι, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν θυμάμαι το νούμερο αλλά υπολογιστικά θα πω, αφού τα 500 είναι γύρω στα 1.500, είναι γύρω στα 3.000.000 _ η επένδυση ανά σχήμα. Άρα, τα 125 πρέπει να είναι γύρω στα 400.000.000 _.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτό με συγχωρείτε, αλλά είναι αριθμητική σούπερ μάρκετ! (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εκτιμώ ιδιαίτερα και το πνεύμα σας και το σχολιασμό σας, αλλά νομίζω ότι σας είπα πως μπορώ να σας δώσω τους λογαριασμούς. Θα κάνω πρόχειρο υπολογισμό, είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αύριο θα έχετε το ακριβές νούμερο, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Πάντως μακράν εμού το σούπερ μάρκετ σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριε συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αύριο θα είναι ακριβές το νούμερό σας.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα συνεχίσω λιγάκι στη γραμμή των παρατηρήσεων του κ. Φώλια. Άκουσα και εγώ μία σειρά από ανακρίβειες τις οποίες μπορώ να αιτιολογήσω από το γεγονός ότι αισθάνομαι ότι πολλά από τα αντανάκλαστα της Αντιπολίτευσης είναι αυτόματα υπέρ του νομοσχεδίου, παρ' ότι αναγκάζεστε να εφεύρετε επιχειρηματολογία για να το καταψηφίσετε.

Κατ' αρχάς πλανάται μία υπόθεση ότι δόθηκεν το ΣΔΙΤ υποκαθιστά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Δεν είναι καθόλου ακριβές. Το ΣΔΙΤ έρχεται συμπληρωματικό προς το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Το δεύτερο το οποίο άκουσα από τον κ. Σγουρίδη, ότι είδε τάχα τις προκηρύξεις των Ελληνικών Τουριστικών Ακινήτων σχετικά με την προκήρυξη όσον αφορά το καζίνο της Κέρκυρας και για το γκόλφ της Αφάντου Ρόδου και άλλων έξι έργων.

Τέτοιες προκηρύξεις δεν έχουν ακόμη γίνει. Κατά συνέπεια, η όλη επιχειρηματολογία περί του ότι θα έπρεπε η Νέα Δημοκρατία να ζητήσει συγγνώμη και «να, ορίστε, που κάνατε ακριβώς τα ίδια με μας», καταρρίπτεται. Τέτοια άκουσα πολλά. Θα σταθώ όμως παίρνοντας αν θέλετε ένα δυσάρεστο γεγονός που ανέφερε ο συνάδελφος κ. Ρήγας κλείνοντας την ομιλία του. Ο τυφώνας Κατρίνα δυστυχώς αποτιμάται ότι κόστισε στις Ηνωμένες Πολιτείες περί τα 25.000.000.000 δολάρια. Το Κογκρέσο προχθές ενέκρινε 10.500.000.000 δολάρια για έκτακτη βοήθεια, περί τα 25.000.000.000 δολάρια είναι η ζημιά που έκανε ο Κατρίνα.

Ο κ. Καϊσερλής μίλησε περί του συνετού πατέρα, τον οποίον ερχόμαστε να κληρονομήσουμε και ξεπουλάμε την περιουσία του.

Λοιπόν ο συνετός πατέρας της Ελλάδας που κληρονομήσαμε, άφησε περίπου δέκα τυφώνες Κατρίνα στη χώρα. Το χρέος της χώρας είναι 220.000.000 ευρώ. Κατά συνέπεια όταν μιλάμε για συνετό πατέρα και όταν μιλάμε για κληρονομιά, πρέπει τουλάχιστον σ' αυτήν την Αίθουσα να έχουμε το θάρρος να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Διότι γνωρίζουμε ότι το χρέος είναι δυσβάσταχτο και γνωρίζουμε πόσο σημαντικό είναι το στοιχείο αυτής της Κυβέρνησης να πετύχει ανάπτυξη με ταυτόχρονη μείωση του ελλείμματος, μείωση της ανεργίας και μείωση του δημοσίου χρέους, ένα έργο το οποίο εάν το πετύχουμε –που φαίνεται ότι το πετυχαίνουμε- πιστεύω ότι θα είναι μάλλον πρωτοφανές στα παγκόσμια χρονικά. Τόσο είναι το στοιχείο και τόσο ψηλά είναι ο πήχης που μας έβαλε ο συνετός πατέρας που κληρονομήσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κέρκυρα είχε την ατυχία να έχει κανά δυο μεγάλα έργα τελευταία. Το ένα είναι ο λευκός ελέφαντας το Νοσοκομείο Κέρκυρας, το οποίο βέβαια ξεκίνησε το 1997 και ποτέ δεν τελείωσε. Το δεύτερο είναι ο χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, ο οποίος παρελήφθη, έγινε μία κλασική σύμβαση, μετά έγινε μία δεύτερη σύμβαση με τον ίδιο εργολάβο, ο οποίος θα διαχειριζόταν το ΧΥΤΑ και μάλιστα ο ίδιος θα όριζε και με τι λεφτά θα διαχειριζόταν τα σκουπίδια. Μετά έγινε και μια δεύτερη σύμβαση με τον ίδιο εργολάβο.

Κατ' αρχήν την υπόθεση του ΧΥΤΑ εγώ την έχω πάει στον εισαγγελέα, έχω καταθέσει μηνυτήρια αναφορά. Η υπόθεση του Νοσοκομείου Κέρκυρας βρίσκεται σε εξέλιξη, όπως και του Νοσοκομείου Κατερίνης που έχει αντίστοιχα προβλήματα. Θα είχαν προφανώς αποφευχθεί αν αυτά τα δύο έργα και πολλά άλλα είχαν την ευτυχία να ενταχθούν στα λεγόμενα ΣΔΙΤ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Η ΔΕΠΑΝΟΜ το

ίδιο πράγμα είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως, συμφωνώ μαζί σας. Αν είχαμε ΣΔΙΤ τότε δεν θα τολμούσαν οι εργολάβοι να κάνουν όλα αυτά τα οποία έκαναν, ορθολογικά πράττοντες, εις βάρος όμως του κοινωνικού συνόλου και εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Γνωρίζουμε ότι η συμμετοχή του δημόσιου τομέα στη διαμόρφωση του ΑΕΠ είναι τεράστια στην Ελλάδα, είναι πάνω από 55%. Το 1980 ήταν κάτω από 40%. Το μεγάλο στοιχείο της σημερινής Κυβέρνησης είναι αυτό να το μειώσει. Διότι πλέον είναι γνωστό ότι το κράτος-επιχειρηματίας δεν είναι συμβατό με το μοντέλο ανάπτυξης το οποίο είναι το προσδοκώμενο.

Και επίσης, είναι πολύ γνωστό ότι, όταν το κράτος προσπαθεί να γίνει επιχειρηματίας, δημιουργεί χαμηλή παραγωγικότητα, χαμηλή ανταγωνιστικότητα, μειωμένη επιχειρηματικότητα. Και, αν θέλετε, τα μοναδικά οφέλη τα οποία ενδεχομένως να υπάρχουν είναι γι' αυτούς που νέμονται τις τύχες του τόπου εκείνη τη στιγμή, της οποιασδήποτε πολιτικής ηγεσίας που δρέπει βραχυπρόθεσμα πολιτικά οφέλη.

ΣΔΙΤ υπάρχουν παντού. Στις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν ΣΔΙΤ. Νομίζω ότι εξαιρούνται οι Σκανδιναβικές, αλλά Αγγλία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ιταλία είναι εξαιρετικά παραδείγματα εφαρμογής ΣΔΙΤ, όπως και οι καινούργιες, Τσεχία, Σλοβενία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Πολωνία, που είναι έτοιμες να εφαρμόσουν ΣΔΙΤ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματοδοτεί τεχνική βοήθεια ΣΔΙΤ προς τις καινούργιες χώρες που προέκυψαν από τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης από το 1998.

Εμείς έχουμε καθυστερήσει απίστευτα. Δίκιο είχε ο κ. Μάνος, όταν έλεγε ότι οφείλαμε από το 1990, που δημιουργήθηκε από την κυβέρνηση Μητσοτάκη το μοντέλο αυτό, να το είχαμε συνεχίσει και την καθυστέρηση αυτήν την πληρώσαμε και την πληρώνουμε και σήμερα. Αν τα ολυμπιακά έργα είχαν γίνει με ΣΔΙΤ, δεν θα συζητούσαμε το πώς θα αξιοποιήσουμε τα ολυμπιακά ακίνητα. Αυτό θα είχε λυθεί από την πρώτη στιγμή της ανάθεσης των έργων. Κατά συνέπεια σήμερα βιώνουμε και πληρώνουμε την απίστευτη υστέρηση που έχει η Ελλάδα σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες χώρες λόγω του ότι δεν έχει ΣΔΙΤ. Και έρχεται σήμερα η Αξιοματική Αντιπολίτευση να μας πει ότι δεν το ψηφίζει με μια επιχειρηματολογία, που αληθινά σας λέω ότι ψάχνω από την αρχή της συνεδρίασης να δω ποια είναι η δομή της και αδυνατώ να τη βρω.

Υπάρχει κανένα πλεονέκτημα από το γεγονός ότι αργήσαμε; Ναι. Ότι έχουμε ένα νομοθέτημα το οποίο είναι υποδειγματικό, ότι μάθαμε από τις καλύτερες πρακτικές όλων όσων το εφαρμόζουν και όλων όσων σκέπτονται να το εφαρμόσουν. Έτσι έχουμε ένα εξαιρετικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο αφομοιώνει την καλύτερη τεχνολογία που υπάρχει, δεν είναι περιπτώσιολογικό, είναι επαρκώς ευέλικτο και το οποίο, αν θέλετε, τεχνικά εγγυάται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη σύντομη και πάρα πολύ αποτελεσματική εφαρμογή του εργαλείου.

Για να εφαρμοστεί όμως το εργαλείο, χρειάζεται μια αλλαγή νοοτροπίας γενικότερα του δημοσίου τομέα σχετικά με το πώς προκηρύσσουμε έργα και υπηρεσίες. Να κοιτάμε το τελικό αποτέλεσμα και το ζητούμενο να είναι η παροχή των υπηρεσιών και όχι το ίδιο το έργο. Και ο ιδιωτικός τομέας να πληρώνεται σε σχέση με το αποτέλεσμα το οποίο παράγει και όχι για την παραγωγή του αγαθού.

Το ερώτημα στο νέο Νοσοκομείο της Κέρκυρας σήμερα δεν είναι αν θα τελειώσει το κουφάρι. Το ερώτημα είναι αν θα λειτουργήσει και πώς θα λειτουργήσει. Και επιτρέψτε μου να πω ότι παρά τις διαβεβαιώσεις του Υπουργού Υγείας και τις δικές μας προς τον κερκυραϊκό λαό εγώ έχω σοβαρές αμφιβολίες αν το υπάρχον σύστημα με το οποίο προχωρά η εκτέλεση του συγκεκριμένου νοσοκομείου θα μας δώσει το θεμιτό αποτέλεσμα και στην Κέρκυρα και στην Κατερίνη.

Πρώτον, το νομοσχέδιο διασφαλίζει το δημόσιο. Και άκουσα κάποιες ανησυχίες εδώ. Έχει διαδικασίες εξασφάλισης των

δημοσίων φορέων σχετικά με το αν τα έργα ή οι υπηρεσίες που θα παραχθούν μέσω ΣΔΙΤ συμφέρουν το δημόσιο. Υπάρχουν διαδικασίες εξασφάλισης. Διαβάστε τις και βρείτε τις.

Δεύτερον, δημιουργεί ένα περιβάλλον ασφάλειας για τον ιδιωτικό τομέα. Διότι ο ιδιωτικός τομέας παίρνει ρίσκο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βάζει κεφάλαια, βάζει χρόνο, βάζει ανθρώπινο δυναμικό. Τέτοιες διασφαλίσεις υπάρχουν στο νομοσχέδιο.

Και βέβαια, δημιουργεί τις βέλτιστες προϋποθέσεις με την τεχνική υποστήριξη της Γραμματείας και μ' έναν κεντρικό μηχανισμό παρακολούθησης που είναι διυπουργικός και έχει την πολιτική ευθύνη της δαπάνης αυτής. Γιατί τα ΣΔΙΤ προφανώς δημιουργούν προσδοκίες και υποχρεώσεις δαπανών για τα επόμενα χρόνια και τις επόμενες γενεές. Κατά συνέπεια υπάρχει ξεκάθαρη πολιτική ευθύνη η οποία επίσης αντιμετωπίζεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από το νομοσχέδιο.

Το μεγάλο στοίχημα είναι η αλλαγή νοοτροπίας του δημοσίου. Πολιτική βούληση ισχυρή υπάρχει. Είναι δεδομένο. Χρειάζεται όμως και κρατική βούληση. Χρειάζεται αυτός ο Λεβιάθαν της Δημόσιας Διοίκησης να αλλάξει νοοτροπία και μυαλό. Και αν θέλετε -και μ' αυτήν τη φράση θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μια από τις μεγαλύτερες συμβολές στην περιφημη επανίδρυση του κράτους είναι αυτό το νομοσχέδιο. Είναι το σημαντικότερο παράπλευρο πλεονέκτημα, διότι αυτή η αλλαγή της νοοτροπίας του δημοσίου που θα συνδέσει το δημόσιο με τον ιδιωτικό τομέα μετρώντας για πρώτη φορά την αποτελεσματικότητα αυτής της συνεργασίας, αυτή η αλλαγή νοοτροπίας η οποία θα επέλθει εκ των πραγμάτων στο δημόσιο τομέα που θα αρχίσει να αντιλαμβάνεται τις προκηρύξεις για τα δημόσια έργα με εντελώς διαφορετικό τρόπο, αυτή είναι η νοοτροπία που θα οδηγήσει σε καθοριστική πάταξη της διαφθοράς.

Διότι και τεχνικά αν το δούμε το θέμα, όταν η αποπληρωμή γίνεται με βάση το αποτέλεσμα και σε βάθος χρόνου, είναι πάρα πολύ πιο δυσχερές να γίνει η διαπραγμάτευση «κάτω από το τραπέζι» και να υπάρξουν φαινόμενα σαν κι αυτά που πολύ φοβάμαι ότι είδε η χώρα και που είμαι βέβαιος ότι μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της σημερινής Κυβέρνησης είναι η πάταξή τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησής μας ήταν η αναμόρφωση και η ανάληψη μιας σειράς δράσεων, προκειμένου η οικονομία μας να καταστεί πιο δυνατή, πιο παραγωγική και πιο αποτελεσματική. Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε η φορολογική μεταρρύθμιση, της άμεσης φορολογίας και της φορολογίας κεφαλαίου και ο επενδυτικός νόμος, ο οποίος ήδη προδιαγράφει μία επιτυχή πορεία, όπως ανέφερε πριν από λίγο και ο κύριος Υπουργός. Μία ακόμα τέτοια κίνηση μέσα στον κυβερνητικό σχεδιασμό είναι και το παρόν νομοσχέδιο που αφορά τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν ειδικές μορφές συνεργασίας μεταξύ φορέων του δημοσίου και ιδιωτών με στόχο την υλοποίηση έργων υποδομής και την παροχή υπηρεσιών. Η λέξη-κλειδί στο παρόν νομοσχέδιο είναι η λέξη «συνεργασία».

Ρόλος και ευθύνη του κράτους είναι η παροχή βασικών αγαθών και υπηρεσιών στους πολίτες. Όμως, ο ρόλος αυτός, πρέπει να επιτελείται με την παράλληλη φροντίδα για ισόρροπη ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη και ρύθμιση των όρων της αγοράς, με πρώτιστο πάντα στόχο την προστασία του πολίτη και το δημόσιο συμφέρον.

Το κράτος, όμως, δεν είναι επιχειρηματίας. Δεν μπορεί να λειτουργήσει ως ιδιώτης, επικερδώς και ανταγωνιστικά. Από την άλλη μεριά, ο ιδιώτης δεν μπορεί μεμονωμένα να ανταποκριθεί σε όλες τις διαδικασίες ή και στα αναγκαία κεφάλαια. Αυτό ακριβώς το σημείο έρχεται να καλύψει το παρόν νομοσχέδιο.

Οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα εστιάζουν στην

παροχή υπηρεσιών και αγαθών, που είναι συνήθως υποχρεώσεις του δημοσίου, μέσα από μία πιο εξειδικευμένη και αποτελεσματική προσέγγιση, που μπορεί να επιτύχει καλύτερα η ιδιωτική πρωτοβουλία.

Με το εγχείρημα αυτό κινούμαστε με τον πιο ασφαλή τρόπο στη ζώνη ανάμεσα στη δημόσια σφαίρα και στην ιδιωτική πρωτοβουλία, συνδυάζοντας και υλοποιώντας δράσεις με μεγαλύτερη επιτυχία.

Ακόμα, το παρόν νομοσχέδιο σηματοδοτεί την αλλαγή νοοτροπίας στη λειτουργία του δημοσίου τομέα και στην αντιμετώπιση προκήρυξης και υλοποίησης έργων και υπηρεσιών. Με τις συμπράξεις αυτές, η φροντίδα του δημοσίου φορέα θα επικεντρώνεται στην προδιαγραφή των ιδανικότερων συνθηκών και του πιο επιτυχημένου πλαισίου του έργου, αφήνοντας τον ιδιώτη, ο οποίος αναλαμβάνει τον κίνδυνο κι έχει την πληρέστερη τεχνογνωσία, να μεριμνά για την προμήθεια και για την πλήρωση των υλικών υποδομών.

Το παρόν νομοσχέδιο θαρραλέα προχωράει στη συνεργασία του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα προκειμένου να ολοκληρωθεί έγκαιρα και σωστά τα απαιτούμενα έργα, συγκρατώντας βέβαια και το κόστος τους. Ξεπερνώντας την εσωστρέφεια που καλλιέργησε η προηγούμενη κυβέρνηση εδώ και χρόνια, το παρόν νομοσχέδιο αντλεί -χωρίς να καταχράται- την εμπειρία, την τεχνογνωσία, τους πόρους και τις δυνατότητες των ιδιωτικών φορέων.

Εδώ δεν θα μπορέσω να μη σχολιάσω τις τοποθετήσεις των συναδέλφων που μίλησαν πριν από μένα και με φράσεις - κλισέ περί έλλειψης «εθνικής στρατηγικής», περί «σκληρού πυρήνα δημόσιας δραστηριότητας», περί «θεσμοθέτησης διαπλοκής», αντιμετωπίζονται οποιαδήποτε προσπάθεια εξέλιξης και προαγωγής της οικονομίας μας. Παρατηρείται έτσι μία αντίφαση, δηλαδή να καταψηφίζουν ένα νομοσχέδιο του οποίου τις αρχές και τις ασπάζονται και τις υπερασπίζονται και υπεραμύνονται γι' αυτές. Έχουμε την αντίφαση να ομιλούν για διαπλοκή, οι πρωθυερείς της. Έχουμε την αντίφαση να ομιλούν για κακή οικονομική κατάσταση, οι πρωταίτιοι και οι δημιουργοί της.

Να ομιλούν για έλλειψη εθνικής στρατηγικής, αυτοί που κατασπαταλώντας και λεηλατώντας κοινοτικούς πόρους, αφήσαν τη χώρα χωρίς το βασικό της εργαλείο. Ένα εργαλείο που είναι το «εθνικό κτηματολόγιο». Και πάνω απ' όλα απαιτούν από μας να ζητήσουμε συγγνώμη. Γιατί άραγε; Γιατί πάμε να διορθώσουμε όλες τις αμαρτίες; Και όλα αυτά ξεχνώντας όλα τα ξεπουλήματα του παρελθόντος και μάλιστα σε ευτελείς τιμές. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση φοράει για άλλη μια φορά παρωπίδες και δεν φοβάται ότι το άμεσο μέλλον και η αποτελεσματικότητα αυτού του νόμου θα ξεσκεπάσει ακόμα μια φορά την όχι και τόσο αγνή και άδολη «φιλοπατρία» και «φροντίδα για το κοινό καλό».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπράξεις είναι στρατηγικό όπλο Διατυπωμένο με φροντίδα και με πολλές ασφαλιστικές δικλίδες, θέτει τις βάσεις για την εκ νέου οριοθέτηση των σχέσεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Θέτει τις βάσεις για τη μετεξέλιξη του κράτους. Και το εγχείρημα αυτό έχει σαν στόχο να δώσει νέα ώθηση στην ανάπτυξη και την ολοκλήρωση των αναγκαίων έργων. Να κινητοποιήσει την ιδιωτική πρωτοβουλία. Να βελτιώσει την ταχύτητα και την ποιότητα των εργασιών.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι σύγχρονο, είναι πρωτοποριακό, χαρακτηρίζει και κατατάσσει τη χώρα μας στα αναπτυσσόμενα πια κράτη, τα οποία απαλλαγμένα από την καινοφοβία, από τη δαιμονοποίηση του κέρδους, ανακαλύπτουν και υιοθετούν, πάντα με ασφάλεια, νέους μηχανισμούς δραστηριοτήτων.

Τεχνογνωσία υφίσταται. Το νομοσχέδιο εξασφαλίζει τη συμμετοχή και την ενεργοποίηση του τραπεζικού συστήματος. Δεν πρέπει να αφήσουμε πια άλλες ευκαιρίες να πάνε χαμένες. Ο νόμος για τις συμπράξεις μπορεί να λειτουργήσει σαν μια πολύτιμη εναλλακτική μέθοδος εξασφάλισης των αναγκαίων υποδομών και υπηρεσιών και να αποτελέσει ένα χρηματοδοτικό εργαλείο, που θα συμβάλει στην ανάπτυξη διαφόρων τομέων της εθνικής μας οικονομίας. Στο τέλος κερδισμένος θα είναι ο ίδιος ο πολίτης. Και γι' αυτόν το λόγο ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δερμεντζόπουλο. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από ενάμιση χρόνο επίπονης προσπάθειας αλλά και αποτελεσματικών μέτρων της Κυβέρνησης Καραμανλή τα χειρότερα για την ελληνική οικονομία, δηλαδή τα τρομακτικά δημοσιονομικά ελλείμματα της τάξης του 6% του ΑΕΠ, ο πανικός από τα κοινοτικά τελεσίγραφα για νέα μέτρα, ο τρόμος για την απερχόμενη ύφεση και η έκρηξη ανεργίας, ανήκουν πλέον στο θλιβερό παρελθόν που κληροδότησε ο «εκσυγχρονισμός» των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Η οικονομία έχει τεθεί υπό έλεγχο και από εδώ και μπρος οι εξελίξεις θα είναι προς το καλύτερο. Το δημοσιονομικό έλλειμμα προβλέπεται να πέσει στο 3,6% στο τέλος του έτους και το 2006 θα πέσει οπωσδήποτε κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 3,6%, τριπλάσιος δηλαδή του μέσου ρυθμού ανάπτυξης της Ευρωζώνης και η ανεργία μειώνεται σταθερά.

Οι πολίτες, αγαπητοί συνάδελφοι, στη συντριπτική τους πλειονότητα γνωρίζουν ότι επί της ουσίας πολλά από τα μέτρα που σήμερα θεσμοθετούνται λειτουργούν ήδη από καιρό στην αγορά, η οποία έχει τους δικούς της κανόνες και τη δική της δυναμική. Πιστώνουν στην Κυβέρνηση Καραμανλή τη διάθεση, τη βούληση για άσκηση αποφασιστικής αλλά και μετρημένης πολιτικής προς την κατεύθυνση αναγκαίων τομών. Ενώ ταυτόχρονα χρεώνουν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση του Γιώργου Παπανδρέου έλλειψη οράματος και στόχων, απουσία επιχειρημάτων και αυτοκριτικής. Ο φρέσκος αέρας των μεταρρυθμίσεων απομακρύνει της επί μέρους ενστάσεις για οποιεσδήποτε πρωτοβουλίες ενοχλούν.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής, αξιοποιεί τη σιωπηρή συναίνεση ενός μεγάλου και σώφρονος τμήματος του ελληνικού λαού που έχει συνειδητοποιήσει ότι «τα ψέματα τελείωσαν».

Εσείς όμως αδυνατείτε να αφουγκραστείτε τα αιτήματα των καιρών και δείχνετε εγκλωβισμένοι σε μια τυπικά παλαιοποσοκική ρητορεία.

Ακούσαμε πολλά. Από το 1998 σχεδιάζατε να φέρετε το νομοσχέδιο, αλλά όμως τυχαίως τα νομοσχέδια-τομές επικαλείστε ότι λίγο πριν τις εκλογές τα φέρατε. Ε, πολλά χρόνια κάνατε να φτιάξετε ένα νομοσχέδιο.

Εμείς με αυτό το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, αξιοποιούμε και δεν εκποιούμε καμιά περιουσία. Αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Το κράτος έχει ως ρόλο και ευθύνη να παρέχει ορισμένα βασικά αγαθά και υπηρεσίες προς τους πολίτες. Έχει ως ρόλο να προβαίνει σε μια αναδιανομή του εισοδήματος, με στόχο την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων. Έχει ως ρόλο να δημιουργεί άυλες και υλικές υποδομές για την ομαλή λειτουργία του ιδιωτικού τομέα και την ομαλή εξέλιξη της οικονομικής δραστηριότητας. Το ζητούμενο για το κράτος είναι να προάγει την οικονομική αποτελεσματικότητα, την ανάπτυξη, αλλά και την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή.

Οφείλει, παράλληλα, να ρυθμίζει τη λειτουργία της αγοράς, ώστε να προστατεύεται ο πολίτης. Το κράτος δεν μπορεί και δεν έχει τη δυνατότητα να είναι επιχειρηματίας. Όποτε αυτό επιχειρήθηκε στο παρελθόν, οδήγησε σε μεγάλα προβλήματα την οικονομία συνολικά. Οδήγησε σε ελλείμματα σε υπερχρέωση, σε μείωση της ανταγωνιστικότητας, σε στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Ακόμη, αγαπητοί συνάδελφοι, ανάμεσα στην απόλυτη κυριαρχία της αγοράς και στον απόλυτο έλεγχο της οικονομίας από το κράτος μπορούν να δημιουργηθούν πολλοί συνδυασμοί. Ένας τέτοιος συνδυασμός, μηχανισμός, ο οποίος γνωρίζει σήμερα μεγάλη επιτυχία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, είναι και οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Με το νομοσχέδιο ΣΔΙΤ διαμορφώνουμε τις συνθήκες για μια καλύτερη συνύπαρξη μεταξύ των δύο αυτών συνιστωσών της οικονομίας. Δημιουργούμε ένα ευέλικτο πλαίσιο για την πιο ορθολογική συμμετοχή του δημόσιου στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και την ανά-

λογη με τις απαιτήσεις των καιρών διαμόρφωσή της.

Υπάρχουν παραδείγματα. Το παράδειγμα της Βρετανίας, όπου το ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων παραχώρησε τη διαχείριση ολόκληρου του χαρτοφυλακίου της ακίνητης περιουσίας και είχε οφέλη. Τα εκτιμώμενα οφέλη της εικοσαετίας προσεγγίζουν τα 800.000.000 ευρώ. Το λειτουργικό κόστος δε, συρρικνώθηκε κατά 15%. Το ίδιο μοντέλο σύμπραξης ακολουθήθηκε και από το BBC. Το ίδιο θα μπορούσαν να ακολουθήσουν και στα ελληνικά δεδομένα όλα τα ταμεία τα οποία έχουν έντονο πρόβλημα ρευστότητας. Για παράδειγμα το ΙΚΑ, που έχει πάγια περιουσία εκτιμώμενη περίπου σε τρέχουσες τιμές αγοράς στο 1.000.000.000 ευρώ, θα μπορούσε κάλλιστα να κάνει τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα προς όφελός του.

Πολλές φορές, όμως, τίθεται το δίλημμα για περισσότερο ή λιγότερο κράτος. Με τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα οι οποίες βρίσκονται στα όρια του κράτους και του ιδιωτικού τομέα και οι οποίες αποτελούν στην ουσία την εύκαμπτη ζώνη ανάμεσα στο κράτος και την επιχειρηματικότητα, μπορούμε να ρυθμίζουμε το μείγμα κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας καλύτερα και ευκολότερα.

Αποτελούν, λοιπόν, οι συμπράξεις αυτές έναν εναλλακτικό δρόμο για την επίτευξη του κατάλληλου μείγματος κράτους - ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ένα δρόμο τελικά για καλύτερες υποδομές, για καλύτερες υπηρεσίες, για ένα καλύτερο κράτος, ένα δρόμο για γρήγορα, ποιοτικά, οικονομικότερα έργα. Και αποτελούν οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα μια στρατηγική πρόταση για την επιτυχή αντιμετώπιση των διαρθρωτικών ασυμμετριών, που έχουν διαμορφωθεί με τη μέχρι σήμερα πολιτική που ακολουθήθηκε.

Εμείς πιστεύουμε ότι θέτουμε τις βάσεις για τη μετεξέλιξη του κράτους και του ρόλου του. Εμείς θέτουμε τις βάσεις, ούτως ώστε ο μεγάλος κερδισμένος να είναι τελικά ο πολίτης. Το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σαφώς και αποτελεί ένα θετικό βήμα προόδου για την ελληνική αγορά, καθώς διαμορφώνει το θεσμικό πλαίσιο ενός κρίσιμου πεδίου κατασκευαστικής και αναπτυξιακής δραστηριότητας που μέχρι σήμερα έλειπε.

Ποια είναι η ουσία των ΣΔΙΤ; Στην πραγματικότητα για πρώτη φορά θεσμοθετείται ένα πλαίσιο συνεργασίας δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Ξεφεύγουμε από την κλασική διεξαγωγή δημοσίων διαγωνισμών με τα κόστη, τους κινδύνους και τις δυσκολίες που συνεπάγεται ένα κλασικό δημόσιο έργο.

Οι δημόσιες επενδύσεις δεν χρηματοδοτούνται εκ των προτέρων, αλλά επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό κατά τη διάρκεια της παροχής των υπηρεσιών. Η πρακτική αυτή είναι οικονομικά πιο ορθολογική. Η κατασκευή συνδέεται με τη συντήρηση. Ο κατασκευαστής του έργου γνωρίζει ότι θα πρέπει να συντηρεί το έργο επί δεκαετίες και ότι πρόκειται να πληρώσει ασφάλιστρα για σεισμούς, κακοτεχνίες. Έχει ο ίδιος κίνητρα για να φροντίζει και την ποιότητα της κατασκευής.

Θα τα είχαμε αποφύγει αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, αν χρησιμοποιούσατε τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Η κ. Χούμπνερ μάς είχε εγκალέσει για δέκα χιλιάδες έργα ως προς την ποιότητα και έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός ακριβά την κακή ποιότητα κατασκευής των έργων. Ξοδέψατε ως προηγούμενη κυβέρνηση τεράστια ποσά για να πραγματοποιηθούν ως κλασικά δημόσια έργα τα ολυμπιακά έργα και έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Εάν χρησιμοποιούσατε τα ΣΔΙΤ, τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, σίγουρα σήμερα δεν θα συζητούσαμε για την αξιοποίηση της ολυμπιακής περιουσίας. Θα είχε δρομολογηθεί από το παρελθόν, θα ήταν οικονομικότερη, δεν θα είχαμε ξεπεράσει τον προϋπολογισμό και σήμερα δεν θα είχαμε το πρόβλημα, όπως προανέφερα, της αξιοποίησης.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι η υλοποίηση του ΣΔΙΤ θα πρέπει να έχει σαν στόχο τη βέλτιστη αξιοποίηση των χρημάτων των πολιτών, του κράτους και όχι τη λογιστική διαχείριση των επενδυμένων κεφαλαίων. Και πρέπει να προστρέχουμε στη μεγιστοποίηση της σχέσης αξίας, κόστους στα εν λόγω έργα. Και στις περισσότερες των περιπτώσεων, η

αξία δεν αποτιμάται με καθαρά οικονομικά μέτρα.

Όμως θα ήθελα να πω ότι ο στόχος αυτής της Κυβέρνησης είναι να χαράξει μία νέα πορεία για τη χώρα και για το αύριο.

Πρωθούμε ουσιαστικές δομικές και στρατηγικές μεταρρυθμίσεις, όπως είναι οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με σκοπό την επίτευξη διαχρονικά υψηλότερων επιδόσεων στην οικονομία μας.

Παραμβαίνουμε στις δομές που δημιούργησαν μία προβληματική και αναποτελεσματική οικονομία και τις αλλάζουμε.

Ανασχεδιάζουμε την εξαγωγική πολιτική της χώρας μας. Απλουστεύουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον. Απομακρύνουμε τα αντικίνητρα για την επιχειρηματικότητα. Καθιστούμε πιο φιλικό το κράτος για τον πολίτη.

Εμείς προσβλέπουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε μία Ελλάδα αυξημένων ευκαιριών και δυνατοτήτων και όχι σε μία Ελλάδα περιορισμένων ευκαιριών σαν αυτή την οποία μας είχαν συνηθίσει οι ατελέσφορες πολιτικές του παρελθόντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αγοραστό.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε και κύριοι συνάδελφοι, προχωρεί η Κυβέρνηση στην ολοκλήρωση της στρατηγικής αναπτυξιακής επιλογής της με ένα τρίτο κατά σειρά πολύ σπουδαίο νομοσχέδιο: «Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα». Συμπληρώνει το τρίπτυχο που ήταν ο αναπτυξιακός νόμος και το φορολογικό νομοσχέδιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προωθεί αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή τη σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα στην κατασκευή και εκμετάλλευση έργων και την παροχή συγχρόνων υπηρεσιών, γιατί προσβλέπει σε μία αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους, μέσω της τεχνογνωσίας, σύγχρονης τεχνολογίας και των χρηματοδοτικών πόρων του ιδιωτικού τομέα.

Μέχρι σήμερα η ανάθεση αυτών των έργων με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης ή της σύμπραξης δημοσίου και ιδιωτικού τομέα σαφώς πραγματοποιούνταν, αλλά κάθε φορά με ψήφιση ειδικού νόμου από τη Βουλή. Δηλαδή, δεν υπήρχε σίγουρα ένα ξεκάθαρο πλαίσιο, διαφανές, οριοθετημένο, θεσμικό για την κατασκευή αυτών των μεγάλων έργων, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται πολλές φορές αρνητικά το επενδυτικό κλίμα στην Ελλάδα ευρύτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προηγούμενες κυβερνήσεις ποτέ δεν φρόντισαν να δημιουργήσουν πράγματι ένα ανάλογο πλαίσιο, παρά προτίμησαν κάθε φορά να μοιράζουν τις εργαλαβίες –και αυτό είναι γνωστό σε όλους, όχι μονάχα στους συναδέλφους στη Βουλή, αλλά σε όλο τον ελληνικό λαό– επιβαρύνοντας κάθε φορά τον κρατικό προϋπολογισμό και παράλληλα κρατώντας ανενεργά τα ιδιωτικά κεφάλαια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην ελληνική οικονομία. Και γιατί σήμερα αυτή η εφαρμογή των ΣΔΙΤ; Μα, τα ΣΔΙΤ, κύριοι συνάδελφοι, εφαρμόζονται παντού σήμερα. Αλλά και στο παρελθόν, στην Αρχαία Ελλάδα πρέπει να σας πω ότι εφαρμόζονταν εντονότερα και αποτελεσματικότερα.

Ακόμα και αν προσφύγει κανείς στους νόμους του Κλεισθένη θα βρει τα ΣΔΙΤ. Αλλά και η ίδια η Ελλάδα είναι μια από τις πρωτοπόρες χώρες στην υιοθέτηση αυτού του θεσμού των αυτοχρηματοδοτούμενων έργων. Είναι η διώρυγα της Κορίνθου, η κατασκευή του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου, του φράγματος του Μαραθώνα. Η αρχή του συνεταιρίζεσθαι είναι καθαρώς ελληνική. Προσφέρεται ακριβώς εξ αυτού του λόγου, διότι ενθαρρύνει αυτό που διαθέτει έμφυτα το ελληνικό έθνος ως ανθρώπινο δυναμικό, δηλαδή την έμφυτη επιχειρηματικότητα των Ελλήνων ιδιωτών, αλλά και ως δημοσίου σε σχέση με τη σύμπραξη με την ιδιωτική οικονομία.

Γνωρίζουμε ότι τα τελευταία χρόνια κατασκευάστηκαν: ο αερολιμένας «Ελευθέριος Βενιζέλος», η Αττική Οδός, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, αλλά και χώροι στάθμευσης σε πολλά σημεία της Αττικής και της Θεσσαλονίκης. Όλα αυτά τα έργα μάς δείχνουν ότι πράγματι αυτός ο θεσμός αποδίδει. Η ανάγκη εφαρ-

μογής των ΣΔΙΤ προέκυψε εξαιτίας των προβλημάτων που προέκυψαν από την υλοποίηση παράλληλα αυτών των έργων. Τα προβλήματα που προέκυψαν είναι γνωστά σε όλους. Είναι τα εξής:

Πρώτον, τα ιδιαίτερα οικονομικά χαρακτηριστικά κάθε έργου, δηλαδή το υψηλό κόστος σε σχέση με τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, έσοδα κατά την περίοδο της λειτουργίας του κλπ. Η αδυναμία των δανειστριών τραπεζών να αναλάβουν κινδύνους με αποτέλεσμα όλους τους κινδύνους να καλείται να τους αναλάβει το δημόσιο.

Δεύτερον, δεσμεύσεις, υποχρεώσεις. Ποιος από όλους αναλάμβανε τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις παρά μόνο το δημόσιο; Τις αναλάμβανε το δημόσιο αντί να τις αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας που είχε την υλοποίηση του έργου.

Τρίτον, άλλα ζητήματα που άπτονται της διαδικασίας επίλυσης των διαφορών. Και εκεί επικαλούμασταν το δημόσιο. Για παράδειγμα υπήρχε πρόβλημα για το μέγιστο επιτρεπτό ύψος των διοδίων, στην επίλυση των διαφορών και όταν παραχωριστούχος εταιρεία προσπαθεί να επιβάλει τη χρήση του έργου. Τέλος, πρέπει να προστεθεί και το γεγονός ότι η προηγούμενη κυβέρνηση και τα πιστωτικά ιδρύματα δεν επένδυναν στην εμπειρία που αποκτήθηκε από τα προαναφερόμενα έργα που η ίδια η προηγούμενη κυβέρνηση εκτέλεσε. Από όλα αυτά αποδεικνύεται η έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού για την ανάπτυξη υποδομών στην Ελλάδα.

Και εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι οπωσδήποτε να προσαρμόσουμε την ελληνική νομοθεσία με την κοινοτική. Η προηγούμενη κυβέρνηση είπε ότι το είχε υπ' όψιν της, αλλά τελικά δεν το έκανε, γιατί προτιμούσε τις δικές της διαδικασίες, οι οποίες όμως είχαν έλλειψη διαφάνειας. Είναι γεγονός ότι η παρούσα Κυβέρνηση λαμβάνει απόλυτα υπ' όψιν της την κοινοτική νομοθεσία. Κυρίως στηρίζεται στα δύο άρθρα της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με το δικαίωμα εγκατάστασης στο άρθρο 43 και με το άρθρο που αναφέρεται στις υπηρεσίες, το 49. Επίσης, αναφέρεται και στηρίζεται στις οδηγίες για τις συμβάσεις δημοσίων έργων και ειδικότερα στη 1993/37 ΕΟΚ. Εδώ θέλω να τονίσω κάτι σημαντικό. Πολλοί συνάδελφοι δεν γνωρίζουν ότι πρέπει να αναφέρουμε πρώτα το έτος και μετά τον αριθμό της οδηγίας. Αντίθετα, στον κοινοτικό κανονισμό αναφέρεται πρώτα ο αριθμός και στη συνέχεια το έτος. Πολύ συχνά αυτό γίνεται λάθος.

Επίσης, έχει υπ' όψιν της και άλλες οδηγίες και ειδικότερα την 2004/18 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ψηφίστηκε στις 31.3.2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών. Και, τέλος, έχει υπ' όψιν της το πράσινο βιβλίο που ψηφίστηκε στις 30.4.2004, 327 τελικό.

Επομένως λαμβάνει υπ' όψιν πλήρως την κοινοτική νομοθεσία.

Τι προωθεί με αυτό το νομοσχέδιο; Προωθεί ένα πλαίσιο νόμου, όπου καλείται να απαιτήσει επαρκή χρηματοδότηση μεγάλων έργων, διασφάλιση αποτελεσματικότερης υλοποίησης στη διαχείριση των έργων, παροχή καλύτερων υποδομών, άρα καλύτερης ποιότητας έργων και, επιπλέον, να ενισχύσει τη δραστηριότητα του κράτους ως κοινωνικού κράτους.

Αυτό σας διαφεύγει, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, διότι ακριβώς εξοικονομεί δημοσιονομικά σημαντικά ποσά, ώστε να μπορεί να τα διαθέσει το κράτος ως δημόσιο για την άσκηση του κοινωνικού του έργου. Κυρίως δε αυτό το αγνοήσατε όλοι οι ομιλητές της Αντιπολίτευσης.

Επομένως ας μην κλαίμε πάνω στα ερείπια τα οποία προηγούμενως κτίσαμε, διότι έρχεται η νέα διακυβέρνηση να δώσει μια νέα πνοή και ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, κυρίως σε ό,τι αφορά την πρακτική του εφαρμογής.

Συνεπώς οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο και στο σχεδιασμό της δημοσιονομικής πολιτικής, εφόσον για τη χρηματοδότηση των συμπράξεων δεσμεύονται κατά κύριο λόγο ιδιωτικά κεφάλαια, με αποτέλεσμα τον περιορισμό και τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και του δημόσιου δανεισμού.

Κυρίες και κύριοι, θεωρώ ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι κάτι

που θα έπρεπε να περιμένουμε όλοι. Θα πρέπει όχι μονάχα να το ψηφίσουμε, αλλά και να προσφέρει ο καθένας τον καλύτερο εαυτό του στις προτάσεις βελτίωσης του νομοσχεδίου, ώστε να υπερψηφιστεί για το καλό της πατρίδας και των Ελλήνων πολιτών, για το καλό του λαού.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βεργίνη.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Γιάννης Πίττας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΤΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με μεγάλη καθυστέρηση θα έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νόμο-πλαίσιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην κατασκευή μεγάλων έργων υποδομής.

Είναι ένα σπουδαίο νομοσχέδιο. Προωθείται αποφασιστικά η ανάπτυξη στη χώρα μας, αφού το κράτος και οι άλλοι δημόσιοι φορείς μπορούν να αναθέτουν στον ιδιωτικό φορέα την εκτέλεση έργων -δρόμους, λιμάνια, αεροδρόμια, σχολεία, νοσοκομεία και άλλα- με αντάλλαγμα στο δικαίωμα εκμετάλλευσής και απόληψης των προσόδων από τη σχετική δραστηριότητα, είτε σε λήψη χρηματικού ανταλλάγματος από το δημόσιο φορέα ή τρίτους είτε σε συνδυασμό και των δύο.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο αυτό, όπως ακούστηκε και προηγούμενα από άλλους συναδέλφους, είναι ένα μείζον βήμα συντονισμού της Ελλάδας με ό,τι ήδη επικρατεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις περισσότερες εκτός Ευρώπης ανεπτυγμένες χώρες. Πραγματικά, είτε αναφέρεται κανείς στους κοινοτικούς μας εταίρους, όπου το Σύμφωνο Σταθερότητας θέτει αυστηρά όρια στον κρατικό δανεισμό, είτε σε τρίτα κράτη, όπου τα δημοσιονομικά περιθώρια οριοθετούνται από τη διεθνοποιημένη αγορά, διαπιστώνει κανείς ότι τα κράτη δεν διαθέτουν τη ρευστότητα να χρηματοδοτούν μόνο τους την κατασκευή μεγάλων επιθυμητών έργων, όπως συνέβαινε κατά το παρελθόν. Η σύμπραξη, λοιπόν, του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αποτελεί την ιδανική λύση για την προώθηση αυτών των έργων.

Εκτός, όμως, από την καίρια λειτουργία στο ζήτημα της χρηματοδότησης, όπου το δημόσιο εκμεταλλεύεται τη σημαντική ιδιωτική ρευστότητα αποδεσμεύοντας κεφάλαια για άλλες δαπάνες, η σύμπραξη αναβαθμίζει και την ποιότητα και την ταχύτητα της κατασκευής, καθώς εκεί ο ιδιωτικός τομέας σαφώς υπερτερεί. Τόσο οι προθεσμίες, λοιπόν, όσο και η ποιότητα ελέγχονται από το δημόσιο και θα αποτελούν προϋποθέσεις για την καταβολή του συμφωνημένου τμηματικού ανταλλάγματος.

Το κράτος δεν μπορεί και δεν έχει τη δυνατότητα να είναι επιχειρηματίας. Όποτε αυτό επιχειρήθηκε στο παρελθόν οδήγησε σε μεγάλα προβλήματα συνολικά την οικονομία. Ο δημόσιος τομέας, λόγω της δομής του, δεν είναι παραγωγικός στο βαθμό που είναι ο ιδιωτικός, ο οποίος είναι κατά βάση ανοικτός στο διεθνή ανταγωνισμό.

Το κράτος συνεπώς δεν μπορεί να είναι καλός επιχειρηματίας και μάναντζερ, αλλά ούτε και να διακρίνεται για την εφευρετικότητα του, την προσαρμοστικότητα του, όπως επίσης είναι δυσκίνητο, όταν πρέπει να εισάγει νέα τεχνολογία. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει πως ο ρόλος του δημοσίου πρέπει να εκμηδενιστεί. Η ανεξέλεγκτη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς μπορεί να οδηγήσει σε ανισορροπίες και αστοχίες με κακές συνέπειες για την ευημερία των πολιτών. Ανάμεσα, λοιπόν, στην απόλυτη κυριαρχία της αγοράς και τον απόλυτο έλεγχο της οικονομίας από το κράτος, υπάρχει ο μεσαίος δρόμος, όπου ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας μπορούν να λειτουργήσουν αρμονικά με τη βοήθεια της διεθνούς εμπειρίας. Παράλληλα οι συμπράξεις θα δώσουν σημαντική ώθηση στην επιχειρηματικότητα με μεγάλες επενδυτικές ευκαιρίες για ντόπιους και ξένους επενδυτές και που τελικά αυτός που θα είναι κερδισμένος θα είναι ο Έλληνας πολίτης. Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτυγχάνονται με το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο.

Βέβαια, η θέσπιση του νομικού πλαισίου είναι βασική προϋπόθεση. Ο τρόπος με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί και η οργανωτική προετοιμασία του δημοσίου για το σκοπό αυτόν,

αποτελούν τα βασικά σημεία της επιτυχίας. Απαιτούνται όχι μόνο η τεχνολογία αλλά και ικανά στελέχη με εμπειρία που μπορούν να καλύψουν ένα ευρύ φάσμα αντικειμένων.

Η εμπειρία μάς έχει δείξει ότι δεν αρκούν οι καλές προθέσεις ούτε ένα καλό νομοθέτημα. Απαιτείται επίσης και η ουσιαστική υποστήριξη του θεσμού από την κεντρική διοίκηση και η διάχυση των ωφελημάτων σε όλη την περιφέρεια. Αυτόν το ρόλο καλύπτει η προβλεπόμενη στο νομοσχέδιο Ειδική Γραμματεία Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

Βασικός, επίσης, παράγοντας για την ύπαρξη και λειτουργία των συμβάσεων ΣΔΙΤ είναι το τραπεζικό σύστημα, αφού η εξασφάλιση επαρκούς χρηματοδότησης αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο της διαδικασίας και το παρόν νομοσχέδιο περιέχει αρκετές διατάξεις που στοχεύουν στη μείωση των κινδύνων που αντιμετωπίζουν τα χρηματοδοτικά ιδρύματα και κρίνεται θετικά και στο σημείο αυτό.

Στο συζητούμενο, επίσης, νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού προσδιορίζεται η έννοια σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, καθορίζονται επακριβώς το πεδίο εφαρμογής, ο μηχανισμός εφαρμογής του, η τήρηση της νομοθεσίας κατά τη σύναψη των συμβάσεων, θέματα χρηματοδότησης και, τέλος, διάφορες ειδικές ρυθμίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά κοινή εκτίμηση η εφαρμογή των συμπράξεων θα φέρει επενδύσεις στη χώρα μας από το εξωτερικό και θα αναζωογονήσει τον κατασκευαστικό κλάδο. Θα περιστείλει τις δημόσιες δαπάνες και, τέλος, θα εξυγιάνει το χώρο των ΔΕΚΟ, όπου η σπατάλη είναι πρωτοφανής.

Εν όψει των παραμέτρων αυτών, σημείο κριτικής του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει να είναι όχι ότι προωθείται το παρόν νομοσχέδιο αλλά ότι έπρεπε να είχε προωθηθεί από τη σημερινή Κυβέρνηση πολύ νωρίτερα. Όσο δε για την οριστική κριτική, θετική ή όχι, αυτή θα εξαρτηθεί σίγουρα από τα αποτελέσματα που για μας εκ των προτέρων κρίνονται θετικά. Εμείς με το νομοσχέδιο αυτό -κι εδώ θα επαναλάβω αυτό που είπα προηγούμενα ο καλός συνάδελφος κ. Αγοραστός- προσβλέπουμε σε αυξημένες ευκαιρίες και όχι περιορισμένες ευκαιρίες, όπως είχαμε συνηθίσει μέχρι τώρα.

Σας ζητώ να υπερψηφίσουμε το συζητούμενο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πίττα.

Ο κ. Μπούγας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική δέσμευση και διακηρυγμένη αρχή της Νέας Δημοκρατίας είναι η εξυγίανση του συστήματος κατασκευής των δημοσίων έργων. Επί μέρους επιδίωξη του βασικού στόχου της εξυγίανσης του συστήματος είναι η ανάθεση της μελέτης και της κατασκευής δημοσίων έργων με εγγυήσεις διαφάνειας. Η ποιοτική κατασκευή, η έγκαιρη παράδοση και η εξασφαλισμένη χρηματοδότηση των έργων αποτελούν το γνώμονα των παρεμβάσεων της νέας διακυβέρνησης στον ευαίσθητο αυτόν τομέα για την ανάπτυξη της χώρας, αλλά και για την αξιοπιστία της πολιτικής.

Η Νέα Δημοκρατία συμπληρώνει ενάμιση χρόνο στη διακυβέρνηση της χώρας. Στο διάστημα αυτό έχουμε να επιδείξουμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις, χάρη στις οποίες επιτεύχθηκε η εξυγίανση της διαδικασίας ανάθεσης μελέτης αλλά και κατασκευής των δημοσίων έργων.

Με το ν. 3263/2004 αντικαταστήσαμε το αμφιλεγόμενο σύστημα του μαθηματικού τύπου, που όπως είναι γνωστό ευνοούσε τις συμπαιγνίες, απέκλειε συμφέροντες προσφορές και είχε καταστήσει την Ελλάδα αμήχανο υπόλογο, αλλά και απολογητή συμφερόντων ξένων προς το εθνικό συμφέρον, που είχαν οδηγήσει τη χώρα μας προ του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, γεγονός που έδειξαν ότι ξέχασαν οι προηγούμενοι ομιλητές του ΠΑΣΟΚ.

Οι δυσοίονοι χρησμοί, που είχαν ακουστεί από την Αντιπολίτευση, ιδίως την Αξωματική Αντιπολίτευση, στην Αίθουσα αυτή για την αποτελεσματικότητα του νέου μειοδοτικού συστήματος, δεν επαληθεύτηκαν στην πράξη. Οι εγγυήσεις ασφάλειας απο-

θάρρυναν την υπόσχεση αδικαιολόγητων εκπτώσεων και ο ανταγωνισμός μεταξύ των υποψηφίων αναδόχων επανέκαμψε προς το συμφέρον του δημοσίου.

Παράλληλα, προχωρήσαμε στην έκδοση των ενιαίων τιμολογίων για χρήση σε όλα τα έργα και εκσυγχρονίσαμε με το ν. 3316/2005 το θεσμικό πλαίσιο ανάθεσης και εκπόνησης μελετών ενσωματώνοντας τις νέες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2004/18 και 2004/17. Επίσης, υιοθετήσαμε νέους θεσμούς, όπως οι συμφωνίες - πλαίσιο.

Κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο σήμερα συζητούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, σκοπεί στη θεραπεία μιας μακράς παράλειψης και την εισαγωγή, επιτέλους, και στη χώρα μας ενός σύγχρονου πλαισίου εφαρμογής της συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την εκτέλεση των δημόσιων έργων.

Οι παραδοσιακές ιδεολογικές αγκυλώσεις, η προσκόλληση στο παρελθόν, ο φόβος ότι ένας προνομακός χώρος, όπως είναι ο χώρος της εκτέλεσης των δημοσίων έργων, κομματικών εξυπηρετήσεων και κυνικής κομματικής συναλλαγής θα εξεφύγει του ελέγχου τους και θα εξέλπιδαν οι «δυνατότητες» αυτές οριστικά, αποθάρρυναν τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από την ανάληψη του εγχειρήματος –του μείζονος για την εθνική οικονομία εγχειρήματος- που εισηγείται το παρόν σχέδιο νόμου.

Η ηθελθμένη αυτή παράλειψη είχε όμως βαρύ κόστος για τη χώρα, διότι της στέρησε τη δυνατότητα διεκδίκησης και ένταξης στα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης περισσότερων έργων. Μέσω του συστήματος σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, η εθνική συμμετοχή στα δημόσια έργα θα επιμεριζόταν, ελαφρύνοντας ανάλογα το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει περισσότερα έργα, εξασφαλίζοντας τη συγχρηματοδότησή τους μέσω των κοινοτικών πόρων. Με την πρωτοβουλία της νέας Κυβέρνησης η παράλειψη αυτή, παράλειψη ετών, διορθώνεται. Αλλά, δυστυχώς, οι χαμένες ευκαιρίες του Β' και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν μπορούν να επαναληφθούν.

Σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριοι συνάδελφοι, με δέκα περισσότερα μέλη, μέλη φτωχότερα από τα παλαιά, με τους πλούσιους εταίρους του Βορρά αποφασισμένους να περιορίσουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό, μόνο μελαγχολία μπορεί να προκαλέσει το ερώτημα πόσα περισσότερα έργα θα είχαν κατασκευαστεί στη χώρα μας, εάν υπήρχε ένα πλήρες θεσμικό πλαίσιο για τις συμπράξεις και όχι μόνο η αποσπασματική επιλογή τους, όπως έγινε –και αναφέρθηκε κατά κόρον στην Αίθουσα- για την κατασκευή της γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου.

Η μακρά διεθνής εμπειρία των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα παρέχει επαρκή μαρτυρία, τόσο για τη χρησιμότητα της επιχειρούμενης διά του παρόντος σχεδίου νόμου θεσμικής πλαισίωσης της όσο και για το κόστος της παράλειψης, που μας κληροδότησαν η αβελτηρία και η ολιγωρία των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Η συμμετοχή του ιδιωτικού φορέα και το εύλογο, οικονομικό ιδίως, ενδιαφέρον του για την άρτια και έγκαιρη κατασκευή του έργου ή την παροχή της ανατιθέμενης υπηρεσίας αποτελούν τη λυδία λίθο για την αποτελεσματικότητα της σύμπραξης. Το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται μέσω του κοινού ενδιαφέροντος για την περιστολή του κόστους κατασκευής, της ταχείας και ποιοτικής περάτωσης του έργου, των ευχερειών καταβολής του οικονομικού ανταλλάγματος, της από κοινού ανάληψης του κατασκευαστικού και επιχειρηματικού κινδύνου, της απόκτησης τεχνογνωσίας και της μειωμένης επιβάρυνσης του δημόσιου χρέους.

Η συστηματική εφαρμογή της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού φορέα μπορεί να δώσει νέα ώθηση στον τομέα των δημοσίων έργων και να συμβάλει στην καλύτερη εκμετάλλευση των πόρων των κοινοτικών πλαισίων στήριξης. Σημαντικά έργα, που πολλές φορές κατά το παρελθόν υπήρξαν αντικείμενο προεκλογικών υποσχέσεων για να εκφυλιστούν λίγο αργότερα μετά τις εκλογές σε πηγές μετεκλογικής απογοήτευσης, δίδεται τώρα η ευκαιρία και η δυνατότητα να πραγματοποιηθούν. Έργα, ιδίως περιφερειακά, που εδώ και χρόνια έπρεπε να είχαν

εκτελεστεί, αν πράγματι οι προηγούμενες κυβερνήσεις πίστευαν στην ανάπτυξη της περιφέρειας, οφείλει και πρέπει τώρα η πολιτεία να τα εκτελέσει, θέτοντάς τα σε άμεση προτεραιότητα, όπως –και ας μου επιτραπεί να αναφερθώ σε αυτό το σημαντικό για την περιοχή της Στερεάς Ελλάδας έργο- ο διαγώνιος άξονας Θερμοπυλών – Ιτέας – Άμφισσας - Αντιρρίου, ένα έργο πνοής, το οποίο, καίτοι είχε υποσχεθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ότι θα το εκτελέσει, έργο που μέλλει να συνδέσει τον αυτοκινητόδρομο Ε 65 και την ΠΑΘΕ με την Ιόνια Οδό και τη γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου, δυστυχώς δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να εκτελεστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου θέτει ένα επαρκές και σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών μέσω συμπράξεων. Με τις επί μέρους διατάξεις του νομοσχεδίου οριοθετείται ο δημόσιος τομέας και προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι συμπράξεις, για να δύνανται να εκτελούν δημόσια έργα.

Συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή Συμπράξεων υπό την προεδρία του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Κύρια αρμοδιότητα της επιτροπής είναι η έγκριση της υπαγωγής των συμπράξεων στις διατάξεις του σχεδίου νόμου. Προβλέπεται επίσης η σύσταση Ειδικής Γραμματείας Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα στο Υπουργείο Οικονομικών για την επικούρια της διυπουργικής επιτροπής. Η ειδική γραμματεία κρίνει ποια έργα ή υπηρεσίες μπορούν να υλοποιηθούν μέσω των συμπράξεων, αξιολογεί οικονομικές και τεχνικές παραμέτρους, νομικά ή άλλα προβλήματα και καταρτίζει τον μη δεσμευτικό Κατάλογο Προτεινόμενων Συμπράξεων.

Πρέπει, ωστόσο, να διευκρινιστεί στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, ο τρόπος με τον οποίο επιλαμβάνεται η ειδική γραμματεία ενός έργου, προκειμένου να διερευνήσει τη δυνατότητα ένταξής του στον κατάλογο των προτεινόμενων συμπράξεων. Καίτοι θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι προκύπτει από το σχέδιο νόμου, νομίζω ότι θα ήταν καλύτερο να προβλεφθεί ρητώς μια διαδικασία κινητοποίησης της ειδικής γραμματείας μέσω μιας αίτησης του ενδιαφερόμενου δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα.

Από τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου –επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο- θα αναφέρω τη διάταξη του άρθρου 17...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας) : Θα τα πούμε στα άρθρα αυτά, κύριε Μπούγα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ : Καλώς. Είναι μια επισήμανση για το εφαρμοστέο δίκαιο, που ασφαλώς είναι και επιβάλλεται να είναι και το ευρωπαϊκό δίκαιο και η εξαίρεση, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, από τη νομοθεσία περί δημοσίων έργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας την ομιλία μου και παρά τις επί μέρους βελτιώσεις τις οποίες μπορεί να προτείνει κανείς στην καθ' άρθρον συζήτηση, πρέπει όλοι μας να ομολογήσουμε ότι το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί ένα άρτιο νομοθέτημα που έρχεται να καλύψει ένα θεσμικό κενό. Καλώς όλους σας να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας) : Ο κ. Φραγκιαδουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η γενικότερη αντιπολιτευτική τακτική και γενικά η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας όλα τα χρόνια που θήτευσε στην αντιπολίτευση δεν στηρίχθηκε στην καθ' όλα θεμιτή κριτική και στις προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και δεν συνέβαλε με προτάσεις για την επίλυση προβλημάτων της κοινωνίας ή γενικότερων προβλημάτων εσωτερικής ή εξωτερικής πολιτικής. Αντίθετα, η αντιπολιτευτική τακτική της Νέας Δημοκρατίας στηρίχθηκε κυρίως σε μια ατέλειωτη σκανδαλολογία και σε μια απύθμενη ψευδολογία, στην υπερβολή και στην κριτική απαξίωση των πάντων, χωρίς σεβασμό στους στοιχειώδεις κανόνες της πολιτικής δεοντολογίας. Στηρίχθηκε ακόμη σε τόνους λάσπης, αγοραίο λαϊκισμό, κραυγές για σκάνδαλα και ψιθυρους για διαπλοκή και χρηματισμό Υπουργών και στελεχών

του ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα, ως Κυβέρνηση, η πολιτική της Κυβέρνησης πλέον της Νέας Δημοκρατίας από τις πρώτες μέρες που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας στηρίχθηκε σε μια επίθεση -επίσης απύθμενη και ατέλειωτη- καταστροφολογίας, η οποία ολοκληρώθηκε ως καταστροφή πλέον, με τη γνωστή σε όλους δημοσιονομική απογραφή και τις πολύ γνωστές οδυνηρές συνέπειες: Επιτήρηση, αποσταθεροποίηση της οικονομίας, κλπ.

Όσα προσάπτεi κατά καιρούς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ βασίζονται σε μια άνευ προηγουμένου λασπολογία, την οποία προσπάθησε να τεκμηριώσει στη γνωστή υπόθεση των εξοπλισμών, με τη βοήθεια ή και την έμπνευση εκείνου του ανεκδιήγητου, αδέκαστου κατά τα άλλα, όπως απεδείχθη -άραγε έτσι ήταν και κατά την πολυετή λειτουργία του ως δικαστής- κοιμματικού εγκάθετου της ακροδεξιάς, εμπαθούς αντίληψης, αξιότιμου κυρίου Γενικού Γραμματέα Άμυνας.

Ωστόσο, η προσπάθεια να εμπλακούν σε σκάνδαλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Φραγκιαδουλάκη, θα παρακαλούσα χαρακτηρισμοί και μάλιστα για πρόσωπα τα οποία δεν είναι εδώ, να μας απαντήσουν, να αποφεύγονται.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ: ...κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είστε ένας πολύ συγκρατημένος και συγκρατημένος Βουλευτής, με πλούσιο λεξιλόγιο και θα ήταν προτιμότερο να κρατήσουμε ένα καλύτερο επίπεδο. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ: Ωστόσο η προσπάθεια να εμπλακούν σε σκάνδαλα προμηθειών οι τώως Υπουργοί Άμυνας κύριοι Τσοχατζόπουλος και Παπαντωνίου είχε τελικά ως αποτέλεσμα να αποκαλυφθεί η φαιδρότητα όλων εκείνων που χρησιμοποίησαν κάθε μέσο στην προσπάθειά τους να σπιλώσουν με περίσσια ανεντιμότητα, θα έλεγα, έντιμα στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν τη διαπλοκολογία και την άφρονα πολιτική της Νέας Δημοκρατίας οδηγήσαμε τελικά ως χώρα σε διεθνή διασυρμό, μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση κοιμματικών συμφερόντων και βέβαια κυριολεκτικά γελοιοποιήθηκε στις Βρυξέλλες για χάρη του «Βασικού Μετόχου» και του πεισματος του κ. Παυλόπουλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό η ίδια η Κυβέρνηση κυριολεκτικά και επί της ουσίας δίνει ένα σαφές σχέδιο συναλλαγής και διαπλοκής με τον επιχειρηματικό κόσμο, καθώς και μια νέα μέθοδο δημιουργίας παρακρατικού μηχανισμού με αδιαφανείς προσλήψεις, αποσπάσεις, αμοιβές και όποιο παρεπόμενο κακό.

Η συναλλαγή και η διαπλοκή θεσμοθετούνται πλέον επίσημα από τη νέα διακυβέρνηση, αφού οι διαδικασίες ανάθεσης στα έργα αυτής της κατηγορίας θα καθορίζονται στο εξής: Πρώτον, με αποφάσεις της διυπουργικής επιτροπής. Δεύτερον, χωρίς κανέναν περιορισμό ύψους προϋπολογισμού. Τρίτον, με εντελώς υποκειμενικά κριτήρια. Παραδείγματος χάρι, στο άρθρο 13, παράγραφος 1, είναι χαρακτηριστικές οι φράσεις «ιδιαίτερα πολύπλοκες συμβάσεις» και στο άρθρο 14-1β φράσεις όπως «όταν η φύση ή διάφοροι αστάθμητοι παράγοντες κλπ.». Τέταρτον, χωρίς το συμβατικό έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Πέμπτον, χωρίς ακόμα ουσιαστική δυνατότητα άσκησης κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Ιδιαίτερα οι διαδικασίες, όπως διατυπώνονται με φράσεις όπως «ανταγωνιστικού διαλόγου» και «διαπραγμάτευσης», για πρώτη φορά θα έχουν εφαρμογή σε μεγάλα έργα, προκειμένου όπως φαίνεται να σφυρηλατηθούν σταθερές σχέσεις διαπλοκής της Κυβέρνησης με τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, που θα είναι βέβαια επαρκώς φιλικές προς την Κυβέρνηση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Εδώ θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι μεγάλες συμπράξεις του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, παραδείγματος χάριν γέφυρα Ρίου, Αττική Οδός και άλλα που αναφέρθηκαν στην Αίθουσα αυτή σήμερα, έγιναν επί ΠΑΣΟΚ χωρίς να χρειαστεί ειδικός νόμος. Έγιναν με ανοιχτό διαγωνισμό, δηλαδή τον πλέον διαφανή τρόπο ανάθεσης.

Διαβάζοντας αυτό το σχέδιο νόμου μπορεί κανείς να αντιλη-

φθεί πόσο αξιόπιστη ήταν η Νέα Δημοκρατία όταν κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ για διαπλοκή, με δεδομένες τις διαφανείς διαδικασίες που επικρατούσαν τότε και πόσο αξιόπιστη είναι σήμερα η Νέα Δημοκρατία με την αδιαφάνεια που δυστυχώς θεσμοθετείται πλέον ως κυρίαρχος κανόνας.

Από την άλλη πλευρά η δημιουργία μιας Ειδικής Γραμματείας Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα προβλέπεται να γίνει με εντελώς αδιαφανείς μεθόδους, όπως βεβαίως και οι επιτροπές που θα αξιολογήσουν ή θα διαπραγματευτούν τις προσφορές σε κάθε έργο και έτσι θα διαμορφωθεί ένας αδιαφανής διαμεσολαβητικός μηχανισμός, ο οποίος θα νομιμοποιεί τις αθέμιτες συναλλαγές.

Ήλπιζα να μην ακούσω σήμερα από τη Συμπόλιτευση κάτι περί προθέσεων δήθεν διαφάνειας κλπ, διότι η Κυβέρνηση έχει ήδη βεβαρημένο παρελθόν, όπως επί παραδείγματι με την κατάργηση κάθε έννοιας διαφάνειας στη διαδικασία του ΑΣΕΠ, με τη θεσμοθέτηση της συνέντευξης και τη συστηματική χρήση επιτροπών από «ημετέρους» χωρίς μάλιστα δυνατότητα ένστασης.

Δεύτερον, με την καταρράκωση κάθε ιεραρχίας στο δημόσιο τομέα με την εφαρμογή του «νόμου της ντροπής», αριθμός 3260/2004, έμπνευσης: Προκόπη Παυλόπουλου, και την υποβάθμιση των μέχρι πρότινος διευθυντικών στελεχών.

Επίσης, την κατάργηση κάθε ουσιαστικής αξιολόγησης στις ειδικές θέσεις υψηλών προσόντων, που, ενώ επί ΠΑΣΟΚ εκαλύπτοντο -τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα- κατά κανόνα με διαφανείς διαδικασίες, τώρα πλέον καλύπτονται είτε με υπουργική απόφαση, όπως επί παραδείγματι οι διοικητές νοσοκομείων είτε με αδιαφανείς προκηρύξεις και «μιλημένες» επιτροπές αξιολόγησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έφερε την αξιοκρατία είκοσι πέντε χρόνια πίσω και δεν μπορούμε να διανοηθούμε ότι θα κάνει εξαίρεση στη σύσταση της Ειδικής Γραμματείας Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Αν θέλει, να δεχθεί πρόταση, όπως ζήτησε προ ολίγου ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Βεργίνης, να κάνει μια ουσιαστική προσπάθεια καλής θέλησης και ας ορίσει επιτροπή αξιολόγησης κοινής αποδοχής για όλα τα στελέχη πλην του ειδικού γραμματέα, ο οποίος είναι πολιτικό πρόσωπο. Επίσης, ας αφαιρέσει τις αδιαφανείς διατάξεις περί διαπραγμάτευσης και ανταγωνιστικού διαλόγου. Αλλά βεβαίως δεν πρόκειται να το κάνει, γιατί έχει αποδείξει μέχρι τώρα έμπρακτα ότι η διαφάνεια και η αξιοκρατία δεν αποτελούν προτεραιότητές της και ό,τι ισχυρίζεται προεκλογικά είχε καθαρά προεκλογικό χαρακτήρα.

Υπάρχει, όμως, και μια εντυπωσιακή ομολογία, κύριοι συνάδελφοι. Στην αιτιολογική έκθεση, κεφάλαιο Γ', ομολογείται ότι δεν είναι βέβαιο κατά πόσον το σχέδιο νόμου είναι συμβατό με την κοινοτική οδηγία 18/2004 και τις παρεπόμενες κοινοτικές διατάξεις και κατά συνέπεια, προκειμένου να ανταποκριθεί αυτή η αβεβαιότητα αποφασίζεται να ενσωματωθούν στο σχέδιο νόμου οι γενικές αρχές της οδηγίας 18/2004, ώστε να νομιμοποιηθεί αυτόματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό ακόμη. Δηλαδή, όπως έγινε με το ασύλληπτης ευήθειας φιάσκο του κ. Παυλόπουλου σε σχέση με το «Βασικό Μέτοχο», τώρα και πάλι με νέο, καραμανλικού τύπου, ελιγμό θα κοροϊδέσουμε τους κουτόφραγκους και θα εξασφαλίσουμε με την επίκληση γενικών αρχών τη νομιμοποίηση κάθε μελλοντικής παραβίασης των βασικών αρχών του ανταγωνισμού, που προσπαθεί να περιφρουρήσει το Κοινοτικό Δίκαιο. Φοβάμαι, όμως, ότι με τέτοιο ελιγμό στο ευρύτερο πολιτικό περιβάλλον η Ελλάδα υποβαθμίζεται σε σοβαρότητα, αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα και πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός δεν είναι διατεθειμένος να υποβαθμιστεί αντίστοιχα.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Υποστηρίζω ότι εάν τα έργα σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν γίνουν με ανοικτούς διαγωνισμούς, τότε καλύτερα να μην ενταχθούν στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, διότι οι κοινοτικοί παράγοντες πιθανότατα δεν θα συνηγορήσουν σ'

αυτές τις αδιαφανείς διαδικασίες, που προβλέπει το σχέδιο νόμου, με αποτέλεσμα να καταρρεύσουν πλήρως οι σχετικές απορροφήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου, οι οποίες ήδη βρίσκονται σε ιδιαίτερα προβληματική κατάσταση.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι, παρά τα όσα πίστευαν ο Πρωθυπουργός και οι κομματικοί παράγοντες της Νέας Δημοκρατίας, ο «αυτόματος πιλότος» που εφαρμόζουν για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν αποδίδει και η επίκληση δήθεν παλαιότερων λαθών του ΠΑΣΟΚ αποτελεί, μετά από τη δεκαεφτάμηνη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ένα ξεπερασμένο, επαναλαμβανόμενο, όμως, επιχείρημα, που δεν μπορεί να παραπλανήσει πια κανέναν, ενώ το σχέδιο νόμου των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, όπως προωθείται, θα περιπλέξει ακόμη περισσότερο την κατάσταση, αν ψηφιστεί.

Με όλα τα παραπάνω, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αλλά και με όσα ελέχθησαν εδώ μέσα, νομίζω ότι ο οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος θα καταψήφιζε το συζητούμενο νομοσχέδιο. Αξίζει να λεχθεί, όμως, ότι ως προς τη φιλοσοφία και τη χρησιμότητα θα μπορούσε να προωθηθεί με συναίνεση, όμως οι εμπειροχόμενες διατάξεις δημιουργούν προβλήματα και νομίζω ότι δεν οδηγούν σε μία τέτοια δυνατότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Φραγκιαδουλάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καρπούζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα πλαίσια μιας προσπάθειας της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για την ανάκαμψη της οικονομίας, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών μέσα από μία σειρά νομοσχεδίων συμβάλλει θετικά στην κατεύθυνση αυτή.

Το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αποτελεί ένα εργαλείο της Κυβέρνησης, ώστε να μπούμε σ' ένα περιβάλλον διαρθρωτικών αλλαγών. Μέσα από ένα μακροπρόθεσμο στρατηγικό σχεδιασμό, τον οποίο εφαρμόζουμε, ως Κυβέρνηση, συνεπείς στο πρόγραμμά μας και τις προεκλογικές μας εξαγγελίες μειώσαμε τους φόρους, θεσπίσαμε φορολογική μεταρρύθμιση, καθιέρωσαμε κίνητρα αναπτυξιακά με το νόμο για τις επενδύσεις. Στην πορεία για την εφαρμογή μιας πολιτικής κι ενός προγραμματισμού για την ανάκαμψη της οικονομίας, την πάταξη της ανεργίας και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, καθιερώνονται επιτέλους κανόνες λειτουργίας της οικονομίας, μακριά από τους δογματισμούς του παρελθόντος και παραβλέποντας τα συντεχνιακά συμφέροντα.

Η συμβολή των κοινωνικών φορέων στη συζήτηση και στην τελική διαμόρφωση ενός πλαισίου θα πρέπει να καθοδηγείται από αντιλήψεις μιας σύγχρονης πολιτικής, αλλά και πρακτικής. Θα πρέπει να υποβοηθούν την Κυβέρνηση –την οποιαδήποτε κυβέρνηση– στην εφαρμογή ενός νέου μοντέλου συγκρότησης και λειτουργίας του κράτους, ενός κράτους ανταγωνιστικού σε μια ευρωπαϊκή κοινωνία, όπως διαμορφώνεται καθημερινά.

Μονοπωλιακές αντιλήψεις δεν συμβάλλουν στην εφαρμογή των κανόνων ανάπτυξης. Πολιτικές αγκυλώσεις στηριζόμενες σε πελατειακές σχέσεις και άσκοπες κινήσεις για τη δημιουργία εντυπώσεων ανήκουν στο παρελθόν και έχουν καταδικαστεί όχι μόνο πολιτικά, αλλά και κοινωνικά. Έχουν καταδικαστεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού, στη συνείδηση όλων αυτών που εξαιτίας μιας πολιτικής που ακολούθηθηκε από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ οδηγήθηκαν στην οικονομική εξαθλίωση, την ανεργία, την πολιτική ομηρία, την πολιτική του βολέματος.

Με αυτό το νομοσχέδιο ξεκινάμε την εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών, των καινοτόμων προτάσεων. Προσαρμόζουμε την ελληνική οικονομία σε μία ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Αναζητούμε λύσεις, σύγχρονες λύσεις. Οι εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας, αλλά και η μόρφωση και η εκπαίδευση των νέων απαιτούν να στραφούμε στην εξεύρεση νέων δραστηριοτήτων, την ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος θα λειτουργεί σε συνεργασία με το δημόσιο, μέσα από κανόνες που θα εξυπηρετούν όλες τις πλευρές κατά την αρχή της αγοράς, της ελεύθερης οικονομίας, αλλά και της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος.

Απορρίπτουμε τη λογική της εξυπηρέτησης κάποιων συμφερόντων. Απορρίπτουμε τη λογική της απαιτίας, της αναμονής χωρίς την προσπάθεια. Απορρίπτουμε τη λογική της συντήρησης, η οποία δεν έχει χαρακτήρα προέλευσης ούτε ιδεολογικό χαρακτήρα κατ' ανάγκη, όμως κυριαρχούσε μέχρι πρότινος στις επιλογές ενός κόμματος και μιας κυβέρνησης που αυτοαποκαλούνταν προοδευτική παράταξη, ικανοποιημένη στην αναμονή και στη μετριότητα.

Για να καταλάβουμε, κύριοι συνάδελφοι, τη σημασία που έχει αυτό το νομοσχέδιο, θα πρέπει να κάνουμε έναν απολογισμό μιας κατάστασης που επικρατεί σήμερα από πλευράς υποδομών, απαραίτητων έργων για τη σωστή λειτουργία ενός ευρωπαϊκού κράτους, μια καταγραφή των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας μας, αλλά και των απαιτήσεων.

Επιπλέον θα πρέπει να σταθούμε με κριτική απέναντι σ' ένα σύστημα προγραμματισμού μελέτης και εκτέλεσης, αλλά και επίβλεψης έργων και στο αποτέλεσμα της απόδοσης αυτών, στο κόστος της κατασκευής, στην ποιότητα, αλλά και στο χρόνο της ολοκλήρωσης των έργων. Το αποτέλεσμα βεβαίως αυτού του προβληματισμού και της καταγραφής των απαντήσεων είναι γνωστό σε όλους μας και είναι, δυστυχώς, τραγικό.

Για όλους αυτούς τους προβληματισμούς, που προκύπτουν, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έρχεται με αυτό το νομοσχέδιο να δώσει λύσεις. Βεβαίως υπάρχουν ερωτήματα, υπάρχουν επιφυλάξεις. Νομοθετούμε όμως, κύριοι συνάδελφοι, με γνώμονα το συμφέρον του πολίτη, θέτοντας τους ανάλογους κανόνες λειτουργίας. Άλλωστε η συζήτηση σε αυτό αποβλέπει, στην εξεύρεση των καλύτερων λύσεων και την εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας, έτσι ώστε να μην υπάρχει κανένα περιθώριο καταστρατήγησης αυτού του νόμου.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να παραβλέψουμε ότι κατά την εφαρμογή αυτού του νόμου συντελείται μία εμπορική πράξη. Από πλευράς μας, από πλευράς Κυβέρνησης είμαστε υποχρεωμένοι να προστατεύσουμε τα συμφέροντα της πολιτείας, να θέσουμε τους όρους με τους οποίους θα εξασφαλίσουμε την ποιότητα των έργων. Θα καθορίσουμε, όμως, το κόστος και τα οφέλη του κράτους, αλλά και τα οφέλη του εταίρου μας. Θέλουμε να επιτύχουμε αυτό που δεν μπόρεσαν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα να επιτύχουν.

Δεν καταργούμε την ισχύουσα νομοθεσία για την εκτέλεση των έργων και την παροχή υπηρεσίας. Ιδιαίτερα δεν καταργείται ο κοινωνικός χαρακτήρας κάποιων δραστηριοτήτων. Δεν καταργείται ο πολιτικός μηχανικός και ο εργολάβος. Ο ισχυρισμός περί υποβάθμισης του ρόλου του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων δεν ισχύει.

Όλοι γνωρίζουμε τις δυνατότητες που υπάρχουν και πρέπει να γίνει κατανοητό ότι με αυτό το νομοσχέδιο προστίθενται δυνατότητες και κεφάλαια, ώστε να γίνουν έργα πέραν των έργων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Επιπλέον πρέπει να γίνει κατανοητό ότι με αυτό το νομοσχέδιο τίθενται φραγμοί στην αсуδοσία και την ατιμωρησία. Έργα, όπως το Νοσοκομείο της Κατερίνης, της Κέρκυρας, πρακτικές ντροπές, δεν μπορούν να επαναληφθούν.

Ο προλαλήσας συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναφέρθηκε ιδιαίτερα σε αυτήν την περίπτωση, δηλαδή στην καταστρατήγηση των κανόνων λειτουργίας, όσον αφορά τις χρηματοδοτήσεις, από την εμπειρία του χωρίς να την κατονόμασε. Εγώ όμως έχω παραδείγματα, όπως το παράδειγμα του Νοσοκομείου της Κατερίνης. Ένα έργο το οποίο ξεκίνησε εντασσόμενο στο Β' και στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και απεντάχθηκε δύο φορές, εξαιτίας της αсуδοσίας και αυτής της πρακτικής, η οποία ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια.

Κύριοι συνάδελφοι η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, εφαρμόζοντας το πρόγραμμα που ενέκρινε ο ελληνικός λαός αναζητεί λύσεις. Νομοθετούμε αναγνωρίζοντας την οικονομική αδυναμία που υπάρχει. Αναγνωρίζουμε τις αδυναμίες που υπάρχουν στις χρηματοδοτήσεις εξαιτίας της διέυρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναζητούμε, όμως, λύσεις που θα διασφαλίσουν την υλοποίηση ενός προγράμματος που θα συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας. Νομοθετούμε για το σύνολο του ελληνικού λαού και όχι σύμφωνα με τα συμφέροντα

και τα αιτήματα συγκεκριμένων συντεχνιακών ομάδων, οι οποίοι βρίσκονται, δυστυχώς, απέναντι για να δημιουργούν προβλήματα.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ζητούμε την κριτική σας αλλά και τις προτάσεις σας. Κάνοντας, όμως, την αυτοκριτική σας καταθέστε τις εμπειρίες σας και βοηθείστε μια κυβέρνηση που προσπαθεί να διορθώσει τα λάθη του παρελθόντος, δηλαδή τα δικά σας λάθη. Φανείτε επιτέλους, χρήσιμοι στο σύνολο του ελληνικού λαού και όχι ευχάριστοι στο κομματικό σας περιβάλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρούζα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γιαννάκης.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για τη σημαντικότητα του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα. Άλλωστε τόσο τα επιχειρήματα και οι τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, όσο και τα επιχειρήματα των συναδέλφων της Συμπολίτευσης δείχνουν ακριβώς το πόσο σημαντικό όλοι σε αυτήν την Αίθουσα θεωρούμε το παρόν νομοσχέδιο. Και είναι σημαντικό γιατί πιστεύουμε ότι θα φέρει γρήγορη ανάπτυξη, ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή, που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη σήμερα η πατρίδα μας.

Η διεθνής, αλλά και η μικρή εγχώρια εμπειρία μας δείχνουν τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τις συμπράξεις, αλλά και τους κινδύνους που πρέπει να ελαχιστοποιήσουμε.

Με το παρόν νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα στον ιδιωτικό τομέα να δραστηριοποιηθεί σε σημαντικούς τομείς, ενώ παράλληλα η συμμετοχή του δημόσιου τομέα εξασφαλίζει σε μεγάλο βαθμό τον κοινωνικό έλεγχο.

Μέσω των συμπράξεων μπορούμε να πετύχουμε:

Πρώτον, γρήγορη ολοκλήρωση έργων με χαμηλό κόστος.

Δεύτερον, δίνουμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση τη δυνατότητα να προχωρήσει σε σημαντικά έργα προς όφελος των τοπικών κοινωνιών.

Τρίτον, απελευθερώνουμε πόρους από την κεντρική κυβέρνηση για περισσότερα έργα και για άσκηση καλύτερης κοινωνικής πολιτικής.

Τέταρτον, διασφαλίζουμε την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των έργων, γιατί μόνον έτσι η συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων θα είναι κερδοφόρα. Και ας μην γελιομάστε, κανένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα συμπράξει σε κάποιο έργο χωρίς κέρδος. Αρκεί το κέρδος αυτό να περιορίζεται σε λογικά πλαίσια, να είναι ελεγχόμενο και όχι ανεξέλεγκτο εις βάρος του πολίτη που είναι και ο τελικός χρήστης και καταναλωτής.

Πέμπτον, θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας με ό,τι αυτό σημαίνει και συνεπάγεται για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Έκτον, σε καμία περίπτωση, όπως τονίστηκε και από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, δεν λειτουργεί εις βάρος των δημοσίων επενδύσεων. Αντίθετα, όπως και ο ίδιος ο Υπουργός διαβεβαιώνει, θα ενισχυθούν οι ιδιωτικές και οι δημόσιες επενδύσεις.

Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς πάρα πολλά άλλα πλεονεκτήματα και επιχειρήματα για να στηρίξει την αναγκαιότητα και τη χρησιμότητα του νομοσχεδίου.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα από την ιδιαίτερή μου περιφέρεια, τη Βοιωτία όπου ένα σημαντικό έργο για εμάς το αυτοκινητοδρόμιο Ορχομενού για αγώνες Formula-1 μπορεί κάλλιστα να πραγματοποιηθεί μέσα από τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Σε κάθε άλλη περίπτωση είναι πολύ δύσκολο αυτό, το τεράστιο σημασία, το εθνικής, θα έλεγα, εμβέλειας έργο να κατασκευαστεί και πολύ περισσότερο να λειτουργήσει από την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή από το δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε δημιουργούμε το αναγκαίο πλαίσιο, ώστε να ενθαρρύνουμε την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών μέσα από τις συμπράξεις. Η αποτελεσματικότητα αυτής της προσπάθειας επιτυγχάνεται, πρώτον, με τη σύσταση της Διυπουργικής

Επιτροπής που θα έχει την πολιτική ευθύνη και θα λαμβάνει κάθε σχετική απόφαση. Δεύτερον, με τη δημιουργία της Ειδικής Γραμματείας ΣΔΙΤ που θα στηρίζει τους εμπλεκόμενους φορείς κατά την ανάθεση και υλοποίηση των συμβάσεων σύμπραξης. Τρίτον, με την παροχή κινήτρων στους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, ώστε να επιλέγουν τη μέθοδο των συμπράξεων για την εκτέλεση των έργων που επιθυμούν. Τέταρτον, με τη διευκόλυνση για άρση των νομικών και πρακτικών προβλημάτων, που θα προκύπτουν κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των έργων.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται να δοθεί στην πράξη ιδιαίτερη προσοχή, ώστε τα έργα που θα πραγματοποιηθούν μέσα από τις συμπράξεις να κατασκευαστούν με σεβασμό προς το περιβάλλον, τους αρχαιολογικούς χώρους και την αρχιτεκτονική, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος η συμμετοχή του δημόσιου τομέα να λειτουργήσει ως άλλοθι, ώστε να γίνονται τα στραβά μάτια σε παραβιάσεις των περιβαλλοντικών όρων, των μελετών και όχι μόνο.

Πρέπει, λοιπόν, τόσο το διυπουργικό όργανο, όσο και κύρια η Ειδική Γραμματεία ΣΔΙΤ, με μεγάλη προσοχή να ελέγχουν όλα τα στάδια της επένδυσης, ώστε να τηρούνται με ακρίβεια οι όροι και οι προβλεπόμενες μελέτες.

Θέλω να τονίσω –αν και είναι αυτονόητο– ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν υποχρεώνει κανέναν ΟΤΑ ή φορέα του δημοσίου σε συμμετοχή του στις συμπράξεις. Πιστεύω δε, ιδιαίτερα σε ό,τι έχει να κάνει με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ότι όταν θα αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες για εκτέλεση έργων μέσω των συμπράξεων, η αναγκαιότητα θα είναι δεδομένη και ο κοινωνικός έλεγχος –που αποτελεί και την κύρια εγγύηση για τη χρησιμότητα και αποτελεσματικότητα του έργου– άμεσος. Άλλωστε, τόσο ο δήμαρχος όσο και το δημοτικό συμβούλιο, άμεσα και καθημερινά ελέγχονται από την τοπική κοινωνία, από τους πολίτες του δήμου.

Θα σταθώ για λίγο στην κριτική που ασκήθηκε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στο παρόν νομοσχέδιο. Το ΠΑΣΟΚ υποστήριξε ότι υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στην κατάθεση του παρόντος νομοσχεδίου και μας είπε ότι το ίδιο, λίγο πριν τις εκλογές του 2004, είχε καταθέσει ένα ανάλογο νομοσχέδιο. Βέβαια, αυτό το ακούμε σε πάρα πολλά νομοσχέδια. Το ΠΑΣΟΚ, παραμονές εκλογών, κατέθεσε δεκάδες νομοσχέδια για να έχει το άλλοθι μεθαύριο να μας αντιπολιτεύεται, να ασκεί κριτική ότι έχουμε καθυστερήσει.

Πιστεύω ότι εμείς γρήγορα φέραμε το νομοσχέδιο στη Βουλή. Αρκεί να επισημάνω και να παραδεχτούμε όλοι ότι πραγματικά ο ωφέλιμος χρόνος της σημερινής Κυβέρνησης είναι δέκα μήνες, εάν αφαιρέσουμε τους μήνες της προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Κατηγορηθήκαμε, επίσης, ότι λείπει ο εθνικός και περιφερειακός σχεδιασμός, η εθνική στρατηγική και ο κοινωνικός έλεγχος στο παρόν νομοσχέδιο. Όμως, είναι ποτέ δυνατόν σ' ένα νομοθετικό πλαίσιο να περιγράφεται με λεπτομέρειες ο εθνικός ή ο περιφερειακός σχεδιασμός;

Άλλη κατηγορία εστίαστηκε στο ότι δήθεν καταργούμε το νομοθετικό πλαίσιο για τα δημόσια έργα. Αυτό είναι πέρα για πέρα αναληθές. Το παρόν νομοσχέδιο όχι μόνο δεν καταργεί τα νομοθετικά πλαίσια που υπάρχουν για τα δημόσια έργα, αλλά αντίθετα διευρύνει τον ορίζοντα για την παραγωγή περισσότερων και καλύτερων δημόσιων έργων.

Ακούσαμε ότι χρειάζεται ισχυρή Δημόσια Διοίκηση για να λειτουργήσει αποτελεσματικά το παρόν νομοσχέδιο. Νομίζω ότι κανένας δεν διαφωνεί σ' αυτήν την επισήμανση. Θα συμπληρώσω, όμως, ότι εκτός από ισχυρή, θα πρέπει να είναι και αδιάφθορη.

Σε τι κατάσταση οδήγησαν τη Δημόσια Διοίκηση οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είναι σε όλους γνωστό και είναι καθημερινή η προσπάθεια της νέας διακυβέρνησης να ανατρέψει αυτήν την εικόνα.

Τονίστηκε, επίσης, από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ ότι οι ΣΔΙΤ θα είναι δέσμιες των τραπεζών. Μήπως τα τελευταία χρόνια οι περισσότερες κατασκευαστικές εταιρείες δεν εξαρτιόνταν άμεσα από τις τράπεζες; Παραγνωρίζει κανείς σ' αυτήν την

Αίθουσα τη δυνατότητα που δίνεται στον τραπεζικό τομέα να συμμετέχει σ' οποιεσδήποτε επενδύσεις;

Θα εξαρτηθεί από τη μελέτη, την πραγματοποίηση της επένδυσης και την καλή λειτουργία του έργου που θα προκύψει από οποιαδήποτε σύμπραξη, ώστε να μην υπάρξει η εκμετάλλευση των τραπεζών.

Θέλω να πω, επίσης, ότι είναι απόλυτα κατανοητή η διαφωνία του ΚΚΕ, γιατί αυτή πηγάζει από εντελώς διαφορετική ιδεολογική και οικονομική θεώρηση. Και από τα τρία κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά κύρια από το ΠΑΣΟΚ, υποστηρίχθηκε με ένταση ότι με το παρόν νομοσχέδιο θα γιγαντωθεί η διαπλοκή και θα αναπτυχθούν νέα φαινόμενα διαφθοράς.

Κύριοι της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα του ΠΑΣΟΚ, ποιοι είχαν την πολιτική ευθύνη όλα αυτά τα χρόνια, ώστε το κλασικό δημόσιο έργο να έχει ταυτιστεί με τη διαφθορά στα μάτια της κοινωνίας; Ποιος πολιτικός φορέας, ποιες κυβερνήσεις ανέχθηκαν τριπλασιασμούς ή πολλαπλασιασμούς στο κόστος των δημοσίων έργων από τον αρχικό προϋπολογισμό; Πόσο είχε προυπολογιστεί και πόσο τελικά στοίχισε το αεροδρόμιο των Σπάτων και η Αττική Οδός;

Το σίγουρο είναι ότι η ελληνική κοινωνία και ο πολίτης, που είναι ο αλάθητος κριτής, έχει ταυτίσει το δημόσιο έργο με τη διαπλοκή, τη διαφθορά, το μαύρο χρήμα και αυτό μας θίγει όλους, κόμματα και Βουλευτές, ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο της χώρας μας.

Η προσπάθεια, λοιπόν, για να ανατραπεί αυτή η εικόνα πρέπει να είναι συλλογική και η συμβολή του παρόντος νομοσχεδίου προς αυτήν την κατεύθυνση είναι μεγάλη. Η αποδοχή δε εκ μέρους του Υπουργού πολλών προτάσεων από τους φορείς και την Αντιπολίτευση αποδεικνύει τη φιλοσοφία μας και τη διάθεσή μας να δεχθούμε κάθε θετική πρόταση.

Κλείνοντας, σας καλώ όλους μέσα από ένα γόνιμο διάλογο, που αναπτύσσουμε –και θα αναπτυχθεί τις επόμενες ημέρες– να καταθέσετε προτάσεις, να συμπληρώσουμε τυχόν κενά, ώστε να δώσουμε τη δυνατότητα στην οικονομία και στην ελληνική κοινωνία κατ' επέκταση για γρήγορη ανάπτυξη, για κοινωνική συνοχή, για αποτελεσματικότητα, για διαφάνεια, για προστασία του περιβάλλοντος, με δύο λόγια μόνο για αειφόρο ανάπτυξη, που πιστεύω ότι είναι και το ζητούμενο όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ζέττα Μακρή.

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την παραγωγή έργων και την παροχή υπηρεσιών δημόσιου ενδιαφέροντος αποτελούν μία μέθοδο διεθνώς διαδεδομένη, η οποία έρχεται να εφαρμοστεί με το συζητούμενο νομοσχέδιο και στη χώρα μας με τρόπο οργανωμένο, διαφανή και ολοκληρωμένο.

Μέχρι σήμερα η εμπειρία στη χώρα μας περιοριζόταν σε αποσπασματικές, κατά περίπτωση και πρόχειρες παραχωρήσεις εκμετάλλευσης σε μεγάλες υποδομές, όπως είναι η εθνική οδός, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, θεωρώ όμως ότι η σκοπιμότητα και η χρησιμότητα του σημερινού νομοθετικού εγχειρήματος είναι αδιαμφισβήτητες, όσο αδιαμφισβήτητη είναι και η σαφήνεια του πλαισίου των σχέσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που καθιερώνει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Η σημαντικότερη δε τομή που επιχειρεί η υπό συζήτηση νομοθετική πρωτοβουλία είναι η ανατροπή της παρωχημένης αντίληψης που για δεκαετίες κυριαρχούσε στην οικονομία, που έχει παίξει σοβαρό ανασχετικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας και δεν έχει επιτρέψει την ωρίμανση όρων καλής συνεργασίας των εγχώριων παραγωγικών δυνάμεων με το δημόσιο τομέα.

Η νοοτροπία αυτή θέλει τους δυο τομείς να λειτουργούν ανταγωνιστικά, να συνεργάζονται –όποτε αυτό επιβάλλεται– με πνεύμα καχυποψίας και να αισθάνονται ότι στόχος τους πρέπει να είναι να αποδείξει ο ένας την ελλειμματικότητα του άλλου. Είναι η νοοτροπία που δεν επιτρέπει να συμπληρώνει ο ένας τομέας τις αδυναμίες του άλλου, να επεκτείνεται εκεί που στα-

μάτα ο άλλος ή να αξιοποιεί τις οικονομίες κλίμακας, πεδίου, σκοπού ή στόχου, που δημιουργεί ο άλλος τομέας.

Η νοοτροπία αυτή που καλλιεργήθηκε για μια εικοσαετία από το ΠΑΣΟΚ και που στην ακραία της μορφή προσέφερε το αναποτελεσματικό και επικίνδυνο κράτος-μπακάλι, κόστισε πολλά πλά στη χώρα, επιβάρυνε σημαντικά τα δημοσιονομικά μεγέθη, επέτρεψε –για να μην πω ενθάρρυνε– την κακή ποιότητα στις δημόσιες υποδομές, στέρησε από τον ιδιωτικό τομέα την εξειδίκευση σε σύνθετες και απαιτητικές ποιότητες κατασκευές, στέρησε τη χώρα από ευκαιρίες απορρόφησης υψηλής τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, που απαιτούν οι σύγχρονες υποδομές.

Με το σημερινό νομοσχέδιο επιχειρείται να ορθολογικοποιηθεί το σύστημα των συμπράξεων, το μέγεθος και ο επιμερισμός των ευθυνών, καθώς και οι πηγές των οικονομικών πόρων και γίνεται απολύτως σαφές ότι ο δημόσιος τομέας κυριαρχεί πλήρως στα κλασικά του καθήκοντα, που είναι η άμυνα, η ασφάλεια, η δικαιοσύνη και η εκτέλεση των ποινών των δικαστηρίων, ενώ ο ιδιωτικός μπορεί να αναπτύσσει το ενδιαφέρον του στα πεδία όπου διαμορφώνονται οι κλασικές συνθήκες της αγοράς.

Σε όσους τυχόν ισχυρισθούν ότι οι σχέσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ανατρέπονται υπέρ του δεύτερου είναι χρήσιμη η υπενθύμιση ότι το σύστημα αυτών των συμπράξεων είναι τόσο κοινό σε όλο σχεδόν τον κόσμο, που ακόμα και στην κομμουνιστική Κίνα οι μεγάλοι οδικοί άξονες, όπως για παράδειγμα αυτός της Καντόνας, κατασκευάζονται με το σύστημα αυτό, το οποίο εφαρμόζεται εκεί σχεδόν είκοσι χρόνια.

Ο κύριος Υπουργός της Οικονομίας δήλωσε πρόσφατα ότι οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αποτελούν τον τρίτο πυλώνα στο νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα της Κυβέρνησης, μετά από τη φορολογική μεταρρύθμιση και τον αναπτυξιακό νόμο.

Θα ήθελα να μου επιτραπεί να υπογραμμίσω ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θα μπορούσε, βάσιμα και δικαιολογημένα, να χαρακτηριστεί ως ο πρώτος μεταρρυθμιστικός πυλώνας του νέου υποδείγματος, γιατί επιδιώκει να κινητοποιήσει κεφάλαια και δυνάμεις της ιδιωτικής οικονομίας, διατηρώντας για το κράτος την επιτελική παρέμβαση, αλλά συγχρόνως, μεθοδικά και αποτελεσματικά, επιχειρεί να μεταβάλει τη νοοτροπία του παρελθόντος.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι τα οφέλη από τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα προβλέπεται να είναι πολλαπλά τόσο σε ό,τι αφορά στο οικονομικό σκέλος όσο και στο διαρθρωτικό.

Είναι βέβαιο ότι η σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ελαφρύνει το δημοσιονομικό βάρος, που υπό τους παρόντες δημοσιονομικούς περιορισμούς αποτελεί ιδιαίτερα σημαντική παράμετρο. Ενισχύει τον αναπτυξιακό βηματισμό της χώρας, αφού επιταχύνει τις διαδικασίες ανάθεσης και υλοποίησης. Αυξάνει την επιτελική ικανότητα του κράτους, αφού η ευθύνη του αναβαθμίζεται στο ρόλο του προδιαγράφοντος και του ελέγχοντος. Μεταφέρει το βάρος της συνέπειας, ως προς το κόστος και την ποιότητα στον ιδιωτικό τομέα, καθιστώντας τον εκ των πραγμάτων περισσότερο υπεύθυνο και ανταγωνιστικό. Δημιουργεί συνθήκες για την απορρόφηση τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, συνθήκες που απαιτούν οι σύνθετες υποδομές και οι απαιτητικές υπηρεσίες, ενθαρρύνοντας μ' αυτόν τον τρόπο την εξωστρέφεια του εγχώριου παραγωγικού δυναμικού. Εισάγει το πολύ σοβαρό στοιχείο της συνεργασίας μεταξύ των ιδιωτικών επιχειρήσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων για να αντεπεξέλθουν οι πρώτες –οι επιχειρήσεις– στις τεχνικές και χρηματοδοτικές ανάγκες των έργων, γεγονός που δημιουργεί προοπτικές διαμόρφωσης επιχειρηματικών συνθέσεων μεγάλης παραγωγικής και οικονομικής επιφάνειας, που μπορούν να ανταποκριθούν και σε προκλήσεις των αγορών της Ευρώπης και των Βαλκανίων.

Εν τέλει, αποτελεί μία σοβαρή μεταρρύθμιση που αφ' ενός εκφράζει τη συνέπεια της Κυβέρνησης στις προεκλογικές της δεσμεύσεις και αφ' ετέρου διαμορφώνει ένα υγιές πλαίσιο συμπράξεων, που έχει σήμερα ανάγκη ο τόπος περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Πιστεύω ότι οι μόνοι λόγοι που θα επέτρεπαν την απόρριψη

του νομοσχεδίου είναι η στείρα αντιπολιτευτική εμμονή, που χαρακτηρίζει συνήθως την Αξιωματική Αντιπολίτευση και η παρακμιακή λογική που προσπαθεί να αλιεύσει συμπάθεια, καλλιεργώντας την ανασφάλεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπέζας, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνουμε και τη συνεδρίασή μας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή είμαι ο τελευταίος ομιλητής, θα ήθελα να δείξετε μία μικρή ανοχή στο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα έχετε στη διάθεσή σας αρκετό χρόνο, κύριε Μπέζα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Συμφωνώ και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μπέζα, συμφωνούν και ο Υπουργός και όλοι οι παριστάμενοι συνάδελφοι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η πορεία του κυβερνητικού έργου τους τελευταίους μήνες δείχνει ότι βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη οι διαρθρωτικές αλλαγές τις οποίες έχει δρομολογήσει η Κυβέρνηση. Το πολύ θετικό γεγονός για εμάς είναι ότι, όπως φαίνεται και από τις έρευνες της κοινής γνώμης, οι πολίτες όχι μόνο εμπιστεύονται την Κυβέρνηση, όχι μόνο εξακολουθούν να περιβάλλουν με την εμπιστοσύνη τους την Κυβέρνηση, αλλά ταυτόχρονα κάνουν και κάτι άλλο, δίνουν την εντολή στον Πρωθυπουργό να προχωρήσει σε αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, με ακόμα εντονότερους ρυθμούς.

Το πολύ αρνητικό για την Αξιωματική Αντιπολίτευση –και θα μου επιτρέψουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης να κάνω αυτήν τη διαπίστωση– η μαύρη τρύπα, θα έλεγα, για το ΠΑΣΟΚ, είναι ότι υπάρχει αναντιστοιχία με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Άλλες διεργασίες συντελούνται στην κοινωνία, άλλες είναι οι πραγματικές ανάγκες της οικονομίας και σε άλλες προτεραιότητες φαίνεται ότι ρίχνει το βάρος του το ΠΑΣΟΚ, και αυτό φαίνεται και από τη συζήτηση εδώ σήμερα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Γιατί το ισχυρίζομαι; Το ισχυρίζομαι γιατί, ενώ στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο θεσμός των συμπράξεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα είναι ένας θεσμός, ο οποίος εφαρμόζεται εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ενώ η ελληνική αγορά, η ελληνική οικονομία, ο επιχειρηματικός κόσμος επιζητούν εδώ και χρόνια εναγωνίως τη λειτουργία αυτού του θεσμού, όπως φάνηκε ξεκάθαρα από τις τοποθετήσεις των φορέων κατά τη διαδικασία ακρόασης στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, φαίνεται ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση εξακολουθεί να ασχολείται με άλλα πράγματα, προσπαθώντας στην ουσία να καλύψει την ολιγωρία της, διότι περί πολιτικής ολιγορίας πρόκειται, όταν όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν δημιούργησε ένα ασφαλές θεσμικό πλαίσιο υλοποίησης των συμπράξεων. Προσπαθώντας, λοιπόν, να καλύψει αυτήν την πολιτική της ολιγωρία, ανακαλύπτει ενστάσεις και διαφωνίες, προκειμένου να υποβαθμίσει αυτήν τη σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές στην πολιτική δράση τίθεται το κεφαλαιώδες ερώτημα αν θα πρέπει να έχουμε λιγότερο ή περισσότερο κράτος. Οι συμπράξεις, οι ΣΔΙΤ, είναι ένας εναλλακτικός δρόμος για να πετύχουμε ένα κατάλληλο μίγμα μεταξύ της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και του κράτους.

Είναι ένας εναλλακτικός δρόμος που τελικά θα μας οδηγήσει σε καλύτερες δημόσιες υποδομές, διότι οι υποδομές θα αποδοθούν στον πολίτη, θα είναι δημόσιες υποδομές. Είναι ένας εναλλακτικός δρόμος που θα μας οδηγήσει σε καλύτερες δημόσιες υπηρεσίες, είναι ένας εναλλακτικός δρόμος για να έχουμε μία καλύτερη και αποτελεσματικότερη Δημόσια Διοίκηση. Για να χρησιμοποιήσω και την έκφραση του συναδέλφου αγορητή, που μίλησε προηγουμένως, είναι ένας καλός δρόμος για να προχωρήσουμε σ' αυτό που έχουμε πει προς τον ελληνικό λαό, την επανίδρυση του κράτους. Και όπως ο θεσμός των ΣΔΙΤ γενικά ισορροπεί μεταξύ του δημόσιου τομέα και του κράτους, έτσι

και το συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο ισορροπεί μεταξύ των πολλών περιορισμών, που θα δημιουργούσαν ανυπερβλήτα πρακτικά προβλήματα και της πλήρους χαλαρότητας, η οποία θα άφηνε υπόνοιες αδιαφάνειας και διαπλοκής.

Νομίζω ότι με το συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο έχει βρεθεί η χρυσή τομή και όλα αυτά τα περί νομοσχεδίου που προωθεί την αδιαφάνεια και τη διαπλοκή, που ακούστηκαν προηγουμένως σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι ξεκάθαρα ότι δεν ευσταθούν και μπορεί να ισχύουν για νόμους, όπως ο μαθηματικός τύπος, αλλά δεν ισχύουν σε καμία περίπτωση για τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Ειπώθηκε επίσης, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και νομίζω και από άλλους εισηγητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε στη Βουλή τις συμβάσεις παραχώρησης για τα τρία μεγάλα έργα που έχουν υλοποιηθεί μέχρι σήμερα, δηλαδή για το «Ελευθέριος Βενιζέλος», το «Ρίο-Αντίρριο» και την «Αττική Οδό», και ότι αυτό συνιστά σε συνδυασμό με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση μια απaráδεκτη διγλωσσία από πλευράς Νέας Δημοκρατίας.

Πρέπει, όμως, εδώ να υπενθυμίσω στους συναδέλφους, ότι εμείς ποτέ στο παρελθόν δεν ήμασταν αντίθετοι με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Το αντίθετο. Πάγια θέση μας, και από την περίοδο ακόμη της Αντιπολίτευσης, ήταν ότι έπρεπε να υπάρχει ένα σαφές και λειτουργικά ταυτόχρονα νομοθετικό πλαίσιο, που να καλύπτει τα μικρά και μεσαία έργα και τις υπηρεσίες. Για τα μεγάλα έργα μπορούμε να συνεχίσουμε με το καθεστώς των χωριστών συμβάσεων, που θα κυρώνονται στη Βουλή. Πάγια, λοιπόν, θέση μας ήταν να υπάρχει ένα τέτοιο καθεστώς λειτουργικό, σε γενικές γραμμές, και με βάση πάντα τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν υπήρξαν στο παρελθόν από εμάς ενστάσεις –και υπήρξαν ενστάσεις– για τα συγκεκριμένα έργα, ήταν διότι σ' αυτά τα έργα δημιουργήθηκαν στρεβλώσεις που καταστρατήγησαν στην ουσία το θεσμό και οδήγησαν σε επισφαλείς όρους για το δημόσιο συμφέρον. Αν υπήρξαν ενστάσεις ήταν γιατί οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν για παράδειγμα στην Αττική Οδό, δεν οδήγησαν στο κλείδωμα του κόστους του έργου, με αποτέλεσμα μαζί με τον προϋπολογισμό του κυρίως έργου, να έχουμε ένα ισάξιο προϋπολογισμό παράπλευρων και συμπληρωματικών έργων, τα οποία ανατέθηκαν απευθείας και εκτός του αρχικού τμήματος παραχώρησης και που οδήγησαν τελικά σε διπλασιασμό του αρχικού κόστους του έργου.

Αν υπήρξαν –και υπήρξαν– ενστάσεις για το έργο του αεροδρομίου, για το «Ελευθέριος Βενιζέλος», είναι γιατί το έργο αυτό ουσιαστικά εξελίχθηκε από συγχρηματοδοτούμενο έργο σ' ένα κλασικό δημόσιο έργο. Και το ισχυρίζομαι αυτό, διότι στο συγκεκριμένο έργο το ελληνικό δημόσιο προσέφερε την εγγύησή του για το δάνειο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και εκτός από αυτό έδωσε τη δέσμευση να προσφέρει την εγγύησή του για οποιοδήποτε άλλο δάνειο. Δεν υπήρχε επομένως ανάληψη κινδύνου από τον ιδιώτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και επειδή έχουμε αυτή την αρνητική εμπειρία από το παρελθόν, για να μην επαναληφθεί αυτή η δυσμενής, για το δημόσιο συμφέρον, πραγματικότητα, στο συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο του Υπουργείου Οικονομίας υπάρχουν συγκεκριμένες, επαρκείς και σαφείς ασφαλιστικές δικλίδες. Οι ιδιωτικοί φορείς αναλαμβάνουν ουσιαστικά μέρος των κινδύνων, που συνδέεται με τη χρηματοδότηση, ενώ ο νόμος προσδιορίζει το ελάχιστο περιεχόμενο των συμβάσεων σύμπραξης, όπου περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή των δεσμεύσεων και των δύο συμβαλλόμενων μερών.

Πέρα, όμως, από τα μεγάλα έργα υποδομής που ολοκληρώθηκαν, έχουμε στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια και παραδείγματα και άλλων μικρότερων έργων. Έχουμε παραδείγματα επιτυχημένων ή αποτυχημένων προσπαθειών συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Οι υπόγειοι σταθμοί αυτοκινητών ή η ανάπτυξη και εκμετάλλευση του δικτύου φυσικού αερίου είναι επιτυχημένα παραδείγματα σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αλλά από την άλλη μεριά το Ολυμπιακό Χωριό, το οποίο ξεκίνησε να κατασκευαστεί με σύμπραξη, αλλά τελικά

κατέληξε να κατασκευαστεί σαν κλασικό δημόσιο έργο, είναι ένα αποτυχημένο παράδειγμα εφαρμογής αυτού του θεσμού.

Είναι γεγονός ότι οι διάφορες επιμέρους ρυθμίσεις στην υφιστάμενη νομοθεσία, επέτρεψαν να υπάρχει κάποια πρόοδος με ένα μικρό αριθμό τέτοιων έργων. Περισσότερα όμως πράγματα δεν μπορούσαν να γίνουν με την υφιστάμενη νομοθεσία. Υπήρχε πρόβλημα. Η έλλειψη εξειδικευμένου, αλλά ταυτόχρονα και ευέλικτου θεσμικού πλαισίου απαγόρευε πρακτικά μέχρι σήμερα την εφαρμογή των ΣΔΙΤ σε ευρεία κλίμακα, σε μεγάλο δηλαδή αριθμό έργων και σε πολλές περιπτώσεις έργων.

Αυτό το σοβαρό πρόβλημα, επιλύεται με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Και αυτό θα βρει ιδιαίτερα ωφελιμένη την Αυτοδιοίκηση. Και αξίζει νομίζω τον κόπο να κάνουμε εδώ μία ιδιαίτερη αναφορά στις ωφέλειες τις οποίες θα έχει η Αυτοδιοίκηση από την εφαρμογή του θεσμού.

Εγώ πιστεύω ότι η πολιτική της προώθησης των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, είναι πολιτική ουσιαστικής στήριξης της Αυτοδιοίκησης, είναι μια πολιτική που θα απελευθερώσει τεράστιες δυνατόειες και θα οδηγήσει στην κατασκευή πολλών έργων υποδομής και στην παροχή υπηρεσιών από την Αυτοδιοίκηση.

Η συντριπτική πλειοψηφία των καποδιστριακών δήμων είναι, δυστυχώς, δήμοι που στερούνται και των στοιχειωδών υποδομών. Είναι υποδομές που δεν πρόκειται ποτέ να αντιμετωπισθούν στο σύνολό τους από δημόσιους, εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, για τον απλούστατο λόγο, ότι οι δημόσιοι πόροι δεν επαρκούν. Η μοναδική, λοιπόν, λύση την οποία μπορούμε να ακολουθήσουμε είναι να βάλουμε στο παιχνίδι τον ιδιωτικό τομέα, να βάλουμε στο παιχνίδι τα ιδιωτικά κεφάλαια.

Και πρέπει να υπενθυμίσω εδώ κάτι το οποίο θεωρώ επίσης πολύ σημαντικό. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών είχε την προνοητικότητα να συμπεριλάβει στο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» –το είχα τονίσει μιλώντας στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο- τη συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα. Χρηματοδοτείται από το «ΘΗΣΕΑ» όχι μόνο η προσυμβατική διαδικασία, αλλά ακόμα και η ίδια συμμετοχή των ΟΤΑ σε επενδυτικό σχήμα, το οποίο θα συστήσει ένας φορέας Αυτοδιοίκησης με τον ιδιωτικό τομέα.

Θέλω, επίσης, να κάνω μία σύντομη αναφορά στο θέμα της εθνικής στρατηγικής, του δημοκρατικού προγραμματισμού, του περιφερειακού προγραμματισμού, θέματα για τα οποία μας μέμφεται η Αντιπολίτευση ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η εμπειρία έχει δείξει, κύριοι συνάδελφοι, πως τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και το Ταμείο Συνοχής προχώρησαν κυρίως, ή με βάση την απορροφητικότητα ή με βάση την ωριμότητα δημοπράτησης των έργων. Αυτό είχε καταστροφικές συνέπειες και η σημαντικότερη καταστρεπτική συνέπεια, η σημαντικότερη στρέβλωση, ήταν η έλλειψη στοχευμένης και συντεταγμένης επενδυτικής πορείας στην υλοποίηση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης.

Ο λεγόμενος δημοκρατικός προγραμματισμός, τον οποίο επικαλείται συνεχώς η Αντιπολίτευση και του οποίου δεν αμφισβητώ τη χρησιμότητα, εκφυλίστηκε τελικά σε μια υποκειμενική επιλογή έργων με βάση τις εκάστοτε πιέσεις προς τους πολιτικούς και προς τους παράγοντες της Αυτοδιοίκησης. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και επειδή μιλά πολύ η Αντιπολίτευση για σκοπιμότητα και για μελέτες κόστους-οφέλους, πρέπει να πούμε ότι επίσης πραγματικότητα είναι ότι η σκοπιμότητα αποτελεί την πλέον ασαφή και απροσδιόριστη έννοια στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων στη χώρα μας.

Από την άλλη μεριά είναι φυσικό η κάθε κυβέρνηση, το δημόσιο, να επιζητά τη συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων ιδιωτικών φορέων στην ανταγωνιστική διαδικασία, διότι όταν υπάρχει μεγάλη συμμετοχή υπάρχει ανταγωνισμός. Και όταν υπάρχει ανταγωνισμός, μπορούμε να οδηγηθούμε και σε ποιοτικά έργα, αλλά και σε συμφέροντες τιμές.

Ο κεντρικός, όμως, μηχανισμός του δημοσίου που προβλέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δηλαδή η Ειδική Γραμματεία ΣΔΙΤ και η Διυπουργική Επιτροπή ΣΔΙΤ ποια έργα θα προωθή, ποια έργα θα περιλαμβάνει στο κατάλογο των προτεινόμενων συμπράξεων; Θα συμπεριλαμβάνει στον κατάλογο των προτεινόμενων συμπράξεων και θα υπαγάγει έργα ή υπηρεσίες που θα είναι προτάσεις των φορέων ανάθεσης, έργα ή υπηρεσίες, που θα είναι ενταγμένες στη μεγάλη τους πλειοψηφία στον ευρύτερο σχεδιασμό και στο επενδυτικό πρόγραμμα των φορέων ανάθεσης. Η διαδικασία δηλαδή είναι εκείνη η οποία αλλάζει. Στην πραγματικότητα ο δημοκρατικός προγραμματισμός εμπεριέχεται στις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, εμπεριέχεται στη διαφορετική διαδικασία την οποία προβλέπει το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Και ολοκληρώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το εξής: Νομίζω ότι πρόκειται για μια πολύ σημαντική και μεγάλη μεταρρύθμιση, μια σημαντική θεσμική τομή της Κυβέρνησης. Το μέγεθος, όμως, της επιτυχίας αυτού του θεσμού εξαρτάται κυρίως από έναν παράγοντα, εξαρτάται κυρίως από την πολιτική βούληση.

Πρέπει να υπάρξει σαφής και ξεκάθαρη πολιτική βούληση, να αλλάξουμε νοοτροπία στον τρόπο ανάθεσης και εκτέλεσης των έργων, να αλλάξουμε νοοτροπία στον τρόπο ανάθεσης και εκτέλεσης των υπηρεσιών. Και επειδή η Κυβέρνηση έχει αυτή την ισχυρή πολιτική βούληση, είμαι βέβαιος ότι στη νέα εποχή που ξεκινά, αυτός ο θεσμός θα πετύχει στη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν έχετε παράπονο για το χρόνο πιστεύω, κύριε Μπέζα!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 4 Αυγούστου 2005, της Τρίτης 23 Αυγούστου 2005, της Τετάρτης 24 Αυγούστου 2005 και της Πέμπτης 25 Αυγούστου 2005 και ερωτάται το Τμήμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 4 Αυγούστου 2005, της Τρίτης 23 Αυγούστου 2005, της Τετάρτης 24 Αυγούστου 2005 και της Πέμπτης 25 Αυγούστου 2005 επικυρώθηκαν.

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 00.07' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

